

پر معیاری ژبه
د معیار په ژبه یوه څپرڼه

لیکوال:

محمد معصوم هوتک

Ketabton.com

پر معیاری ژبه

د معیار په ژبه

یوه څېړنه

لیکوال:

محمد معصوم هوتک

د کتاب پېژندنه



پر معیاری ژبه د معیار په ژبه یوه څپر نه	د کتاب نوم:
محمد معصوم هوتک	لیکوال:
د سمبر ۲۰۰۲ ع	د لیکلو نېټه:
او کویل - کاناډا	د لیکلو ځای:
محمد معصوم هوتک	کمپوز:
م - رو هیال	دیزاین:
علامه رشاد څپرندویه ټولنه - کندهار	څپرونکی:
جنوري ۲۰۰۷ ع	د چاپ نېټه:
زر ټوکه	د چاپ شمېر:
گل اغا احسان - لراو بر د اټ کام	انلاین چاري:

www.Larawbar.com



د کتاب لړلیک

سرلیک

- دلوی خدای په نامه
- ژبه
- مفاهمه
- د ژبې مبداء
- د ژبوتاریخي څېړنه
- د خیل لغتونه
- ژبه او د ملتو په جوړښت کې دهغې رول
- لهجه څه ته وایي؟
- د ژبو کورنۍ
- لیکدود
- د پښتو لیکدود پرون او نن
- معیار - د ژبې د معیاري کولو اړتۍ
- معیاري ژبه څه ته وایي؟
- د پښتو ژبې د معیاري کولو هڅې څه...
- د معیاري لیکنې پر هڅو باندي د...
- د نوو جوړو سوو لغتو د تلفظ ستونزه
- د ژبې د سوچه توب دوه اړخه
- پښتو د سوچه توب پر پیچو مو
- په خوله کېلې تصفیه په زړه منلی...
- پښتو نیولو گیزم ژبني اړتیا که...
- نظري معیار عملي گډوډي
- د (په) او (پر) گډوډي
- د مجهولي (ې) لانجه
- چې - مې - کې

- بنځینه جمعي
- التباس ته نه پاملرنه
- دایې لابله
- مونږ - موږ - موږه
- آیاد معیاریت هڅه بری ته رس...
- د معیاری ژبې عامیانه درک
- د کره لیکنې پښتو د اوسنۍ هڅې...
- څه بایدوسی؟
- په پښتویې وکارم که پر پښتو؟
- تکي په تکي ژباړي - تلفظي...
- پر پښتو کره لیکنه باندي د نیول...
- د مترو کو او ارکایي کول غتونو
- دایوه می لاو اورئ نور نو ستاس...
- سپلمی وهڅولم
- ماخذونه

دلوی خدای (ج) په نامه

غالباً په د ۱۳۲۷ ش کال شاوخوا وه، چې د علامه رشاد مرحوم په کور کې مي د دوی عالمانه خبرو ته غوړنیولی و. د خبرو په ترڅ کې مي د پښتو د هغه وخت په نشراتو کې د مسلطې ژبې او دهغې په برخه کې دخپلو ستونزو په باب ځینې پوښتنې ځنې وکړې. په دغه وخت کې ما د باختر آژانس په پښتو خانګه کې د غړي په توګه کار کاوه. استاد د ژبې او دهغې د تحولونو او تطوراتو په باب او دغه راز د هغه وخت د دولتي پښتو ضد پالیسیو په باره کې اوږدې څرګندونې وکړې. د خبرو په پای کې ما ځنې وپوښتل چې ولې په دې برخه کې څه لیکئ نه؟ په جواب کې راته وویل: د اګار ستاسې ځوانانو رسالت دی. ژبه ملي امانت دی. مور د ادی تر تاسې پورې راوړسوله. ښه مور او رسوله که بده، سمه مور او رسوله که ناسمه، د ابه وروستي نسلونه قضاوت کوي. خواوس وار ستاسې دی چې له دغه امانت سره بې پروایي ونه سي. اصالت ته بې صدمه ونه رسیږي. لوبې ورسره ونه سي. ماورته د فارسي د ابیت ووايه:

آسمان بار امانت نتوانست کشید
قـرعه فال بنام من دیوانه زدند

استاد و مسل او زیاته یې کړه. په دې پلمونسې خلاصېدلای. دا امانت تاسې ته درپاته دی. له هغې ورځې څخه بیا ترننه پورې چې زه د امانت کلمه واوړم، اوږدې مي راته درنې سي. داسې راته وایسي لکه د دغه امانت وړلوتوان چې نه لرم. خود استاد (رح) آهنگ لرونکې خبره مي تر غوړو و هیسته ازانګې وکړې. د اګار ستاسې ځوانانو رسالت دی. د همدغه ملکوتي رخ اغېزه وه، چې نن یې په ما کې پردغه راز جنجالي موضوع (اوسنۍ پښتو یا کره پښتو؟) باندي د لیکلو جرأت پیدا کړ.

ددې لیکنې په شروع کې زه په دوو زرو کې وم چې آیا پردغه مشخصه موضوع (د پښتو د معیاري کولو پرهڅو) باندي د څه لیکلو اجازه لرم که یا؟ د اګار پالوال وایي: هو، لرې یې (۱) د اګار زیار وایي د ژبې مسایل ژبپوهانو ته پرېږدئ ځکه دا دهغوی مسلکي دنده ده. نو گویا دده جواب منفي دی. زه له د اګار پالوال څخه تشکر کوم چې دده د فتواله اسیته مي بدل مات سو او پردغه موضوع باندي مي د لیکنې جواز تر لاسه کړ او پر څنګ یې له د اګار زیار څخه بخښنه غواړم چې بې لایسنسه مي قلم چلولی دی.

څرنګه وکړم هغه د چا خبره کي خورمه کافر کېږم ، کي نه خورم وږي کېږم ددغه راز پان وپرانګ ترمنځ به سترګي پتي کړم ، دخداي توکل به واخلم اودهغه حق مجراينه به وکړم چي دپښتانه خواروتلی قوم يې راباندي لري اوپرڅنګ به مي داستادعليه الرحمه هغي توصيې ته هم يوه داوړوپزه جوړه کړې وي ، چي په ډېره جدي لهجه يې راته کړې وه اوتاسي ته مې څوکرښي وړاندي يادونه وکړه . واهمه مي ځکه ډېره ده ، چي لوړګرنگ دي . بېرېږم چي ځان ژوبل نه کړم . يوشی چي دليکني جرئت راکوي هغه دمشرانو پوهانو بزرګواري اودکشرانو اخلاص دي اوپرڅنګ يې هررازانقاداوکره کتنې ته زماخلاصه غېږده . که زماله دې ټولي ليکني اواستدلال سره سره بياهم يوچاپه دغه خبره سررا خلاص کړ ، چي انديواله ! کره دي اخیستې ده . بيا به زه هم له خپل نيولي څخه راکښته سم اوپرځپله تره به ځم . معناداچي خپلي خبري نعوذبالله من ذلک ، قرآني احکام نه گڼم .

په دې اثرکي ماله ځينو کتابو څخه اوږده اوږده اقتباسونه کړي دي . دا کار دي لوستونکي دليکني دپنډواله په انگېزه نه گڼي . زمارساله بې هغه هم خواره بونښکې ده . زماهدف دمعياريت اوسني جريان ته کره کتنه غوندي ده . ددې له پاره زه دنظرياتو اونقل قولونو بيارانقلولو ته اړ کېدم ځکه له رانقلېدو پرته يې لوستونکي په تاريخه کي پاتېدل . خو له دې سره دي هم مالوستونکي وبخښي . په کتاب کي يوشمېر مکررو خبرو زماپه خيال څه بېخوندي پېښه کړې ده . ماداموضوع دلازيات وضاحت په نيامت دمکرراتو بېخوندي پرځان منلې ده . هيله ده بناغلي لوستونکي يې په بزرګواري سره په تکرار حسن کي وشمېري . ددې ليکني ځيني برخي ترجمې دي ، چي په متن کي مي يې ماخذ بنوولي دي اونوره زماخپله څېړنه ده .

په پښتنوکي له بده مرغه پر علمي مسئلوياندي دنظر څرګندولو پای ناندرواوشخړوته دريږي . په دغه حقيقت باندي له پوهېدوسره سره ، بياهم زه خپل تاريخي مسئوليت دې ته اړکړي يم چي دهغوزرونو پښتنو اندېښني منعکسي کړم ، چي دپښتودننۍ په اصطلاح کره ليکني له بابتته ورته پېښي سوي دي .

اگريني که نابيناوچاه است
اگرخاموش بنشستی گناه است

+++++

هو تک محمد معصوم

کانادا - اوکویل

۲۰ نومبر ۲۰۰۶ع

۱) (ډاکټر صاحب پالوال دا خبره دلغاتو جوړولو په برخه کې کړې ده او وایي چې دلغاتو جوړول د ژبې د هر مستعد ویونکي حق دی. خوزه به د دوی له دغې اجازې څخه لږ څه پراخه استفاده وکړم. (وگ: معیاري پښتو - ۲۴۰ مخ.)

ژبه

په انسا سيكلو پيد يا بریتانیکا کي يې د ژبي په تعريف کي کنبلي دي چي ژبه د رغيزو سيمبولونو د خپلي خوښي سيستم دئ چي دهغه په واسطه انسانان ديوي ټولنيزي ډلي اود يوه کلتور د برخه والو په توگه متقابل له پوهونه اورا پوهونه (مفاهمه) سرته رسوي. په دې تعريف کي ځای سوي مفاهيم که جلا جلا وشنل سي ، نوبه :

د رغيزو (vocal) معنا داچي د ژبي په تعريف کي موږ د مفاهيم په برخه کي يوازي د (وينا) پراخ زور اچوو. د مفاهيم نور سيستمونه هم سته لکه د يوه ټاکلي مفهوم د افادې له پاره د سراو لاس بنسورول ، داوږو پورته کول ، دسترگو کښول ، پزه بوچه نيول اونور ، چي د اهر يو يې د يوه مشخص مفهوم په بنوونه کي مرسته کوي خو موږ په ژبه کي يوازي د رغيزو سيستم په پام کي نيولی دئ (۱). له خپلي خوښي مطلق (arbitrary) سيستم څخه مو مراد دا دئ چي د ژبي سمبول اود دهغه د اصلي مادې تر منځ هېڅ راز لازمي اړيکي نه وي. د مثال په توگه په پښتو کي يو حيوان ته آس وايي. د دغه نامه له پاره په پارسي کي اسپ ، په عربي کي فرس ، په هندي کي گهورا ، په انگرېزي کي هورس ، په فرانسوي کي شاوال او په روسي کي لوبناد؟ ټاکل سوي دئ. له دغو لغتونو څخه هېڅ يو يې د نوموړي حيوان له واقعي حالت سره مناسبت نه لري ، بلکي صرف يوه نومونه ده چي د (ولي؟) له پاره يې نه جواب سته اونه ژبپوهان له دې بابته پر ځان باندي د څېړني تکليف ايرېدي. دا خبره حتی په تقليدي لغتونو (imitative words) کي ، چي د يوه د تمثیلولو له پاره وضع سوي وي ، لاهم تريوي اندازې صدق کوي. په انگرېزي کي د پيشو خرهاري ته (purr) وايي او په فرانسوي کي ورته (ronronner) وايي. دواړه لغتونه د پيشي (پيشو) د څرکي د غونډ تمثیلوي خوتاسي وينئ چي دهغو په شکل او جوړښت کي څومره توپير سته .

سيمبولونه د شيانو څرگندوونکي دي خو پخپله شيان نه دي. د کتاب لغت پخپله کتاب نه دئ بلکي دهغه څرگندوی دئ.

کله چي موږ د ژبي لغت پر خوله راوړو ، ترزياتي اندازې پوري مو مراد د ويلو ژبه (spoken language) ده. ليکلې ژبه بيا يوبل سيستم دئ چي له وينا سره سيده اړيکي لري.

ارواښاد پوهاند دوکتور محمد رحيم الهام ليکي: ژبه د انساني د غونډو يو رمزي سيستم دی چي ديوي ژبنی ټولنی غړی يې د مفاهيم له پاره په کاروی. موږ د ژبي دغه د رغيزو سيستم ته وينا وايو. انسانانو د خپلو وينا يې ژبو د ثبتولو او ساتلو له پاره گرافیک سيستمونه اختراع کړي دي چي

مورېې لیک بولو. وینا او لیک په ماهیت کې دوه بیل سیستمونه دي. د وینا اساسي جوړونکي عناصر د رغونه دي او د لیک اساسي جوړوونکي عناصر توري دي. د رغونه داسې فزیکي پدیدې دي چې احساس یې د غوړونو په واسطه کیږي او توري بیا داسې بل ډول فزیکي پدیدې دي چې احساس یې د سترگو په واسطه کیږي... (۲)

ډاکټر عبدالرازق پالوال د ژبې یو ډېر خوندور تعريف کړی دی او هغه دا چې ژبه د پوهوني او پوهېدنې هغه صوتي سیمبولیک وسیله ده چې ودي او تکامل یې بشردانسانیت و تکاملي پراوته، او د لیک ایجاد یې انسان د مدنیت و تکاملي پراوته رسولی دی. (۳)

(۱) (ځینې پوهان د مرغانو رېز، د انسانانو له خوا د هغو پرځای سربنورول، یادېې علاقه گۍ بنوولو پرځای د اوږو پورته کول هم په ژبه کې راوړي خو په دې شرط چې دغه حرکات او نڅښې تل همدا یوه معنا ورکړي.

(وگ: السټیریتید ورلډ انسایکلوپیډیا - ۳۰۳۲ مخ - نیویارک)

(۲) (د خان شهید یاد - د مقالو مجموعه - ۷۳ مخ - د سرحدونو چارو وزارت - کابل - ۱۳۷۰ ش)

(۳) (پالوال، ډاکټر عبدالرازق - معیاري پښتو - د پښتۍ لومړی مخ - ۱۳۸۴ ش)

مفاهمه

انسانان ټولنیز ژوند کوي. د هغوی په سلوک کې یو له بل سره متقابل عملونه او دغه راز له چاپیریال سره متقابل عملونه دواړه شامل دي. دغه متقابل عملونه او فعالیتونه د مفاهمې له لارې، یو بل ته د پیغامو او اطلاعاتو د رسولو له لارې سرته رسېږي. دغه راز منظم او پریوه ټاکلي سیستم باندې ولاړ متقابل عملونه یوازې د انسانانو ځانګړتیا ده. نور حیوانات (ژوي) هم د ټاکلو، رغونو او حرکتونو په واسطه یو بل ته پیغامونه رسوي، خو د هغوی مفاهمه د انسانانو د منظم ژبني سیستم په توګه نه وي. ژوي یوازې د رغونو جوړولو غریزوي وړتیا لري خو انسانان د خپلې ټولنیزې ډلې د ژبې د زده کولو او نورو ته د وړلېږدولو توان هم لري. د پوهنې د لېږدوني همداتوان د بشري مدنیت د منځ ته راتګ تادا وګڼل کېدلای سي. که د ژبې تعریف په پام کې ونیول سي نو انسانانو هروخت د خبرو کولو توان درلود، خوددې معنادانه ده چې ژبه دې نو د کلمې په واقعي معناد انسان د پیداېست همزولې وي.

په مفاهمه کې درې ډوله سیستمونه شامل دي چې یو یې رغونه دي، بل یې د بدن حرکتونه دي او دریم یې، چې تر نورو ډولو ډولونو ډېر زیات بنسټیز اهمیت لري، ژبه ده. په ژبه کې بېلابېل رغونه تر یوه ځانګړي انتظام لاندې اوډل سوي وي.

ټولو انسانانو د ځان له پاره د ویلویوه ژبه جوړه کړې ده او هر چیرې چې بیا مدنیتونه منځ ته راغلي دي، هورې بیا ورسره سم لیکلې ژبه ایجاد سوي ده. له لرغونو ژبو څخه بېلابېلې نورې ژبې رازېږدلي دي او اوس په نړۍ کې تر یو زریاتي ژبې سته چې ځینې یې په میلیونونو ویونکي لري او ځینې یې بیا یوازې په یوه محدوده قبیله کې د یو لږ شمېرو ویونکو له خوا ویل کېږي. ژبه د انسانانو او انساني مدنیت یوه ډېره ستره بریا (لاس ته راوړنه) ده.

د ژبي مبداء

د بشریت په تاریخ کې د داسې یوه وخت اټکل کېدلای شي چې د ننیو انسانانو نیکه گانودې د مفاهمې له پاره د ژبي په نامه یوه منظمه وسیله نه درلوده. تاریخي څپرني دنړۍ د موجودو ژبو نېټه فقط یو څو زره کاله وړاندې بیولای شي. د داسې یوې ژبي یا ژبو په باب زموږ سره معلومات نسته، چې مورېې دانسانانو لومړنۍ (primitive) ژبه و بولو. د و مره قدر پوهېږو چې په انساني تاریخ کې نه بې ژبو انسانانو وجود درلود او نه بل حیوان دخبرو کولو استعداد لري. دانسانانو د فوسیلونو څپرته (۱) مورته دیو میلیون کالو یا تر هغه وړاندې زمانه کې د ژبي دسته والي څرک راکوي

(۱) فوسیل fossil دلرغونو ژوندیو موجوداتو (حیواني یا نباتي) آثارو یا بقایا ووتې ویل کیږي لکه هډوکي او غاښونه چې دمخکې په طبقاتو کې پاته سوي وي.

د ژبو تاریخي څېړنه

ننني حالت ته د ژبو د تکاملي سیر څېړنه ځکه سخته ده ، چې په دې برخه کې زیات مواد او ارقام (data) نسته. خو له نېکه مرغه ننۍ ژبې سره پرتله کېدلای سي او که دهغو ترمنځ منظم ورته والی و موندل سي ، د دغه ورته والي له مخي څوک کولای سي دنوموړو ژبو یوه مخکېنۍ او زړه مرحله پیدا کاندې. هغه پوهنه چې دغه راز مسایل څېړي ، د تاریخي ژبپوهني (historical linguistics) په نامه یادېږي او مقایسوي ژبپوهنه (comparative linguistics) د همدې علم یوه څانګه ده .

ژبې د ژوند یو موجوداتو د نور و فعالیتو په شان د چاپیریال له بدلونو څخه اغېزمنې کېږي. دوگړو د کلتوري سیستمونو په هره برخه کې چې کوم بدلون راسي ، اړونده ژبه یې هم تریوې اندازې پورې هرو مرو بدلېږي. له دې سره سم د ژبې زاړه لغتونه او اصطلاحات له استعماله لوېږي یا یې معناوي بدلون مومي ، نوي لغاتونه منځ ته راځي. سربېره پردې د ژبې ویونکي هم تل تغیر مومي. لویبېرې ، زړېبېرې ، مري او نوي ویونکي منځ ته راځي. دیوې ژبې هرو یونکي فردهم د خپل عمر په اوږدو کې د ژبې د ویلو ځیني لاري چاري بدلوي. له دغه فردهم سره بنایي نور هم دده دلاري تقلید وکړي. په دې ډول د وخت په تېریدو سره په ژبه کې ډېر بدلون راځي. دا بهر ورو ورو پرمخ ځي. که څوک دیوې ژبې د ډېرو سپین ږیرو او زلمیو ویونکو ویناوي و اوري ، په هغو کې به د یادوني وړ توپیرونه ویني. دلغتونو د استعمال په برخه کې هم ورو ورو او ناڅاپي بدلونونه پېښېږي. که چیرې دیوې ژبې لیکلې ثبتونه موجود وي ، نو څېړونکي په اسانۍ سره کولای سي چې دغه راز بدلونونه پیدا کړي .

په لغتونو کې بدلونونه په څو ډوله منځ ته راځي:

- معناوي یې بدلون و مومي (۱) .
- یولغت له استعماله لوېږي .
- نوي لغتونه او اصطلاحات جوړېږي.
- له نورو ژبو څخه لغتونه اخیستل کېږي .

۱(د مثال په توګه په انګرېزي کې د (deer) لغت چې نن د هوسۍ په معنارواچ لري ، په زړه انګلیسي کې په عمومي توګه د (حيوان) په معنا کارېدئ. په پښتو کې د سیال کلمه د پښتانه له پاره یوه درنه او دویار وړ کلمه وه ، نن یې د معیار کارو باریان د دښمن له پاره کاروي.

د خیل لغتونه

له نورو ژبو څخه د لغتونو اخیستلو بهرته (لغت پورول) وایي او کوم لغتونه چې په دې ډول ژبي ته ننوزي د (د خیلو لغتونو) په نامه یادېږي. هره ژبه خوراډېر د خیل لغتونه لري او مجردة ژبه په نړۍ کې اصلاً وجود نه لري. ارواښاد علامه رشاد (رح) وایي: په دنیا کې مجردة ژبه نه سته او مجرد قوم هم نه سته. تاسي وگورئ عربي داسي یوه ژبه ده چې قرآن پکښې نازل سوی دی او د عربو قدامت هم واضح دی. مگر په قرآن کې اتلس توري غیر عربي راغلي دي. هغه د عربونو دي او د عربي د خیلو لغاتو له پاره خفاجي یولوی کتاب لیکلی، شفاء العلیل یا ځیني کسان یې شفاء الغلیل لا وایي... سید سلیمان ندوی د لغات جدیدو په نامه باندې یو بل کتاب لیکلی، چې په هغه کې یې په عربي کې نوي ورداځل سوي لغات څېړلي دي... (۱)

انگرېزي ژبي ته تر ۱۰۲۲م کال وروسته خوراډېر پرفرانسوي لغتونه ننوتل (۲). د مثال په توگه د (chair) لغت په همدې وخت کې انگرېزي ته ننوتی چې نن ورځ څوک د خیل لغت خیال لانه ورباندې کوي. په زړه انگرېزي کې پخوا د همدې لغت پرځای (stol) یا (stool) رواج درلود.

د د خیلو لغتونو له مخې د یوې ژبې د ویونکو اړیکې له بلي ژبې او بل قوم سره څرگندېدلای سي. کله چې یوې ژبې ته کوم لغت له بلي ژبې څخه ورننوت او هورې یې په ژبه کې واخېنل سو، نور یې نو د ژبې ویونکي خپل لغت او د ژبې خپل مال بولي. لکه وړاندې چې مو وویل، ژبې تل د پېر یو په اوږدو کې بدلون مومي. که دانسانانو دوه داسي گروپونه په پام کې ونیسو، چې په پیل کې یې یوه ژبه ویله خود ځینو عواملو له امله یوله بله سره بېل ژوند کولو ته اړ سو، څو سوه کاله وروسته به یې ژبې یوله بله سره ډېر توپیر ولري او که دا حالت هم داسي روان وي نو څو زره کاله وروسته به یې ژبې دومره سره لیري سوي وي، چې یوازي به د ژبې ماهران په پوهېږي چې د دې دوو ژبو مورگنی یوه وه.

د هر قوم ژبه دهغه قوم له ټولنیز، اقتصادي او کلتوري حالت سره تړلې ده. که یې قوم د سیالانو سیال و، ژبه یې هم تر سیالانو نه پاتېږي. پښتو د پښتانه ژبه ده. د پښتو تاریخ د پښتنو له تاریخ سره تړلی دی. ترقی او پرمختگ یې هم د پښتنو له ترقی او پرمختگ سره سیده اړیکې لري. پښتانه چې د خیل ټولنیز انکشاف په داسي پړاو کې وي، چې په بېسوادی کې پاچهۍ کولای سي، خانۍ کولای سي، سوداگری کولای سي، پیړۍ او مریډۍ کولای سي، نو ژبه به یې څرنگه اولي

پرمختللي وي؟

هره ژبه که دهغې له ویونکو څخه مجردده وڅېړل سي ، گویانه ده څېړل سوې . ژبه پرویونکو اغېزه کوي او ویونکي بیا ژبه سره سمبالوي او سموي یې .

۱(گوربت مجله- لومړی کال ، شپږمه گڼه- ۲۳ مخ

۲(په دغه کال انگلستان د Normans له خوا فتح سو . دنورمن نوم پخوا په عمومي توگه دسکاند نیویایي خلکو له پاره کارېدی خو وروسته یوازي دناروي خلک په دغه وبلل سول.

ژبه او د ملتو په جوړښت کې دهغې رول

د یوه ملت د جوړېدو اساسي عناصر ګډه جغرافيايي سیمه ، ګډ تاریخ او ګډ کلتور (دین ، ژبه ، ...) دي خو د دې عناصرو دا اغېزې درجې یوازې دي . زیاتره پوهان په دې عقیده دي چې ژبه د یوه ملت د جوړېدو ډېر مهم عنصر دی . د مانچسټر په پوهنتون کې دانګرېزي ژبې استاد ټوني کراولي Tony Crowley (د ژبې دهغې اغېزې په باب چې په نونسمه پېړۍ کې یې په اروپا کې دنو و منځ ته راغلو ملتو په ژوند کې درلوده ، داسې لیکي :

په ۱۹ پېړۍ کې په اروپا کې یو شمېر مهمې سیاسي پرمختیاوې منځ ته راغلې او دهغو په ترڅ کې ځینې نوي ملتونه راڅرګند سول چې خپل ځانونه یې د لومړي وار له پاره وپېژندل او له نورو څخه یې هم د پېژندنې غوښتنه وکړه . په دغه کلتوري او سیاسي بدلون کې ژبې مهم رول ولوباوه . ځکه لکه څرنگه چې ژبه په یوه ملت کې د شاملېدلو او له هغه څخه د وتلو له پاره یوه په زړه پوري اساسي وسیله وه ، دغه راز د یوه ملت د منځ ته راتګ لومړنۍ وسیله هم وه .

Pedersen څرګنده کړې ده ، په نونسمه پېړۍ کې داروپاد ملي وینستیا او د ژبپوهنې پیلستیا له یوه لاسه بل لاس ته کېدله او د زیاترو نوو را پیدا سوو ملتو له پاره د ګرامر کتاب لیکنه یاد یوې ډیکشنري ترتیبول د سیاسي ارمان اعلامیې او څرګندونې وې .

لکه میولر Muller چې ویلي دي ژبه د بشریت د ټول تاریخ یو ژوندی او ګویا شاهد دی . دی زیاتوي چې په دې ډول به ژبه د بشریت د یوه یو موتي او ډله ییز ګروپ یا په بل عبارت یوه ملت ژوندی او ګویا شاهد هم وي . کله چې میولر وایي ، په معاصروخت کې د ځینو ډېرو سرسامونکو ټولنیزو او سیاسي لانجود حل له پاره ژبپوهنې ته مراجعه سوې ده ، په حقیقت کې یې د ژبې د مطالعې پر سیاسي رول باندي تبصره کړې ده . دغه رول دواکمنو کورنیو او دهغوی د تړونونو په ګټه لو بېدلی نه دی بلکې دهغوی پر ضد یې د ملتونو او ژبو په ګټه عمل کړی دی . دنونسمې پېړۍ په دغه عصر کې دغې مفکورې ډېره وده وکړه چې ژبه ملي هویت او تشخص منعکسوي . د مثال په توګه G.F.Graham د ژبې د رول او اهمیت په باب داسې څرګندونې لري :

ژبه د یوه ملت د تمایلاتو او عادتونو څرګنده څېره ده او د دوی د پوهې او احساساتو ډېر غوره محک دی . که دا تشریح و منله سي نو طبیعي نتیجه یې دا راوزي چې دا ولس او دهغو د ژبې تر منځ اړیکې دومره سره نژدې دي چې یو یې باید د بل له مخې وپېژندل سي . ژبه دا ولس د خوی او خصلت وروستی یادګار دی . دی ورپسې زیاتوي چې ژبه د یوه ملت له یووالي سره په څو څه توګه تړلې ده .

G.P.Marsh لیکلي دي: څرگنده ده چې دیوه اولس دیووالي له پاره د ژبي یووالی اساسي توکی دی. د ملت په جوړښت کې د ژبي اشتراک د دین او حکومت تر اشتراک زیات غښتلی عنصر دی. دیوې ژبي همزمانه ملتونه که هرڅو د عقایدو او سیاسي تشکیلاتو د توپيرونو له امله د شکل له مخي سره بېل سوي وي ، خو په اصل کې یو کلتور، یو ارمان او د حوادثو په مقابل کې یو راز عکس العمل لري.

۱) (توني کراولي په لیورپول کې زېږېدلی اولوی سوی دی. د اکسفورډ، سوت ټامپین، رتجرز، بارسیلونا او سانډیاګوپه پوهنتونو کې درس لوستی دی. اوس (۲۰۰۵م کال) د مانچسټر پوهنتون د انګلیسي ژبي پروفیسر دی. دده په لیکلو آثارو کې Proper English? ، Language in History and The Politics of Language in Northern Ireland ، او Standard English and The Politics of Language د یادوني وړ دي.

د همدې عنوان مطالب د توني کراولي د Standard English & the Politics of Language د کتاب له دوهم چاپ د ۵۶ - ۵۷ مخونو څخه اخیستل سوي دي.

لهجه dialect څه ته وايي؟

لهجه د خبرو اترو طرز یاد خبرو د د افادې یو ډول دی. لهجه ته په انگرېزي کې dialect وايي چې د يوناني لغت dialectos څخه مشتقه کلمه ده او د يالکتوس د خبرو کولو طريقې ته ويل کېږي. لهجه د يوې ژبې محلي نوعه هم بللای شو. لهجه ته فرېزيو لوجي phraseology هم ويله سوې ده (۱) او هغه هم د افادې د څرگندولو لاري ته ويل کېږي.

لهجه پر جغرافيايي ماحول سربېره په ټولنه کې د يوې ژبې د ويونکو له ټولنيز او اقتصادي دريځ سره هم بدلون مومي. د کليوالو لهجه، د بزگرو لهجه، د مامورينو لهجه، د اشرافو لهجه، او نوري ډېري لهجه يې په مثالو کې راتللاي سي.

د ژبې پوهان په دې عقیده دي، چې د ژبې لهجه هغه وخت منځ ته راځي چې ويونکي يې له خپل اصلي او طبيعي ټاټوبي څخه د بېلابېلو ټولنيزو، اقتصادي، سياسي او نظامي عواملو له امله نورو سيمو ته ولېږدېږي او هورې د نورو ژبو په گاونډ کې واقع سي او د نورو ژبو او ثقافت تراغېزې لاندې راسي. د ځينو لهجو د انکشاف لړۍ د ومره پسې اوږده سي، چې يوه بله ژبه منځ ته راوړي.

(۱) ټوني کاو لي ۸۳ مخ

د ژبو کورنۍ

ژبو هانود انسانانو د بېلابېلو نژادونو، قومونو او ملتونو ژبې سره مقایسه کړي دي او هغه یې پر کورنیو باندې سره وپشلي دي. د ژبو دې راز مقایسې ته comparative method وایي. د دې مقایسې په نتیجه کې دوی ته څرگنده سوې ده چې په ځینو ژبو کې لغتونه یوله بل سره ورته ښکاري او له دې څخه داسې نتیجه راباسې چې دا ژبې په یوه واحد ژبنۍ کورنۍ پورې اړه لري. دوی هڅه کوي چې د دې ژبنۍ کورنۍ مبداء ژبه پیدا کړي. دغه مبداء ژبه زیاتره فرضي hypothetical ژبه وي ځکه دهغې دسته والي د ثبوت له پاره پوره اندازه لیکلې مواد په لاس کې نه وي (۱). په ژبنيو کورنیو کې یوه دهندو اروپایي Indo-European ژبو کورنۍ ده. دهندو اروپایي ژبو مفهوم وارد واره دوو تنو وروڼو جرمن ژبو هانو ویلیام ګریم او جیکب ګریم نړۍ ته اعلان کړ. په دې وروڼو کې جیکب ګریم دیو قانون پر کشف باندې بریالی سو، چې وروسته د ګریم د قانون په نامه مشهور سو (۲). ګریم پخپل قانون کې وښودله چې انګلیسي، جرمني، لاتیني او داروپا ډېرې نورې ژبې په یوه کورنۍ پورې اړه لري او دا کورنۍ وروسته دهندو اروپایي کورنۍ په نامه یاده سو. پوهانو ته لا دا خبره ښه پوره معلومه نه ده چې دهندو اروپایي ژبو مبداء چیرې ده (۳). پښتو د همدې کورنۍ د آریانۍ څانګې په ختیځ ښاخ اړه لري.

- ۱) (الستیریتید ورلډ انسایکلو پیډیا - دیارلسم ټوک - ۳۰۳۱، ۳۰۳۳ مخونه - نیویارک)
- ۲) (جیکب لودویګ ګریم Jakob Ludwig Grimm (1785-1863) او ویلیام کارل ګریم
- Wilhelm Karl Grimm (1786-1859) دوه وروڼه وه چې څه د پاسه دوه سوه کاله وړاندې په جرمني کې اوسېدل. دوی پر جرمني فولکلور باندې ډېر کار وکړ او د فولکلوریکو کیسویو مجموعه یې راغونډه کړه چې نن Grimm's Fairy Tales نومېږي. دا کیسې په ټوله نړۍ کې شهرت لري خو په وروستیو کلونو کې د کیسود کرکټرونو د خشن توب له امله تر انتقاد لاندې راغلي دي. (وګ: الستریتید ورلډ انسایکلو پیډیا - لسم ټوک - ۲۴۲۷ مخ)
- ۳) (هماغه اثر - ۲۷۴۲ مخ)
- ۴) (ویکیپیډیا Wikipedia د ایره المعارف - دانټرنیټ په حواله

لیکدود

د لیکلو (writing) عملیه پر یوه وسپله باندي د کرکترونو (تورو) کیندل یا کیندل دي. له دې فعالیت څخه مراد دلغاتو او نورو هغو جوړښتو سره اوډل یا ثبتول دي، چي د یوې ژبي نمایندگي کوي. دا وډلو او ثبتولو له پاره له تایپ څخه هم کار اخیستل کېږي خو د لیک دقیق ماهران تایپ کولو ته د لیکلو عملیه نه وايي. د دوی په نزد لیکل (writing) او تایپ کول (typing) د یوې سره بېلي عملیې دي. په نړۍ کي د لیکلو اساسي سیستمونه پر څلورو برخو وېشل سوي دي: لوگوگرافي، سیلابي، الفبایي او شکلي. په دې ټولو کي یې زموږ د بحث وړ برخه الفبایي سیستم دی. الفبایي د سمبولونو یو مجموعه ده چي هر سمبول یې د ژبي د یوه فونیم (رغ) نمایندگي کوي. بشپړي الفباوي هغه الفباو ته ویل کېږي چي د اړوندې ژبي ټول او اوزونه او حرکتونه په پشپړه توگه سره تمثیل کړلای سي. یعني که یوه لیکونکي ته د یوه لغت تلفظ ورکړه سي، دی یې د لیکلو تر عهده ووتلای سي او که یوه لوستونکي ته یو لیکل سوی لغت وړاندي سي، دی یې د تلفظ کولو تر عهده ووتلای سي. (۱) د سمبولونو یا الفباوو په واسطه د یوې ژبي تمثیل ته د هغې ژبي لیکدود وايي. څرنگه چي د یوې ژبي اوبلي ژبي ترمنځ او دغه راز په یوه ژبه کي دننه د بېلابیلو لهجو ترمنځ د رڼو نو توپیر سته، ځکه نو لیکدودونه هم توپیر سره لري. هر څومره چي د یوې مشخصې ژبي دلهجودو یو نکو ترمنځ راشه درشه او نور ټولنیز او کلتوري اړیکي سره نزدې کېږي، هغومره یې د واحدې ژبي او واحد لیکدود له پاره زمينه برابروي.

د یوې ژبي د لیکني سیستم (لیکدود) تل د هغې ژبي د یوونکو د اړتیاوو پر بنسټ بدلون او انکشاف مومي. کله کله دوخت په تېرېدو سره د سمبولونو په شکل کي هم بدلون راځي. له همدې امله دی چي د یوې لیکلي نسخې د انکشاف د څېړني له لاري هم د اړوندو یوونکو د اړتیاوو په باب معلومات ترلاسه کولای سو او هم یې دوخت په اوږدو کي بدلونونو په څرنگوالي پوهېدلای سو. د همدې حقیقت له امله باید د متونو په ثبت او خپرولو کي د خطاط د سلیقې یا لهجې په خاطر بدلون رانه وستل سي ځکه که د اکاروسي، متون مسخه کېږي او د ژبي د تاریخي مطالعې په څېړنه کي څېړونکی یې لاري کېږي او پر خپله څېړنه باندي غلطې نتیجې بنا کوي.

د الفبې تاریخي سابقه لرغوني مصر ته رسېږي او پیل یې د ۲۷۰۰ ق م څخه راننول کېږي. لرغونو مصریانو د هیروغلیف دوه ویشتمو سمبولو په ایجاد او انکشاف سره د خپلي ژبي کانسونینتونه را پېژندلي دي. د لیکدود د تاریخي اودلیک د ډولونو څېړنه زموږ تر بحث و تلې ده

۱) (ارو اېنډ پوهاند ډاکټر الهام لیکلي دي: د پښتو په اوسني لیکدودي سیستم کې د هر کانسونانتي رغیز واحد (فونیم) له پاره یو خاص لیکدودي واحد (گرافیم) شته او کومه ستونزه په کې نه احساسیږي. مگر د پښتو د رغیز سیستم جوړښت واولي رغیز واحدونه لري خو د لیکدود په سیستم کې یې یوازې پنځه گرافیمونه موندلای شو. له بلې خوا پښتو ځینې داسې رغونه هم لري چې له دوو واولونو څخه ترکیبېږي او په لیکدود کې گرافیمونه ورته نشته او د پښتو د لیکدود ستونزې له همدې کمبوتیو څخه راولاړیږي .
(وگ: د خان شهید یاد - ۷۴ مخ)

د پښتو لیکدود پرون او نن

د پښتو الفبې د منځ ته راتگ پر خبره باندي کورني او بهرني پوهان په يوه خوله نه دي. او د دې لانجې تادا او پر دغه حقيقت باندي ولاړ دي چې د ليک مرحلې ته د پښتو ژبې د رسېدلو د وخت په باب مورې پوره مدارک په لاس کي نه لرو. د ليکدود پر سر باندي په اوسني زمانه کي لانه توافق او يو لړ نور عيني واقعي تونه د دې خبرې بنکارندويي کوي چې پښتنو دي تر نورو گاونډيو وروسته ليک ته اړتيا موندلې وي. د دې موضوع تفصيلي څېړنه مورې له خپل هدف څخه ليري کوي. د پخوانيو روايتو او اوسنيو څېړنو له مخي د پښتو الفبې ايجاد، ياپه يوه روايت سمول د غزنوي سلطان محمود (۳۸۷-۴۲۱ هـ ق) زمانې ته رسېږي. داروايت د خير اللغات د مولف قاضي خير الله نوبناري له خوا د نوموړي کتاب په

مقدمه کي (د ۱۹۰۳ ع چاپ) بيان سوی او وروسته عام سوی دی. قاضي خير الله د دغه روايت نه راوي بنوولی دی او نه يې هم ماخذ، چې څېړونکي دي دنورو څېړنو له پاره ورته مراجعه وکړي. علامه رشاد (۱۳۰۰-۱۳۸۳ هـ ش) د دغو روايتو تړيادوني وروسته د پيررو بنان بايزيد (۹۳۱-۹۸۰ هـ ق) هغه ادعا رانقلوي چې وايي پر عربي تورو باندي د پښتو تورو زياتول دده (بايزيد) کارنامه ده. (۱) د پښتو تورو په جوړولو کي درو بنان پير دغه ادعا دده يو پياوړي مريد او پيرو دولت لوانې په دغه بيت سره تاييد کړې ده:

افغاني لفظ مشکل و، لوست کوېښ نه شه
ورته وشووه، کننده ديارلس حرفونه

د پښتو د اتوري درو بنان پير د لوی عقيدوي او سياسي مخالف اخوند درو بزه ننگر هاري (۹۳۹-۱۰۴۸ هـ ق) له خوا هم کارسوي دي اوله همدې استعمال څخه گيورگ مارگنسترنې (۱۸۹۲-۱۹۷۸ ع) داسي نتيجه اخيستي ده چې گويادر و بنان پير پورتنی ادعا حقيقت نه لري (۲). که د غزنوي سلطان محمود په وخت کي د پښتو الفبې په باب غښتلي اسناد تر لاسه هم سي، له دې حقيقت څخه سترگي نسي پته بدلای چې د غي الفبې دا ايجاد له زمانې (پنځمي هجري پېړۍ) څخه بيا درو بنان پير تر وخته (لسمي هجري پېړۍ) پوري منظم او پرله پسې تداوم نه دی موندلی او که يې موندلی هم وي، زموږ په واک کي داسي اسناد نسته چې له هغو څخه دي د دغه تداوم د سرته والي په باب د استدلال له پاره کارواخلو. د موجودو اسنادو له مخي د پښتو الفبې مستند ليکلی ثبت چې وروسته يې زموږ تر زمانې پوري له ډېرو بدلونونو سره پرله پسې تداوم موندلی دی، د خير البيان ليکدود د دې چې زموږ په څېړنو کي ورته روښاني ليکدود ويل سوي دی. روښاني

لیکدود د دغه غورځنگ په نشراتو او شعري دېوانونو کې پالل سوئ دئ او په دغه لیکدود باندې لیکلې سوي نسخې د پښتو نسخو په زېرمو کې موندل کېږي. ترروښاني ادبیاتو، چې مراد مې دروښاني غورځنگ د پیروانو دېوانونه دي، په هاخوازمورپه لاس کې اوس داسې کومه خطي نسخه نسته چې دغه لیکدود ددې بې پاللې وي.

دروښان پیرلوی مخالف اخوند دروېزه او دهغه پیروان خان ته خپل پښتولیکدود لري چې په خپله نوعه کې خویو جلالیکدود ورته ویلای سو، مگر له روښاني لیکدود سره یې په ځینو برخو کې ورته والی لیدل کېدای سي.

تر دغه لیکدود وروسته نو زموږ مخې ته د خوشحال خان خټک لیکدود (ځنځیري لیکدود) راځي. د لیکدود د خوشحال خان خپل ایجاد دئ. دده خپل آثار او دده د زمانو او لمسیو آثار په دغه لیکدود لیکل سوي دي او څېړنې یې ترروښاني لیکدود ځکه زیات دئ، چې د خوشحال خاني غورځنگ ادبي ایجادات ترروښاني غورځنگ زیات او پراخ دي. د خوشحال خاني لیکدود یوه وروستنی بیلگه، چې دده تر عصر دې وروسته دده د کورنۍ د یوه پردېس غړي دوست محمد خټک په قلم را پاته ده، د بحر العلوم (۳) خطي نسخه (د ۱۲۹۰ هـ ق کال خطاطي) ده. په دې نسخه کې دوست محمد خټک خپل قبیلوي نوم (تخلص) په خوشحال خاني لیکدود لیکي او د خټک کلمې د (ت) پر ځای (ط) کارې او ترلاندې (۴) ورته ږدي.

د پښتو لیکدود د تاریخي سیر څېړونکي د پټې خزانې او د دغه عصر د لیکدود په باب هم ږغېږي. خو څرنگه چې د پټې خزانې دغه اوسنی نسخه په دیار لسمه هجري پېړۍ کې خطاطي سوې ده، ځکه نو دهغې له رویه د اصلي نسخې د لیکدود په باب تبصره کول ماته مشکله ښکاري. خود هغو نسخو له مطالعې څخه چې دغه عصر ته نژدې یا تر هغه وروسته لیکل سوي دي، داسې ښکاري چې د خوشحال خاني لیکدود د تراغېزې لاندې چې لیکلې سوي نه وي.

خو دا خبره مو باید په ټینګه په پام کې نیولې وي چې له خطي نسخو څخه په یوه عصر کې د مروج لیکدود یا پخپله د لیکوال یا شاعر لخوا کار سوي لیکدود معلومول ډېره ګرانه خبره ده. ځکه خطاطان د نسخو په کاپي کولو کې خپله ځاني سلیقه او خپله لهجه هرو مرو داخلي (۴). په افغانستان کې دامیر شیر علیخان تر زمانې پورې چې د پښتو کوم لیکدود په لږو ډېر بدلون سره رواج درلود، هغه لیکدود ددې چې په مشخصه توګه له احمد شاهي عصره راهیسې په پښتولیکنو کې پالل کېدئ. دې لیکدود کومه معیاري بڼه نه درلوده او ترزیاتي اندازې پورې د هر لیکوال او شاعر په سلیقه او برداشت پورې تړلې و.

په شلمه پېړۍ کې چې افغانستان ته د تجدد او مدنیت پالنې اغېزې د امیر حبیب الله خان (سراج

الملت والدين) په پاچهۍ كې د سراج الاخبار د خپرونو له لاري ورسېدلې ، نو پر څنگ يې د پښتون نشراتوله پاره عيني زمينه برابره سوه. سراج الاخبار په لومړي سر كې په سنگي چاپ خپرېدئ او وروسته چي د عنايت مطبعه په كابل كې تاسيس سوه (۱۹۱۱ع) ، سراج الاخبار هم په حروفې تورو خپل نشرات پيل كړل. دا توري پارسي توري وه او پښتو مضامين او اشعار يې هم په همدې تورو خپرول. ځكه نوموړې ددغي دورې پر پښتوليكدود باندي د سراج الاخبار د نشراتو پر بنسټ نه سوږغېدلای. مورته معلومه ده چي په سراجي عصر كې د حبيبيې مدرسې له پاره د پښتو درې كتابونه د مولوي صالح محمد په قلم ليكل سوي دي. دا كتابونه اوس زما سره نسته خو پخوا مي تر نظر تېر كړي وه. په هغو كې لومړي پښتو كتاب د بناغلي عبدالكريم بريالي (د پښتوليكدود) په نامه پخپل نوي چاپ سوي اثر ۱۰۵ مخ كې په لنډه توگه معرفي كړي دي. ماته ددغه كتاب په باب د بناغلي بريالي له بيان او خپلو مشاهداتو څخه څرگنده سوه چي د كتاب ليكدود له هغه رسم الخط سره ورته دي، چي وروسته داماني عصر په (مرکه د پښتو) كې هم منل سوي او تاسي به يې په راتلونكو كړنو كې تفصيل ولولئ.

داميرامان الله خان په روښانه دوره كې د پښتوليكدود له پاره منظمه رسمي هڅه دهغي ټولني له خواله سره راپيل سوه ، چي مرکه د پښتو نومېدله (۵) .

مرکه د پښتو تر ۱۳۰۲ هـ ش كال دمخه منځ ته راغلې وه اولومړي رئيس يې مولوي عبدالواسع خان كاكړ او تر هغه وروسته يې دوهم رئيس عبدالرحمن خان لودين و. دې مرکې دوولس تنه غړي درلودل او د وخت په اساسي قانون (نظامنامه د تشکيلات اساسی افغانستان) كې يې په درجېدلو سره رسمي او قانوني بڼه موندلې وه. ددې مرکې وظيفې د پښتو ژبې د قاعدو جوړول او د درسي كتابو ترجمه كول او نقلول وو (۶). د بناغلي رفيع صاحب د څېړني له مخي ، دې مرکې چي د پښتو الفبې له پاره كوم ليكدود ټاکلی و ، له اوسني مروج ليكدود سره يې زيات توپير نه درلود. يوازنی توپيريې دا و ، چي د (خ) نځ له پاره يې د (ح) گرافيم ته يو ټکی پرسر بل په غېږ كې وركاوه. له هغوبېلگو څخه چي بناغلي رفيع صاحب د (يوازينۍ پښتو) له كتابه راخيستي دي ، ښكاري چي مرکې د كندهاري لهجې ځانگړتياوي منلي وې. چي تفصيل به يې تاسي په راتلونكو پاڼو كې ولولئ.

د ليكدود كوم اصول چي (مرکه د پښتو) ټاکلي وه ، په طلوع افغان اخبار كې هم په لږوډېر توپير سره تعقيبېدل. خوبل چاپي د پاللو هڅه نه كوله او ترډېرې اندازې د كاغذ پرمخ پاته سوي دي. (۷)

مرکه د پښتو داماني دورې له ختمېدو سره پای ته ورسېده. كله چي په هيواد كې ترسقوي انارشۍ وروسته دولتي نظم د اعليحضرت محمد نادر خان او دهغه د غښتلو وروڼو په موټه ټينگ

سو، ورسره سم یې په کابل کې د (انجمن ادبی) تر جوړېدو (۱۳۱۰ش) یو کال وروسته په کندهار کې د پښتوانجمن خښته کښېښووله سوه.

د پښتوانجمن د ۱۳۱۱ش کال د لیندۍ په نهمه نېټه د کندهار ولایت په عامه سلامخانه کې د وزیر محمد گل خان مومند په وینا پرانیستل سو. نوموړي په خپله پرانیستونکې وینا کې د انجمن دندې داسې بیان کړې:

۱- انتشار د یوه مجله علمي او ادبي او اجتماعي او تاریخي چی د پښتانه د شان سره بنایي او مناسب د دغه کام او ژبی یی .

۲- جمع او تدوین د لغات متفرقه د پښتو په هر کام او هر کلی کی د پښتنو چی هر چیری وی او دفع او ورکول د مفهوم دا اختلاف د لغات چی بلا اندیشه د کوم مصیبت څه په میانخ کی وی یا پیدا شی.

۳- جمع کول او ټولول د ادبی کتابونو د پښتو، چی مطبوع یا غیر مطبوع وی او تشویق د تصنیف او تالیف د داسی آثار ادبیه.

۴- ترجمه د درسی کتابونو چی په موجب د پروگرام رسمی د وزارت معارف د افغانستان په مدرسو او مکتبو کی ویل کیږی.

۵- ترجمه او تالیف د نور مفید علمي او فنی او تاریخي او غیره کتابونه عصری دهری ژبی چی وی په شرط ددی چی خلاف د عقاید اسلامی د مسلمان ملت د پښتون او مخالف د سیاست د حکومت مستقله د افغانستان نه وی.

۶- تاسیس دیو (ملی کتب خانه د پښتو) او هم ضمناً د هغه کتابونو چی د پاسنی مطالبو د پاره مفید وی.

۷- په ذریعه د نشر د ((مجله ادبی)) جلب توجه د تمام ملت و دی خواته او حاصلول د نیک بینی په نسبت د ((پښتو)) (۸).

د انجمن په دندو کې د لیکدود په باب مشخصه یادونه نه ده سوې خو د انجمن له نشراتو څخه څوک معلومولای سی چی د لیکدود یوه ټاکلې لاریې تعقیبوله او بناغلی بریالی وایي چی... د لیک په انداز کښی لږ بدلون راوستلی... (۹). بناغلی رفیع په ژبپالنه کې د انجمن د تشکیلاتو او نشراتو په باب ښه پوره څېړنه کړې ده خو د لیکدود په باب یې څه نه دي ویلي .

د کندهار د پښتوانجمن په ۱۳۱۲ش کال د کابل له ادبي انجمن سره یو ځای سو او د دواړو له ترکیبه څخه پښتو ټولنه منخ ته راغله.

پښتو ټولنه د ۱۳۱۲ش کال د ثور په لومړۍ نېټه تاسیس سوه. دې ټولني خپل کار او وظایف تر خپلو مخکنیو انجمنونو منظم او پراخ کړل او هغه په دې ډول وه:

- ۱- د افغانستان د تاریخ تدوین او د افغانستان په تاریخي څرنګوالي له هره پلوه پوره ، پوره رڼا اچول.
 - ۲- ژبي او ادب ته تحول او ترقی ورکول ، ملی آثار (فولکلور) د وطن له هره ګوته راټولول او نشرول.
 - ۳- د یوې عصري او عملي ژبي په حیث د پښتو ژبي د راژوندی کولو او تدوینولو کار.
 - ۴- د کابل مجلې او کالنۍ او نورو وطنی جرائدو په واسطه ادب او ژبی ته ترقی ورکول او جهان ته په یو ابرو مند صورت د افغانستان معرفی کول. (۱۰)
- په ۱۳۳۳ ش کال د پښتو ټولني په اهدافو او وظيفو کې یو ژور بدلون راغی او د نویو وظيفو په لړ کې یې د پښتو ژبي دلغاتو او قواعدو تدوین ، د ضرورت له مخي د نویو اصلاحتو او لغاتو وضع کول ، ادبي او لغوي څېړني او د پښتو په لساني علومو پوری مربوط آثار لیکل او خپرول شامل سول. (۱۱)
- پښتو ټولنه د هماغه پیل څخه د لیکدود د یو کولو په لټه کې وه خو د دغه هدف د ترسره کېدوله پاره یې لومړنۍ منظمه هڅه تر خپل تاسیس پنځه کاله وروسته د ۱۳۲۱ ش د جوزا په میاشت (۲۱ می ۱۹۴۲ع) د یوې غونډې په ترڅ کې چې د هیواد ۲۵ تنه پوهان او لیکوال پکښې راغونډ سوي وه ، پر یو ویشته اختلافي موادو باندې تریخت وروسته فیصله وکړه . تردې فیصلې شپږ کاله وروسته یې بیا د ۱۳۲۷ ش کال د سنبلې په اتمه (۳۰ اګست ۱۹۴۸ع) د افغانستان اولرو پښتنو یوې ۱۹ کسيزې ډلې غونډه وکړه او په هغه کې یې پر یو لږ اختلافي موادو فیصله وکړه . دریمه فیصله د ۱۳۳۷ ش کال د سنبلې په ۲۵ مه (۲۷ اګست ۱۹۵۸ع) د افغانستان ، پېښور او پښتنو لیکوالو او پوهانو په ګډون غونډه وکړه او د لومړۍ فیصلې پر څلورو موادو یې له سره بیا غور وکړ او د نورو ۷۳ موادو پر سربېرې موافقه سره وکړه .
- په دې فیصلو کې د پښتو الفبې پر سرله (ډ- ډې) پرته نور اختلاف نسته او هغه هم په ټولو فیصلو کې (ډ- ټاکل سوی دی . په لومړۍ فیصله کې په (لار- ولاړ) کې د (ولاړ) شکل فیصله سوی دی او په دوهمه کې دواړه صورتونه منل سوي دي . په لومړۍ فیصله کې په (لڅ- لوڅ) کې (لڅ) فیصله سوی دی خو په دریمه فیصله کې بیرته په (لوڅ) باندې تعدیل سوی دی . په لومړۍ کې په (مونږ- مورږ) کې (مونږ) فیصله سوی و ، خو په دریمه کې دواړه منل سوي دي . دغه راز په ټولو فیصلو کې (ښ- غږ) دواړه شکله منل سوي دي . په لومړۍ فیصله کې د ارواښاد الفت د کتاب په حواله د (شو ، شي ، شته ، ...) اشکال منل سوي دي خو د ښاغلي بريالي د کتاب په ۱۱۲ مخ کې ورته کښل سوي دي (دواړه صحیح دي) خو د دوهمې فیصلې په برخه کې یې دغه اختلاف ته (دواړه) قیدنه دی وراچولئ (۱۱۵ مخ) . زمالاس اوس اصلي فیصلې ته نه رسېږي چې د دغه اختلافي روایت حقیقت څان ته معلوم کړم .

ددې فیصلو ټول اختلافي مواد راوړل دلته لازم نه دي اولوستونکي یې داروا بناد گل پاچا الفت په (لیکوالی، املاء او انشاء) نومي اثر کي او دغه راز د بناغلي عبدالکریم بریالي (د پښتولیکدود) په نامه کتاب کي لوستلای سي. لکه وړاندې چي مي مثالونه راوړل، په دغودو و کتابو کي راغلي فیصلې یوله بله توپیر سره لري.

د لیکدود په برخه کي ددې فیصلو تطبیقي اړخ په افغانستان کي تر یوې اندازې عملي سوځکه چي یواز مرکزې دولتي ملاتړ ورسره موجود و. خو تر کومه ځایه چي ماته معلومات سته په لرو پښتنو کي د آزادو مطبوعاتو والي ددغو فیصلو په تطبیق کي خنډونه اچول او عملي اړخ یې نن لاهم کمزوری ښکاره سوی دی.

زموږ معاصر ژبپوه دوکتور زیار صاحب دغو فیصلو ته د اهمیت په سترگه نه گوري او وایي چي^۴ پخوا به په پښتو ټولنه یا پښتو مرکه کي داسي کار کېده چي لاس به پورته کېده، که به د کندهار یا نولاسونه زیات شوه د کندهار یا نولاسونه شوه، که به دننگرهار یا نولاسونه وو، دهغو به شوه. خومور د اکار پرېښوده... زموږ له پښتو ټولني او بیاسترانسان محمد گل خان سره د اتوپيرو چي هغوی لومړی غوښتل چي د لاس په پورته کولو اوريفرنډم له لاري یو سټنډرډ لیکنی فورم پیدا کړي او په تېره بیا وزیر محمد گل خان د خلکو په څولو کي ژبه ورسموله، دا امکان نه لري ... (۱۲)

په افغانستان کي د کره پښتو ژبي د غورځنگ ترمنځ ته راتگ وروسته د پښتو ټولني په فیصلو کي لاسونه ووهل سول او د (شو، سو، ...) فیصلې خويې د پښتو ستوروله خوالاهم ماتي سوې. اودا کار ددې حقیقت ښکارندويي کوي چي د فیصلو پروخت درایو اتفاق نه و او د پوهاند زیار صاحب خبره پرځای ده.

د پښتولیکدود په باب وروستی فیصله د باره گلی د سیمینار فیصله ده. داسیمینار په ۱۹۹۲ع کال په باره گلی کي د پښتونخوا او افغانستان د مهاجرولیکوالو په گډون جوړ سو. د سیمینار د منځ ته راتگ زمينه دهغو ټولنيزو او کلتوري اړیکو له امله برابره سوه چي په افغانستان کي د شور د بخولي (فاجعی) له خاطر په پاکستان ته د افغانانو د ډله ییز مهاجرت وروسته دلرو او برو پښتنو ترمنځ ټینګي سوي وې. په دې سیمینار کي د تېرو فیصلو ځیني مواد تعدیل سول او د بناغلي رفیع صاحب د خولي خبره ده چي په مجموع کي هغه لیکدود ترډېرې اندازې و منل سو چي په افغانستان کي پالل کېدی. داسي ښکاري چي د سیمینار له نتایجو سره ځینو پوهانو، چي په سیمینار کي یې برخه نه وه اخیستې، په ځینو برخو کي موافقه نه درلوده. د پېښور نامتو لیکوال اروا بناد قلندر مومند خوله لومړي سره د سیمینار پر ضد و. ځکه ده خپل ځان ته

نوی لیکدود را ایستلی و او کتابونه یې (پته خزانة فی المیزان او خیر البیان او نور) هم په خپاره کړي وه. پوهاند دوکتور زیار صاحب د باره گلی فیصلو ته انتقادي نظر لري او لیکي چې په دې سیمینار کې ځینې منلي او عامي سوي سموني بیرته باطلې سوي دي. لکه عربي ټول پورویونه په اړه بڼه لیکل لکه قمیص، طمع، شمط، نیم کانسو نینتې (معدوله) و اونه لیکل لکه په خله (خوله)، گت (گوت) ... کې، همدارنگه د پښتو اوږده یا مجهول (و) پر ځای له پېښ (ضمې) او اوږدې یا مجهولې (ې) پر ځای له زېر (کسرې) کار اخیستل لکه په گمان (گومان)، رمان (رومان) او گله (گېله یا گیله)، ډمو کراسي (ډېمو کراسي) اوله دې ټول سره تر (ک)، (گ) غوره گڼل چې یو بې سر و بوله کار دی، ځکه دا څو کوم غبرگ ژبیز سپمول نه دی چې کړي ور واچول شي او خوشې یو توری پر پښتو اېڅې (الفباء) ورسر باری شي چې هم تخنیکي ستونزه (تایپ، کمپوز او پرینټ په اړه) رامنځته کوي او هم اقتصادي او مهالي هغه. (۱۳)

دې سیمینار ته د زیار صاحب ۱۲۲ معیاري آرونه وړاندي سوي وه خو ونه منل سول چې دوکتور زیار له دې بابت خپل ناراضیتوب بنوولی دی. (۱۴)

ډاکټر پالوال د باره گلی له دې فیصلې سره موافقه نه لري چې وایي په پښتو کې (مد) نسته. د پالوال صاحب په عقیده پښتو مد لري او ده د همدې موضوع او یولړ نورو خبرو په باب خپل دلایل په تفصیل سره پخپل نوي کتاب (معیاري پښتو - ۹۷ مخ) کې راوړي دي.

بناغلی سر محقق زلمی هیوادمل په دې برخه کې مصلحت آمېزه نظر ورکوي او لیکي: ... کومې فیصلې چې د دې سیمینار په نتایجو مرتبې شوي د تطبیق ساحه یې د پخوانیو فیصلو په پرتله ژوره او پراخه وه، خوزه ورسره دا خبره زیاتول غواړم، چې دا فیصلې ځینې تخنیکي مشکلات لري، د دې لپاره چې د تطبیق ساحه نوره هم پراخه شي د افغان، پښتونخوا (سرحد) او جنوبي پښتونخوا (بلوچستان) د متخصصو ژبپوهانو یوه ډله بیا پرې غورو کړي، هغه مشکلات او تخنیکي گرانۍ چې پکې شته، هغه پکې رفع کړي او بیا یې د تطبیق ساحې ته وړاندي کړي وروسته تردې باید د پښتو د بېلو بېلو سیمو او ثقافتی حوزو رسم الخطونه سره یووي. (۱۵)

بناغلي هیوادمل دا تخنیکي گرانۍ بنوولي نه دي چې کومې دي خود بیان له سیاقه یې ښکاري چې له فیصلو سره یې بشپړ توافق نسته.

د پښتو لیکدود په باب ځینې شخصي او انفرادي هڅې هم سوي دي لکه د شهید خان عبدالصمد خان لیکدو، د وزیر محمد گل خان لیکدود، د قلندر مومند لیکدود او نور. خود دې ټولو لیکدودو د زني دهغوی د مخترعینو تروفات وروسته ورتړلي سوي دي.

د لیکدود په ټاکلو کې زه داسې نظر لرم چې مور باید د پښتو رڼو نو (فونیمونو) له پاره

د سیمبولونو پر ټاکلو فیصلې وکړو، نه د تلفظونو په باب. د مثال په توګه پردې خبره باید توافق وښيي چې اوږده یا مجهوله (ې) څه راز ولیکل سي. په دې برخه فیصله سوې ده چې دوه ټکي دي سرپر سرور کره سي. بس همدافیهله ده. اوس که د ژبې ویونکي په هر لغت کې دا اوږدې (ې) اړتیا احساس کړي، همدغه شکل به ورته راوړي. موږ که په لیکدو کې دا خبره فیصله کوو چې اوږده (ې) دي په پلانی کلمه کې استعمال سي، دا د لیکدو د سمونه نه ده، بلکې د تلفظ اصلاح کول دي. د تلفظ اصلاح کول په فیصله نسبي ترسره کېدلای بلکې دهغه له پاره یو اوږد تدریجي بهیر او مشخص ژبني او تاریخي شرایط برابرېدل لازم دي. د لیکدو د پسر د اختلاف اساسي ستونزه همدغه مسئله ده اوزموږ د ژبې متخصصین ورته ډېره پاملرنه نه کوي. د پښتو ټولني په فیصله کې ویل سوي وه چې شو، شم، شي به لیکو - بخښل، کښپښتل به لیکو - چې، کې، مې به لیکو - ریغ، غږ به لیکو، نور د هر چا خوښه چې هر راز یې تلفظ کوي. سو، سم، سي یې تلفظ کوي او که بخل او کښپښتل او که چې، کې، مې. د دې عجیبي فیصلې له مخې نو گویداد (ش) گرافیم (د س) او ازمهم ورکولای سي، (ښ) چې په کومو تورو کې راغلی دی، دانگرېزي په شان گونگ (silent) کېدلای هم سي او مجهوله (ې) د معروفې (ي) کار هم ورکولای سي. د (ښ) او (ږ) په برخه کې دا خبره پرځای ده چې لیکلی گرافیم باید په همدې شکل وي خو په وینګ کې دي هره لهجه خپل داپه پام ونیسي، ځکه دا د عین گرافیم او فونیم بېلابېل تلفظونه دي. مگر د (سو) او (شو) په باب دا حکم چې (شو) به یې لیکو، نور د هر چا خوښه چې څه راز یې تلفظ کوي، یوه بې بنیاده خبره ده. ځکه (س) او (ش) دوه جلا رغونه او دوه سره بېل گرافیمونه دي او پښتانه د دواړو په لیکنه اولوستنه کې هیڅ راز مشکل نه لري. د ابه یوه ژبني مضحکه وي چې (ش) به لیکو، که یې څوک (س) تلفظ کوي، پروانه لري. که دا دیوې قاعدې په توګه ومنل سي نو آیا په نورو شین لرونکو لغاتو کې به هم دا اجرا وړوي که یا؟ له بلي خوا چې لهجوته د تلفظ حق ورکول کېږي او د (س) او (ش) په تلفظ کې دوی خپل اختیار لري، نو په لیکلو کې ولي دا حق نه ورکول کېږي. که د تلفظ له پاره د دغه شان حکم په برخه کې ژبني جواز موجود وي، نو ولي یې په لیکلو کې دغه راز جواز نسته. دا کار که څوک دنه پوهېدني له مخې کوي یا یې یو دبل له مراعته کوي، په دواړو صورتو کې زما په نظر د ژبپوهني په اصولو کې یو ناوړه بدعت دی. د دې پرځای یې معقوله فیصله داده چې د کښپښتل او کښپښتېل دواړه شکله دي ومنل سي، چې - مې - کې که چا په مجهوله (ې) تلفظ کول، همداسي دي ولیکل سي او که یې په معروفه تلفظ کاوه (د چې، مې، کې) په شکل دي ولیکل سي. په دې صورت کې به نو د الفبې یوه گرافیم ته د تلفظ دوه بارونه ورپه شاسوي نه وي. په انگرېزي ژبه کې د همدې ضرورت له خاطر ده چې colour او labour - color او labor دواړه شکلو نه هم په ورځنیو لیکنو کې کارېږي او هم یې په

ډیکشنریو کې ثبت کړي دي. ما له همدې اسیته دانگرېزي ژبې ډاکسفورډ کوچنۍ ډیکشنری (۱۹۹۸ع کال چاپ) لومړي څلور رډیفونه سرسري وکتل او یوزیات شمېر توپيري ثبتونه مي پکښې وموندل. که مي ټول رډیفونه کتلي وای ، د توپيري لغاتو شمېر ترسو و هرو مرو اوښتی. د اتوپيري لغتونه مي داسي سره طبقه بندي کړل:

هغه لغتونه چي بریتانوی او امریکایي لیکنه یې توپیر سره لري:

Arbour	Arbor (US)
Ardour	Ardor (US)
Armour	Armor (US)
Axe	Ax (US)
Behaviour	Behavior (US)
Cesarean	Caesarean(US)
Caesium	Cesium (US)
Calk	Caulk (US)
Cancell	Cancel (US)
Catalogue	Catalog (US)
Caecum	Cecum (US)
Coenobite	Cenobite (US)
Centre	Center (US)
Centreboard	Centerboard (US)
Centrefold	Centerfold (US)
Clamour	Clamor (US)
Colour	Color (US)
Coulter	Colter (US)
Cosy	Cozy (US)
Defence	Defense (US)
Disfavour	Disfavor (US)
Dishonour	Dishonor (US)
Distil	Distill (US)
Dolour	Dolor (US)
Draughty	Drafty (US)

هغه لغاتونه چي (Z) یې په (S) باندې اوښتی وي.

Apologize	Apologise
Atomize	Atomise
Authorize	Authorise
Baptize	Baptise
Bastradize	Bastradise

Canalize	Canalise
Capsulize	Capsulise
Centralize	Centralise
Characterize	Characterise
Civilize	Civilise
Collectivize	Collectivise
Commercialize	Commercialise
Computerize	Computerise
Criticize	Criticise
Customize	Customise

د همدې څلوروردیفونوربېلابېل توپيري لغاتونه

Artifact	Artefact
Bail	Bale
Barracouta	Barracuda
Blether	Blather
Bogeyman	Bogyman
Bogey	Bogy
Bond	Band
Botch	Bodge
Boult	Bolt
Brag	Bragg
Burk	Berk
Caddy	Caddie
Calix	Calyk
Carvel	Caravel
Castor	Caster
Combe	Comb
Coney	Cony
Dean	Dene
Dike	Dyke
Dispatch	Despatch
Doyley	Doily
Dryer	Drier
Dryly	Drily

هیڅ انگرېزي ژبی له دې توپيري لغاتو څخه هیڅ یوه ته غلط یا معیاري نه وایي. د دواړو ډولونو ثبت

او کارول یې په ټوله معنا اختیاري دي .

مورکه د دوکتور زیار صاحب خبره ژبه دخلکوپه خولوکي وراصلاح کوو، نوپه دې هم باید سر خلاص کړو، چي د ابارمزه ته نه رسېږي. عملي او معقول حل یې هغسي دی، لکه ماچي بیان کړ. په دې صورت کي به له لهجوي اصطکا کونو څخه هم خلاص سوي یو او په بېخایه ناندرو به مو وخت هم نه وي ضایع سوی .

لهجوي تلفظونه دهغو خپلو ویونکو ته پرېږدئ. که یې دتغیر اړتیا او شرایط برابر سول، هرومرو بدلون پکښې راځي. زما د خپلي مشاهدې له مخي د پرش کاله وړاندي ماله خپلو پکتیا والو ټولگیو الو څخه د پوهنتون په لیلیه کي د خور، مور کلمات د خپر، مېر په شکل اور بدل. اوس یې هغوی پخپلو منځو کي لاهم نه سره وایي. د تلفظ دا سمېده د پښتو ټولني د فیصلو معجزه نه ده بلکه دهغو اجتماعي اغېزو نتیجه ده چي زما پر دغو ټولگیو الو باندي د نورو لهجو له پښتنو سره د گډ ژوند له لاري پرېوتلي وي.

د کندهار په پارسیبانانو کي زما د وړکتوب پروخت په (غ) باندي د (ق) بدلېدل په ټوله معنا عامه خبره وه. خو اوس د اتلفظ ترزیاتي اندازې پوري په تېره بیا په نوي تعلیم یافته نسل کي له منځه تللی دی. نه کومه فیصله ترمنځ سوي ده او نه تلفظ په فیصلو باندي بدلون مومي.

۱(خیرالبیان د کابل چاپ - سریزه - ۲۲ مخ

۲(هماغه اثر، هماغه مخ

۳(بحر العلوم د دیني عقایدو، فرایضو، نصیحتونو، حکمتونو او اخلاقي، تاریخي او عرفاني کیسو یوه منظومه مجموعه ده چي زیات و کم شل زره بیته کېږي. د دې کتاب یوازنی نسخه د مولف پخپل لیک د کابل په ملي آرشیف کي خوندي ده. لومړی برخه، لس زره بیته یې د دې قلم چلونکي له سریزي او حاشیو سره په ۱۳۷۳ هـ ش کي برابره کړې او په ۱۳۸۳ هـ ش (۲۰۰۴ع) کي چاپ سوي ده. په دغه کتاب کي دوست محمد خټک د خان د پېژندلو په باب وایي چي د محمد اکرم زوی، د کرم خان لمسی او د زمان خان کړوسی دی. په پښتانه شعراء دوهم ټوک کي یې زمان خان د زرنام خان زوی د پاینده محمد خان لمسی د عبدالقادر خان خټک کړوسی او د خوشحال خان کوسی بللی دی. دوکتور عارف عثمانوف په خپل کتاب خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب - ۱۸۱ مخ کي د مرحوم بینواد پښتونستان نومي کتاب د ۴۱۵ مخ په حواله، زرنام خان د عبدالقادر خان زوی بللی دی .

۴(د دې کار مثالونه دان د پاسه دي او حتی نن ورځ چي د متن برابرولو اصول ټاکل سوي او په

ټولو ژبو کې خپاره سوي هم دي ، د متونو برابر ونکې د شاعر په لهجه کې لاس وهي او په اصطلاح معیاري کوي یې . د (په) پرځای (پر) په تناسبې او برعکس یې لاهم . د عبدالقادر خان خټک د پوان په کندهاری لهجه او د احمد شاه بابا ، میرزا حنان بارکزي ، شمس الدین کاکړ او ... د پوانونه په یوسفزی لهجه خپروي .

۵(زمورډلیکوال دانوم د پښتو مرکه کاري چې سمه بڼه یې هم داده . خومورته په کارده چې دځایو ، ټولنو او مرکزوپه نومو کې لاس ونه وهو او د چا خبره معیاري یې نه کړو . داکارموبیابل وخت دنوموړي عصر د پښتو ژبې په گرامري څېړنه کې خطاباسي . داکټر پالوال په (خوشال خان) باندي د خوشحال خان خټک دنامه بدلول هم د شاعر په نامه کې لاسوهنه بولي او کړي یې . (وگ: معیاري پښتو - ۴۳۲ مخ)

۶(رفیع ، حبیب الله ، ژبیالنه - ۸۴ مخ ، ۱۳۲۱ ش ، کابل

۷(په رویداد لویه جرگه دار السلطنه کابل ۱۳۰۳ چي د پښتو ویناوو کومه برخه خپره سوي ده ، په هغې کې د مرکې لیکدود کورټ په پام کې نه دی نیول سوی .

۸(ژبیالنه - ۹۳ مخ د پښتو مجلې لومړي کال د ۱۸ ، ۱۹ مخونوپه حواله
۹(د پښتو لیکدود ۱۰۴ مخ

۱۰(وینس - راز محمد - پښتو کتابونه - ۴ مخ - پښتو ټولنه - ۱۳۳۷ ش
۱۱(پښتو کتابونه ۱۲ مخ

۱۲(نسکلامجله - څلورم کال ، دریمه گڼه ، ۵۰ مخ .

۱۳(د پښتو ژبې دودې اړتیا اولارې چارې - ۸۴ مخ

۱۴(ده د سیمینار افغان برخه والوته په انک (طعنه) سره د (لاستکوي) لقبونه ورکړي دي او ځیني نور پښتوري برخه وال یې د (شیخ العلماء) په لقب ټکولي دي (وگ: پښتو - پښتانه ، ۳۱۰ - ۳۱۱ مخونه)

۱۵(تېر ماخذ ۲۴ مخ .

معیار – د ژبي د معیاري کولو اړتیا و اړتیا

څرنگه چې مور پخپله ژبه کې د معیار ټاکلو له پاره په لیري زمانو کې کومه تاریخي او مسلسله عنعنه نه لرونو مجبور یو چې دنورو ژبو د معیار ټاکلو جریان دخپلي ژبي د معیاري کولو له پاره دلارښود په توګه لومړی زده کړو او بیایې کوزده کړو.

ماته اوس سمدلاسه ددې امکانات سته چې دانګرېزي ژبي د معیاریت پر هڅو باندي څېړنه وکړم او بیاد دغو هڅو په روڼا کې د پښتو ژبي د معیاري کولو پر مسئله باندي وږغېږم. ددې څېړني په ترڅ کې به پخپله د معیار (Standard) مقوله هم لږ وږ پر تشریح سي.

په اروپایي ژبو کې د معیار (standard) مفهوم په بېلابېلو معناوو سره ثبت سوئ دی چې په هغو کې یې لږترلږه دوې اساسي معناوي تر نورو ډېرې څرګندي دي. لومړۍ یې دنظامي سمبول مفهوم دی چې په هغه کې بیرغ، مجسمه ډوله تصویرونه اونور اتلاي سي. دغه سمبولونه د جګولکرو پر سر دودانیو یا نورو ځایو پر سر ځوړندوي اود یوه معتبر مرکزي ځای دښوولو ووظیفه سرته رسوي. دغه ځایونه د فوجیانو د غونډېدو مرکزونه څرګندوي لکه دپاچا دودانۍ، دغتوا شرافویا آمرینو دودانۍ نښانونه. د معیاریا سټنډرډ په دغه راز استعمال کې د عمومیت، یووالي اولږترلږه دیوراز متحد الشکل والي ژور مفهوم نغښتی دی.

د معیار دوهمه معناله لومړۍ څخه بېله ده. په دې معنا کې معیار دیوې اندازې یا وزن یوه نمونه رانښيي. د مثال په توګه داوردوالي داندازه کولو فلزي میله (نیم گزی)، د ظرفیت د معلومولو لوبڼی، د وزن دښوولو اوسپنیزه کتله (کانی) اونور.

یو بل معیار هم سته چې د اصل (original) په معناد نقل (copy) په مقابل کې کارېږي. کاپي په ورځنیو چارو کې دیوه واحد قانوني څرګندونې په توګه کارور کولای سي خواصل ته باید وروستی اونهایي مراجعه وسي. په مثال کې یې دلیک اصل، د کتاب اصل، د فرمان اصل اونور راوړلای سو.

په دې ټولو معیارو کې دا اعتبار authoritative، عمومیت commonality، یووالي unity او متحد الشکل والي uniformity مهم مفاهیم په ګډه پراته دي.

په راتلونکو پاڼو کې به ولولو چې دغه مفاهیم څرنگه د معیاري ژبي په اصطلاح کې په کار اچول سوي دي او په دې ترڅ کې به وینو چې انګرېزي لیکوالو څرنگه د معیار اصطلاح له اولسمي او اتلسمي پېړۍ څخه کار کړې ده او هم به دغه راز هغه هڅې وڅېړو چې په دې اړه دنونسمي او شلمې پېړۍ په ژبنيوانکشافاتو کې سرته رسېدلي دي. خبره به واردو اړه پخپله له معیاري ژبي راوښلوو چې څه ته وايي؟

معیاري ژبه څه ته وايي ؟

معیاري ژبه هغه منلې سوې ژبه ده چې د یوه ژبني قلمرو په هره جغرافیایي سیمه کې د پوهېدلو وړ وي. معیاري ژبه د ادبیاتو او میډیا ژبه وي او د ادیوې ژبې هغه ځانگړې نوعه (variety) ده چې قانوني یا یوڅه قانوني درېغ ورکړه سوې وي. ویل کېږي چې د ادیوې ژبې صحیح ترینه لهجه (dialect) ده. معیاري ژبه زیاتره (هر وخت نه) د یوه هیواد د پایتخت پر ژبه تکیه لري. د ژبې دغه شکل په ځانگړې توگه هغوزده کوونکو ته ورزده کېږي چې غواړي دغه ژبه زده کړي او د همدې ژبې ټول لیکلي متون هماغه د معیار په نامه منل سوې املا او گرامري نورمونه پالي. ځینې په نړیواله سویه منلې سوي ځانگړتیاوي چې یوه معیاري ژبه په تشخیص کېږي، دادي: — یو منل سوې قاموس یا قاموسونه چې ټول معیاري سوي لغاتونه او دهغو املاء پکښې درج وي؛ — یو منل سوې گرامر چې د ژبې ټول شکلونه، قاعدې او جوړښتونه پکښې ثبت سوي وي او هم دا خبره پکښې څرگنده سوې وي، چې کوم شکلونه باید استعمال سي او کوم باید نه سي؛ — د تلفظ یو معیاري او منل سوې سیستم چې ویونکي ورته د یوه علمي او مناسب تلفظ په سترگه وگوري او دغه راز له سیمه ییزو اغېزو څخه پاک وي؛

— یوه موسسه (institution) چې د دغې ژبې د استعمال چاري پرمخ بیایي او دهغې د استعمال دنورمونو په ټاکلو کې واک (authority) ورکړه سوې وي. لکه د فرانسې اکاډیمي Academie francaise یا رويال سپینش اکاډیمي Royal Spanish Academy چې صلاحیت لرونکي موسسې دي؛

— د یوه داسې منشور یا قانون سته والی چې دغې ژبې ته د هیواد په قانوني سیستم کې رسمي قانوني ځای ورکړي؛

— په عامه ژوند کې (په محاکمو او مقننه موسسو کې) د دغې ژبې کارول؛

— د ادبیاتو یو مرکز د لودل؛

— په همدې ژبه باندې د مهمو مقدسو کتابو ژباړل چې د ویونکو له نظره سپېڅلي او معتبر وي؛

— په ښوونځیو کې د ژبې د معیاري گرامر او املاء تدریسول؛

— بهرنیوزده کوونکو ته د تدریس له پاره د ژبې دغه ځانگړې بڼه یا لهجه ټاکل. (۱)

د معیاري ژبې منځ ته راتلل د بېلابېلو ژبنيو تجویزونو د بریالیتوب نمایندگي کوي. دهغې ټاکل

دامعنالي، چې دهغو سیمو ژبه نور له ارزښته لوېدلې یا غورځول سوې ده، چې له دغه معیار سره توپیر لري. ددې خبرې بیا معناداره چې په ځینو هیوادو کې د معیاري ژبې ټاکنه یوه ټولنیزه او سیاسي مسئله ده.

د مثال په توګه په ناروې کې د دې موازي معیاري ژبې سته. یوه یې Bokmal نومېږي چې تریوې اندازې پورې د ډنمارکۍ سابقې پر هغه سیمه ییز تلفظ باندې ولاړه ده چې پر ناروې باندې د ډنمارک دواکمنۍ پروخت رواج و، او بله یې Nynorsk نومېږي چې د ایډالوید یخې ناروې د لهجوله ترکیبه جوړه سوې ده. خواتالویان چې حتی تر ناروې ژبې زیاتې یوله بله مختلفې لهجې لري، بیا هم یوه معیاري ایتالوې لري. عجیبه لاداده چې د ایتالویانو معیاري ژبه دروم پر لهجه باندې تکیه نه لري، بلکې د فلورانس پر لهجه ولاړه ده. په اسپانیا کې هم معیاري اسپانوي د ماډرید پر ګردو د باندې نه، بلکې د ډرلیري شمالي ولایت Valladolid پروینا ولاړه ده. په ارجنټاین او یوروګواي کې بیا معیاري اسپانوي د دغو هیوادو د پایتختو یعنی د بونیس آیریس او مونټیویډو د لهجو پر بنسټ تدوین سوې ده.

معیاري جرمني بیا دیوه ټاکلي بناریاسیمي پر اساس منځ ته نه ده راغلې بلکې د څوسو کلونو په اوږدو کې یې انکشاف کړی دی. د دغو څوسو کلونو په اوږدو کې لیکوالو هڅه کوله، داسې رازلیکنه وکړي چې په یوه پراخه ساحه کې د پوهېدلو وړ وي. د ۱۸۰۰ع کال تر شاوخوا پورې معیاري جرمني یوازي په لیک کې موجوده وه. په دغه وخت کې د شمالي جرمني او سپد ونکوته، چې د معیاري جرمني ژبې پر خلاف یې د ټیټې جرمنۍ ژبې لهجې ویلې، معیاري ژبه لکه یوه بهرنۍ ژبه داسې ایسېدلې او د خارجي ژبې په شان یې زده کوله. وروسته شمالي تلفظ د معیار په توګه ومنل سو او په جنوب کې یې هم خپور وکړ. ورپسې د Hanover^۲ (په شان سیمو کې سیمه ییزه لهجه یو مخیزه مړه سوه).

په معیاري فینلینډي ژبه کې د لغاتو اساسي جوړښتونه زیاتره د لوید یخې فینلینډي لهجې پر بنسټ جوړ سوې دي.

په یوناني ټولنه کې تر اوسه لاهم د ویلیو یوه معیاري ژبه نه ده رامنځ ته سوې ځکه په یونان کې هر ه کمیونیتی خپل ځان پر نورو ګاونډیو ټولنو باندې د لرغونتوب، وقار، ذکاوت او نورو وړتیاوو له مخې لوړه ګڼي. دوی تل د قدرت، ثروت او نفوذ پر ګډۍ یوله بله سیالیۍ کوي او دې ته حاضر سوي نه دي چې د حکومت تر قانون په هاخوا دې د ژبې قوانین هم ولري. (۳)

په جنوبي اسیا کې د هندوستانی ژبي دوو معیاري لهجوتو رسمي بڼه ورکړه سوې ده چې هغه د وې لهجې هندي، د هندوستان رسمي ملي ژبه، او اردو، د پاکستان رسمي ملي ژبه او د هندوستان رسمي محلي ژبه ده. په نتیجه کې له هندوستانی ژبي څخه زیاتره هندي-اردو مراد وي. نوري معیاري ژبي د پرېرله پېچلي اړخونه نه لري. د پاریس د فرانسوي ژبي تفوق د معاصر فرانسوي ادب تاریخ په اوږدو کې په پراخه اندازه منل سوی دی او چاڅه پکښې ویلي نه دي. د بریتانیا په انگرېزي کې معیاري تلفظ د لندن ښار د ممتازو طبقو پر ژبه باندې ولاړ دی او دغه راز د انګلستان د ښوونځیو د خصوصي بورډ پر sociolect باندې تکیه لري.

د امریکا په متحده ایالاتو کې د امریکایي انگرېزي بېلابېل ډولونه سته خو عمومي امریکایي لهجه رسمي نه ده ځکه په هغې باندې زیاتره امریکایان په روانه توګه پوهېږي. په داسې حال کې چې د امریکا د متحده ایالاتو فیدرال حکومت رسمي ژبه نه لري، زیاترو امریکایي ایالتونو انگرېزي ژبه د رسمي دولتي ژبي په توګه ټاکلې ده او په هغو کې لوزیانا، نیو مکسیکو، هاوایی، پیرتوریکو، ګوام، او امریکایي سامووا انگرېزي او یوه بله ژبه د رسمي دولتي ژبو په توګه غوره کړي دي. د شمالي مایانا ټاپوګان درې رسمي ژبي لري. عربي ژبه چې د پنځه ویشتمو هیوادو رسمي ژبه ده او تقریباً دوه سوه او یو میلیونونه تنه ویونکي لري، د معیاري (ادبي) ژبي پر څنګ یې خورا ډېرې سیمه یيزې لهجې، چې عامیانه عربي (Colloquial Arabic) ورته وایي، هم سته. د عربو په نژاد بې عربي، معیاري عربي (اللغه العربیه الفصحی) ده. له ادبي عربي څخه یې مراد قرآن ژبه او په شمالي افریقا او منځني ختیځ کې ډله ییزو رسنیو (میډیا) ژبه ده. په میډیا کې ټول لیکلي آثار، کتابونه، ورځپاڼې، مجلې او رازازاسناد راځي. عامیانه یا لهجوي عربي له کلاسیکي عربي څخه ټولې راپیداسوي ملي او سیمه یيزې عربي دي چې په شمالي افریقا او منځني ختیځ کې د ویلو ورځنۍ ژبي دي. په دغو لهجوي ژبو کې ښه پوره اندازه ادبي آثار، په تېره بیا ډراما تیک ادبیات او شعرونه سته. خو کلاسیکه عربي د ټولو عربي هیوادو رسمي ژبه ده او په ښوونځیو کې هم دا ژبه تدریس کیږي.

د هر هیواد تعلیم یافته عرب هم خپله سیمه یيزه لهجه او هم په ښوونځیو کې زده کړې ادبي عربي لېږد پرته وایي. د عربي ژبي مصري، مغربي، شامي، عراقي، خليجي، اندولسي، سوداني، حجازي، نجدی او یمني لهجې د یادوني وړ دي. تردې لنډو یادونو وروسته به هغه بهر لږ څه په تفصیل سره بیان کړم چې د معیاري انگرېزي د منځ ته

راتگ تر وخته په انگلستان کې تېر سوی دی.

په اتلسمه پېړۍ کې د معیار اصطلاح د انگلستان په هغو ساحو کې ډېره کارېدله چې د ژبې په باب څېړنې او بیانونه پکښې کېدل. دې خلکو معیار ته د یوه ژبني ارزښت په توګه کتل او زیارې ایست چې دغه ارزښت تر لاسه کړي او په ټولنیزه توګه په رسمیت وپېژندل سي.

معیاریت دغه وخت تر زیاتې اندازې پورې د تصفیې او سوچه توب په مفهوم پېژندل کېدئ. سویفت (Swift)، چې دا ولسمي پېړۍ د فیلسوف جان لاک John Locke نزدې معاصرو، پخپل یوه وړاندیز کې د انګرېزي ژبې د تصفیې کولو غوښتنه وکړه او څرګنده یې کړه چې دا تصفیې به همېشني وي. ده پردې خبره ټینګار کاوه چې ژبه دې تر یوه ټاکلي حالت پورې تصفیې سي او بیادې نو دغه حالت پخپله د یوه اعتباري معیار په توګه ومنل سي چې دهغه له مخې د ژبې ویونکو ته لارښوونه وسي. دده دغه ټینګار د اتلسمې پېړۍ په زیاترو ژبنيو نظریاتو کې یوه مسلطه موضوع سوه. د سویفت په تعقیب لارډ چسټرفیلډ Lord Chesterfield د انګرېزي ژبې د سوچه کولو او وروستي ځل سمولونځ وکړ. دغه راز یې څرګنده کړه چې ژبه باید د یوه معیار له مخې تصفیې سي چې بیانو د یوې نمونې په توګه کار وکړي. چسټرفیلډ له دې امله ډېر خواشیني و، چې تر هغه ګرېه پورې ولي انګرېزي ژبې کومه ټاکلي معیاري بڼه نه درلوده. خو په دې بې بیازره بڼه و، چې د معیار له نه سته والي سره سره په انګرېزي ژبه کې د مقدس کتاب هغه ژباړه پرته وه چې King James سر ته رسولې وه. د اتلسمې پېړۍ ګرامریان زیاتره په دې عقیده وه، چې د انجیل همدغه ژباړه ډېره بڼه معیاري انګرېزي ده. په دغه مقدس کتاب کې کار سوي ژبې دوه راز ه اعتبار درلود، چې یو یې ژبني اوبل یې دیني و. پردې نظر باندې تر نونسمې پېړۍ پورې لاتریاتې اندازې پورې توافق موجود و.

هیجنسن Higgenson په دې باب لیکلي وه چې د انجیل انګرېزي په عملي توګه زموږ د ژبې معیار دی په هغه کې دنورو زیاتو تاثیراتو تر څنګ د انګرېزي ژبې د ښوونې وسایل سته چې په پرتلېزه توګه یې د دوه نیمو سوو کالو په اوږدو کې بدلون نه دی موندلی. هیڅ یوې اکاډیمۍ یا معتبرې ډیکشنري د دې توان نه دی موندلی چې دغه راز عام سټنډرډ دي منځ ته راوړي، یادي ملت ته دغه شان متحد الشکله لارښوونې وړاندې کړي.

دهیجنسن په استدلال کې دوه ډېر مهم ټکي دادي چې د معیار دواړې معناوي پکښې په پام کې نیولي سوي دي. دی وايي چې د انجیل دغه ژباړه د انګرېزي ژبې معیار دی او د دې معناداده چې دغه معیار ته باید په اعظمي توګه مراجعه وسي. دی انجیل ته په دې خاطر هم د معیار په توګه قایل دی چې هغه د یوې راغونډونکې او یو موټي کوونکې قوې په توګه کار وکوي، د داسې قوې په

توگه چې خلگ دیولر ځانگړو ارزښتو پر شا و خوا باندې راغونډ بدلوته رابولي. (۴) هغه څه چې مورته په دې نظریاتو کې په زړه پوري دي، دادي، چې په هغه کې د معیار د واره معناوي په گډه سره کار سویدی. معیار له یوې خوا د داسې یوه ارزښت په توگه راڅرگند سوی دی چې باید تر لاسه سي اوبل واریاد یوه متحد الشکل عمل په توگه رامنځ ته سوی دی چې باید تر سره سي. اود دې پر څنگ دا خبره هم له دلچسپې خالي نه ده، چې د لیکلو او ویلو ژبه باید سره پتلپس سي. اساسي پوښتنه داده چې آیا له ژبني معیار څخه مراد یوه ځانگړې سطحه ده چې په لیکلې ژبه کې ځان باید ورو رسول سي او که یوه ځانگړې سطحه ده چې د ویلو په ژبه کې باید ځان ورو رسول سي؟ د دغې سخر غوټې خلاصول په حقیقت کې یوه ډېره سخته ستونزه ده اود دې ستونزې داوارولو له پاره دهغو هڅو مطالعه ضروري ده چې د معیاري ژبې د اصطلاح د کارولو په برخه کې یې د نونسمي او شلمې پېړۍ له ژبنيو څېړنو څخه څرک ایستلای سو. زه به په دې برخه کې هغه ستونزې و سپړم چې په نونسمه پېړۍ کې انگلیسي ژبپوهان ورسره مخامخ سوي وه. په دې ستونزو کې یوه د لهجې او ژبې د تشخیصولو ستونزه وه او داسې یو مشکل و، چې حلېده یې اسانه کار نه و.

په انگلستان کې دانگرېزي ژبې د معیاري کولو د هلو ځلو په وخت کې د لهجې مسئله یوه جدي موضوع وه. دهغې د اهمیت او په معیار ټاکنه کې وهغې ته پاملرنه د معیاریت د خوځښت د برخه والو په لیکنو او ویناوو کې ډېره توده مسئله وه. مایکل جان (Meiklejohn) خو حتی ژبه یوه لویه لهجه گڼله او لهجه یې یوه کوچنۍ ژبه بلله. (۵).

امریکايي ژبپوه ډوايت ویتني (W.Dwight Whitney) خو د لهجې په برخه کې نور هم پرمخ تللی دی او وايي په رښتینې معنا سره هر فرد د بل فرد په نسبت بېله ژبه وایي. د ژبې هر ویونکی په تلفظ او دلغاتو په درک او استعمال او دغه راز د ژبې په گرامریت grammaticality کې فردي پېچلتیاوي او ځانگړتیاوي individual quirks & peculiarities، لري... د هر یوه مفکوره، چې دلغاتو د استعمال له مخې یې وړاندې کوي، له بل یوه سره توپیر لري. په دغه توپیر کې دده د کرکټر، پوهنې او احساساتو ټول فرديت شامل دی. (۶) خود ویتني نظریاتو هم جدي تناقضات درلودل. که دده له دې نظر سره، چې ویل یې هر فرد د بل فرد په نسبت بېله ژبه وایي، موافقه سوې وای نو د یوه هیواد د واحدې ژبې درلودل خویبېخي له امکانه وتل. دیوې واحدې او متحد الشکله ژبې د پلویانو سره هم په دغو توپيرونو باندې ښه خلاص و. دوی هڅه کوله چې د دغې ستونزې له پاره یو منلی حل پیدا کړي. دلجوله پامه ایستل او نفی کول د مسئلې حل ورته نه ښکارېدی. د دې معضلې لومړی حل دا و، چې د ژبې یو بشپړ قاموس تدوین سي چې په هغه کې د ژبې ټوله موجوده

زېرمه دهغې له تلفظ سره یوځای خپره سي. دمخه تردې چې دغه راز یو قاموس برابرسي ، دانگرېزي لهجو یوه ټولنه جوړه سوه (۱۸۷۳ع) چې English Dialect Society نومېده او په لنډ ډول یې (EDS) بلله. ددې ټولني هدف دهغو لغاتو راغونډول وه چې نور ورته په معیاریت باندي قابل نه وه. ددې پرڅنگ یې دغه لاندي اهداف هم ځان ته ټاکلي وه:

– د ټولو هغو کسانو چې دانگلستان په محلي لهجو کي مطالعه کړې وه او هغو کسانو چې دمحلي انگرېزي له مضمون سره دلچسپي درلوده، سره راغونډول ؛

– دیوه عمومي مرکز د جوړېدو له لاري دمحلي لغاتو دراغونډونکو د کارونو خوندي کول خو ترهغه وروسته د ټولو دغو لغاتو د ثبتولو له پاره مواد برابرسي ؛

– دبېلابېلو هغو ډیکشنريو (collections of Provincial English Words) بیا چاپول ، چې نادري موندل کېدلې یا په لږتېراژ چاپ سوي وې ؛

– دهغو سیمه ییزو لغاتو د مجموعو چاپول چې په هغه وخت کي یې خطي نسخې موجودي وې ؛

– دلغاتو د غونډونکو، زده کونکو او ټولو هغو کسانو له پاره د اطلاعاتي منابعو ماخذونه برابرول چې په دې برخه کي عمومي یا ځانگړې دلچسپي ولري. (۷)

له دې کار سره د پوهانو عمومي دلچسپي پیدا سوه. ماکس میولر (Max Muller) ترادبي ژبي پر لهجو باندي کارته د لومړیتوب حق ورکړ او وې لیکل:

“... ادبي اصطلاحات مصنوعی دي... د ژبي واقعي او طبیعي ژوند له هغه استبداد سره سره، چې د کلاسیکو او ادبي اصطلاحانو له خوا سوی دی، دهغې په لهجو کي دی... (۸). د ماکس میولر نظریه که څه هم ډېره استقبال نه سوه خو دهغه د نظریاتو یوه برخه د سټینډرډ ژبي د پلویانو د کار په بهیر کي د منلو موقع وموندله .

چې خپلي خبري سره رالندې کړم د سټینډرډ ژبي د منځ راتگ جریان په پای کي بري ته ورسېدئ او د West Saxon لهجه د معیاري ژبي له پاره اساس وگرځېد او د اکسفورډ ډیکشنري په برابرولو سره د بري لوړ پړاو ته ورسېد. دا ډیکشنري د معیاري ادبي انگرېزي له پاره یوه تیوري کي منبع سوه. موريس R.Morris و لیکل: “زموږ او سنی معیاري انگرېزي په لومړي سر کي یوه سیمه ییزه لهجه وه، چې تر ټاکلو شرایطو لاندي د یوې ادبي ژبي پورته وړلوړه سوه. دا شرایط نورول هجو ته میسر نه ول.”

ددې بحث په پای کي بده نه وي چې ووايم په دغه وخت کي دانگلستان خلگ ، نارینه په سلو کي ۲۲ او نسخي په سلو کي ۵۰ د لیک لوست په نعمت نازول سوي وه (۱۸۴۰د احصائیه). دا سلنه

(فیصدي) دهماغي پېړۍ په پای کې په سلو کې ۹۷ ته لوړه سوه (۹). دا احصائیه مورپښتنو ته باید راوښيي چې ژبني معیار ته رسېدل د لیک لوست د سطحې څومره لوړېدل غواړي .

۱(له Wikipedia دايره المعارف څخه دانټرنیت په مرسته.

۲(دهانور او سپدونکي دلومړي جورج له وخته بیا د ویکتوریا تر زمانې پورې دانگلستان په پاچاهي قلمرو کې شامل وه .

۳(حاشیه: ټوني کراولي - ۱۰۷ مخ

۴(دانجيل دغي ترجمې ته ژبپوهانو په هغه نظر کتل چې د عربي ژبې پوهان د قرآن عربي ته دادبي او معیاري ژبې په سترگه گوري . په دغود وارو نظرو کې تر ژبني اصل مذهبي تقدس تر ډېرې اندازې پورې طرحه دئ او دې نظر د ژبني د معیار ټاکلو په ستونزمنه لار کې دیوه توافق له پاره ډېره ښه زمينه برابره کړې وه .

۵(ټوني کراولي - ۸۱ مخ

۶(ټوني کراولي ۸۱ مخ

۷(ټوني کراولي - ۸۸، ۸۹ مخونه

۸(هماغه اثر - ۹۰ مخ

۹(وگ: ټوني کراولي ۸۷ مخ.

د پښتو ژبې د معیاري کولو هڅې څه وخت پیل سوې؟

ددې هڅو هدف د ژبې معیاري کول و، که د لیکدود؟ (۱))
 زموږ څېړونکي چې کله د پښتو ژبې د کلتوري کېدلو لوړه و ژوره مطالعه کوي، نو په عمومي توګه یې له بايزیدرونېښان څخه رانښلوي. ورپسې د خوشحال خان او عبدالقادر خان نومونه اخیستل کېږي او د هغوی له خوادلغت جوړونې هلي ځلي د پښتو د معیاریت د تاریخي ځنځیر یوه کرې، ګرزول کېږي. بیانود پیر محمد کاکړ معرفت الافغاني او ورپسې بیادامیر شیرعلی خان پښتو بولی او عسکري او دولتي نومونه او دهغه په تعقیب مرکه د پښتو، پښتو ادبي انجمن او په پای کې پښتو ټولني ته وارسېږي. څرنګه چې زموږ په څېړنو کې د پښتو ژبې د صیقل کولو او سمولو هڅه تر ډېرې اندازې دلغت جوړونې پر عملیه باندي حواله سوې ده، ځکه نو په دغه ټول تاریخي او ادبي جریان کې په جوړو سوولغاتو پسې څراغ وپلته را اخیستل کېږي او که هورې پر ځینو داسې کلماتو باندي سترګې ولګېدلې، چې په لومړي وار لیدلو سره څوک د جوړو سوولغاتو خیال پر کولای سي، نو همدا کار د ژبې د توحید و لوله پاره یو تلابن بلل کېږي. دا چې دلغتنه به په رشتیا سره دیوه تاریخي او ژبني ضرورت له مخې جوړ سوې وي او کنه تردغه وخت پخوا به هم په ژبه کې موجود وه، یوه مسلکي څېړنه ده، چې زه به یې دخپل صلاحیت په حدودو کې وروسته یو څه وشم. دلته دومره وایم چې که ددغولغاتو نوې جوړونه ثابتې هم سي، هغه باید د پښتو پالنې او پښتوروزني په حساب کې درج سي، نه د پښتو معیاریت په جمع و څرخ کې.
 دامیر شیرعلی خان د وخت پښتو نومونې دهغه امیر له خوا په هیواد کې دنوي مدنیت او یوه منظم دولت د جوړېدو له پاره د عمومي پلان یوه کوچنوتې کرې ده او په رشتیا سره هم باید د نوموړي امیر په محاسنو او هیواد پالو هلو ځلو کې وشمېرل سي. دده دا کار د پښتو پالنې یوه ستره نمونه ګڼل کېدلای سي.

مرکه د پښتو دامیر امان الله خان دوخت یوه وطنپاله او پښتو پاله هڅه ده. ددې مرکې یوازني چاپي آثار (یوازینی پښتو) او (پښتو پښویه) ده. یوازینی پښتو د سوچه توب له هغه نړیوال تمایل سره په تړاو کې منځ ته راغلې ده، چې داماني عصر دملي او مشروطه غوښتونکو مبارزو مخکښ ارواښاد علامه محمود طرزي په عثمانی ترکیه کې د تورکي نیشنلیستانو له مبارزو څخه اخیستی او افغانستان ته یې راوړی و. په هغه وخت کې تورکي ملتپالو له عربي او فارسي ژبې څخه دخپلي ژبې د پاکولو خورا غښتلی خو ځښت راپیل کړی و.

دیوازیني پښتو په سرکي د مرکې د مشر^۱ خادم العلماء عبدالواسع قندهاری^۲ په قلم داسي لولو: دا خبره وهریوه ته بنکاره ده چې دهر تېر ژبه څو خپلنی نسی اولیک او لیکي په خپله ژبه نسی لور توب او پوره والی نسی درلودلی او د پردی له اړی نسی وتلای... دادی نن ورځ چی لومړی پک د پښتانه د ټولو اکی بلل کیږی مشربا د ارد پښتانه (الغازی امیرامان الله خان) چی په کلو زوی او په پوهانده پلارد تیر سوو او اوسنیو پښتونودی په دی راز د لورتابه دخپل تېراو د ودانی دخپلی مینی پوه سو چی دتوری مټ د کښی بی مټه نه ځلیږی او پردی کټ تر ننګړی شپی دی نه خپلیږی اود هیڅ اولس میرانه دبل په ژبه پر ټوله محکه نه خپریږی نویه وتېری ژبه خپلی ته مخه سوه چی هر و مرو دی خپله ژبه بشپړه سی او په ټولو اکی او ټولو اګي کی دی بله ژبه نه بنوری...^۳ (۲)

د اهڅي د کاغذ پرمخ پاته سوې او په هماغه کابل کې لاهم د پښتنو لیکوالو (برهان الدین کشککی) له خوا ونه پالل سوې چې تفصیل به یې تاسي د پښتو د سوچه توب په برخه کې ولولئ. د پښتو مرکې پښتو پښویه او یوازی پښتو د پښتو پالنې یوه مخلصانه هڅه وه او داماني عصر د پښتو پالنې یو ثبوت دی. دهغه وخت پښتنو د راوینولو او خپلې ژبې ته د پام اړولو له پاره یو تلابن و خو د پښتوله معیاریت سره یې تړل داوسني نسل له ذهن څخه راوتلی قضاوت دی ځکه ددغي مرکې نوم (مرکه د پښتو) پخپله لاهم غیر معیاري اود پښتو گرامر له اصولو سره مخالف دی.

تر دې وروسته چې د پښتو ادبي انجمن د کند هارد منورینو او د تنظیمه رئیس محمد گل خان مومند په اراده منع ته راغی اودده په حضور کې یې د پښتو لیکني کومه لار تعقیبوله ، هغه لار پخپله د وزیر صاحب مرحوم له خوا ونه پالل سوه او په (پښتو سیند) او (د پښتو ژبې لیار) کې یې خپله را ایستلې لار تعقیب کړه. د پښتو ادبي انجمن د پښتو د عامېدلو اورسمي کېدلو پر لور یوه هڅه وه نه د معیاري کولو. د ژبپالنې بناغلي مولف د پښتو ادبي انجمن د نشراتي اورگان (پښتو) مجلې له یوه پاراگراف څخه داسي نتیجه اخیستې ده چې گویا ادبي انجمن غوښته پښتو یې معیاري وي (۳). په هغه پاراگراف کې داسي راغلي دي: ... د محترم کتونکو د لور نظر څخه پته نه ده چې په نورو ژبو کې معارف په کافی اندازه سره لیکلی شوی دی ، چې دعوامو د ضرورت او غوښت یې په پوره دی... بالعکس په پښتو د بده مرغه دونه علمی کوټه او ذخیره موجوده نه ده چې دعوامو ضرورت دی پوره کی نوبه ضروری وی چې انجمن دی په خپله مجله کې زیات مخ د عمو مو وروڼو داذهان او علمیت وگوری چې د (کلم الناس علی قدر عقولهم) پر معیار برابره وی چې شکوه دگران والی اونه پوهني ځنی پیدانشی...^۴ (۴)

په پورتنی پاراگراف کې د (معیار) کلمه د (کلم الناس علی قدر عقولهم) له پاره استعمال سوې ده

او معنایې داچې د مجلې نشرات دي د دغې مقولې پر معیار برابر وي یعنې ساده دي وي. دلته یې د ژبې د معیاري توب مسئله په پام کې نه ده نیولې.

د پښتو ژبې له پاره د یوه واحد لیکنې معیار منظمه هڅه د کابل د پښتو ټولني له جوړېدو سره سمه رامنځ ته سوې ده. په تېره بیا کله چې په ۱۳۳۳ ش کال د پښتو ټولني په اهدافو او وظایفو کې یو ژور بدلون راغی او د نویو وظایفو په لړ کې یې د پښتو ژبې دلغاتو او قواعدو تدوین، د ضرورت له مخې د نویو اصلاحاتو او لغاتو وضع کول، ادبي او لغوي څېړني او د پښتو په لسانی علومو پورې مربوط آثار لیکل او خپرول شامل سول. (۵). د پښتو ټولني دا هڅه د لیکنې ژبې د معیاري کولو لومړنۍ هڅه ګڼل کېدلای سي. تردې وړاندې چې د پښتو مرکې، پښتو ادبي انجمن څه کارونه کړي وه، هغه ټول د پښتو پالنې او پښتو روزني او د لیکدود د دیو والي له پاره هڅي ګڼل کېدلای سي. خوله بده مرغه پښتو ټولني ونه سواي کولای چې د لیکنې معیار مسئله تر (سو) او (شو) په هیسته پرمخ بوزي. د پښتو ټولني په پېشنهاد سوو مادو کې د لیکدود د دیو والي پر سر فیصلې سوي دي نه د ژبې د معیاریت پر موضوع، وروسته له لیکوالو څخه د لیکدود د دیو والي او د تلفظ یو والی ګډ سوی دی.

د پښتو ټولني د کاواکو هڅو پر څنګ له نن څخه زیات و کم پنځه ویشته کاله وړاندې دیوازنی کره لیکنې پښتو په نامه یو بهر راروان دی چې پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار یې د تاداوا اېښوولو د عاکوي او وایي چې دغه بهر د نوموړي په اراده، نوبت او فعال ګډون سره راپیل سوی او تراوسه پرمخ وهل کېږي. د څو کلونو راهیسي چې پر افغانانو باندي د نورو بدمرغيو پر څنګ د پوهانو او عالمانو دنده جېبېر کېدو نكي مرګو خپې راماتي دي، او د افغانانو په تېره بیا د پښتنو د پري ستري هستۍ د مرګي غېږته تللي دي، اوس دیوې پښتو له بهر سره د نورو پوهانو او د پوهنتون د استادانو او د اکاډیمۍ د غړو نومونه هم تړل کېږي؟! دا حرکت لږ موافقین او خورازیات مخالفین لري چې زما د همدې کتاب ګوتې په ترڅ کې به تاسي دهغه په باب بېلابېل نظرونه ولولئ.

۱) (د مخه تردې چې د پښتو ژبې د معیاریت په برخه کې وږغېږم، دیوه ټکي یادونه ضروري ګڼم او هغه داچې زموږ پښتنو څېړونکو د وې خبرې سره ګډي کړي دي او هغه د پښتو ژبې پالنه او د معیاري پښتو ټاکنه ده. زموږ څخه د ژبني فعالیت دغه د وې برخي ګډي سوي دي اوزه به په دې بحث کې د نورو موضوع ګانو پر څنګ پر همدې برخه هم روڼا واچوم.

۲) (بینوا - عبدالروف - پښتوروزنه - ۱۴۲، ۱۴۷ مخونه - د پښتو څېړنو بین المللی مرکز - کابل - ۱۳۵۷ ش.)

دغه راز وگ: ژبپالنه- ۸۷ مخ دیوازنی پښتو د ۲-۷ مخوپه حواله

(۳) ژبپالنه- ۹۵ مخ

(۴) ژبپالنه- ۹۵ مخ

(۵) پښتو کتابونه ۱۲ مخ.

د معیاري لیکنې پر هڅو باندې د نیولو گیزم هڅه

په ژبه کې دنو لغتونو جوړول له بابا ادمه تردې دمه پورې یو معمول دود دی. دنو و اختراعاتو او کشفیاتو او نوو مفاهیمو له پاره هر قوم اود هرې ژبې ویونکو نوي لغتونه جوړ کړي دي. زما په نظر د علم ادم الاسماء کلها (البقره سوره ۲ آیت) څخه به هم مراد همدغه لغتونه جوړول او ورسول وي. دلغت جوړولو له پاره په ننی ژبپوهنه کې د نیولو گیزم یا نیولو جیزم neologism اصطلاح کارېږي. نیولو گیزم هغه لغت، اصطلاح یا عبارت ته ویل کېږي چې نوی جوړسوی وي او زیاتره پریوه نوي مفهوم باندې دلالت کوي یا یوې زړې اصطلاح ته نوی ژبني رنگ ورکوي. نیولو گیزم دا اختراعاتو، نوو پدیدو یا هغوزرو مفاهیمو د پېژندلو له پاره گټور دی چې په یوه نوې کلتوري قرینه کې واقع سوي وي. د نیولو گیزم یو مثال e-mail دی چې مورې په مدني ټولنو کې د انټرنیټ په برکت له نامه سره د پراشنایو. د تعریف له مخې هر نیولو گیزم باید نوې بڼه ولري خو کله کله په مستقیمه توگه ځانگړو اشخاصو، نشراتو او یا یوې حادثې ته منسوب وي. د نیولو گیزم اصطلاح د اتلسمې میلادي پېړۍ په شا و خوا کې رامنځ ته سوه خود نونسمې پېړۍ د پیل تر یو څه وخته پورې لا د نیولو گیزم لغت پخپله نیولو گیزم و.

د طب د عقلي و عصبی ناروغیو په څانگه (سایکیاتري psychiatry) کې د نیولو گیزم اصطلاح بل راز معنالي او هغه وخت کارېږي چې یو ناروغ داسې کلمات ترخولې را باسي چې له ده پرته یې بل څوک په معنانه پوهېږي. (۱) په کوچنیانو کې دغه راز پېښه غیر عادي نه ده خو په لویانو کې دغه راز کلمات ترخولې را ایستل د افکارو د بې نظمۍ یوه نښه ده چې د شیزوفرنیې schizophrenia په شان د عقلي او دماغي ناروغۍ نمایندگي کوي.

د نیولو گیزم کلمات ترخولې را ایستل کله کله د ماغزو د ستروک stroke یا د انسان سرته د صدمې رسېدلو له اسیته هم پېښېږي. په دغه وخت کې د ناروغ ژبه گنگوره سي او نامفهومه کلمات ترخولې را باسي چې په سایکیاتري کې ورته نیولو گیزمونه وایي.

په الهیاتو کې هرې نوي نظریې ته په نسبي توگه د نیولو گیزم په سترگه کتل کېږي او نیولو گیزم د عقایدو د سیستم په برخه کې نوبتگر سړی وي چې د مذهبي موسساتو او دودیزو روحانیو نوپه نظر بیا زیاتره مرتد او وراکارگنل کېږي (۲).

که د ژبو د جوړښت جریان ته په ځیرو کتل سي نو هر لغت به یو وخت نیولو گیزم و. هغه لغات چې د ټولني له خوا منل سوي دي، نور نود نیولو گیزم له حالتو و تلي او د ژبې زېرمه گرزېدلې ده.

د نیولو گیزمونو رواج بدل زیاتره د خبري او اطلاعاتي رسنیو (media) پر لاس سرته رسیږي . د ژبو ما هران کله کله له نیولو گیزمونو سره له دې اسیتته مخالفت کوي چي دنوموړي مفهوم له پاره په ژبه کي پخوالغت موجودوي . دغه راز مخالفت د غیر ما هرو اشخاصو له خوا هم سرته رسیږي او هغوی نیولو گیزم وژبي ته سپکاوی گڼي .

نیولو گیزمونه عموماً د ساینس ، سیاست ، تجارت او اعلاناتو په برخه کي ډېر رواج لري . په انگریزي ژبه کي د ځینو ادبي کتابو او دهغوی د لیکوالو نومونه د نیولو گیزم په توگه کارېږي او کله چي د دغه کتاب یاد هغه د لیکوال نوم په ورځنیو محاورو کي استعمال سي ، لوستونکي او اورېدونکي یې په یوه خاصه معنا باندي تعبیروي .

د نیولو گیزمونو په رواجولو کي که له سمی د لچسپیو ، لهجوي لوړتیا غوښتنو او سیاسي تمایلاتو څخه کار واخیستل سي ، پخپل مقابل کي یې مخالفتونه رازېږي . مگر که دیوه سالم جریان په توگه تطبیق سي ، په ژبه کي یې د پاته کېدلو او منلو چانس ډېر سته . خودا حقیقت مو باید تل په پام کي نیولی وي چي له نیولو گیزمونو سره موافقت او مخالفت دواړه له ژبي سره د خواخوږي په انگېزه کیږي . که له هغه څخه یوه سیاسي او سمی موضوع جوړه سوه ، ترگټه یې تاوان سل واره زیاتېږي .

په افغانستان کي د پښتو ژبي درواجولو او کره کېدلو جریان له هماغه پیل څخه په نوو جوړو و نور اشروع سو ، ځکه نوزموږ د زمانې لیکوالو چي کله د پښتو ژبي د معیاریت پرتاریخي سیر باندي څه کښلي دي ، نو د معیاریت له پاره هڅي یې له هغو تلابونو سره تړلي دي ، چي په پخوا کي د پښتنو له خواد معیاریت له پاره نه ، بلکي دیوه یابل مقصد په خاطر ترسره سوي دي . دې ذهنیت دومره ریښه ځغلولي ده چي د کره لیکنی پښتو بنسټ گریې لاهم دې ته اړ ایستلی دی چي پخپل نوبت راپیل سوي خو ځښت له هغو شعوري او غیر شعوري ژبنيو بدلونو سره ونښلوي چي ترده وړاندي په بېلابېلو انگېزو منځ ته راغلي دي . د دې نښلوني تیوریکي تادا او له دغه تصور سره تړلی دی ، چي د معاصر معیاریت هڅه پخپل ذات کي هم پر لغت جوړونه ولاړه ده او د کره ژبي له پاره تر ټولو کارو مهم تره کار د نیولو گیزم پالنه گڼل کېږي . د دغه ذهنیت د توجیه کولو په خاطر هڅه سوي ده چي د پښتو ادبیاتو او پښتو ژبي په پخواني بهر کي هم د نیولو گیزم څرکونه و موندل سي خو له دې لاري دلغت جوړوني نني جریان ته تاریخي تادا او جوړ کاندې . دوخت په نرخ باندي د پخواني ادب او ادبیاتو د ذهنیت او افکارو د تعبیرولو نور مثالونه هم سته (۳) .

په دې لړ کي ویل کېږي چي امیر کروړ جهان پهلوان هم نوي لغاتونه جوړول . خودې نظر ته چي په

ډېرې خوشبینۍ سره هم وکتل سي نوبه يې نتیجه داراووزي چي دانظرپراټکلونوباندي ولاړيو نظر دئ. البته له دې څخه انکار نه سي کېدلای چي داميرکروپه وياړنه کي داسي لغات سته چي د جوړو سوولغاتونوم پرايښوول کېدلای سي او که جوړوني هم وي ، ډېرې طبيعي جوړوني دي . خو ودې طبيعي پېښې ته د يوه شعوري حرکت رنگ ورکول يوه داسي خبره ده چي اثبات به يې يوازي له دغي وياړني څخه مشکل وي اونورواسنادوته به اړتيا ولري . ځکه دامعلومه نه ده چي آيادغه ترکيونه چي داميرکروپه وياړنه کي راغلي دي ، دده تروياړني دمخه هم په ژبه کي موجوده او که دده خپلي جوړوني دي . ترڅوچي داميرکروپدعصريا ترهغه دمخه او وروسته مواد موندل سوي نه وي ، پردغولغاتوباندي دنيو لو جيزم د توجيه له پاره استدلال کول ، علمي ارزښت نه لري . داميرکروپه وياړنه بې له شکه دپښتوادبياتودپرليري څرک راکوي . خوپه هغه وخت کي پښتو ژبه خولاڅه ، چي نوري نژدې گاونډي ژبي لاهم په دې موقعيت کي نه وي چي دمعيارتاکلو اړتيا دي ورته مطرح سي .

پوهاند زيار صاحب يو ځای داميرکروپه وياړنه کي دستايوال ، دريځ ، هريوال ، مخسور ، پيژندوی ، پلن ، زړن ... لغتونه يوه ادبي بشپړه تروني (مصنوعي) وي جوړونه يانيولو جيزم بللی دئ (۴) خوبل ځای يې په شک سره څرگنده کړې ده چي گمان نه کوم چي اميرکروپه (اتل) له ځانه جوړکړی وي ، امکان لري (دريځ) يې جوړکړی وي . (۵) له دغه شان تذبذب سره به مورڅرنگه وکولای سواميرکروپدنيولو جيزم په لارويانو کي ودروو .

ددې جريان دليکني په لړکي درونبان پيرپه لاس دلغت جوړوني کارته هم اشاره سوې ده . په خيرالبيان کي رشتياهم بايزيدرونبان دعربي اصطلاحاتواولغاتوله پاره پښتومعادلونه راوړي دي . درونبان پيردا کارکه دپښتودسوچتابه اوپښتوپالني له پاره دهخوپه مطالعه کي راوړه سي ، لايوه خبره ده ، خودنولغاتوپه جوړونه کي يې ځکه نه سوراوړلای ، چي دلغات خوتول دپښتوخپله زېرمه اوتررونبان پيروړاندي هم زمايقين دئ چي موجوده وه اورونبان پيرله خپل ټولنيز پښتني ماحول څخه راغونډ کړي او استعمال کړي دي . علامه رشاد(رح) دخيرالبيان لغتنامې ته پخپله سريزه کي وايي چي ددې کتاب له ليکني څخه څلورسوه کاله تېرسوي دي . ځيني لفظونه يې زماني غرابت لري او اوس يې دمعاوو موندل لوستونکي هروروپونبتي او گروېرني ته اړباسي .

له بلي خوادمولف کورنۍ دوزېرستان په گانې گرام کي اوسېدله او دی په دغه غرنۍ سيمه کي ځوانۍ ته رسېدلی دی . دده لهجه دهغه وختني مسيدو (مسعودو) اووزيرولهجه ده . په دغه لهجه

کي اوس هم ځيني داسي لغتونه او محاورې سته چي ترهغې سيمي د باندي پښتنو ته يې پوهه آسان کارنه دی. (۲)

علامه استاد که دروېبان پير په فرهنگي هڅو کي دلغت جوړولو څرک موندلای وای ، هر وروبي بيان او ه .

ښاغلي رفيع صاحب په خپل خوندور کتاب ژبپالنه - کي چي دروېباني ادب له ځينو قلمي نسخو څخه يو لړ کلمې (تهت سر ، خسلتونه ، زور ، هرس ، بسات ، غلت ، الفاز ...) را اخیستي دي او پر هغويې د مفعنو کلمو خيال کړی دی ، ماته دروېباني ادب د لارويانو له خوا يوه ارادي هڅه نه ښکاري ، بلکي د خطا نو د بېسوادی ، نخښه يې بولم . دغه راز بېسواده کاپي نوري هم ډېري سته .

د دغه شان ارادي او د قافيوي ضرورت له مخي تصرف يو مثال د ميرزا حنان بارگزي او حميد مومند په دېوانو کي مالوستی دی ، ښايي نور هم وي . حنان وايي :

په لويي د زمانې خوشي غلط سوم
لکه دود پر سرد اور درومي عبس
(دېوان ۴۶ مخ د محمد معصوم هوتک په زيار)
حميد وايي :

د مظلوم د آزار غشی رسالگی
هيڅ گوزار يې خطانه درومي عبس
(دېوان ۱۲۵ مخ)

خوشحال خان خټک چي پخپل يو شعر کي دکال د مياشتو مخي ته پښتو ترجمې راوړي دي ، هم دده خپلي جوړوني نه دي (۷) بلکي د حمل ، ثور ، جوزا ، ... پښتو نومونه دي چي په خلکو کي يې له پخوا څخه دود درلود . دی پخپله هم وايي چي دی ددې نومونو پښتو معادل راښيي :

چي دلو ، حوت ووايي يو بهمن بل اسفندار کړه
پښتوله مـانـه واوره يو بوکه ، دوهم ماهي

که دانو مونه د خوشحال خان خپلي جوړوني و بولو نو معنا به يې دا وي چي په پښتو ژبه کي د خوشحال بابا تر وخته پوري (وري ، غوايي ، زمري ، تله ، لړم ، لينده ، مرغومي ، سلواغې ، ماهي) ته نومونه موجود نه وه . دا خبره خوبه هيڅوک ونه مني چي دا حيوانات او خزندې او نور شيان په محيط کي هم نه وه . هر ورو وه . نو څه به يې بلل ؟ آيا دې موجوداتوپه محيط کي خارجي

وجود درلود خو نوم یې نه درلود چې خوشحال خان مجبور سو، نومونه یې ورته جوړ کړل؟! دا خبرې ټولې د منلو نه دي.

دامیر شیرعلی خان دوخت پښتو بولی او یولی پښتو نومونې مور د دغه وطنپال امیر په پښتو پالنه کې شمېرلای سونه د پښتو د معیاري کولو له پاره یو تلابن. دغه وخت امیر د یوه منظم لښکر د جوړولو په فکر کې دی او د لښکر جوړول د هغو اصلاحاتو په سر کې راتلل چې ویل کېږي امیر شیرعلی خان د سید جمال الدین افغاني په مشوره رانښلولي ول (۸).

ددې لښکر د جوړولو له پاره مقررې او کتابونه له انگرېزي، څخه په فارسي ترجمه سول چې (شرح قواعد پیاده گان پلتن)، (کتاب قواعد رساله) او (کتاب قواعد پلتن) نومېږي. ددې کتابو ژبه فارسي ده خو بولی او عسکري اصطلاحات یې پښتو دي.

دوکتور حسن کاکړ لیکي چې دامیر شیرعلی خان دوخت پښتو نومونې دامیر عبدالرحمان خان په وخت کې نه دي پالل سوي او امیر عبدالرحمن په دغه اهمال سره په دولتي چارو کې د مدد او مت اصل تر پښو لاندې کړ... (۹) دامیر عبدالرحمن په وخت کې د ډیورنډ خط هاخوا پښتنو سره مراده او مکاتبه په پښتو کېدلې او امیر د پښتو عرایضو احکام هم په پښتو ژبه د ملا محمد افغاني نویس په قلم ورکول او پخپله یې لاسکیک پر کاوه (۱۰). دامیر داکار هم د پښتو پالنې یا پښتو روزني په برخه کې څېړل کېدلای سي.

دامیر امان الله خان دوخت د (مرکه د پښتو) نومونې مابل ځای هم څېړلي دي. دا د پښتو د سوچه کېدو یوه ناکامه هڅه وه چې بشپړ بیان به یې تاسي پر خپل ځای ولولې. دا هڅه د همدې حرکت د بنسټ ایښوونکو له خوا اهم پالل سوې نه ده.

د کره پښتولیکني په نامه چې کوم خوځښت په افغانستان کې د ثورانقلاب؟ تر بری وروسته زور اخیستی دی، په ټولو مورنيو او اوسنیو لیکلو اسنادو کې یې د خپل کار اساس پر څلورو ستنو باندې ولاړ بللی دی: دارکاییکو لغاتو راژوندي کول، له لهجو څخه لغات اخیستل، له نورو ژبو څخه پورول او دنویو لغاتو جوړول. دې کار ته یې فیصدي هم ایښي ده او هري برخي ته یې په سل کې ۲۵ ونډه ټاکلې ده.

دویي پانگي د پراختیاله پاره هم دغه لاري (پلتنه، ټاکنه، پورونه او جوړونه) غوره سوي دي (۱۱)

ددغي ژبنی تگلاري اصول پخوا هم د الفاظو په لړېدون سره منل سوي وه. مرکه د پښتو هم پردغه اصولو متفقه وه، د پښتو ادبي انجمن هم او پښتو ټولنه هم.

خوپه دې څه د پاسه دېرشو کلو کې په پلټنه، ټاکنه، پورینه کې د دوو فیصدو په اندازه گوتې چا وهلي نه دي. په دې برخه کې چې څه کتابونه لکه زره پانگه، دلرغونې شاعری، گړنې (۱۲) او نورخپاره سوي هم دي، له هغو څخه په اصطلاح معیاري لیکنه کې چا بېخي لږ کار اخیستی دی. خود جوړوونوپه برخه کې د حجم له مخې دومره زیات کار سوي دی، چې پښتو خوارکۍ یې په هضمولو کې پر باکیو (کانگو) راغلي ده.

په لهجو کې لغاتونه سته خو څوک دی، چې راټول یې کړي. زیار صاحب وایي چې په لرو او برو پښتنو کې داسې لهجه پاته نه ده، چې دوی دي څېړنه پکښې کړې نه وي. رشتیا به یې هم کړې وي. خود دې څېړنې نتیجه په کتابچو کې بندي ده. د تحقیق میدان ته راوتلې نه ده چې نور هم ورڅخه استفاده وکړي. په یوه ژبه کې چې دلجو دومره پرېمانې وي اوله دې پرېمانۍ سره حتی دیوې لهجې کوچنوتی قاموس چاپ سوي نه وي، نو انفرادي هڅې به څوک څه وکړي. پوهاند زیار صاحب وایي چې د پښتو غوندي نوې مدنی کیدونکې ژبه تر هرڅه لومړی دیوې پراخي او بشپړې ویي پانگې (لغوي ذخیرې) تثبیت ته اړتیا لري. او هغه په دې ډول چې لومړی یې دلجوي او متنی څیړنی او پلټنی له لاري خپله آره او اصیله پانگه راټوله شی او بیایي تشه (خالیکاه) له یوې خوا د ځینو نوو مدنی او علمی نومونو په ژباړنو او ټاکنو اوله بلی خوا په پورونو او اخیستنو ډکه شی. (۱۳)

تر دې وړاندې یې د ویي (لغت) پلټنې چمونه بنوولي دي اولیکي: ... په ویي پانگې پسې د ژبې ټول گړدودونه وپلټل شی هرویی په خپله فونولوژیکي، سیمانتیکي او ایدیمی ځانگړنوسره په غږلیک او غږنیوونې (ټایپ ریکاردر) ثبت کړي، که څه هم هغه ویي په یوه ویونکي پوري اړه ولري... کله چې د دې راز پلټنې له لاري ویي پانگه راټوله او جوته شوه بیا واردې ته رسي چې د ژبپوهنې له بنسټوسره سمه یې د قاموسونو په بڼه خوندي کړي او هغه هم په بیلابیلو ټولنو او کتگوریو لکه د وییو قاموس، د گړنو (محاوړو) قاموس او داسې نور. په دې توگه چې د ژبې خپله آره او سوچه ویي پانگه لاسته راغله له یوې خوا به مود خپلې ژبې د اړتیا یوه لویه برخه پوره کړي او سې اوله بلی خوا به مودو یې پانگې د پراختیا یوه وسیله ترلاسه شوي وي. (۱۴) دا ټولې هغه خبرې دي چې د (خو) ځای پکښې نسته. مگر آیا په دغو زرينو اصولو باندي عمل سوي دی؟ آیا دلجوي قاموسو، چې پوهاند زیار صاحب یې سپارښتنه کوي، یوه کوچنوتې نمونه څوک رانېولای سي چې خپره سوي دي وي؟ زه له دې انکار نه کوم چې د ځینو لهجو گرامري جوړښتونه به د انفرادي سلیقې او علاقې له مخې ثبت سوي وي. خو آیا دغه ثبت سوي مواد کافي دي؟

کره پښتو او یوه پښتو یوازي او یوازي لغت جوړونې ته جوغېدلې ده. نور درو برخو ته یې شاورگرزولې ده. د تېرود پر شو کلو نو په موده کې څوک درې مغزني مقالې راښوولای نه سي چې په دغو څانگو (پلټنه، ټاکنه، پورونه) کې دي لیکل سوي وي خو پر لغت جوړونه باندي که ټولې مقالې راغونډې سي، کتابونه به ځني جوړ سي. ارواښاد دوست شينواري په ډېرو خواړو یوزره پانگه راغونډه کړې ده خوزه ویلای سم چې ددغي پنډې زېرمې په سلو کې پنځه لاهم درو اجولوله پاره انتخاب سوي نه دي. د کره ژبې د څلور وېر خو ترمنځ موازنه که دلغات جوړونې په گټه دومره وړانه سي، لکه وړانه سوي چې ده، نو د چاپه ذهن کې هرومرو د اپوښتني ورگرزي چې:

آیاله له جوخه اخیستنه یوازي د کاغذ پر مخ یوه بې ارزښته یادونه ده چې د خلکو د خولو د بندولو له پاره لیکلې سوي ده؟ آیا کره پښتو د یوې لهجې سیادت دی؟ نوري په رسمیت نه پېژني؟

د وکتور زیار صاحب وایي: نوې جوړونه باید یواځې په علمی، تخنیکي، مدني، اداري او داسې نورو مفاهیمو پورې تړلې وي چې زموږ فکري او کلتوري زیربنه نه وي لکه ژبپوهنه (لنګویستیک)، ټولنپوهنه (سوسیولوجی)، پوهنتون (یونیورسټی)، څارندوی (سکوت او پولیس) توغندی، دراکټ او ورکتون د کود کستان لپاره. مگر که سوکړک یا سوپر سک ته د جوړو ډوډۍ نوم وټاکو، یوه بې ځایه ټاکنه به وي. (۱۵) مگر په همدغه کتاب کې بیا په عمل کې دخپلې سپارښتني پر خلاف شاعر، کتاب، قلم، پنسل، بلبل، تاریخ، انور و په سوو غیر تخنیکي او غیر ساینسي لغاتونه جوړ کړي دي!؟

پوهاند زیار صاحب ورپسې داسې وایي: باید هره جوړونه په یوه سر نه وي، بلکې د یوې داسې ډلې له خوا وي چې دوه غړي یې د څانګې والوي او یوه یې ژبپوهان. په دې مانا چې که د مثال په توګه د ټولنپوهنې نومونه وي، په کاردې د ټولنپوهانو او ژبپوهانو په ګډه مرسته جوړه شی. البته که پخپله د ژبپوهنې نومونه وي بیا د جوړونکي ډلې غړي یواځې ژبپوهان کیدون لري. له بله پلوه دا چې په پښتو کې لاتراوسه د هري علمی څانګې او ژبپوهنې څانګه وال دومره ډېر نه دي، نو د جوړوونکي ډلې د غړو لړنې شمېر دوه تنه د منلو وړ دي، یو مربوط څانګه وال او بل ژبپوهاند. اولاد هم پېښیږي چې په ډېر اختصاصي ډول په یوه څانګه کې یوتن هم نه وي، په هغه ترڅ کې بیا د بلې ژبې له پوهانو مرسته غوښتل په کاردې. (۱۶) بل ځای وایي: خپلاسي یا مصنوعي ویی (نیولوګیزم) هغه دی چې په بیلبنستي یا تر بنستي ډول د یوې علمی ټولنې له خواد تیارو بیلګو له مخې جوړ شوی وی.... (۱۷) اوس نوراسی خدای ته مخ کړئ او بنده ته شا، چې آیدغه سپارښتنه په عمل کې نیم په سلو کې پلې سوي ده؟ د ټولو پښتنو پوهانو، استادانو له چیغواو مخالفتو سره سره بیا هم

د اتول کاروان په فردي اراده او تصمیم باندې روان دی. نه د چاپرچینغو غورځونو لپاره ، نه یې پر وړاندیزونو. او دلیل هم دا راوړل کېږي ، چې تاسې لایسنس نه لرئ؟! هغوی چې یې بیالري، و، ته ویل کېږي چې ستاسې لایسنس د پلاني هیواد دی ، د منلو وړ نه دی (۱۸)

حقیقت دادی چې لغت جوړونه اوس په یوې اپیدیمۍ (ساري ناروغۍ) بدله سوې ده. زه یې ژبني سرطان (cancer) بولم. ډاکټر عبدالرازق پالوال څه کم د پېرش کاله وړاندې چې دغه ناروغي لادومره عامه سوې نه وه ، دهغې د منفي اغېز په باب داسې خبرداری ورکړې و: ... که دغه دلغت جوړونې او پښتو کوني عادت افراطي شکل واخلي - پر ژبه باندې دوې منفي اغېزې بندي: یوه منفي اغېزه یې داده چې ژبه د ملنډو او تمسخر وگرځوي چې دغه هم د لیکوال او هم د ژبني وحيثیت ته صدمه رسوي. نو پر ځای ددې چې د ژبني قدر مو کړي وي - سپکه کړې به مو وي. دوهمه منفي نتیجه یې د ژبني پره دیوالی دی. د زړو یا مرو کلماتو پښتو کونه او دنوولغاتو جوړونه یوازساري او حیاتي مبتلایي ده چې او مه ځوانان لکه متعلمین او محصلین یې په مقابل کېني معافیت نه لري. که دغه جریان په اوسني شدت سره دوام پیدا کړي ، دوه درې نسله وروسته به مور په کابل کې یوه بېله لهجه ولرو چې هغه به نو کابلۍ پښتو بلله کېږي. (۱۹) ارواښاد سر محقق محمد صدیق روهي (۱۳۱۳-۱۳۵۷ ش) هغه وخت چې د پښتو ټولني درئيس په توگه یې کار کاوه ، دنووجوړسوولغاتو په باب دیوې پوښتنې په جواب کې ویلي دي: یوزیات شمېر خلک فکر کوي چې دانوی لغتونه به د پښتو ټولني له خوا جوړشوی وی... ځیني پر مونږ انتقاد کوي او وایي چې مونږ د رادیو په خبرونو نه پوهېږو ، تاسې ولې هره ورځ نوی لغتونه جوړوئ .

پښتو ټولني په دې برخه کې له مسئلو مراجعو څخه غوښتنه وکړه چې که دوی نوي لغتونه او اصطلاحات خپروي باید د پښتو ټولني سلا او مشوره وغواړي... زما شخصي نظر دادی چې په افراطي بڼه د پښتو سوچه کول به ژبه له ویونکو څخه تجرید کړي. افراطي تصفیه نه ضروري بریښي او نه ممکنه. (۲۰)

ارواښاد علامه رشاد (۱۳۰۰-۱۳۸۳ ش) تر خپل وفات څلور کاله وړاندې د گوربت مجلې (لومړي کال ، شپږمه گڼه ۲۴ مخ) د خبريال دیوې پوښتنې په جواب کې داسې ویلي دي: ... مجرده ژبه په دنیا کې نه سته او مشترکات د ژبني حتمي اولازمي دي مخصوصاً دیوې کورنۍ ژبې په خپلو منځو کې خوراډر مشترکات لري او مور د داسې مشترکاتو څخه چاره نه لرو ، مور یې باید و منو.... د لیکني او د لیکلو ژبه باید د قوم ژبه وي ، ژبه د قوم ده ، ژبه د خاصو څو کسولیکونکو نه ده. علامه مرحوم دیوې بلې پوښتنې په جواب کې داسې ویلي دي: البته دا خبره منم چې

د نویو لغاتو درانتو تلومخه باید و نیول سي ، دهغوی له پاره په اول کي باید تدبیرو نیول سي . مثلاً زه به ډ پر خوشاله وای چي د سیلو کلمه مورته نه وای راغلي او په هغه وخت کي د ډو ډی پخولو یو یادنانپزی، موسسه نوم پراینبودل سوی وای ... مکروریان کلمه که مورته نه وای راغلي ... او د غسی یوه کلمه ورته استعمال سوې وای دابه ډ پر ه بڼه وای . نو نویو لغاتو درانتو تلود مخنیوي له پاره د اکارسم دی . امدزرو مرو جو لغاتو او د قوم په ژبه معمول لغاتو لپاره د نویو کلماتو جوړول ژبه واقعا له قوم څخه لیري کوي ... په وضع کي دي ډ پر تلوارنه کېږي اول باید ټولي لهجې ثبت سي او وکتل سي چي په لهجو کي د دغه مطلب لپاره څه سته او که نه سته ، که نه وي نویادي وروسته وضع وسي ... تلوار په وضع کي پخپله د تامل وړ خبره ده .*

د بناغلي نجیب منلی لا ، چي له خپل گړدود پرته یې له نورو سره جوړه نه ده ، هم له نیولو گیزم سره وړانه ده . دی لیکي : * ... د پښتو په هکله هم دا و پره شته چي د کره کوونکو لور پښې به ورته د مخالفانو له نارو او ونه ډ پر تاوان ورواړوي ... دی ورپسې زیاتوي : * له بلې خوازه ، چي نژدې ټول عمر مې د کتاب سره تېر کړی ، درې څلور پردی ژبې مې زده کړي او ځان د پښتو د تاریخ او ادب له پېژندنې هم بې برخې نه گڼم ، که د گوربت مجلې یوه گڼه راواخلم او د استاد صمیم مرکه یاد استاد زیار لیکنه لولم نو په نیمايي یې هم نه پوهېږم او حیران شم چي دا خبري د چا لپاره دي ؟ بناغلی نجیب منلی د نویو لغاتو جوړول د ژبې پر مختگ بولي خوزیاتوي چي : * ... په وچ زورد هغو پور شویو ټکو پښتو کول چي ژبې د سپړیو او لسیزو په اوږدو کي خپل کړي دي د ژبې لپاره به گټورې وي یا به نه وي خود ژبې دویونکو سره ظلم دی .

د فرمان په زور نه چاته کور ، ډو ډی ، کالي رسېږي ؛ نه څوک جنتي کېږي او نه ژبه کره کېږي ، هر تحریک چي د فرمان او وچ زور له لارې د تاریخ یون بدلوي له ناکامی سره مخ کېږي ، افغان ولس ته خو تاریخ دا هم ورزده کړه چي دا ډول ماجراگانې ډ پرې سختې تاوانې دي .

په زورد پښتو کره کول ماته د پښتني فرهنگ جرړې ایستل ښکاري ... نو دیو عادي پښتو ویونکي په حیث هغو درنو مشرانو ته چي د نیو لوجېز مونو په لار کي بې شانه ستونزې گالي په ډ پره عاجزی سوال کوم چي خپله انرژي اوزمور د زده کړې وخت په داسې بې ضرورته سوغاتو نونه لگوي تشریحی او ایتمولو ژیکي قامو سونه دې راته جوړ کړي چي د خپل ولس د خبرو ژبه په بڼه شان زده کړو .*

دی ، ځوانان لیکوال او فرهنگپال د کره پښتو د محتسبانو په مقابل کي مقاومت ته رابولي او وایي چي * خپله پوهه او قلم د پښتنو خدمت ته وقف کړي په کره پښتو لیکل زموږ هیڅ درد نه رادواکوي

خود پښتنو په ژبه چې څومره د پښتنو لپاره لیکنې ډېرې پېرې هغو مره به پرې پښتو کره کېږي. (۲۱) اوس له بده مرغه د اساري ناروغي عامه سوې او افراطي سوې ده او تردې اندازې عامه سوې ده چې پخپله پوهاند زیار صاحب هم په مشکل ورسره اخته دئ او وایي چې زه یوازې دخپلو جوړو سوو لغاتو مسئولیت اخلم، نور په ماږه نه لري (۲۲) تردې پخوا یې ویلي وه چې له بده مرغه وروسته په دې برخه کې د ځینو خلکو بی سرو بوله جوړونې ددې سبب شوي چې زموږ ژبني ټولني دالری، گرد سره پرېږدي.... (۲۳) خوزه وایم ددې بې مسئولیتۍ مسئولیت به دهغه چاپر غاړه وي، چې له مکررو خبرداريو او سپارښتونو سره سره یې دلغات جوړولو د کار خانو د تاسیس لار خلاصه کړه. دا پدل چې هرچامات کړی دئ، له پښتو سره یې په رشتیا جفا کړې ده او د پوښتنې مستحق دئ (۲۴) پښتو ژبه زموږ د متخصصینو له لاسه ریشخندي کېږي. دعوا مو ژبه که د ما هرانو په لاس وړانه نه سي، پخپل تدریجي پرمختګ سره خوراسم تکاملي سیر تعقیبوي. زه د پوهاند زیار صاحب دا خبره منم چې د معیار په ټاکلو او سمبالولو کې د پوهانو رول ډېر ستر دئ. خبره د پوهانو پر رول نه ده، خبره د پوهانو پر بې وخته لاسوهنه ده. خبره پر هغه ټاکلې او مشخصه زمينه باندې ده چې د معیار په منځ ته راتګ کې حتمي او لازمي ګڼله کېږي. پوهاند زیار صاحب دارواښاد پوهاند دوکتور الهام هغه خبره یادوي چې دوی ته یې د پښتو ژبې د کره لیکنې د تاریخي زمينې (سرمایه داري نظام) په برخه کې کړې وه، خو خپل هغه دلایل نه راوړي، چې ولي یې نو د الهام مرحوم پر دغه اصولي مشوره باندې غوږ نه و نیولی. پر مشخصې تاریخي زمينې سربېره، د ژبې د معیار منځ ته راتګ د هغې دوینو کو لازمه تکاملي سطحه غواړي، د لیک لوست (سواد) تعمیم غواړي، د تعلیم عام رواج غواړي او په خلکو کې د مدنیت او مدني ژوند غزېده غواړي. یو قوم چې په نس مور نه وي، په تن پټ نه وي، مکتب او تعلیم ورته مهیانه وي، صحت ونه لري، څلور لسيزي یې په جنگ کې تیري کړي وي او اوس لاهم په جګړه کې ولاړ وي، هیواد ته یې دفنا او بقا سوال مطرح وي خو څوک ورته د ژبې د معیار جوړولو او بڼ لاهم چوکوي او هغه هم د (س) او (ش) په تعریف. داکار نه څوک پر علم برابرولای سي او نه یې د عملي کېدو چانس سته.

نوخه باید و سي؟ لاس تر زنه خپلي ژبې ته باید کښېنو؟ ددې پوښتنې جواب د همدې کتاب ګوتې په پای کې درکوم.

۱) (د پښتو ځینې نیولو ګیزمونه کټ مټ همدغه شان وي
 ۲) (وګ) : نیولو ګیزم - ویکیپیډیا دایره المعارف - دانټرنیټ په حواله.

- ۱۲((ويي پوهنه - ۲۵ مخ
- ۱۷((ويي پوهنه - ۹ مخ . پر کلماتو تاکیدز مادئ - م . ه
- ۱۸(پوهاند زیار صاحب په پخواني شوروي اتحاد کي روزل سوي افغاني ژبپوهان په رسمیت نه پېژني او (تش په نامه ژبپوهان) یې بولي. وگ: د پښتو ژبي دودې اړتیا اولارې چارې - ۸۷ مخ
- ۱۹(پښتو چاپي آثار - ۲۲۹، ۲۷۰ مخونه - ۱۹۷۸ ع. دغه مقاله په نوموړې مجموعه کي یوازنی مقاله ده چي صحافت یې ورگډوډ سوی دی. خدای دي وکړي چي داکار په ارادي توگه سرته رسېدلی نه وي.
- ۲۰(وگ: د پښتو ټولنی تاریخچه ۵۱ - ۵۲ مخونه - ۱۳۵۲ ش
- ۲۱(گوربت مجله ، لومړی کال ، شپږمه گڼه ، ۱۲ مخ
- ۲۲(ښکلا مجله - څلورم کال - درېیمه گڼه - ۵۱ مخ
- ۲۳((ويي پوهنه - ۲۴ مخ
- ۲۴(په دې برخه کي د کتاب په پای کي د ضمیمې برخه ولولئ.

دنوو جوړوسو لغتونو د تلفظ ستونزه

لکه د لیکدود په برخه کې وړاندې اشاره ورته سوې ده ، پښتوالفبې د پښتو ژبې د ټولو د غونډو د تمثیلولو تر عهدې نسبي و تلاي . دراديو ويندويان نوي لغتونه د همدې نيمگري الفبې له لاري لولي او پخپل اټکل يې تلفظ کوي . دا اټکلي تلفظ هر و مرو د لغات د جوړوونکي د تلفظ نمايندگي نه سي کولای او په دې ډول د غلط تلفظ خوراډ پر احتمالات سته . د ويندويانو غلطې د ژبې عامو ويونکو ته لار پيدا کوي او پسي عامېزې . زه دخپلي مشاهدې له مخي و ايم چي غلط تلفظ نوي جوړسوي لغات بېخونده او پتېخ کړي دي . د لغات جوړوونکي نه په دې جريان خبرېږي او نه يې د تعقيبولو امکانات لري . که چيري خبر هم سي ، بيا دومره ري هم نه پکښې وهي . که دنوولغاتوله پاره يوې صلاحيت لرونکي موسسې وجود درلودای ، نوبه يې لومړی ويندويانو ته سم تلفظ وربښولای او بيا به يې دميديا نشرات هم ورپسي تعقيبولای (۱) .

(وگ: دضميمي دوهمه مقاله.)

د ژبې د سوچه توب (Purism) دوه اړخه

(هم درڅخه مرم، هم درپسي مرم) سوچه ژبه هغه ژبه ده چې دنورو ژبو اغېزې ورباندي سوي نه وي، دخيل كلمات ونه لري او دچا خبره له خپله ځانه پوره وي. هيڅ ژبه دخلقت له مخي بشپړه نه وي. پر ژبو باندي اغېزې هرو مرو پېښېدونكي دي او پېښې سوي دي. دا اغېزې له گاونډيو ژبو، قومونو، اولسونو او مدنيتونو سره د ټولنيزي او اقتصادي راکړي ورکړي اوراشه درشي له لاري ياپراولسونو باندي دنورو اولسونو له خوادپوځي عملياتو او فتوحاتو له لاري کيږي او سوي دي. مغلوب اولسونه دغالبو فاتحانو ژبني اغېزې پر ځان مني او منلي يې دي. په نړۍ کي دهغه اولس ژبه سوچه پاتېږي چې له ځانه پرته له بل هيڅ قوم، هيڅ ژبي، هيڅ دين او هيڅ مدنيت سره اړيکي ونه لري. داسي قوم پخپله مېنه کي محدود او ايسار پاته سوي وي او په اصطلاح بدوي قوم وي.

ژبني سوچه توب (Linguistic purism) په يوه ژبه کي له هر راز بدلون سره مخالفت ياد ځينو هغو بدلونونو او اغېزو له منځه وړل دي، چې په پخوا کي په ژبه کي راغلي وي. پيوريزم ځان ته بېلابېل ډولونه لري. ريفورميست پيوريزم د ژبې له پخواني حالت سره خپلي اړيکي شلول غواړي. ددغه راز پيوريزم ښه مثال هغه ژبني ريفورم دئ چې دترکيې دانقلابي مشراو دمعاصري ترکيې دموسس کمال اتاتورک په وخت کي په تورکي ژبه کي راغی اوله دې ژبې څخه يې هغه فارسي او عربي لغتونه وايستل چې دعثماني تورکانو په وخت کي يې ژبه اخيستي وه. دپيوريزم بل ډول ته وطنپال پيوريزم (patriotic purism) وايي چې په ژبه کي دبهرنیو لغاتو کمول يا يومخ ليري کول غواړي.

دغه راز پيوريزم په نړۍ کي عام دئ. دنونسمي اوشلمي پېړۍ انگرېزي ليکوالو دانگرېزي ژبې ددغه راز سوچه توب له پاره ډېرې هڅې کړي وې. په فرانسوي، جرمني اويوناني ژبو کي هم ددغه راز ميلان نخښي پياوړي وې خو جرمني ژبه ونه توانېدل چې دانگرېزي ژبې دلغاتو د سيلاومخه ونيسي. انقلابي پيوريزم دليکنۍ ژبې دانکشاف په لومړي سرکي راڅرگندېږي. دژبو دمعياري کولو پرمهال باندي دغه راز پيوريزم ډېر زور (momentum) اخلي خو وروسته بيا له خپله زوره لوېږي (۱)

۱(ويکيپيډيا انسايکلويډيا - دانټرنيت په حواله.

پښتو د سوچه توب پر پېچومو

کله چې په اروپا کې دنوو ملتونو له منځ ته راتگ سره سم د ژبې پر اهمیت باندي د ټینګار خوځنده څېړنې په باډاسکووي ، او د ژبې سوچه کول دهغه وخت د نیشنلیستانو په منځ کې یوه گرمه ورځنۍ موضوع وه ، دغه وخت پر افغانستان باندي دامیر دوست محمد خان د زمانو او لمسیانو ترمنځ د قدرت پر ګدی باندي د جنګ او جګړو سوران نازل و. نه د چا ژبې ته پام و او نه هم ژبنيو پرمختیاو ته . د جنګو او پاچاګښتو په وخت کې کلتوري او علمي مسایلو ته د چا پام نه و راوړي . علمي او فرهنگي هڅې آرامه فضا او د چا خبره د خاطر اطمینان غواړي . دغه راز نسبتاً مساعده فضا دامیر حبیب الله خان (سراج الملت والدين) د پاچهۍ په وخت کې منځ ته راغله . دغه وخت په ټول افغانستان کې بشپړ امنیت ټینګ و او په دې سیمه کې د آرامۍ او ثبات پر سر نړیوال توافق هم موجود و . دامیر حبیب الله خان په وخت کې هغه منوري کورنۍ چې دده د پلار د مطلقه پاچهۍ پر مهال له افغانستانه ایستل

سوي وي ، بیرته هیواد ته را ستنې سوي . په دغو کورنیو کې د سردارانو د کندهاري وروڼو د روحاني او متصوف شخصیت او منلي شاعر سردار رحمدل خان د دانشمندانو سردار غلام محمد خان طرزي کورنۍ او دغه راز د غازي محمد ایوب خان دملي او انگلیسي ضد خوځښت د وفادار پلوي جرمیاني بادار کندهاري وراره غلام محی الدین افغان او نوري کورنۍ او افراد هم شامل و . د دې خلکو پر اذنانو باندي له افغانستان څخه د تبعید په وخت کې د اروپایي هیوادو سیاسي اوضاع او دهغي قارې ملي خوځښتونو لږو ډېره اغېزه کړې وه . د سیاسي تبعید په دغه دوران کې ترکیه او ایران د افغان سید جمال الدین د علمي او سیاسي هڅوله امله د منورینو او تجدد خوښوونکو د نیشنلیستي مبارزو مرکز و . دغو مبارزو ته د اروپایي نیشنلیستانو افکار او نظریات رسېدلي وه . په دغو هیوادو کې د تبعید سوو کورنیو زلمیانو د تنور او وطنپالنې روحیه واخیستله او په دې ترڅ کې یې دخپل ملت د ژبو حالت ته زیاته پاملرنه واوښتله . د اروپایي نیشنلیستانو په پیروي یې د سوچه ژبې ، سوچه نژاد ، سوچه ملت ملي او سیاسي مفاهیم د تبعید د وخت دارمغان په توګه خپل هیواد ته راوړل . (۱) د تبعید یانود دې کاروان قافله سالار ځوان محمود طرزي و . محمود طرزي هیواد ته له راستنېدو سره سم له شاهي کورنۍ سره دخپلو خانداني اړیکو او خپښو په مرسته امیر حبیب الله خان ، چې پخپله هم په افغاني پاچهانو کې تر ټولو زیات منور او تجدد خوښوونکی پاچا و ، د نوي مدنیت له ښېګڼو څخه استفادې ته وهڅاوه او په هیواد کې یې د مطبوعاتو هغه پورنډي چې د مولوي عبدالروف خان کاکړ په لاس بلي سوي وي ، له سره تازه کړې او په دې ډول یې

د سراج الاخبار افغانیه فرهنگي مرکز جوړ او د حبیبیې مدرسې زده کوونکي او کار کوونکي یې پر امارات کړل .

د سراج الاخبار له مطالعې څخه څوک په څرگنده توگه دهغو هلو ځلو اغېزې لیدلای سي چي په اروپا په تېره بیا ترکیه کي دنیشنلیستي غورځنگ پلویانو د ژبي د سوچه کولو او په تعقیب یې د ژبي د معیاري کولو له پاره په کارا اچولي وې. د سراج الاخبار مدیر او متفکر مغز محمود طرزی د دغو هڅو په باب معلومات او دهغو مطالعه په ترکیه کي داوسپدني پروخت او په تېره بیا د سید جمال الدین افغاني په محضر کي د دوه میاشتني حضور پر مهال تر لاسه کړي وه .

دهمد غوهڅو اغېزه وه چي محمود طرزی د سوچه فارسي او سوچه افغاني نژاد په باب په سراج الاخبار کي نشرات پیل کړل. ده د سراج الاخبار په یوه گڼه کي دامیر حبیب الله خان تر عکس لاندې یو اوږد پاراگراف لیکلی و اولوستونکو ته یې چلینج ورکړی و ، چي که چا دامیر حبیب الله تر نامه په هاخوا بل کوم عربي لغت وښود ، د سراج الاخبار یو کلکسیون به دانعام په توگه ورکول سي . په دې اعلان سره یې غوښتل وښيي چي فارسي ژبه ترکومي اندازې پوري له خپله ځانه پوره او سوچه ژبه ده . سوچه لیکنه د دغه عصر د لیکوال په محاسنو کي شمېرل کېده . د همدې تمایل اغېزه وه چي علامه عبدالحی حبیبی هم کله چي د طلوع افغان اخبار چلاوه ، دې اعلان ته ورته پښتو اعلان خپور کړ او لوستونکو ته یې بلنه ورکړه چي که چا غیر پښتو لغت پکښې وموند ، د طلوع افغان کلکسیون به دانعام په توگه ورولېږي . د دې انعام پر سر د مولانا محمد شریف حبیبی او د طلوع افغان د چلوونکي ترمنځ یوه مناقشه هم منځ ته راغله . مولانا د یوې عربي کلمې مفغن شکل ته اشاره کړې وه چي دا اعلان په متن کي موجود و او ځان یې دانعام مستحق باله خو د اخبار چلوونکي بیا مفغنا ته په پښتو کلماتو کي شمېرل (۲).

په پښتو کي د عربي ژبي دلغاتو افراطي استعمال او د چا خبره ملایي پښتو هم پخپل وار سره د پښتو د سوچه کولو زمینه برابره کړې وه . د عربي ژبي دلغاتو افراطي کارول دهغه وخت په ملایي ذهنیت کي د فضیلت او علمیت نڅښه وه او دغه ذهنیت زموږ په منورینو کي ځکه نفوذ وکړ ، چي هغوی پخپله په یوه دیني او ملایي ماحول کي دروزني له لاري د قلم او سیاست میدان ته راوتلي وه . دوی په مدرسه کي ښوونه او روزنه بشپړه کړې وه . او کله چي یې داروپایي انکشافاتو په باب لږ څه پوهنه وموندله ، نویې سمد لاسه په ژبه کي د عربیت پر ضد پاڅون وکړ . خودې پاڅون ښه نتیجه ځکه ورنه کړه چي عربیت زموږ پښتنو ذهنونه د دیني عقایدوله لاري تسخیر کړي وه . دهغوی له ذهنو څخه د عربي ژبي ایستل د دین د ژبي د ایستلو په معنا تعبیریدله .

د سوچتابه هڅي پر مرکه د پښتو هم اغېزه وکړه او یوازینی پښتو د همدغي اغېزې په نتیجه کي

څېړه سو.ه (۳))

خو دیوازیڼی پښتولارښوونې په سر سره د مرکه د پښتو د مشر مولوي عبدالواسع کاکړ له خوا هم عملي نه سوې. ده چې په ۱۳۰۵ ش کال د جدي پر ۱۲ د (تعاونو اعلی البر والتقوی) په نامه اوږده منظومه ویلې ده (۴) په هغه کې د سوچه توب نخښي کورټ نسته او د لاسه لا د عربیت اغېزه پر غالبه ښکاري.

حسن وقبح له ماورک سوو هیونی یم
زیان وگټه راته یوسو هیولی یم
تعاون له قبیلې له قومو وړک سو
لویې زېري مگر کار مو د هلك سو

.....
زما تعطیل، غفلت، نخوت که څه یو آن دی
د عالم عالم، مادي معنوي زیان دی

زه د دې نظم له ژبې سره هېڅ مشکل نه لرم اولوستونکي یې هم زما یقین دی، چې نه یې لري، خود دې درو بیتوله راوړلومي مراد دادی چې دیوازیڼی پښتو هڅه چې پر (مرکه د پښتو) باندي تپل سوې وه، یو تفنني اولکه دمخه چې مې یادونه وکړه، له بهره راغلی ذهنیت و. د (مرکه د پښتو) بل کتاب پښتو پښویه و او د دې کتاب له نامه پرته نور گرامري اصطلاحات له یوه مخه عربي یا پارسي دي لکه تاکید و مبالغه، تفعیل و مبالغه، فتحه مجهوله خالص، صیغه مذکر، صیغه مونث او نور.

دا چې وايي پښتو ژبه سوچه ژبه پاته سوې ده. د دې ادعا معناداره چې پښتانه له هېڅ گاونډي قوم او هېڅ راز مدنیت سره په تماس کې راغلي نه دي. تاریخي حقایق د دې خبرې پر خلاف دي. پښتانه پر داسې یوه سیمه پراته دي چې د مدنیتو، د فاتحانو د لښکرو، د جهانکشایانو د تلو راتلو لاره وه. د دوی ژبه له دغو اثراتو څخه هېڅکله هم پاکه پاتېدلای نه سي. دا چې موږ وایو پښتوله آره سوچه ژبه پاته سوې ده، په حقیقت کې مو پر تاریخي پېښو او حقایقو باندي پرده اچولې ده. دا څرنگه امکان لري چې کندهار دي د پېړیو په اوږدو کې دمغولو او پارسیانو له خوالاس پر لاس سوې وي او پښتانه او پارسیان دي څنگ پر څنگ کلی او کور سوې وي خو یو د بل پر ژبو دي اغېز نه وي ښندلی. دا څرنگه امکان لري چې په تنگهار کې دي د تاریخي گندهارا ژبې اغېزې نه وي پاته سوې. پردغه پراخه اور شوي د پښتنو په څنگ کې شاري، پشه یان، ترکان، اشکون، کاتیر (کاتیان) پراچیان، گوجران نور څنگ پر څنگ له پېړیو راهیسي او سي (۵) خو ژبې دي یو د بل

له تاثیر په امان پاته وي. دا څرنگه امکان لري چې وردگ او هزاره دي یو د بل په چم او گاونډ کي اوسېدلي وي او ژبې یې یو پر بل اثر نه وي کړی. دا څرنگه امکان لري چې په لوگر کي دي د پښتنو، تاجکو، برکیو پوله او پتی گډ وي خو ژبې دي یې یو د بل له تاثیر خوندي او سوچه پاته وي. دا څرنگه امکان لري چې د پښور او کوټي پښتانه دي په ورځني ژوند او ژواک کي له اردو ژبو او پنجابیو او بلوڅو سره شریک وي خو ژبې دي سوچه پاته وي. ژبه لکه ژوندی اورگانیزم له خپل ماحول څخه هرومرو متاثره کیږي. دا که د چا خوښه وي او که نه، که د چاښه راځي، که بد. دا د طبیعت قانون دی زما او ستا ذهنیت ته نه گوري او خپل کار کوي. لکه د پردیو ژبو د افراطي بهر په مقابل کي چې دخپلي ژبي مدافعه یو ضروري کار دی، دغه راز د ژبي افراطي سوچه توب او تصفیه هم یو غیر عملي، بې گټي او کله کله مضر عمل دی.

د بناغلي رفیع خبره په خطاطانو کي د پښتو د سوچه تابه اشتها زموږ د ځینو شاعرانو رنگین شعرونه له شعرتوبه ایستلي دي اولاس وپښې یې ورمات کړي دي (۲) دا کار له بده مرغه اوس هم روان دی. اوس د پخوانیو شاعرانو لهجه د معیاریت په فتو ابدلېږي. (په) یې په (پر) وراړوي او (پر) یې په (په). د کلماتو د پای یا گاني یې پخپله سلیقه وراچوي (۲). دا کار به څو پېړۍ وروسته د پښتو ژبي دلهجوي څېړونکي غبرگ غاښونه وروباسي او په قضاوت کي به یې د کعبې پرځای ترکستان ته ورسوي. ځکه دی به فکر کوي چې دنوموړي شاعریه وخت کي (په) او (پر) استعمال په دغه شان و، لکه په چاپي دېوان کي چې راغلی دی. خبره نه وي چې دا استعمال د معیاریت په اشتها پرتیل سوی دی د شاعرانو لپاره دغه راز استعمال خبره نه وه. دغه شان لویي ترموږیو نسل وړاندي د عبدالقادر خان خټک او نورو پخوانیو شاعرانو په دېوانو باندي د خطاطانو له خوا سوي دي. بناغلي رفیع وروسته له هغه چې د پښتو د سوچتابه هڅو ته کتنه له اتمې هجري پېړۍ څخه رانښلوي او تر نن ورځي یې رارسوي، په پای کي د دغو هڅو اهمیت پخپله له ډاگه وهي او داسي لیکي: "موږ ولیدل چې ددی کار (د پښتو د سوچتابه - م. ه.) لپاره کله، کله د تفنن لپاره لاس غزول شوی او یاهم د ځینی نورو هیوادونو په اغېز کي د اکار شوی دی خو له ټولو سره - سره یې نتیجه نه ده ورکړې او دا هڅه ناکامه شوې ده.

ددی ناکامۍ یو لوی علت دادی چې نړۍ ورځ په ورځ وپېږي، انسانی راشی درشی اوراکړې ورکړې زیاتېږي، د ساینس له برکته تلنې راتلنې گړندی کیږي او په اجتماعی، اقتصادی او نورو چارو کي هیوادونه یو بل ته اړ کیږي او ددی راشو درشو، راکړو ورکړو، تلنور اتلنو او اړتیاؤ په ترڅ کي کلتوري او ژبني راکړی ورکړی هم دود پېږي او د تجرید او یوازیتوب ژوند له منځه ځي... بناغلي رفیع وروسته ارواښاد محمد صدیق روهي یوه خبره رانقلوي، چې ویلي یې وه که

د ژبو تکاملی سیر ته وگوروی په نړۍ کې خالصی ژبه نشته او که وی هغه به د ځینی بدوی ټولنو ژبی وی چی له نوری نړۍ سره علمی او ثقافتی اړیکی نه لری. (۷). رفیع صاحب پر خپله څېړنه باندي داسی نتیجه بنا کوي: په دې اساس د ژبې د سوچتابه له پاره هڅه له یوې خوا ژبه او اولس یې تجرید کوی له بله خوا د ژبی د خارجی زده کوونکو لپاره ستونزی رامنځ ته کوی اوله بله پلوه په خپله د ژبی د ویونکو له پاره د افهام او تفهیم لاره اغزنه کوی نو ځکه باید دی ناکامی هڅی ته زړه نښه نه کړو او په زور خپله ژبه تجرید او کړاو منه نه کړو... (۸) د نتیجه په رشتیا سره یوه واقعی اوله علمی اصولو سره برابره نتیجه اخیستنه ده. د ژبی سوچه کول د کره پښتو لیکنی ننی لاریان هم په خوله غندي خو په عمل پرهماغه لاریان دي، چی دوی یې تربل هر چا دنه عملی توب له پاره ډېر څه ویلی دي.

لکه د دې بحث په سرکي چی تاسی ولوستل د ژبی سوچه توب له یوې خوا د نورو قوی ژبو د وارداتو په وړاندي یو عکس العمل دی چی تر یوې اندازې یې د توجیه کولو له پاره د میړی لارموندله کېږي. خوله بل پلوه یوه داسی ناکامه هڅه ده چی د ممکناتو په ساحه کې ورته دنوک ایښوولو ځای لاهم نسته. نو د دغسی یوې غیر عملی پروژې له پاره نوکان ایستل چاته د کندهار د پښتنو هغه متل ورپه یادوي، چی وایي: عبث دارو مردک دي، چی په ولی ده ختی (۹).

۱) (ارواښاد کانديد اکاډميسن محمد صديق روهي خو حتی د ظاهر شاه د پاچهۍ په سرکي پر پښتو ادبیاتو باندي دارو پایي افراطي ایديالوژیو، المانی نیشنلیزم (فاشیزم) او شوروی کمونیزم، سیوری ته اشاره کوي اولیکي چی دې ایديالوژیو په ټولو هیوادو کې د افراطي یا معتدل نیشنلیزم درامنځ ته کېدو امکانات برابر کړل. په افغانستان کې یو معتدل نیشنلیزم مینځ ته راغی، چی عمده مضمون یې ملت پالنه، د تاریخي مواریثو او عنعنو درناوی، حماسی ادب، پرځان ویسا او ملی غرور و.

(وگ: د پښتو ادبیاتو تاریخ- معاصره دوره- ۸۵ مخ)

۲) (طلوع افغان ۱۲ کال ۷۷۸ گڼه. دادوه اعلانونه ما پخپله په سر سره کتلي وه خو اوس می د سراج الاخبار کلکسیون ته لاس کورب نه رسېږي او د طلوع افغان حواله می د ښاغلي رفیع د ژبپالنه نومی کتاب- ۳۲ مخ څخه واخیستله.

۳) (یوازنۍ پښتو) په ۱۳۰۱ ش کال کې د (مرکه د پښتو) له خوا د پوهنی وزارت په مطبعه کې خپور سو. د کتاب ټول مخونه ۱۵۲ ښوول سوي دي چی په سرکي یې خادم العلماء مولوي

- عبدالواسع قندهاري سریزه کښلې ده. (وگ: ژبپالنه-۲۵مخ)
- ۴(وگ: دافغان یاد-دعلامه حبیبی مقاله-۹مخ
- ۵(پالوال- معیاري ژبه- ۷۸، ۷۹، ۹۰مخونه
- ۲(ژبپالنه-۴۳مخ .
- ما(هوتک) چي کله دلوی احمد شاه بابادپوان له خو خطي او چاپي نسخو څخه ترتیب او په ، پردغه رازلا سوهنو او دلغاتو پرترجمو باندي پېښ سوم اوزما په نزد مي لاسوهلي ځایونه په نوي متن کي وانه خيستل. د هغولا سوهنو يو څو مثال له دادي :
- دلفریبه- زړه فریبه
- شکر لبه- خوړشونډې
- پریرویه- پری مخه
- دامنگیره- لمن گیره
- موی کمره- ملاوینسته
- ۲(وگ: دلوی احمد شاه بابادپوان- د۱۳۷۸ش = ۱۹۹۹ع کال چاپ
- ۷(ژبپالنه-۳۲مخ
- ۸(هماغه کتاب- ۳۲مخ. نقل قول کت مت را نقل سوی دی.
- ۹(ده ختی دکندهار بنار په جنوب کي دیوه کلي نوم دی. دامتل ځینی کسان په دي ډول هم وایي: عبت دارو مردک دي ، فتح خان یې ډزوي.

په خوله کرلې تصفیه په زړه منلی سوچه توب

د پیوریزم په باب تاسې په تیرو پاڼو کې ښه پوره تفصیلي بیان ولوست او دهغه دغه عملي توب او تاوانې توب په باب موهم نظرونه تر نظر تېر کړل چې اتفاق ته په نزدې اکثریت ټولو پوهانو ورسره خپل مخالفت څرگند کړی دی. خو په عمل کې د پیوریزم له کړنې سره سره د پښتو ژبې د سوچه تابه بازار ښه تود دی. د دې مسئلې د ښه څرگند تیاله پاره به زه یو څه شاته ولاړسم او د ژبې له پاره به د نوو جوړونو پر سابقه یو وار بیا مرور وکړم.

علامه محمود طرزي چې د افغاني ژبو (فارسي او پښتو) د سوچه تابه له لومړیو پلویانو څخه و، په دې برخه کې لیکي: «... به فکر عا جزائۀ خود ما، یگانه وظیفه انجمن عالی معارف باید اصلاح و ترقی و تعلیم زبان وطنی و ملتني افغاني باشد، ازار باب علم و دانش این زبان یک گروه مخصوص تشکیل یافته کتابهای تعلیمه ضروری لازمی آموختن آنرا تدوین و حاضر باید کرد. حتی برای تطبیق دادن کلمات فنی و صنعتی و اختراعات جدیده بی که نامهای آن در زبان افغاني غیر معروف است، کلمات مناسب و نامهای متناسب به زبان افغاني پیدا باید کرد و هر قدر اصلاح و ترقی که لازم است در آن باب اجراء باید کرد.» (۱) محمود طرزي د (فني او صنعتي کلماتو او نوو اختراعاتو) له پاره د مناسبو او متناسبو کلمو د پیدا کولو سپارښتنه کوي. په (پیدا کولو) کې د کلماتو پلټنه او جوړونه د واره راتلای سي. خودی د اکلمات مشخص کوي او د نوو لغاتو د پیدا کولو او تیا یوازي په (فني، صنعتي او د اختراعاتو) په برخه کې را محدودوي. علامه عبدالحی حبیبي هم، چې په طلوع افغان کې (د پښتو د علمي اصطلاحاتو یانوو لغاتو وضع) تر سرلیک لاندې د دغه کار اصول بیان کړي دي، په هغو کې یې د پښتو سوچه لغاتو پلټنه او د لغاتو وضع د جلا مادو په توګه ټاکلي دي. د نوو لغاتو وضع کول یې یوازي په تخنیکي، صنعتي او علمي برخه کې سرته رسولې دي لکه ټیلګراف (لیرلیک)، فوتوګراف (بشرلیک)، فونوګراف (رغ لیک) او نور، چې ښې ډېرې نمونې یې په ژبپالنه ۷۰، ۷۱ مخونو کې د طلوع افغان اخبار په حواله را نقل سوي دي. گویا د علامه حبیبي سپارښتنه هم پر فني او تخنیکي نومونو باندې تکیه درلوده. لرو پښتنو هم خپلي جوړونې ساینسي څانګې ته متوجه کړي دي.

ښاغلي رفیع هم په شاعرانه ژبه باندې د ساینسي علومو د اصطلاحاتو له پاره د نومونو ټاکل لازم ګڼلې دي. دی لیکي: «د ساینس او تخنیک له پرمختګ سره د نړۍ په وړاندې تللو هیوادو کې هر ورځ نوی-نوی ساینسي زېږېدنی کیږي او په هره زیږیدنه دهمهغه هیواد د ژبې یو نوم ایښودل کیږي او بیاد علم نوی پیغله له خپل نامه سره بل هیواد ته و دیري او هلته میشتیږي. که وروسته پاتې

هیواد وژبی پته خوله پاتی شی او په دی نوی ناوی نوم کینږدی نو ددی ناویانو سلسله خواورده ده او کله چي ددی هیواد خلک سترگی غړوی گوری به چي ددوی دژبی ټول انگرې به دپرمختللیو هیوادونو راغلیو ساینسی ، تخنیکي او نوو منځ ته راغلونو یونیولی وی او اصلی ژبی ته به یوازی چوکاټ او چار دیوالی وریاتی وی ... (۲)

دبناغلي رفیع له بیانه هم دا خبره واضح څرگند یږي چي ساینسي او تخنیکي ناویانو ته باید نومونه کنسپنډول سي.

او دپوهاند د وکتور زیار صاحب هغه نظریه بیار اوږم ، چي وړاندي مي هم رانقل کړی و . دی لیکي :
 "نوي جوړونه باید په علمی ، تخنیکي ، مدني ، اداري او داسی نورو مفاهیمو پوری تړلی وی چي زموږ فکري او کلتوري زیږنده نه وي ، لکه ژبپوهنه (لینگویستیک) ، ټولنپوهنه (سوسیولوجی) ، پوهنتون (یونیورسیتی) ، څارندوی (سکوت او پولیس) ، توغندي دراکټ او ورکتون د کود کستان لپاره . مگر که سوکرک یا سوپر سک ته د جوارو ډوډی نوم وټاکو ، یوه بې ځایه ټاکنه به وي . (۳) بل ځای وایي چي ساده وییونه په مصنوعي توگه جوړول غیر اصولي کار دی . (۴)

خوپه عمل کي چي گورو خبره بالکل له جلوه وتلې ده . حتی د کتاب ، قلم ، دپوان ، شعر ، شاعر او په سوونو روپه ژبه کي دود سوي لغتونه لگیادي ، نومونه جوړیږي . دپنسل له پاره یې دپښتو مرکي (وچکښی ، وچکښ) بیرته ژوندی کړي . په ژبه کي رنځور او ناروغ سته او عام دی خو دوی (رنځمن) ورته راوایست ، سرانښ (د حریص په معنا) په لهجو کي پروت دی خودوی (اسویلانند) ورته اختراع کړي ، په ژبه کي تلابښ سته او عام دی خودوی ورته (ډډون) جوړ کړي ، په ژبه کي طبیعت دد خیل لغت په توگه دوولس پېړۍ ژوند کړی دی خودوی ورته (پنځون) وموند ، په ژبه کي بلبل له زرو کلورا هیسي سندري وایي خودوی ورته (ډانگ لکی) پیدا کړ او څه موده وروسته یې بیا همدغه ډانگ لکی د (ډاینازاروس) له پارو ټاکه (۵) . نه پوهېږم چي دبلبل او دغه ماقبل تاریخ حیوان ترمنځ کوم ورته والی سته ؟ په ژبه کي بنکلی ، بنایسته سته خونه پوهېږم دوی ورته (بناو) له کومه کړي ، په ژبه کي نیاو د عدل او انصاف په معنا رواج موندلی دی خودوی ورته (سماو) راوایست ، په ژبه کي خپتو ، خپتورسته خودوی ورته (شینازگېډی) تولید کړي ، په ژبه کي پاسپورت سته او عام دی خودوی ورته (لارلیک) وزېږاوه ، په ژبه کي (کرنپیل) سته خودوی ورته (پښه خاپونه ، پښو خاپونه) وضع کړ (۶) ، (غونښی) په ژبه کي ژوندی لغت دی خودوی ورته (بنگن) راوایست (۷) ، (کتابتون) جوړسوی دی خودوهم وارورته (کتاب خونه) جوړسواو هغه هم دپارسی ټکي په ټکي ترجمه (۸) ، (بدلون) پخوا جوړسوی و ، نو (ونجون) ته څه اړتیا وه ؟ ، د (بېکسی) پرځای ټکي په ټکي ترجمې (بېخوکتیا) ته څه ضرورت و ؟ .

ځینو ډېرو بې خونديو او پټخو ترجمه سوو لغاتو ته خوزه بيخي حيران پاته يم ، چي ددې ضرورت څه و. لکه (اوسپنکښ) د (آهن ربا) له پاره ، (کوډلوبي) د (جادوگر) ، (کوډگر) له پاره ، (پرنده مړه) د (کورموش) له پاره ، (پلغت) د (چابک) له پاره (۹). ددې وروستي لغت له پاره خو په ژبه کي (چټک) لغت سته ، نه پوهېږم چي هغه ته يې ولي چته او بنسټې ده . موردينغ د بلي او شرنگ سوتي له پېغوره لاخلص سوي نه يو چي د ابل سرباري هم پرولوېد او دا وار د معيار په نامه !

پوهاند دوکتور زيار صاحب وايي چي تر پوهزونه يانړيوال ويیونه (انټرنېشنلزمونه) لکه راهيو ، تلویزيون ، تیلگراف یا تېلگرام ، تېلي فوتو ، تېلي ټايپ ، تېلېفون ، اکسري يالايزر (وړانگې) کمپيوټر ، ډاکټر ، اکسيجن ، هايډروجن ، نايټروجن ، الکترون ، نايټرون ، پوزيټرون ... يا ځانگړي جغرافيايي نومونه او يا په زرگونو کيمياوي او درملي نومونه ... دنړۍ په زياتو علمي ژبو کي له يو څه جوليز (شکلي) اډاپټېشن (راخپلوني) سره يورازدود لري ، په نيولو جيزم کي راگډول بيا هم د پيوريزم په مانا اخیستل کېږي ... (۱۰) يعنې نوي لغاتونه ورته مه جوړوئ . خو تر دغه سپار بنسټي دوې کرنبي وروسته بيا وايي چي که څه هم په عربي ، تورکي ، پارسي ، هندي کي نن سبا ډېر انټرنېشنلزمونه را ژباړل شوي دي يعنې که موچم ورته جوړسو ، ژباړئ يې . دا چي تراوسه دغو نړيوالو نومونو ته نوي کلمات جوړسوي نه دي ، د چا خبره په چم يې نه پوهېږي چي څرنگه لار ورته ومومي . د مثال په توگه اکسيجن ته به څه راز نوم جوړکړي ؟ پارسي ژبي وايي ترک عادت موجب مرض است په ژبه کي او بتل سته او عام سوی دی خوددوی زړه په سوړسوی نه دی او (اوبډوب) يې هم ورته جوړکړ ، په ژبه ، ادب او فولکلور کي زرگرسته خوددوی ورته (زرينس) وزېراوه ، په ژبه کي ترينگلی د (عبوس ، پيشانی ترش) له پاره سته او قاموسو هم اخیستې دی خوددوی ورته (اريپه اوربوز) وزېراوه . يو ځای وايو چي بين المللي تخنيکي نومونه به پر خپل حال پرېږدو خو بيرته خپله خبره اخلو او تيلفون ته (غرون) ، تلویزيون ته (لروينون) او تیلگراف ته (لرليگون) پېشنهادوو (۱۱) .

دمرو جو لغاتو د وژلو په کار کي هم سيالي بنه په زور روانه ده . د پېړيو پېړيو مروج لغات د معيار په فتواله رواجه لوېږي . ما په يوه بله ليکنه کي ددغو لغاتو يوه ډېره کوچنوتې برخه داسي بيان کړې ده :

زما د مشاهدې له مخي موږ په تېرو دوو درولسيزو کي (بډای) او (موږ) لغات په (شتمن) باندي تري تم کړل ، (يرغل) موپه (بريد) له منځه يووړ ، (ايلچي) موپه (استازي) ورکړ ، (جنگ) موپه (جگړه) ووايه ، (وطن) موپه (هيواد) نېستي کړ ، (غولی) موپه (انگر) پايمال کړ ، (تاداو) موپه (بنسټ) له بېخه وکښ ، (رپه) موپه (ستونزه) پسي واخیستله ، (ليکه) موپه (کرنه) پاکه کړه ، (کوچنيواله) موپه (وړکتوب) ووژله ، (جنگيالی) موپه (جگړه مار) بنخ کړ ، (اخته) (بوخت) او (مشغول) موپه (لگيا) ايش کړل ، (تلابن) موپه (هڅه) نفی کړ ، (کرنه) موپه (غندنه)

محوه کره، (نجلی) موپه (جنی) ترپینولاندي کره، (کرار) موپه (ورو) وخور، (په) مود(پر) په فتوامسوخه کر او لالگیاو د مسوخه کولو او محوه کولو د ابهرپسي پالو او په ځان نه پوهېږو چې دخپلي ژبي لغوي زېرمه مود چونگېسو د هغه منگوتې په شان گرزولي ده چې (یوه وراچوو، دوي بیرته ځني غورځي)۱. دالیست که پسي راواخلم، خبره بل کتاب ته رسیږي. زه پوښتنه کوم چې تصفیه او سوچه توب (purism) لکی لري، ښکرلري، څه لري؟ دغه جریان چې اوس روان دی، تاسي چې هرڅه نوم پرايږدئ، خوداکت مت او په مطلق ډول تصفیه ده. او تر ټولو بیا د خواشینی خبره داده چې که چا په لیکنه کي دغه جریان تعقیب نه کړ، لیکنه یې ناکره، لهجوي، سیمه ییزه او نور او نور بلله کیږي.

زیار صاحب هم وایي چې هرڅوک باید لغات جوړنه کړي. ډاکټر پالوال هم دغه کار په صلاحیت پوري تړي زما چيغې هم د همدې بابته دي چې اوس په دې ژبني سرطان (cancer) هرڅوک اخته دي د صلاحیت والاو جوړوني او دې صلاحیتو داسره بېلېږي نه. د نیولو گیزم دنده که افرادو ته پاته سوه، که صلاحیت والاوه، که بې صلاحیته، خبره انارشیزم ته رسیږي او رسېدلې هم ده.

څه موده وړاندي مي په یوه مجله کي دیوه متوفی مشر حقدار له خولې داسي ولوستل چې که دوزیر صاحب محمد گل خان وس رسېدلی د ټول افغانستان د خلکو نومونه یې هم پښتو کول (۱۲۱) د لیکنې له خوند او شخوند څخه څوک پوهېدلای سواي چې د ژبي د تصفیې اشتها لا تراوسه هم ښه پوره موجوده ده او همد اذهنیت اوس هم د الفاظو تر پردې لاندې ذکره لیکنې پښتوپه نامه پالل کېږي. په دغه شان روحیه باندي یوې ژبي ته انکشاف ورکول دیو ویشتمې پېړۍ له انکشافاتو سره جدي تناقض لري ځکه په دغه پېړۍ کي دنړۍ ژبي تر بل هر وخت زیاتي یوه په بله ننوتلي دي. مورته زیاتره ویل کېږي چې دنړیوالو علمي او فني او سیاسي ترمینالوجۍ سیلاب ته که لاس ترزنه کښېنو، ژبه راڅخه لاندې کوي. دا حقیقت زه هم منم. خودنوولغاتو او په ژبه کي دا خنبل سوواو مروجو لغتو برید باید وټاکل سي. که دا کارونه سي، نو چې بیا پر دیارلس لیکي (۱۳) لاس راسره کښېږدئ، بیا هم ددغي اوسنۍ چاري نوم تر تصفیې په هاخوا بل څه نه سي کېدلای اوله دې منحرف جریان سره به د مخالفت آواز د سورت شپېلۍ پوري روان وي. که هرڅومره ددې اوسنۍ ژبني بخولي مخالفین ځان ساتي، لندا ندي، مرتجعین وبلل سي او حتی ښکنځل (کنځاوي) ورته وسي بیا به هم هغوی د گاليله په شان پر مخکې باندي د توبې ایستلو پروخت لاهم ووايي چې په دغه ژبه د افهام او تفهیم عملیه سرته نسي رسېدلای. له دغه راز نشراتو څخه لوستونکي سمه استفاده نسي کولای. دا پښتو پسي عامېږي او خلک ځني خوا توري کیږي. ددې چاره په کار ده او همدانن

یې په کار ده. د پېریانانو دې ژبې په پښتنو کې درزونه واچول، د دې کار له پاره فکر کول په کار دي، دا درز پراخېږي او چاره یې په دې نه کېږي چې ووايو:

کاروان به تیرېږي او سپي به غپېږي (۱۴). د پښتو ژوند د پښتانه له ژوند سره تړلی دی، نه له نیولو گیزمونو سره. که خدای مه کړه پښتون مړسو، پښتو او نیولو گیزمونه دواړه ورسره مري. په نیولو گیزمونو باندې د پښتو ژوند نه راگرزي. دیوې شېبې له پاره یې فرض کړی چې په پښتو ژبه کې یو لغت لاهم پردی نسته مگر که پښتون همدا سي شپون او عسکروې او روزي یې د شپښتوب او ځان وژني له لاري مقرره وي، دغه خالصه ژبه به یې کوم درد وړدو ا کړي؟ بناغلی پوهاند حسن کاکړ د خپلو تاریخي څېړنو په پای کې دې نتیجې ته رسېدلې دي، چې: پښتو چې بیرته پاتې ده او علمی شوی نده د ژبې د څنگه والی له امله نده، بیرته پاتې توب یې د پښتنو له لاسه دی. د دوی بیرته پاتې توب د پښتو بیرته پاتې توب شوی دی* (۱۵) نو پر پښتو او پښتنو باید زړه وسوځل سي. د شهرت، د نامه، د عقدو له پاره باید ژبه قرباني نه سي. دغه اند پښني دي، چې په مایې دا کتابگوټی وکینس.

اوس په ځینو لیکنو او مرکو کې د نیولو گیزمونو پر ۲۵٪ باندې ټینګار کېږي. زه تاسي ټولو درنولو ستونکو ته واک درکوم چې که مو هروخت دغه فیصدي په عمل کې تطبیق وموندله، زما د کتاب په هماغه ورځ په اور کې وسوځی چې نوریې څوک ونه لولي. ځکه زما ارمان به ختلی وي او نوره د پښتو ژبې له بابتنه د اند پښنو ځای راته پاته نه وي.

د کره لیکنې پښتوله نني بهر څخه داسي نڅښي او نښانې لیدلي کېږي چې دا خو څښت په نهایت کې په یوې لهجې باندې د نورو د نفی کولو له پاره دی. زه به ډېر خوښ سم چې که د پښتو یوه لهجه د ژبني انکشاف هغه حالت ته ورسېږي چې ټول پښتانه یې هم ولیکي او هم یې ووايي. دا که زما لهجه وي، که د بل، که د هابل، ماته مهمه نه ده. مگر دا کار د پېږیو دی او باید په طبیعي توګه لکه په فارسي او نورو ژبو کې چې راغلی دی، عملي سي. نه دا و سنیو ژبنيو ماجراجویو له لاري.

۱(ژبپالنه- ۲۴، ۲۳ مخونه دمقالات محمود طرزی د ۷۷۴ مخ او سراج الاخبار په حواله

۲(ژبپالنه- ۷۵ مخ

۳(ویي پوهنه- ۲۵، ۲۴ مخونه. نقل قول کټ مټ رانقل سو

۴(پښتو- پښتانه ۳۱۲ مخ

۵(زیار- د پښتو ژبې دودې اړتیا ولاري چارې- ۹۷ مخ

۶(زیار، پښتو پښتانه ۲۰۷ مخ

- ۷(وېي پوهنه ۱۲۱مخ
۸(وېي پوهنه ۴مخ
۹(وگ: وېي پوهنه ۲۸۸- ۲۹۰ مخونه
۱۰(د پښتو ژبې دودې لارې او چارې- ۹۹مخ
۱۱(وېي پوهنه- ۲۰مخ
۱۲(ورځ مجله- شپږم کال ، ۳-۴ ګڼه- ۱۰مخ ۱۳۸۴ ش
۱۳(په کندهار کې د دیارلس لیکي اصطلاح د قرآن عظیم له پاره کارېږي . په نورو سیمو کې به هم رواج لري .
۱۴(وگ: استاد زیار د پښتني فرهنگ یو ځلانده ستوری- ۱۵۵مخ- ۱۳۷۲ ش
۱۵(آئینه افغانستان مجله- ۱۰۴ مسلسله ګڼه- ۵۴مخ- میزان ۱۳۵۸ ، اکتوبر ۲۰۰۲

پښتو نیولو گیزم ژبني اړتیا ده که سیاسي تقلید؟

په یوه ژبه کې چې دنړیوالو پرمختیاوو او ساینسي و تخنیکي انکشافاتو او اختراعاتو له اسیته دنوولغاتو د جوړونې اړتیا منځ ته راسي او دې کار ته نیوگلو بیزمونه استخدام سي ، معنایې داده چې دا ژبه اوس هغو حوادثو ته ځان تیاروي چې پرنوروتپرسوي او پردې اوس راغلي دینه ددې پرڅنگ هره ژبه چې دخپل انکشاف په بهیر کې داسي ځای ته ورسېږي چې نورو ته دنیولو گیزمونو اړتیا محسوسه سي ، معنایې داده چې دې ژبي دانکشاف نورپراوونه وهلي دي او ویونکي یې هم دفرهنگي سطح په یوه داسي مرحله کې واقع دي چې نور ټول کارونه سرته رسېدلي دي ، اوس نو دژبي دسره کېدو وار رسېدلی دی . په دغه وخت کې که دمعیاریت او کره ژبي خبره رامنځ ته سي ، څرنگه چې له حالاتو سره موافق شعار دی ، نه به پرچا بدولگېږي او نه به مخالفت ورسره وکړي . خو که دمعیاریت هڅه دسیاسي سیالیو زېږنده وي ، دانودژبني اړتیا له مخي نه بلکي دنورو انګېزو پربنار اړتیا منځ ته سوی تلابن دی او هغه څوک چې نه غواړي په دغه انګېزو باندي خپله ژبه ولري ، یادغه سیاسي سیالی ورته دسیاست دمداریانو سرکسونه ثابت سوي وي ، نو طبیعي ده چې لومړی خوله دې لوبي سره څو نې نه غورځوي او که ډېره درنه پرتمامه سوه نوبې . بیا په مخالفت کې درېږي .

ماچي به دپښتو ژبي دکره توب له پاره دهغو تاریخي سوابق او اوسني هڅې له ځانه سره څېړلې ، نو دچا خبره شپږم حس به راته ویل چې په دې هلو ځلو کې تر ژبني اړتیا نور مسایل ډېر دخپل دي . ددې نورو مسایلو پریوه برخه باندي زه د(سوچه توب) په بحث کې رښه کولای یم . پوهاند زیار صاحب اوس پخپله یوه مرکه کې زما پردغه گومان باندي دیقین ټاپه ووهله چې زمونږ نوي جوړونې له پارسي سره دسیالی اود هغې په تقلیدراپیل سوي دي . دی وايي : پارسي چې زمونږ سره یوه رغنده سیالي روانه ده ، هیڅوک په نظر کې نه نیسي ، که پارسیوان زمونږ سره منفي سیالي کوي ، زمونږ سره رغنده سیالي کوو .

تاسو د پارسي پخواني او اوسني متن وگورئ چې هر څومره يې پارسي قوي وي ، تاسو به ووينئ چې څومره منځته تللي ده ، په پارسي کي څومره نوي ټکي راغلي دي ؟ نو دانيو که يوازي پرېښتو ده ؟ (۱) ماته د حيراني ځای دادئ چې استاد له ټول ژبني اکاډميت سره څرنگه د دغې سياسي لوبې په دام کي کښوتلی دی او نور وته يې لاتوصيه هم کوي . د دغې سيالۍ د سالميت ذمه څوک ترپايه پوري وهلاي سي . څرنگه امکان لري چې پارسيوان دي د دوی په وينا ، منفي سيالۍ کوي او پښتون دي بيا ورسره سالمه سيالي وکړي . داسيالي له لويه سره پر منفي تمايلاتو راپيل سوې ده او يوه کرغېړنه لوبه ده چې دوخت غير ملي حکومتو پښتون او پارسيوان دواړه پکښې سته کړي دي .

زما په فکر خو هره ژبه د انکشاف او پرمختگ په لار کي خپل موقعيتونه او خپلي درجې لري . دنورو ژبو په پرتله يې د انکشاف سرعت هم توپير لري ، ژبني اړتياوي يې هم ځله بيلي وي . پښتوله بده مرغه اوس لاهم د خوشحال خان خټک خبره بکره پرته ده . د دغه واقعيت په ليدلو ، کتلو او منلو باندي بايد هيڅ پښتون نه د حقارت احساس وکړي او نه هم دخپلي ژبي دنيمگرتيا . دارواښاد نوميالي خبره پښتو د ژبي په حيث نه ترچاپاته ده او نه ترچا زياته ده . (۲) لکه په انسانانو کي چې زور او وور سته ، په ژبو کي هم سته . دسيالۍ په وجه په ژبه کي بدلونونه راوستل ترگټه تاوان ډېر پېښوي . داسيالي هغه ناوړه دود د ستورته ورته ده لکه ځيني کسان چې له خپلو تربرو سره دسيالۍ په انگېزه خپل نابالغ زوی ته واده وروکړي او دخپل ماشوم زوی ژوندله خورا ډېر وندنگلو سره مخامخ کړي . وايي شرمښکۍ له ماره سره غزېده ، پرمنځ دوه ځايه سوه . داراز سيالۍ ته ځوان مغزونه دخپل طبيعي جوش و خروش او احساساتي جذبوله امله خورازيات آماده دي او ډېر ژر په دغه راز دامونو کي لوېږي . دسرې سينې درلوونکي مسن پوهان هيڅکله بايد ځوانان دغه راز بازاری لوبو ته تشويق نه کړي .

پارسي ژبه په دې پرمخ نه ده تللي چې نوي لغاتونه يې جوړکړي دي . پارسي په دې وړاندي ده چې د ضرورت ژبه ده ، د دربار ژبه وه او ده ، د علم ژبه ده ، ويونکي يې پخپله د تعليم او سياست پرميدان تر پښتنو وړاندي دي . پېړۍ پېړۍ ورته دهند ، ايران ، ماوراءالنهر او افغانستان پاچهانو او دربارو کارکړي دي . دې ژبي چې نيولو گيزم ته مخه لا کړې نه وه ، هم پرمختللي ژبه وه .

تر عربي ژبې وروسته د منطقي د علم، د سياست، د ادب او تجارت ژبه وه. د پارسي د پرمختگ دلايل بايد د هغې په ويونكو كي ولټول سي نه په لغاتو كي. له بلي خوا د پارسي ژبي خپل پوهان بيا په دې عقیده دي چي ددې ژبي د برياليتوب يو علت دادئ چي ددې پروژبولغات يې پخپل ځان كي هضم كړي دي او د ژبي دروازه يې دنورو ژبو پرمخ تړلې نه ده. ارواښاد پوهاند دوكتور عبدالاحمد جاويد په دې برخه كي وايي چي په فارسي ژبه كي ددخيلو كلماتو د بنسټونو له پاره به تاسي صبحانه (سبانه) ته دعوت كړم. ميز پرتگالي، كلمه ده (۳)، چاينك چينايي، قاشق توري، صندلي عربي، نعلبكي عربي ده. او په پای كي په ظريفه لهجه وايي ما مي مانيم ونان خشك. مراد يې دادئ چي يوازي (نان) فارسي كلمه ده نور يې ټولي دخپلي دي اوله نورو ژبو څخه اخيستل سوي دي. (۴) ارواښاد دې كلماتو ته په كركه نه گوري بلكي داد پارسي ژبي په كمالونو كي راوړي چي څرنگه يې دنورو ژبولغات پخپل ځان كي حل كړي او خپلي ژبي ته يې د افادې وسايل پرېمانه كړي دي. زموږ پوهان بيا تراو بودمخه گاولي كاري او وايي، مورلغتونه ځكه جوړوو، چي كه سباد دهقان لمسي او كړوسى تعليم كوي د هغه لپاره (به) اسانه وي. ته دبزرگروى ته د تعليم زمينه برابره كړه، بيا د پښتو تعليم زمينه ورته مساعده كړه، ژبه يې خير دى سوچه دي نه وي؟ د سباد بزرگروى غم به خورو خپل او سني زامن موله خپلي ژبي څخه خواتوري كړل. مور يې چي كومه ژبه وړزده كړې ده او ده ته تر هر څه گرانه ده، هغه اوس په كتاب كي نسي موندلاى. د كتاب ژبه ده ته د يوې خارجي ژبي د زده كولو په شان ستونزي لري. طبيعي ده چي وخت تردې په بلي قوي ژبي (انگريزي، اردو، فارسي او نورو) مصرفوي ځكه په هغه ژبو يې هم اړتيا رفع كيږي او هم يې په زده كړه كي تردغي نوي پښتو مشكلات لږ دي. له يو چاسره مي په دې برخه كي بحث كاوه، را ته وې ويل: ژبه متخصصينو ته پرېږده، چي هغه يې سمباله كړي. په جواب كي مي ورته وويل: ما خو په هغو نامرادو باندي ډېري هديرې ډكي ليدلي دي، چي د متخصصو ډاكټرانو په نسخوي زني ورتړلي سوي وي. د متخصص سهوه د مرگي گولي ده اوبس

بنكلامجله - ۴ كال، ۳ گڼه ۵۱ مخ (۱)

د پښتونود ټولنيز تاريخ مبادي - ۱۰۹ مخ (۲)

- . دده په نظريه فارسي کي (ميز) دمېلمه په معنا دئ او په مثال کي يې (ميزبان) راوړی دئ (۳)
- که زما حافظې غلطې نه وي کړې، دامقاله په اميد جریده کي نشر سوې وه. ما يې يادونه په يوه (۴)
- . بله مقاله کي پخوا هم کړې وه او تاسي به يې په ضميمه کي ولولئ. له تکراره يې بخښنه غواړم

نظري معيار عملي گډوډي

په کار ده. اتاريتي دوي خواوي لري (authority) ژبپوهان وايي د ژبني معيار ټاکلوله پاره اتاريتي يوه يې د علم او صلاحيت خواده چې په ژبپوهانو او بله يې اجرائيوي اړخ دي، چې په دولت يا اکاډميکو ټولنو او په لري. ژبپوهان علمي اړخ څيړي او دولت يا نور اکاډميک سازمانونه يې د ترويج له پاره قانونيت ورتسجیلوي.

د پښتو په معياريت کي د دې دواړو خواوو خلا محسوس ده. د صلاحيت په برخه کي پوهاند زيار صاحب هيچاته غاړه نه ده ايښې. نه الهام ته، نه تربي ته، نه پالوال ته، نه شپون ته، نه ستوروته، نه پښتو ټولني او اکاډمي ته. ارواښاد الهام ورڅخه دوستانه گيله کوي او ليکي چې ... که څه هم زيار مور د تربي په شمول د تاريخي - مقاييسي ژبپوهني متخصصان نه گڼي او بنايي چې رښتيا به وايي^(۱). گوياد معيار په برخه کي يوازي د دوی خپل نظر معيار دي. او د اجرائيوي صلاحيت خلا خو په دغو کلونو چي کي دا خوځښت راپيل سوی دی، په ټوله معنايي محسوسه ده. خلا خو پر لار پرېږدي، په دغو تېرو دېرشو کلونو کي خود خلقي او پرچمي دولتونه شمول (ټول دولتي نظام د پښتو او پښتنو پر ضد ولاړو. ۲)

د دغه شان دوگانې خلا وپه موجوديت کي د يوه خوځښت قانونيت او اغېزمنتوب پخپله تر پوښتني لاندي راځي. او د همدې عامل نتیجه ده چې دغه خوځښت تردو درو ملاتړلو پلويانو زيات نورو نه موندل.

دا چي اوس دنو و لغاتو په اعتياد اخته کسان د خوځښت په پلويانو کي شمېرل کېږي او بيا د هغوله مخي دا حرکت د بري لوړ پوړته رسېدلی گڼل کېږي، يوه ذهني نتیجه گيري ده چې داستناد پايه يې پروا قعيتونو ولاړه نه ده. حقيقت دادی چې د دغه خوځښت له امله يوه نوي ژبه يا لهجه د تکوين په حال کي ده. تاسي د لاندي گډوډيو ته څيرسي چې د يوه خوځښت تردېرش کلن فعاليت او بري ته

تر رسېدو وروسته! په هغونشراتو کې موجودې دي، چې د کره لیکنې له بهیر سره په یوه یابل دلیل
. ځان تر لې گڼي.

پښتو او پښتانه ته د الهام سریزه - پنځم مخ (۱)

زیار صاحب په هغه خصمانه چلند پر بنه خبردئ چې زموږ سره د باختراژانس د پښتو خبرونو په (۲)
. ریاست کې د دولتي مقاماتو له خوا کېدئ

د(په) او(پر) گډوډي

د پښتو په ځینو لهجو کې سره گډیږي او یو د بل پرځای یې په (prepositions) دغه دوه سر بلونه ناسمه توگه کاروي. په دغو لهجو کې (په پښتولیکل) او (پر پښتولیکل) نسي سره بېلیدلای. په داسې حال کې چې دا دوی خبرې جلا جلا معناوي لري. په (پښتولیکل) معنا د لیکنې ژبه پښتوده او (پر پښتولیکل) معنا د لیکنې موضوع پښتوده. د پوهاند زیار صاحب په عقیده له کندهاری او تاریخي ادبي پښتو پرته نور زیاتره گړدودونه (په) او (پر) سره گډوډي^۱ له تاریخي ادبي پښتو څخه یې مراد د کلاسیکو شاعرانو پښتوده. حقیقت هم دادی چې په کندهاری گړدود کې د دغو دوه سر بلونو استعمال دیوه نالوستي شخص څخه هم نه غلط کېږي. دوی (په خره سپور) (هیڅکله هم نه وایي. په داسې حال کې د(په) دغه شان استعمال په نورول هجو کې عام دی. ۲)

پوهاند زیار صاحب په ویې پوهنه کې د دغو سر بلونو د سم استعمال ټول موارد راوړي دي چې په یوه برخه کې زه د داسې یوه پښتانه په توگه چې د پوهاند د وکتور زیار صاحب د څېړني په تاییدمي د دغو سر بلونو سم استعمال د مور له غېږې څخه زده کړی دی، موافق نه ییم او هغه (پلانی پر کوم کال مردی)، په دې برخه کې باید (په کوم کال کې مردی) کره شکل وي ځکه زما د څېړني له سره (on) او (in) مخي په دغه مشخصه برخه کې د کندهاری گړدود استعمال دانگرېزي ژبې له ناسم (on 2006) کره دی او (in 2006) خوله په خوله برابر دی. په انگرېزي ژبه کې هم

ارو اباد علامه رشاد (رح) په دې برخه کې د گوربت مجلې د لومړي کال په شپږمه گڼه، ۲۳ مخ کې داسې څرگندونې کړي دي: د(په) او (پر) ترمنځ توپیرسته. (پر) داستعلاتوری دی، پر مېز باندي، پر چوکۍ باندي کښېناست، پر مېز یې کتاب کښېښود (۳)، پر مایې پور باندي دی او داسې نورد (پر) په کلمه باندي راځي او (په) د ظرفیت او آلیت لپاره راځي (۴). مثلاً په لښته یې ووا هه. دلته (په) د آلیت دنده اجرا کوي. په کور کې دی، په مکتب کې دی، دلته د ظرفیت مانا ورکوي. او کله چې مرکه چې د(په کال) او (پر کال) په برخه کې توضیحات ځني غوښتي دي، نو علامه مرحوم ورته داسې جواب ورکړی دی: ... که (کې) ور سره راسي باید (په) و کارول سي ولي هلته

د ظرف زمان مفهوم ورکول کېږي. ظرف پر دوه ډوله دی، یو د زمان ظرف دی او بل د مکان ظرف. په کور کې، په مکتب کې دا ظرف مکان دی. په پسرلي کې داسې کېږي، هغه وخت هغه د زمان ظرف دی، په کال کې داسې کېږي یا داسې وسول، دا ظرف مکان دی نو هلته د ظرف مکان لپاره تر(پر)، (په) غوره ښکاري او داستعلالپاره بیا تر(په)، (پر) صحیح دی.*

د(په) او (پر) استعمال له پاره ترسمي لارښوونې وروسته ځینو لیکوالو د یوه غلط فارمول پیروي پیل کړه او هغه داچې که په دغو سر بلو نو پسي وروسته د(کې، سره) کارېدئ، باید(په) ولیکل سي او کنه نو(پر) سم دئ. ددې فارمول (postposition) او سترېل حالت کې راځي او هورې او سترېل نه (instrumental) غلطې په دې کې ده چې (په) کله کله په (آلي- ورسره ملگری کېږي. لکه (په لښته یې وواکه). ددغه غلط فارمول پالونکي په داتېرمثال کې هم (پر) ځکه استعمالوي چې وایي وروسته او سترېل نه دئ راغلی. نویي (پر لښته یې وواکه) ولیکي. د(په لښته یې وواکه) او (پر لښته یې وواکه) جملې د معناله مخي له مخکي تر اسمانه پوري توپیر سره لري. (په لښته یې وواکه) معنا د وهلو وسیله یې (لښته) وه، لرگی یا توره یا بل څه نه وه. (پر لښته یې وواکه) معنا د وهلو انگېزه یې لښته وه. ښایي وهلی یې په سوکانو، په لغتو یا په لرگی. (وي خو جنجال یې پر لښته سره پېښ سو) ۵

ددغه ناسم استعمال لیکوال د (شینیت) له معافیت څخه په گټه اخیستنه باندې دخپل ځان لیکنه معیاري گڼي او دنورو پر سمو مشورو غوږونه نیسي. په نتیجه کې یې د معیار تر پردې لاندې یوه لویه گډوډي رامنځ ته کړې ده او د ښاغلي منلي خبره د معیار محتسبانو هم غوږونه کانه اچولي دي. دې :

(ناسم - د الله دلوی او عظیم ذات پر امر دنړۍ ټول مسلمانان د عبودیت ... (امخ

.... سم - د الله دلوی او عظیم ذات په امر دنړۍ ټول مسلمانان د عبودیت

(ناسم - د همدغه کال دشعبان په ۲۳ د پنجنشنبې پر ورځ ... (هماغه مخ

سم - د همدغه کال دشعبان پر ۲۳ د پنجنشنبې په ورځ ...*

(ناسم - پر پښتني درنښت - اداره ۲) مخ

. سم - په پښتني درنښت - اداره

(ناسم - محمد گل خان مومند بآباد اخلاقو او شخصیت پر لحاظ د سپېڅلي کرکټر ... ۹) مخ

..... سم - محمد گل خان مومند بآباد اخلاقو او شخصیت په لحاظ د سپېڅلي کرکټر

(ناسم - سردار علي احمد جان ... کابل ته واستول شو او پرتوپ وويشتل شو ۱۰) مخ

سم - سردار علي احمد جان ... کابل ته واستول شو او په توپ وويشتل شو. پرتوپ وويشتل شو معناداچي پرتوپ يې ودر او په اوپه توپک يا بل څه يې وويشت. يابله معنایې داسي کېدای سي چي دتوپ پر سر باندي يې ترمنځ شخړه سوه ، په نتيجه يې دهمدې شخړي له اسسته وويشت. خو په توپ وويشتل شو ، معناداچي دوژني وسيله يې توپ و. دتوپ مخي ته يې وتاړه او توپ ته اورورکې

(- ناسم دوزير صاحب زيات ناچاپ آثاريې ځان سره د چاپ پر هيلې ساتلي وه ۱۱) مخ

. - سم - دوزير صاحب زيات ناچاپ آثاريې له ځان سره د چاپ په هيله ساتلي وه

(- ناسم - ... د پخوا پر څپر ... ۹۲) مخ

سم - ... د پخوا په څپر

(ناسم - ... په عوامو کښې پر استاذ صاحب (رح) مشهور و، ۹۸) مخ

. سم - ... په عوامو کښې په استاذ صاحب (رح) مشهور و

پر استاذ مشهور و) معناداچي تراستاد زيات مشهور. خو (په استاذ مشهور) و معناداچي دوهم نوم) . يې استاذ و ، خلکو استاذ باله

(ناسم - ... پر امربا المعروف لاس پورې کړو ... ۹۸) مخ

....سم - په امر بالمعروف لاس پورې کړو

(ناسم - په گل اغاشپرزې ځان مرگي برید شوی) (ټول افغان وپیاښه - ۳۱-۷-۲۰۰۶ ع

. سم - پر گل اغاشپرزې ځان مرگي برید شوی

په گل اغاشپرزې برید شوی معنادا چې گل اغاشپرزې پخپله په ځان پوري بمونه ترلې وه. او پر گل اغاشپرزې برید شوی معنادا چې د برید هدف گل اغاشپرزې و، چې له منځه یې یوسي

(ناسم - د ۱۳۶۶ لمریز کال پر کب میاشت) (بنکلا مجله ۲ گڼه ۴ کال ۵۸ مخ

سم - د ۱۳۶۶ لمریز کال د کب په میاشت کې ، یا د ۱۳۶۶ لمریز کال په کب میاشت کې دلته میاشت د زمان ظرف دی

(ناسم - د خپل مطبوعاتې کار له پیله راپر د پخوا) (هماغه مجله هماغه گڼه ، ۵۹ مخ

.... سم - د خپل مطبوعاتې کار د پیل راپه د پخوا

(ناسم - د ۱۳۷۹ لمریز کال د تلې پر میاشت) (هماغه مجله ، هماغه گڼه ، هماغه مخ

. سم - د ۱۳۷۹ لمریز کال د تلې په میاشت کې . دلته هم میاشت د زمان ظرف دی ، نه استعلا

(ناسم: که بومیان پکې پر لږه کې (اقلیت) و اوړي ... (پښتو ، پښتانه ۲۳۱ مخ

سم: که بومیان پکې په لږه کې (اقلیت) باندي بدل شي . پر لږه کې

او بنتل معنادا چې د بومیانو شمېر تر لږه کې زیاتېږي. او بنتل د زیاتېدلو معنا ورکوي. په ۲۳۲ مخ کې بیاد اتپروتنه سمه سوې ده

(ناسم: ... د قلم پر ژبه ترموډرار سولي دي. (پښتو تاج التواریخ - ج مخ

. سم: ... د قلم په ژبه ترموډرار سولي دي

. حالت کې د (په) استعمال صحیح دی (instrumental) د قلم په ژبه دلته آله ده. په آلي

(ناسم: قضاوت پر لوستونکیو اړه لري) (پورتنی اثر - هـمخ

. سم: قضاوت په لوستونکیو اړه لري

. په پارسي کي هم په دغسي جمله کي (به) تر (بر) سم دئ اود (به) پښتو معادل (په) دئ

(ناسم: لس باروړونکي خره به مي تل پر غوځله ولاړوو...) (هماغه اثر - ۱۱۹مخ

.... سم: لس باروړونکي خره به مي په غوځل کي ولاړوو

خرپه غوځل کي ولاړوي نه پر غوځل . غوځل دلته مکاني ظرف دئ او په ظرفي حالت کي (پر) يې کره شکل دئ. پراو خورولاړوي لا استعمال يې ځکه هلته in = استعمالول سم نه دي ، بلکي په . يوراز استعمال يې حالت موجود دئ

(ناسم: ... پر لاندنيو ژبو خبري کولای شم اوليکونه يې هم لوستلای شم) (هماغه اثر ۳۱۷مخ

سم: په لاندنيو ژبو خبري کولای شم اوليکونه يې هم لوستلای شم . پر ژبو خبري کولای سم يعني دنوموړو ژبو په باب معلومات ورکولای سم ، خو په ژبو خبري کولای سم معنادا چي نوموړي ژبي مي زده دي .

ناسم: که چيرته دافغانستان دوگرو پاچاد هغوی هم دين نه وي او په هغوی حکومت کوي...) (هماغه اثر ۳۲۹مخ

. سم: که چيرته دافغانستان دوگرو پاچاد هغوی هم نه وي او پر هغوی حکومت کوي

په هغوی حکومت کول) يعني دهغوی په واسطه حکومت کول او په دې صورت کي حکومت (معنادا دافغانستان خلک . خو (پر هغوی حکومت کول) معنادا ميرله خواد افغانستان . پر خلکو حکومت کيږي

ناسم: ... دخو قند بنار تر نيولو وروسته يې هلته نوی بنار جوړول پيل کړل او پر (سيم) بنار يې ونوماوه () (هماغه اثر ۱۲۴مخ

. سم: ... د خوځندښار تر نیولو وروسته یې هلته نوی ښار جوړول پیل کړل او په (سیم ښار) یې ونوماوه. د (په) او (پر) د اټول ناسم استعمالونه له ناسمي لارښوونې څخه پېښ سوي دي. د لیکونکي له پاره. فارمول د (کي، سره) سته والی او نه سته والی د دې خبرې پر ناسمه لار روان کړی دی. د امثالونه دومره د پردې، چې که ټول راوړم یو کتاب به ځني جوړ سي. د اورانی ټول د معیار په نامه ناکافي لارښوونو پېښ کړی دی که یې له خپلي لهجې سره سم لیکلی وای، ښایي دومره زیاتي وړانی یې نه درلودلای. زه پر لهجه باندې اعتراض نه کوم. ماته پخپله لهجه کي هم ځيني گرامري وړانی رامنځته کړي دي. هروخت مې چې اړتیا احساس کړې ده، بې پردې مې بیان کړي دي او دخپلي لهجې زلمیولیکوالوته مې یې د سمولو سپارښتنه کړې ده. خودلته د اورانی ناسمو لارښوونو منځ ته راوړی دی. دغه ځای دی چې زه وایم معیار په فیصلو او فرمانو نسي عملي کېدلای او که عملي سي بیاداسي دنگلې هم لري. معیار باید د ښوونځي له تاداوه تدریس او وروښوول سي. دادیوې ورځي، یوې لسيزي او یوه کال کار نه دی په تېره بیا د افغانانو په داوسنی پاشلې ورځ کي چې د پښتو نشرات یې په سلو کي نوي ترخپل هیواد د باندې سرته رسېږي. د معیار بېړۍ له اروپا څخه نسي پر لار برابرېدلای

. او مزله ته رسېدل یې هم نسلونه غواړي

ويي پوهنه - ۴۷ مخ (۱)

په دې برخه کي زما او د ښاغلي استاد صمیم صاحب تر منځ یوه دوستانه ادبي مناقشه یو وخت (۲) راغلې وه. ارواښاد عبدالجلیل و جدي صاحب په دغه وخت کي په ټورنټو کي و. ماته به یې پخپل ټول صداقت سره ویل، چې د (په) او (پر) په دغه مباحثه یې سر نه خلاصیږي. علت یې دا و چې دده په محیط کي هم د دغو سربلونو ناسم استعمال عام و او ده خپله مورنۍ زده کړې قاعده نه سواي. هېرولای.

. مرکه چې د استاد په ژبه کي تصرف کړی دی او د استاد خبري یې په خپل زعم معیاري کړي دي (۳)

. په گوربت کي (عالییت) راغلی دی چې د مرکه چې تېروتنه ده (۴)

. وگ: لېمه مجله - کال - گڼه - مخ - ددې قلم لیکنه (۵)

دمجهولي (ې) لانه

دختیځي اولویدیځي او جنوب لویدیځي لهجې ترمنځ د مجهولي (ې) د استعمال په برخه کې ښه پوره محسوس او د پاملرنې وړ توپيرونه سته. دې توپيرونه پاملرنه نه کول او ترسریې تېرول یا په یوه جرأتمندانه حکم سره گام ترارول او هیسته غورځول د پښتو ژبې په گټه کار نه دی. په پښتو پښویه (درېم چاپ) کې راغلي دي چې سویل-لویدیزه گړدودي ډله د نورو (منځنیو، سوېل-ختیزو او شمال ختیزو) گړدودي ډلو په وړاندې له تاریخي پلوه زیات رغاونیز لرغونوالی لري خوله دغې اړکایيکې ځانگړتیاوو سره سره یې په کره لیکلار کې له پامه غورځولې ده (۱) دغه ځانگړتیاوي یې چې بېله مثالو په ډېره مختصره توگه هیسته و دورې راوړي دي، د کتاب دوه مخه یې نیولي دي او پر زیاته کرې یې ده چې که د کند هاری، پښتو دغه پاسنی، ځانتیاوي یو مخیزه په پام کې ونیسو نو دغه د پښتو پښویه کتاب به دوه چنده غټ سي. دغو ځانتیاوو یا ځانگړتیاوو ته یې بېقاعده گۍ ويلي دي. اوس نو که څوک په دې برخه کې نظر څرگندوي خو د لایسنس نه لرلو متروکه به پردا ککړی، و خوري او ورته وبه ویل سي چې ته د ویلو حق نه لري. مگر که لږ څه د بیان آزادي موجوده وي نو د یو چاپه ذهن کې هر ورو داپوښتنه پیدا کيږي چې د پښتو دیوې ارتې بیرتې گړدودي ډلې هغه ځانگړتیاوي چې په یوازي سردنورو ټولو گړدودونو په پرتله دیوه بشپړ کتاب په اندازه حجم لري (۲) او تر نورو گړدودونو یې تاریخي لرغونوالی هم منل سوی دی، د (بې قاعده گيو) په نامه هیسته غورځول د علم لارده؟ د انصاف لارده؟ عملي لارده؟ له تعصبه خالي لارده؟ دیووالي لارده؟ کره لارده؟ کومه لارده؟

د پښتو پښویه کتاب د لومړي چاپ (۱۳۲۲ش) او درېم چاپ (۱۳۸۴ش) په سریزو کې د محتویاتوله مخي خورازیات توپيرونه سته، چې ځیني دغه توپيرونه د لوستونکي په ذهن کې یولړنوري پوښتنې هم را پیدا کوي. د کند هاري گړدود په اصطلاح بې قاعده گۍ چې ښاغلی مولف یې په آب و تاب بیانوي، د لومړي چاپ په سریزه کې نسته. له دې امله د لوستونکي په ذهن کې دا خبره ورگړزي چې آیا ښاغلي مولف ته د کتاب د لومړي چاپ پروخت دغه بې قاعده گۍ معلومي نه وې

؟ هر ورو معلومي وي. نودنه یادولو علت یې څه و؟ ښایي د ابه یې مصلحت نه وي گڼلی چې دنورو لهجو پرې قاعده گیباندي سترگي پتي کړي او یوازي کندهاری گړدودلو ستونکو ته د بېخرته بې قاعده گیبو درلوونکی وښيي. که د اښاییدنه رشتیاوي ، نونن هم ددې راز وړانوونکو قضاوتو یادونه د مصلحت پر مقوله نه سي برابرېدلای. د پښتو په دې دونه زیاتو لهجو کي یوازي دیوې لهجې په اصطلاح بې قاعده گۍ بیانول ، پخپله د سکه او ناسکه مفهوم ذهن ته تداعي کوي. زما بشپړ یقین دی چې ښاغلي مولف ته د پښتو د نورو لهجو گرامري بې نظمۍ هر ورو څرگندي دي. پر هغو باندي غوړونه کانه اچول او دیوې مشخصې لهجې په مقابل کي دریځ نیول ، پخپل ذات کي مناسب کار څه چې ، لادلاسه خصمانه عمل دی.

دلومړي چاپ په سربزه کي ددغو یادوونو دنسته والي دوهم تعبیر داسي هم کېدلای سي چې ښایي اوس به یې توبه له مېړنو خالي لیدلې وي. ځکه ددریم چاپ پروخت دهمدې مغضوبې لهجې درې ویونکي ستوري (علامه حبیبی ، استاد بینوا او علامه رشاد) اودغه راز د ژبپوهني نور ټول متخصصین داکتران دلحد بندیان سوي ول. گویا د پوښتنې او بازخواست څوک نه وپاته. په دغه صورت کي زه نور څه نه سم ویلای ، یوازي به دومره قدر ووايم چې خدای دي د اښاییدنه نه رشتیا کوي.

د پښتو پښویه ددریم چاپ دسریزي په ۱۵مخ کي څرگنده سوې ده چې دلویدیځ گړدود د ځانگړتیاوو دپه پام کي نه نیولو حق یې دنوموړي لهجې د پرتلیزلرې کيوالي له امله ترلاسه کړی دی. دحیرانتیا ځای دادی چې ددغي فتوا ورکوونکي له پښتو ټولني سره لانجه پردې وه چې هغوی په ریفرنډم ژبني مسایل حلول. اوس دی پخپله داکثریت و اقلیت په حکم یوه پراخه لهجه په پام کي نه نیسي او ځانگړتیاوي یې له تاریخي قدامت سره سره ، چې دی یې پخپله هم مني ، (ببقاعده گۍ) بولي او په گرامر کي نه راوړي. که دا ځانگړتیاوي ټولي (ببقاعده گۍ) وي ، نوددې خبري خومعناده چې دپښتو ژبي ټول تاریخ پرې قاعده گیبو ولاړدی. له لویه سره یې گرامر بې قاعده دی اوس دوی معیاري گرامر ورته جوړوي. ځکه ددغو ځانگړتیاوو تاریخي لرغونتوب خو مولف پخپله هم منلی دی. آیا دا خبره به له امکانه وتلې وي ، چې دا ځانگړتیاوي دپښتو خپل گرامري اصول وه ، وروسته تر څي ولمني پکښې راغلي دي. په هر صورت دا بېلتونپاله فیصله پخپله

د کره لیکنې پښتو مخه نیسي او په دغه صراحت یې یادول خود جراتمندی یوه نمونه کېدلای سي مگرد^۱ مصلحت^۲ پر مقوله باندي یې برابرول ، لکه وړاندي چي مي هم وويل ، له عقله ليري ښکاري. باید ووايم چي داقلیت او اکثریت خبره یوه بې بنیاده ادعا ده. د پښتو د لویديځي لهجې ويونکي يوازي (کندهار، هيلمند او سيستان ...) ښوول سوي دي ، په داسي حال کي چي په دې لهجه باندي د کندهار ، هيلمند ، زابل ، ارزگان ، نيمروز ، فراه ، غور ، هرات او بادغيسو ولايتونه ، په شمالي کي د غور بند او شينوارد ولسواليو پښتانه ، د پروان ولايت پښتانه (له ساپيو او د اودزيو پرته) ، د ميمني ، مزار ، بلخ زياتره پښتانه او د کوچيانو لوی اکثریت لږوډ پر ږغیږي (۱) او ما چي یې د واک فونډیشن دا حصائیو له مخي یوه تقریبي اندازه معلومه کړه نو یوازي په افغانستان کي د دې لهجې ويونکي څه د پاسه درې میلیونو تنوته رسیږي. که د ډیورنډ د ناولي کرښي هاخوا ته پښتانه ورسره یو ځای سي ، نو یې شمېر دوه چنده زیاتېږي. د دومره پراخ نفوس لهجه د پښتو گرامر په یوه کتاب کي په پام کي نه نیول او په دې منطق ، چي د کتاب حجم په زیاتېږي ! ، ترهغې گام اړول له حق خوړلو پرته بل څه نه سي بلل کېدلای. له ژبي سره که د معیار تر پردې لاندي داسي لوبي رواني وي ، نو دي پښتنوته خدای خیر ورپېښ کړي .

په بل غشي ټوپک هیڅ ویشتلې نه يم

که ویشتلې يم خوبیا په خپل ټوپک يم

(د خوشحال خان خټک مرغلري - ۲۳۳ مخ)

. پښتو پښويه ۱۴، ۱۵ مخونه - درېيم چاپ (۱)

پر دغه لهجه باندي هر برت پنزل امریکايي ژبپوه یو بشپړ کتاب کښلی دی چي دنړۍ په ټولو (۲) مشهورو کتب خانو کي سته او ارواښاد الهام په پښتو ژباړلی دی. نه پنزل او نه الهام دا خبره کړې ده . چي دغه لهجه پرې قاعده گيو ولاړه ده. دوی دواړه د ژبي متخصصان وه

چې - می - کې

په اوسني مروج ليكدود كې دغه ضميرونه په اوږده (ې) ليكل كيږي او په لويديځه لهجه كې په لنډه (ي). دلويديځي لهجې له قاعدې سره سم ، چې ځيني كسان يې ببقاعده گي بولي ! كه په اوږده (ې) وليكل سي ، د معنابدلون پېښوي او چې = چې يې ، کې = کې يې ، می = می يې معنا بندي. د كره ليكنۍ پښتولارويانو د دغې قاعدې شخړه په يوه (نې) ورشلولې ده او وايي چې داد كندهارگر دود دى ، مورپه معيار كې نه دى نيولى. دا كاريې د هغه په اصطلاح پروسيجر له مخي كړى دى ، چې د پوهاند زيار صاحب له خولې ، د لاسليك رنگ يې وچ سوى لانه و ، بيا يوه لاسليك كوونكي ويل زه يې نه منم ، زه د حبيبي صاحب او دده د پيروانو لار په رسميت نه پېژنم او بغاوت يې وكړ (۲) مادا پروسيجر ليدلى نه دى خوا وربدلي مي دي ، چې په

هغه كې دلغاتو افراطي او پخپل سر جوړونه هم منل سوې نه وه. كه دا خبره رشتياوي نو د كره ليكنۍ پښتولارويان نيم قرآن مني ، نيم نه مني. د پروسيجر هغه برخه چې د دوى له اجنډا سره موافقه وي ، مني او نوري نه مني. په هر صورت دې پرېكړې له پښتو دېوانې ادب سره مشكلات زېږولي دي. زه به د دېوانې ادب څو مثالونه تاسي ته دركړم چې شاعرانو دغه لهجوي ځانگړتيا په . پام كې نيولې ده او شعري وزن يې په تړلى دى

: د ((کې = كه يې)) مثالونه

— د حنان له كلامه ۱

دا گوهر به دي په کارسي کې په غوږ کړې

درته وکـړه ((حنان)) څه ويل مليح

(دېوان ۲۲ مخ)

کې خبرې کړي دوی سترگې خود بخوده
عجب نه ده په رته وایي تل بېمار
(دېوان ۲۷ مخ)

په دواړو بیتو کې راغلي (کې) ظرفي ادات نه دي ، بلکې د (که یې) لنډ شکل (مخفف) دی. اوس
که یې څوک د (که یې) په بڼه وکارې ، د لومړیونیم بیتو وزن یو سېلاب زیاتېږي او میرزا حنان
دومره ناپوه شاعر نه و ، چې د سیلابو په تړلو کې دي یې ستونزي درلودې. ده د شعر په سیلابو کې
. خپله لهجوي ځانگړتیا په پام کې نیولې ده

- د حاجي جمعه بارکزي له کلامه ۲

د ((جمعه)) د زړه پرهار به هلته جوړسي
کې رفـو په تارد زلفو کړي جراح
(د کابل چاپ دېوان ۵۷ مخ)

زړه مي درکئ زما ياره ستا په لاس
ستا رضاده کې لوتل کړې که یې پاس
(دېوان ۲۸ مخ)

ددې گلوتېرېده د چاپه ياددي
کې پرې ايښي پرځای نه وای نايان گل
(دېوان ۸۱ مخ)

په دې دريو مثالو کي هم (کې) د (که يې) په مفهوم کارسوی دئ. په دوهم مثال کي خوشاعر د سېلابو په تړلو کي خپل مهارت اولهجوي ځانگړتيا ډېره بڼه بنوولې ده. لومړی (کې = که يې) يې له خپلي لهجې سره سم راوړی دئ او دوهم وار که يې خپله لهجه په پام کي نيولې وای ، نيم بيتی يوه هجا لږېدی ، ځکه يې نود (که يې) په بڼه راوړی دئ او سېلابونه يې په پوره کړي دي. لکه وړاندي چي اشاره ورته وسوه ، د حاجي جمعه بارکزي دغه دېوان بناغلي هيوادمل دارواښاد علامه رشاد بابت نظر لاندې تهيه کړی دئ اولارښود استاد يې په دغه باريکي سر بڼه ور خلاص کړی دئ . ځکه يې هرځای ودغه راز مورد ته په لمن ليک کي د (کې = که يې) توضیح ورکړې ده

د ((چې = چي يې)) مثالونه

- دميرزا حنان له کلامه ۱

د فلک د باغوان لاس د پرېکېدودئ

پرجهان چې د بېلتون تخم کاره

(دېوان ۱۲۱ مخ)

گل ورقي دخپل ځان ورکړې وبادته

چې ليدلئ ستاد مخ د خط رقم دئ

(دېوان ، يوسل وڅلور شپېتم مخ)

په دواړو بيتو کي (چې) د (چي يې) مخفف شکل دئ. که يې د (چي يې) په بڼه وکارو ، دبیت

دهجاوو شمېر ديوه په اندازه ورزياتوي. په دې لاندې مثالو کي بيا د (چي يې) په معنا نه دئ

. راوړل سوی

چي د خط سبزي يې ځای په رخسارونيو

زما د زړه آیینې ځکه زنگارونو

(دېوان ۱۰۱ مخ)

اوس که د پورتنی بیت (چې) د مروج لیکدود له مخې (چې) ولیکل سي گویا د شاعر مراد به (چې) یې وي او د معنا له بیته سره سره خوري

د الیدلې یې غمزه ده ستاد سترگو

چې آهوله بناړه کوچ وکړ بري ولاړ

(دېوان ۳۲ مخ)

په دې بیت که (چې) د (چې) په بڼه وکنسل سي ، د (چې یې) معنا بندي او په دې صورت کې به نو (آهو) له عمومیته ووزي او په یوچا یا

یوځای به اړه ولري. همداسی بونه دي ، چې زه د (چې) کلمه په دغسې مواردو کې په اوږده یاء نه کارم .

- د جمعې بارکزي له کلامه ۲

چې خندا کړه په شاهي د باد شاهانو

په سپېروا یرو لړلي ملنگان ولاړ

(دېوان ۲۸ مخ)

تنگ ونام و سود و زیان د دنیا پر پردې

چې خالص وي پردیدار باندې غرض

(دېوان ۷۲ مخ)

په دې دواړو بیتوکي (چې) د (چې یې) لنډیز دی او په حاشیه کي بناغلي مرتب ورته اشاره کړې ده .

د حاجي جمعه بارکزي په دېوان د (چې = چې یې) لمنلیکونه دان د پاسه دي. زه ددغي باریکی دنوري څرگند تیا له پاره نور مثالونه هم

راوړم .

د ((مې = مي يې)) مثالونه

وکتوته یې دسترگو حیرانېرم

چي مي کل هډونه کړه رېزه رېزه

(د حنان دېوان ۱۲۸ مخ)

د ادبه څو کرم دېې رحم یار له جوړه

پرسینه مې د تبغ کین ووا هه ولاړ

(د حنان دېوان ۳۲ مخ)

په لومړي بیت کي شاعر خپلو هډونوته اشاره لري ، چې کوم بل چا ور(رېزه رېزه) کړي دي . که یې دلته د (مې) پرځای (مي) راوړی وای ، نوبه بیاد بیت معنا دا وای ، چې حنان خپل هډونه پخپله (رېزه رېزه) کړي دي . په دوهم بیت کي یې خپله سینه مطلب ده ، چې بې رحم یار ورباندي د کین تیغ ووا هه او ترې ولاړ . که دلته هم (مې) د (مي) په ښه وکښل سي ، مطلب به دا وي ، چې حنان پر پخپله سینه باندي پخپله د کین تیغ وهلی دی او بېر حمه یاریې دده تردغه کار وروسته تللی دی . دغه سبب دی ، چې زه د جملوله سیاقه سره سم (مي) او (مې) دواړه کاروم . خو په مروج لیکدود کي

، چي کره لیکدود! هم بلل کېږي ، یو شکل لري او په اوږده یاء یې کارې. په دې لاندې بیت کې
وگورئ ، شاعر((مي) د (مي یې) په معنا نه دئ راوړی

صحیفه مي دزړه وگورئ عالمه

پکښې نقش دئ کلي احوال دترکو

(دېوان ۹۷ مخ)

اوس به ددغه راز لنډیزونو نور مثالونه هم په گڼه سره ولولو

د ((نې = نه یې)) مثالونه

— د حاجي جمعه بارکزي له کلامه ۱

نه خبرد عشق په زیان یاست

نې خبریاست پسه حاصل

(دېوان ۸۰ مخ)

نې ازل له ابتداء سته چي وکله

خاوندنه لــــري ابدنه انتها

(دېوان ۳۹ مخ)

— دحنان له کلامه ۲

چي نې خوري ، نه یې نوم ښه نه دخدای پاروي

دغه هسي استغناڅه په کارنه ده

(دېوان ۱۱۵ مخ)

له دې خپله زړه گيله کړم ډېره ډېره

چي ديار کوڅې ته تئې نې کړم خبر

(دېوان ۳۰ مخ)

د دواړو شاعرانو په مثالو کي (نې) د (نه يې) مخفف دئ او که يې لنډيزه بڼه ونه کښل سي ، دنيم
. بيتي په وزن کي يوه يوه هجا زياتېږي .

د ((بې = به يې)) مثالونه

- د جمعې بارکزي په کلام کي ۱

چي بهار بې په راتللو شکفته سو

دغه هسي لاله رخه خو برويان ولاړ

(دېوان ۲۷ مخ)

په هوا بې د ديدار کړې فراموشه

هم جنت هم يې زينت هم يې لذت

(دېوان ۴۸ مخ)

- د حنان بارکزي په کلام کي ۲

که مي سرکه مال که عقل دئ که صبر

تر دیدن بي کرم قربان د شکر لب

(دېوان ۱۳ مخ)

چي شهید په تبغ دسترگوسي حنانه

پس له مرگه بي لگېږي پر مزار شمع

(دېوان ۵۳ مخ)

: - د علامه رشاد بابا (رح) په کلام کي ۳

خو دې نه ټولېږي مړي ، خو دې ملک په وينورنگ وي

د قـوـي له جوغه غـاړه چي هر چاده غړولې

(افغان ولس مجله - پنځم کال ، لومړۍ گڼه ، ۲۹ مخ)

په دې ټولو مثالو کي (بې) د (به بې) په معنا راغلې ده او د نفی (بې) نه ده . په دې لاندې بیت

. کي (بې) د نفی په حساب کار سوې ده

تمام عمر بې له وصله بې نصیب يم

لکه زخم د ناسور حاصل مي یاس

(د حنان دېوان ۴۵ مخ)

زما څخه لکه چې د مثالونو برخه لږڅه اوږده سوه. پر همدې ځای بې پای ته ورسوم او لوستونکي دي د (تې = ته یې)، (زې = زه یې)، (سرې = سره یې) او نور په لسو مثالونه د حاجي جمعه بارکزي (په دېوان کې ولولي. ۳)

مادمخه داسې فکر کاوه چې دا قاعده یوازې په کندهارۍ لهجه کې سته خود حمید مومند په کلام کې مې هم وموندله

له آسمانې میرڅمن کړم

دا شناد مهرداد

(دېوان - ۸۵ مخ د ۱۳۲۲ ش چاپ - د هیواد مل په زیار)

(په حاشیه کې ورته کنبلي دي: آسمانې = آسمان یې ۴)

یا:

ماته سره په وینو خوله لېوه لیده شی

چې د ظلم په پیسه پیرودی پان خورې

(دېوان ۳۴۳ مخ)

په لمنلیک کې ورته کنبلي دي: چی = چی یې

یا:

لادې صافه آئینه اوسه حمیده

چی د اهرسی وهر بنکلی ته حیرانې

(دېوان ۳۸۲ مخ)

(دې بیت یې هم په حاشیه کې کنبلي دي: حیرانې = حیران یې ۵)

له دې اوږدو څرگندونو او مثالو څخه به لوستونکو ته روښانه سوې وي ، چې دایوه عادي درسم الخط مسئله نه ده چې څوک یې بس په دې خبره حل کړي چې دا گړدودي لانجه ده ... دامورپه لږکیو کي راوستې ده او څو کرښي وروسته بیا وایو دالوی پرابلم دی . داعجیبه ده چې په اروپایي ژبو کي دغه کلیتیکس (واړه کلیمات) ټول بې اکسینته دي او په کندهار کي اکسینته لري ، داد اکسینته مسئله ده چې له نورو گړدودوسره توپیر لري .^(۲) چې لوی پرابلم یې گڼی نویایي ولي په پام کي نه نیسی ؟ ولي حساب نه پرکوی ؟ ولي تحلیل و تجزیه نه کوی ؟ ولي یې نفی کوی ؟ ددی منطق څه دي ؟ دلیل یې بس همدائی چې دامورپه لږکیو کي راوستې ده . دا ټولي پوښتني مستدل . جواب غواړي .

. پښتو او پښتانه د ژبپوهني په رڼاکې - ۳۰۳ ، ۳۰۴ مخونه (۱)

ښکلامجله - ۴ کال ، ۳ گڼه ۵۰ مخ (۲)

د مثالو د ابرخه ما په یوه مقاله کي چې ډاکټر بسم الله امیر په جواب مي کښلې وه ، هم راوړې ده . (۳)
دا مقاله په کندهار مجله څلورم کال دوهمه گڼه ، ۱۳۸۴ ال کال کي چاپ سوې ده

د عبد الحمید مومند په کلیات کي چې د ښاغلي محمد آصف صمیم په زیار برابر سوی دی (۴)
۱۳۸۳ ، دا بیت په همدې بڼه راغلی دی خو څرگندونه یې ورته کښلې نه ده . دکابل د پښتو ټولني
۱۳۳۰ ش چاپ د پوان او د حمید درو مرجان - د سید انوار الحق جیلانی ترتیب ، دا غزل نه لري

د عبد الحمید مومند کلیات او درو مرجان کي دا بیت همداسي بې له توضیح راغلی دی (۵)

ښکلامجله - ۴ کال ، ۳ گڼه ۵۲ مخ (۲)

د بنځینه جمعې

په تحمیل سوې کره لیکنې پښتو کې د بنځینه جمع له پاره یې په ټولو حالاتو کې اوږده (ې) په پای کې وراچولې ده لکه بنځې ، منې ، سترگې ، هوتلې ، ژراوې ، اناگانې ، میندې ، کرکیانې ، خروټې ، شینوارې اوربشې... (۱) او د لویديځ گړدود ، چې د کندهارې گړدود په نامه هم یادېږي ، ځانگړتیاوې یې د بې قاعده گيو په حساب کې شمېرلې دي . زه به تاسې لوستونکو ته ددې لهجې د بنځینه جمع قاعده بیان کړم او ددغې قاعدې مثالونه به کلاسیک ادب کې هم درکړم .

په لویديځه لهجه کې هر هغه بنځینه مفرد نوم چې په پای کې یې زوره کې اوفشاریې پر لومړۍ څپه وي ، د جمع په صورت کې یې پای ته (ي) ورلوېږي . لکه

بنځه بنځي

کونډه کونډي

پېښه پېښي

منډه منډي

تنده تندي

لنگه لنگي

لنډه لنډي

ونډه ونډي

او هر هغه بنسټینه مفرد نوم چې په پای کې یې زور (فتحه) او فشار یې پر وروستی څپه وي، د جمع په شکل کې یې پای ته (ې) ورلوېږي. لکه

منه منې

لنده لنډې

غرمه غرمې

پېښه (تقلید) پېښې

سرمه سرمې

کونده کوندې

دنده دندې

اوږده اوږدې

ددې قاعدې د څېړلو په نیامت مي د حمید مومند او اشرف خان هجري د پوانونه هم وکتل.
: د حمید د پوان (۱۳۲۳ش کال چاپ - کابل) په ۲۸۰ مخ کې یوه غزله سته چې مطلع یې ده

چې زغم ستاد رقیب بدي فتنې زه

یاره کله ییم د اھسي بې کینې زه

ددې غزلي نوري قافيې (بینې ، سینې ، نینې ، پښتنې ، ستنې ، آدینې ، مدینې) کلمې دي چې
مفرد شکلونه یې (بینه ، سینه ، نینه ، پښتنه ، ستنه ، آدینه ، مدینه) دي او د ټولو فشار پر
وروستی څپه دئ ځکه یې نو د جمع شکلونه په اوږده یې باندي د (پښتنې) پر وزن جوړ کړي دي . په
: ۳۱۵ مخ کې بله غزله سته چې مطلع یې داسي ده

څه حکمت دی چې می نه چوي لاسینه

یاره ستادرقیبانو په کینه

. ددې غزلي نوري قافيې (بینه ، مدینه ، مهینه ، نینه ، پشمینه ، رنگینه ، کمینه ، ارتینه) دي

په دغو ټولو قافيو کې یوه لاهم داسې نه ده ، چې فشار دي یې پر لومړۍ څپه وي او که فرضاً حمید مومند (غمینه ، اوربشینه ، شیرینه ...) دوروستۍ څپې په فشار تلفظ کولای ، هر ورو یې په دې دوو غزلو کې راوړلې . د پښتو او پارسي په پخوانیو شاعرانو کې دا دود موجود و ، چې تر و سه و سه یې په غزل کې ټولې هم مثلي قافيې راوړلې او دايې پر ژبه باندي د شاعر د تسلط نښانه بلله . په ۱۴۷ مخ کې هم د تیرو دوو غزلو په شان ورته قافيې راغلي دي . له دې مثالو څخه داسې ثابتیږي چې . د حمید په مومندی لهجه کې د اوسنۍ لویديځې لهجې په شان د بنسټینه جمع قاعده موجوده وه

د اشرف خان هجري په دېوان کې همدغه قاعده پالل سوې ده . دده د دېوان (۱۹۵۸ع چاپ) -

: (پېښور) په ۴۷۲ مخ کې یوه غزله په دې لاندې مطلع باندي ثبت سوې ده

د دنیا څو نه د باد په مخ ايرې دي

پاڼنده چارې هورې دامسخرې دي

ددې غزلي نوري قافيې یې (خورې دي ، دېرې دي ، څهرې دي ، تېرې دي ، اسرې دي ، منارې دي ، هورې دي ، پېرې دي ، سپېرې دي ، سورې دي) سره تړلي دي . په دې قافيو کې یوه لاهم داسې نسته ، چې فشار دي یې پر لومړۍ څپه وي . که اشرف خان هجري (بنسټه ، ونه ، لمنه ، ...) د دوهمې څپې په فشار تلفظ کولای ، هر ورو یې دلته راوړله

په ۴۸۲ مخ کې یوه بله غزله هم سته چې د قافيې کلمات یې (څهرې ، تېرې ، ايرې ، دېرې ، سورې ، څېرې ، آيرې ؟ ، خورې ، پرې ، پېرې ، زهرې ، اسرې ، مېرې) راوړي دي . دلومړي دفتر په ۲۱۲ مخ کې د همدې قافيې په شان راغلي کلمات (خورې ، انبارې ، سورې ، نغاري ، درې ، سفرې ، زرې ،

تېرې ، طرې ، څهرې ، دېرې ، ایرې ، اگری ، سیرې ، نسیرې ، هدیرې ، چهرې ، مېرې ، فوارې ، سپرې ، منارې ، آرې ، خورې ، دیورې ، مسخرې ، دهرې) دي. دټولوفشارپروروستی څپه دی د مقطعاتو په ۵۴۰ مخ کې هم د (زمانې کرې ، شکرانې کرې ، رخنې کرې ، معنې کرې ، خزانې کرې ، ویرانې کرې) سره قافیه کړې دي .

. دربا عیاتو په ۵۲۴ مخ کې یې هم (خولې کا ، قیصې کا ، پسې کا) په قافیو کې سره اوډلې دي له دې څخه معلومېږي چې دا شرف خان هجري په خټکه لهجه کې هم دلویدیغ گړدود په شان قاعده جاري وه . که اشرف خان هجري (ونه ، بنځه ، لنډه ، ونډه ، ...) دوروستی څپې په فشار تلفظ کولای ، دلته به یې د جمع شکلونه په قافیه کې هر وروموندل سوي وای .

خوپه اوسني معیار کې دغه قاعده د (بې قاعده گيو) په کتار کې راوړل سوي او د کتاب د پنډېدو په دلیل !بیاله پامه غورځول سوي ده . که د پښتو معیار ټاکونکو په دې برخه کې د بې قاعده اکثریت ؟ پرځای با قاعده اقلیت ؟ او کلاسیکه ادبي پښتو په پام کې نیولې وای ، لکه د (په) او (پر) په برخه کې چې یې نیولې ده ، زما په فکر به یې ډېر معقول کار کړی وای (۲) . اوس چې یې دا کار نه دی کړی ، نولټر لږه خودي دهغه چاپر لیکنو دا اعتراض گوته نه ږدي ، چې دا قاعده پالي .

ژبني مسایل دا اکثریت په معیار (هغه لاهم شکمن اکثریت) حلول د ژبنيو اصولو پر منطق برابرېدلای نه سي او داسې ښکاري چې د دغه شان فیصلو تر شادي د نا ژبنيو اصولو بې منطقي پرته وي . د نا ژبنيو اصولو د بې منطقي تر زهرجن شپول لاندې هر راز بلا وبترا غونډېدلای سي . د ژبي خواخوږي باید ځوان نسل ته دغه بلا وبترو انتقال نه کړي .

پښتو پښویه - ۹۱ ، ۹۲ مخونه (۱)

د عددې جمع په برخه کې پوهاند دوکتور زیار صاحب (دوې نجوني) لیکي ، نه (دوه نجوني) . (۲) خونور یې بیانه پالي او د کره لیکني محتسبین هم ډېر سر نه په گرزوي . نېخه چې ولي ؟

التباس ته نه پاملرنه

: (Is = دی He = التباس ته نه پاملرنه دی)

په اوسنی کره لیکنه کې ددې التباس په باب فکر نه دی سوی. ملاً په دې جمله کې (دی زما وروردی) ، لومړی (دی) مفرد غایب ضمیر او دوهم (دی) فعل دی خود واره په (ی) لیکل کېږي. که دلته جوپه وړاندي بڼه نیت موجود وي ، نودغه التباس له لویديځ ګرډود څخه په استفادې سره په دې ډول لیري کېدلای سي :

Is = او دی He = دی

په کره لیکنه کې وینې (می بینې) او وینې (خون) یوشان لیکي - سرې (سرخ) او سرې (امبار) . یوشان لیکي - ورځې (می روی) ، ورځې (روزها) ورځې (ابروان) یو ډول لیکي

. سره التباس لري (she = ترهغې دې وروسته (۱) ، دغه (دې) له بنځینه مفرد غایب ضمیر (دې)

لرې) دلړ له مصدر څخه له (لرې) = دوریځو لرې سره التباس لري ، البته که دواړي په (ې) وکښل سي .

. او داسې نور ډېر مثالونه

دا چې ویل کېږي دلویديځي لهجې (وسو) له (وسو = وسو څېد) سره په التباس کې واقع کېږي او دهمدې دلیل له مخې یې په (بې قاعده گيو) کې راوړي ، زما په خیال پوخ دلیل نه دی. دارنگه التباسونه په نورول هجو کې هم سته خو هغوته څوک (بې قاعده گي) نه وایي. لکه په دې لاندې مثالو کې :

شوم (شدم) له شوم (نحس) سره ؛

شوله (دانجلی واده شوله) له شوله (یوډول خواړه) سره او دغه له شوله (تېره تیغ) سره ؛

شوه (دانجلی واده شوه) له شوه = کښته سره ؛

که شوه د (شیوه) په شکل ولیکل سې نوله (شیوه = طریقه) سره ؛

کښته (پایین) له کښته (ازکشت) سره ؛

. لار (رفت) له لار (د مرغلرولار) سره. او نورې پراختیا سونه

. زه دالتباسونه دالفې پر نیمگرتیا وراړوم. په نورو ژبو کې هم دغه رازالتباسونه سته

په پارسي کې برد (یوړ) له برد (یخ، سور) سره ؛

شد (سو) له شد (د فشارنڅښه) سره ؛

. در (دروازه) له در (مرغلري) سره

په شان (red فعل ماضي حالت په عین سپیلینګ خو جلا تلفظ سره) د (read) په انگرېزي کې د

. جوړېږي

پښتو پښویه - درېیم چاپ - ۲۹۷ مخ (۱)

دایې لابله

(ناسم - او هغه ټولې هیلې او امیدونه تر بنا وړولاندي شول^۱)

. سم - او هغه ټولې هیلې او امیدونه تر خاورولاندي شول

(ناسم - چې له کتاب ، لوست او قلم سره ددې دلېونې مینې اندازه ترې له ورايه لږېدای شي^۲)

سم - چې له کتاب ، لوست او قلم سره ددې دلېونې مینې اندازه ترې له ورايه لږېدای شي . لږېدل = کمېدل

(ناسم : په ټولو هغو ولایتونو کې چې سک لږکې ژوند کوي^۳)

.... سم : په ټولو هغو ولایتونو کې چې سک لږکې (اقلیت) ژوند کوي

(روږد) کلمه د (عادت) پرځای کارول یوه ډېره بیخونده ترجمه ده. (روږد) کلمه د (اموخته) په معنا استعمالیږي. (مورېک په کندو روږد سوی دی ، یعنی د کندو لاریې موندلې ده هره ورځ ورته راځي. غل مو په کور روږد سوی دی یعنی خواره یې غلا راڅخه کړې ده. غلا د غله عادت وي مگر دا چې اوس زموږ د کور لار موندلې ده ، نو وایو چې زموږ په کور روږد سوی دی. که (روږد) د عادت له پاره استعمال کړو یعنی غله زموږ له کور پرته د بل کور غلا اصلا کوي نه

^۱ دایې روږد و (پښتو تاج التواریخ ۲۲۰ مخ) په هیڅ صورت سره داسې معنا نه ورکوي چې (دایې عادت و). له بلې خوا د (عادت) کلمې د پښتو کولو ضرورت څه دی؟ هره کلمه باید پښتونه سي

^۲ زما روږد دا و په مطلق ډول ددې جملې ترجمه نه ده ، چې وایي (عادت

. من این بود). دا ټوله بیخوندي د سوچه توب له (عادت) څخه راپیدا سوې ده

. (پل) او (قدم) یوله بله توپیر لري)

دا کړدی، دامپراتور د تره د زوی له کيږدی نه د پرش پله (قدمه) ... لري درول شوې وې. (هماغه اثر ۱۲۳ مخ)

پل (په خاوره یاخته کي دانسان یا حیوان د پښې ایښولوله امله جوړي سوي نڅښي ته وایي چي) اوږدوالی د پښې په اندازه پوري اړه لري او ښایي دانسان پل د ۲۵-۳۰ سانتي مترو په شاوخوا کي وي. خو، له (قدم) څخه مراد (گام) دی چي اوږدوالی یې دیوه متر په شاوخوا کي اټکل کېدلای سي. په تېره جمله کي یې مراد گام دی یعنی دا کړدی د امپراتور له کړدی څخه د پرش متره ليري وه. که یې د پرش پله و بولو ، نو دافاصله باید د درو مترو په شاوخوا کي وي. ماته دا خبره بیا هم عجیبه ښکاري چي آخر د (گام) کلمه بایدولي استعمال نه سي؟ د د راز مثالو بیانول په رشتیا سره یو بل کتاب لیکل راڅخه غواړي .

بینوا و بیپانه - ۱۲ جولای ۲۰۰۶ (۱)

ټول افغان و بیپانه - د بي بي سيده عارف ... کتاب ته د استاد صمیم سريزه - ۱۱ زمری ۱۳۸۵ ش (۲)

بینوا ، ۲ نومبر ۲۰۰۶ ، د میرویس جلالزي رپوټ د بابانانک د ۵۳۹ یم تلین په مناسبت (۳)

مونږ — مور — مور ه

د لیکنې معیار لارویان داسې فکر کوي چې لیکنه په فیصله باندې سمیږي. که د کاغذ پر مخ څه ولیکل سول نو گویا معیار هم تطبیق سو. پوهاند زیار صاحب وايي* څ. مور په ننګرهار کې داستونزه درلوده چې مور، مونږ او څ. مور د ویره وکړه چې لیکدود مور سم کړ. اوس ننګرهارې (لیکوال، شاعر، څېړونکي (ن) غورځولی دی.* (۱)

خو د همدې مجلې په ۱۷ مخ کې د استاد یوه ارواښاد شاگرد، چې استاد یې دروزني خبره لاهم کوي، په یوه شعر کې مونږ، مور، مور ه درې واړه

. استعمال کړی دی

! مور ه دې وینومانو

خو مور دې وینو بېړۍ

ز مونږ میلی، پرهدیرو تولىدل*

زه له دغه استعمال سره هیڅ راز مشکل نه لرم. د شاعر شعر مې خوښ دی او د پښتو شعر په ویاړونو کې شمېرم. نه کوم اعتراض پر لرم او نه په زړه کې کومه خیره. نه له نوموړې لهجې سره د بښمنې لرم او نه بې احترامې. له یادونې څخه مې مراد دادی چې یوازې مود کاغذ پر مخ په فیصلو ځان خوشاله کړی دی. ژبني، ټولنیز، او سیاسي اصلاحات که په فرمانو باندې منع ته راتلای نوبه زموږ هیواد اوس دنړۍ په ډېرو پرمختللو هیوادو کې شمېرل کېدلای.

تر دې یادونو وروسته نو باید پوښتنه وسې چې: آیا د معیاریت هڅه برې ته رسېدلې ده؟

بنګلا مجله ۴ کال ۳ گڼه ۵۰ مخ (۱)

ایاد معیاریت هڅه بری ته رسېدلې ده؟

د ژبې معیاریت دیوه پروسیجر په لاسلیک او دیود وودرو کتابو په تالیف بری ته نه سی رسېدلای. داد معیاریت پر لور لومړي گامونه دي خود اد پتې سردی، پتې وروسته سوروردی. بری ته لاه پر گړنگونه پاته دي چي وو هل سی. په پروسیجر کي راغلي لار بنوونې چي له بنوونځي نیولې بیاد تولو مطبوعاتو او میدیا په گډون هرځای عملی او منل سوي نه وي، د بری ادعا کول یوه شاعرانه باپه ده. انفرادي هڅي خود ډېرې ستاینې وړ دي مگر کافي په هیڅ ډول نه دي. ترڅو ژبه له تاداو څخه کره نه سی، له بنوونځي څخه کره ژبه ونه بنوول سی، په بنوونځي کي بیاد دولت پروگرام ورته عملی نه سی، ژبه کره کېدلای نه سی. اوس به سمدلاسه هغومره گوله اخلو چي هضمولای یې سو، چي یوه موهضم کره بله به اخلو. دا که کلونه نیسي، که لسیزي، که پېړۍ. چاره . نسته .

که مود کډي مي باریزي، زوی مي راملا کره فارمول پر تطبیقاوه، د غسی ژبه به ځینی جوړه کړی . لکه دانن چي یې په رادیوگانو او انټرنیټ کي اورئ اولولئ یې . وماعلینا الی البلاغ .

دمعیاري ژبي عامیانه درک

دمعیاري ژبي عامیانه درک

اولهجوته په سپکه سترگه کتل

دایو منفي بهېردئ ، چي زه بهېرېم خدای مه کره تاداویې پر تعصب باندي ولاړنه وي . ددې بهېرلارویان دمعیار له پاره یوازي یو محک لري او هغه د پښتو په مرستندویو فعلونو کي په (شین) باندي د (سین) اړول او په هغه پوري اړوند تلفظونه دي . که چادا کار کړی وي ، ژبه یې پر معیار برابره گڼي ، نور که یې هر څه بلا وبتراوله گرامر څخه سرغړونې کړي وي ، د همدغه یوه محک په خاطر ور معاف کېږي . دې بهیر څه د پاسه نیمه پېړۍ د افغانستان پر مطبوعاتو او میډیا باندي واکمني چلولې ده . ددې منفي بهېر له امله د پر مستعد او د خورا ښه میکرو فونیک آواز څښتنان پښتانه په کابل رادیو کي دویاندي له حقه بهې برخي سوي دي ، د دې پر ښکلي آواز لرونکي محلي سندرغاړي د خپل هنر د ښوولو له حقه محروم سوي او ورپسې مایوس سوي دي او هغه هم په دې مضحک دلیل چي د (رغ) لغت یې د تاریخي انتخاب په حکم د مور له غېږي څخه (د غږ) په شکل زده کړی او اورېدلی نه و . (۱)

ددې منفي بهېرلارویان په نظراو خبرو کي داسي ښيي ، چي گویا دوی لیکنۍ پښتویوه کول غواړي خو په عمل کي یې دخلکو په خولو کي د ژبي د بدلولو ناکامه ، بې معنا او بې منطقه هڅه پیل کړې ده .

دې منفي جریان پښتو ژبي او پښتنوته د پرتاوانونه رسولي دي او که یې مخه په یوه سالم او ټول افغاني تدبیر ونه نیوله سي ، لابه یې نور هم ورسوي . د همدغه منفي بهېر په وړاندي دفاعي عکس العمل هم د پښتنو په گټه تمام سوی نه دی او منفي انحرافات یې زېږولي دي چي د اند پښني وړدي .

علامه رشاد (رح) د گوربت مجلې له خبریال سره د مرکې په ترڅ د مرکه چې ددې پوښتني چې^۱ د سیمه ییزې لهجې د کارولو په اړه موڅه نظر دی لکه ځینې لیکوال و شول فعل مشتقات په سول لیکي، دا چې په گڼ شمېر ځایونو کې تکرمنخته راوړي، لکه (وسول) چې اورېدونکي یې کیدای شي (سوځېدا) وانگېري، بنسټه غورام تاسې هم د همدې لارې پیروي کوی په جواب کې داسې ویلي دي:

داسې ملتبس کلمات خو په ژبه کې خوراډ پروي. ددې مانا داسې نه ده چې وسول. ددې صحیح تلفظ خو وسوځل دی. نو په هغه شکل دي یې راوړي بیا به له دې التباس څخه خلاص وي (۲).
 اما مسئله داده چې دلته تاریخي سلسلې باید سپری په نظر کې ونیسي. کوم وخت چې فیصلې سره کیږي، هغه وخت پردې مفصل بحث په کار دی. نو د لهجاتو قطعي ترک یا بیخي ترک دا په هېڅ ژبه کې نه سته... دامسایل په گرده دنیا کې سته. د دنیا په گرده ژبو کې سته. بحث دي ورباندي وسي او دې ته په کرکه کتل بڼه کار نه دی، مناسب کار نه دی. (وسول) څوک لیکي، ودې لیکي، (وشول) څوک لیکي، ودې لیکي، (وشي) څوک لیکي، ودې لیکي او (وسي) لیکي ودې لیکي. ولي دا باعث دا اختلاف نه گرځي. مور تاسې دغه اوس فارسی چې وینودې فارسی کې څومره تفاوتونه سته په لیکنه کې سته او یوازې فارسی نه ده په نورو ژبو کې هم همدغه اختلافات. (موجود دي (۳). نو د غوته دومره په اهمیت کتل زما په فکر لږ څه تنگ نظر نیسي^۴

کله چې دنوري نړۍ په راډیوگانو کې د پښتو پروگرامونه د سیاسي انگېزو په ټونگ ددغه منفي بهر تر اغېز و تلي پیل سول، نو ځینو پښتنو ته په خپله هغه ژبه باندي دو یاندي او کار موندلو زمینه برابرې سوه، چې د مور له غېږې یې زده کړې وه. خو په هماغو پردېسو موسسو کې هم کله کله ددغه منفي برداشت پلویان دخپلو پښتنو وروڼو دکار او زیار مخه نیسي.

پروین فیضزاده ملال په دې برخه کې خورا تر څه حقایق بیان کړي دي. وگ: بنکلا مجله - ۳ کال - (۱)
 ۶ گڼه - ۱۲۴ مخ

داوسنی کره لیکنی التباسونه ما (هوتک) دهمدی کتاب په (۱۱۲ مخ) کي راوړي دي ، دمعیار (۲) . محتسبین بیاپه هغه کي ری نه وهي

دا اختلافات دهمدی کتاب په (۲۹-۳۱ مخونو) کي ولولئ (۳)

وگ: گوربت مجله لومړی کال ۲ گڼه- ۲۵ مخ (۴)

د کره لیکنې پښتو داوسنې هڅې

د کره لیکنې پښتو داوسنې هڅې

د نه تطبیق اوله هغې سره د مخالفت عوامل څه دي؟

انگریزي ژبې د معیاریت له پاره زاړه دیني متون (ټکستونه) درلودل، عربي ژبې هم درلودل او ځینو نورو ژبو هم. ارواښاد علامه رشاد وایي "عرب که مثلاً د قریشو لهجه غوره یا معیاري گڼي هغه خو قرآن پکښې نازل سوی دی اما په پښتو کې خوداسي یو متن مورېنه لرو چې هغه دي تقدس هم ولري او هغه دي دومره جامعیت هم ولري او دهغه تلفظ دي یا دهغه لیکدود دي مورېنو" (۱)

(۱) ځکه نو کله چې د دې ژبو د معیار اړتیا منځ ته راغله، د غوزرو متونو د معیاري ژبې د یوه تاداوپه توگه ستررو لوبو او هغه خوپه پښتو کې مورې زاړه دیني متون نه لرو. د خیرالبیان متن خودروښان پیرپه ژوند کې لادرو بزه خپلود او رلمبوته اچاوه. تر لسمې هجري پېړۍ وروسته چې نورادبي کلاسیک متون راپاته دي، په هغو کې د خطانو له خوالاسونه وهل سوي دي. دهغو

لهجې، د جملو جوړښتونه د خطاط له ذهنیت سره سم تغیر ورکړه سوی دی (۲). ځکه نو د معیاري پښتوله پاره په دغه مشخصه برخه کې د نورو هیوادو د ژبپوهانو پرپلوباندي ترمزله رسیدلای نه سو. مورې باید د پښتوپه برخه کې خپله مشخصه او د ژبې او دهغې دویونکوله عیني او واقعي حالت سره سمه لارواخلو. لکه وړاندي چې موخو واره ویلي دي، پښتو د پښتنوله ژوند څخه سیوا په خلاکي مطالعه کولای نه سو. دا خبره د لمرپه شان یو حقیقت دی چې پښتو د خپلو گاونډیو ژبو په پرتله وروسته پاته سوی ده او د پوهاند دوکتور زیار دا خبره دکانې کرښه ده چې ویلي یې دي

د پښتو د فرهنگي سیالۍ کمزوري او وروسته والی دخپلې وروسته پاتې ویونکې ټولني پایله ده. د دې جرړه باید په اړوند ټولنیز بشپړتیا یې بهیر کې وپلټو او هغه دا چې دیولر تاریخي - جغرافیایي او نورولاملونو پر بنسټ پښتني ټولنه په یوه وروسته پاتې منځ ځمکواکي ټولنپیر (فورماسیون) تېرنې پېر کې (۳) ځنډېدلې پاتې او یوه برخه یې چې ځمکواکي (فیوډالي) هغه ته رسېدلې، بیا هم تر دې پورې پښه پر ځای پاتې شوې، نو په دې توگه پښتانه له هندي او اریاني (پارسي) خپلوانو او گاونډیو سره په هیڅ ډگر کې د سیالۍ جوگه شوي نه دي او په ټولیز ډول ترې لږ تر لږه

یو ټولنیز پراو وروسته دي ... (۴) دې او دې ته ورته نورو عواملونه یوازې دا چې پښتانه یې له خپلو گاونډیو څخه یو ټولنیز پراو وروسته پاته کړي دي ، بلکې دهغوی د ژبنيو گړدودو تر منځ اړیکې یې هم سره لیرې ساتل سوي دي. د پښتو د بېلابېلو لهجو و یونکي ان تر دانزدو کلونو پوري لاهم یو دبل په ژبه باندي په پوهېدلو کي جدي ستونزي درلودې. دیوې پښتو د منځ ته راتگ له پاره دهغې د ویونکو تر منځ یو والي او نزدېکت ته اړتیا سته. هرکله چې دغه ارمان تر سره سي بیابه د ژبي دیو کېدلوله پاره یوه کوچنی هڅه هم د پرکار و کولای سي. د ژبي دیوونکو تر منځ نزدېکت ځانته مشخصه ټولنیزه او اقتصادي زمينه غواړي. د ټولنیزو او اقتصادي ژوند په یوه مشخصه مرحله کي دغه راز نزدېکت ممکن کېدلای سي. دغه ټولنیزه او اقتصادي مرحله ځینو پوهانو د سرمایه داري نظام ټینګښت بللی دی او د ژبي د معیاریت خبره یې د دغه راز یوه نظام په سته والي کي ممکنه او (عملي گنلې ده چې تر ډېره ځایه یې خبره د منلو وړ هم ده (۵)

لکه وړاندي چې مي اشاره ورته وکړه ، پښتانه درې څلور لسيزي وړاندي یو دبل په لهجو د پرلپړ پوهېدل. اوس داستونزه لږ څه مخ پر حلېدو روانه ده. زما خپله د پوهنتون تجربه دیوه عيني واقعیت په توگه داده چې د پښتو ژبي دیوونکو تر منځ دلجوي اختلاف له امله له بده مرغه فاصله سته. مورچي دیو هنتون په لیلیه کي دلومړي ځل له پاره د پښتو د بېلابېلو لهجوله ویونکو سره دیو ځای کېدو زمينه وموندله ، هلته په دغه واقعیت باندي ډېرښه پوه سوو. هورې به مورچه یو دبل پر ټوکو خندانه راتله. که مورچې کندهاریانو به پخپلو منځو کي ټوکي کولې او ژبني ظرافتونه به مویوبل ته سره تبادلې کول ، پکتیا وال او ننگر هاریان به اریان راته تللي و او پوښتنه به یې کول: د اتاسي پر څه خاندی؟ دغه راز مورچو وخت دور دگود ټوکو د اورېدلو پړوخت له هم داسي حالت سره مخامخ سوو. له دې څخه ښکاري چې درې څلور لسيزي وړاندي لاد پښتنو محصلینو تر منځ دلجوه پوهېدنه کي مشکلات موجودول. داستونزي اوس ورو ورو د حلېدو پړلور وړاندي خومزله ته لاد پر مورچو نه پاته دي. نوگویا هغه شرایط چې له دې ټولو لهجو څخه دیوې معیاري لهجې دراوتلوله پاره لازم دي ، لاتراوسه پوري نسته

د نړۍ دنورو ژبو تجربو رانېولې ده اولکه تاسي چې دانگلیسي ژبي په برخه کي ولوستل ، د معیاري ژبي تر ټاکلو وړاندي باید دهغې دلجوه ټول لغات حتی المقدور راغونډ سي. په

پښتو کي د اکار خو لڅه کوي ، د پښتو لهجولو غوي زېرمي له سره کتلي سوي نه دي . د پوهاند زیار صاحب انفرادي هڅي په دې برخه کي دستایني وړدي خو کافي نه دي . که د پښتو د ټولو لهجوله کتني څخه مراد هغه هڅي وي چي د افغانستان د ژبپوهني د اطلس برابرولو پړوخت (۱۳۴۱-۱۳۵۱ ش) سر ته رسېدلي وي ، نو دهغو څېړنوپه سرنوشت خو تر ۲۰۰۰م کال پوري ددغي موسسې مدیر ارواښاد داکتر الهام لاهم خبرنه و . ارواښاد الهام په دغه کال لیکلي دي : ... د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي له څلمو پوهانو څخه یو ټیم جوړ شو ، چي اول وروزل شي او بیا د ژبو په ثبتولو لگیا شي . په دې ډله کي زیار ، اڅک او پالوال هم برخه لرله . دې ډلي ... د ژبني گړدود دیزاطلس د تدوین لپاره یې ښایسته ښه مواد ثبت کړل . په آخر کي دغه مواد یونسکو ته و سپارل شول چي د افغانستان د آریاني اطلس ورڅخه تدوین او بیا خپور شي . خوله بده مرغه تراوسه پوري دهغه څرک ماته ونه لگېده .^(۶) د ارواښاد الهام د دغي پوښتني ته پوهاند زیار په حاشیه کي کښلي دي چي^{*} دغو پوښتنو غبرگون د کتاب په متن کي دی . ددغه اطلس د پروژي یو بل فعال غړي داکتر پالوال خولا دغه مواد کافي هم نه دي بللي . ده څو کاله وړاندي د اسی لیکلي دي : ... دغه دسره او مستندو لیکنوله پاره کافي ځکه نه بولم چي یو خو یو د ژبپوهني موسسې غړي ددغي وظیفې د صحیحې بشپړوني له پاره پوره نه وه تربیه سوي . دوهم- دوی په لازمه موادو او وسایلو مجهز نه چي د موسسې غړو کارځني اخیستی د ایران له (Questionery) وه . دریم- هم هغه د پوښتنو کتاب پاره ترتیب سوی و نه د افغانستان له پاره . څلورم- که څه هم د افغاني ژبو د اطلس پروژه د یونسکوله خوا څخه حمایه کیدله مگر بیا هم د موسسې د غړوله پاره د کار او سیدني او حمل و نقل مصارف او نور تسهیلات برابر سوي نه وه . ځکه نو په نامساعدو شرایطو کي د صحیحو او مستندو کارو غوښتنه یوه غلطه توقع ده .^(۷) ماله ارواښاد پوهندوی نور احمد شا کرڅخه اورېدلي وه چي ددغو څېړنو یو متن د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په الماریو کي ده پخپل لاس قلف کړی ساتلی و . پوهاند زیار صاحب اوس په دغه ترڅه حقیقت خبر کړو چي دغه دلسو کلونو د کار ثمره د حزب وحدت په لاس د کابل د جنگو پرمهال د اورپه لمبو کي لولپه سوه او داکتر زیار صاحب یې کله کله چي موقع ورته میسره سي د سویس د هیواد له کاپی- څخه گټه اخلي (۸) په هر صورت د مطلب خبره داده چي ددې ټیم د کلونو زیار او زحمت ثمره لا تراوسه د سویس له الماریو څخه راوتلي نه ده او په پراخه توگه عامه استفادې ته وړاندي سوي نه ده . هرچاته د سویس

(د تګ امکانات نسته چې استفاده ځني وکړای سي. د پښتو لهجو څېړنه که سوې هم ده نو د جوړښتو شکلونه به یې په انفرادي توګه ثبت سوي وي. دلغوي پانګي ثبت خولتر اوسه په (structures) کې و غاړو ولاړ پاته دي. که څوک دا ادعا کوي چې دلغوي پانګي ثبت هم بشپړ سوي دي، دا نو تر یوې شاعرانه غټبازی په هاخوا بل څه نسي ګڼل کېدای.

پوښتنه داده چې دیوې پښتو او یوه لیکدود له پاره هڅي ولي ځای ته نه رسېږي؟ ولي یې مخالفین پیدا کړي دي؟ هرو مرو څه خبره سته. خامخا ځيني عيني او تر ذهن د باندې علتونه موجود دي چې ددغي مخلصانه هڅي په لار کې خنډ لوېږي. ددې پوښتني جواب په دې ساده استدلال کې نسي موندل کېدای چې له نوي بدلون سره تل زاړه عنعنه پال مخالفت کوي. داراز استدلال تر علمي تاد اوزیات پر سیاسي بنسټ ولاړ دي. د پښتو دیوه واحد لیکدود او واحدې ژبې له پاره خود چا خبره زاړه دود پال پر لویه لار ایله کړی، حتی په نوي پوهنه او ژبپوهنه سمبال کسان لا پر یوه لار روان نه دي او د معیاري لیکنې ژبې پر ټاکلو باندې په یوه خوله نه دي. بناغلی زیار صاحب پخپله وروستی مرکه کې وایي چې دوی یو پروسیجر د مرحوم حبیبی او مرحوم خادم او ډاکټر دولت محمد لودین په ګډون لاسلیک کړ خو خادم صاحب بیا مخالف شو او ویې ویل چې زه د حبیبی صاحب او دده د پیروانو لار په رسمیت نه پېژنم او بغاوت یې وکړ... (۹) حقیقت دادی چې زموږ د مشرانو استادانو علامه رشاد، ارواښاد روهي، مرحوم الهام، ارواښاد شاکر، مرحوم عطایي، رفیع، ډاکټر پالوال، او نور ولیکنې ژبه له هغې ژبې سره چې مورته د معیار په نامه رانېول کېږي، له مخکې تر اسمانه توپیر لري او حتی پخپلو منځو کې هم یوله بله سره فرق لري. داپوهان چې مایې تاسي ته نومونه وړاندي کړل، ټول د ژبې خواخوږي او پر پښتو مین کسان وه او دي. زما خپل استنتاج دادی چې ددې لاري اصلي خنډ پخپله د پښتو ژبې او پښتنوپه اوسني ټولنیز، اقتصادي، قبیلوي او سیاسي حالت کې دی، دې کارته د پښتو او پښتنوپه نه امدادګي کې دي. هغه راز امدادګي چې مایې د نورو ژبپوه برخه کې یادونه وکړه. له دې بنيادي عامل سره چې نور واړه او کوچني عوامل ملګري سي نو بیا د ریشا صاحب په اصطلاح خبره بېخي غږ که سي*

تاسي وړاندي ولوستل چې په انگلستان کې د باسوادو خلګود فیصدي په پام نیولو سره لاهم د سټنډرډ ژبې د خوځښت هڅي چې له ۱۴-۱۵ میلادي پېړۍ څخه راپیل سوي وې، ایله د ۱۹ پېړۍ

په سرکي دنسبي برياليتوب او عموميت مرحلې ته ورسېدې. خودپښتنود عمومي بېسوادۍ په سته والي او د بې ثباتو حکومتو، انقلابو او پاچا گڼستيو په موجوديت کي څرنگه ادعا کولای سو، چي د پښتوله پاره د معيار انفرادي هڅي د بري لوړ پور ته رسېدونکي دي.

په کوچنيو او اړخکي عواملو کي يو عامل پخپله د دغه خوځښت د لارويانو په عمل او کړو کي پروت دی، پخپله په پوهاند صاحب زيار کي پروت دی، چي د دغه حرکت موسس او تيوريسن دی. (۱۰) پوهاند زيار صاحب دخپلو عقايدو او نظرياتو پر سموالي باندي دومره ډاډه دی، چي حتی ديوي سالمې مشورې د منلو له پاره لاهم تيار نه دی. دی خپل ځان ته ټاکلي اصول او خپل استنتاجونه دکاني کرښي بولي. پوهاند الهام په دې برخه ډېره محتاطانه اشاره لري اوليکي زيار... په ډېرو برخو کي په خورازيات باور او ټينگار غوڅ حکمونه کوي او بنايي کومه ورځ دی پخپله هم يو ځل بيا پرې کتنه وکړي. (۱۱) پوهاند زيار صاحب په دې برخه کي دوستانه انتقاداته لا غاښ ماتونکي جواب ورکوي. زه د دوی دغه عادت د دوی پر سياسي او ايډيالوژيکي تفکر باندي تاوانوم. زيار صاحب په سياسي لحاظ په يوه داسي ايډيالوژيک محيط کي رانښکېل سوی و، چي په ليکنۍ ژبه کي يې د سختو او حتی پاروونکو جملو او عبارتو کارول، له طبقاتي دښمن سره د نه پخلا کېدنې مضبوط دليل گڼل کېږي او په محاسنو کي يې شمېري. پوهاند صاحب زيار له دغې ايډيالوجۍ سره خپل عقيدتي اړيکي هيڅکله هم پتي کړي نه دي او تل يې په زغرده بيان کړي دي. داد د دوی د سياسي زړه ورتيا لوی ثبوت دی خوله بده مرغه يې د دوی علمي دريځ ته زيانونه رسولي دي. د دغې ايډيالوژۍ په ادبياتو کي د ټولنوړيو الو نورمونو پر خلاف، د سياسي مخالف له پاره د ځنځيري سپي لقب ورکول رواخه، چي دستاينې وړکار دی. دوکتور زيار د خپلي معياري ليکنۍ ژبي د منع ته راوړلو د حرکت مخالفان هم په دغه شان ادبياتو وهل او ټکول. د دوی له يوه جوړسوي لغت سره چي چا مخالفت کړی دی، دوی يې په مقابل کي غاښ ماتونکي جواب ورکړي دی. دوی پخواني مشران پوهان په انک (توهين) سره دودپال وبلل اوله دودپالو سره يې شعار وړاندي دنوي دورانسازه... پر لور ورکاوه. له دودپال څخه به خلکو د مرتجعينو او رجعت پسندو معنا اخيستله. پوهاند صاحب په يوه مرکه کي چي په کتابي شکل چاپ سوې ده، د دغو مخالفو (دانشمندانو په باب ډېر زياتی کړی دی چي وايي: کاروان به تيريري او سپي به غيږي) (۱۲)

دیوې پښتو! خو څښت هغه وخت خپل علمي ارزښت له لاسه ورکړ، چې د ثور انقلاب په ارزښتونو کې وگڼل سو. دا هغه وخت دی چې پر هیواد باندې د کمونیستي او سوسیټیستي استبداد ډار وونکي څپې مسلطې وې. له هرانقلابي عمل؟ سره مخالفت له سر سره لوبې وې. دا مخالفت که د سر په زیان تمام سوی نه وای نو لږترلږه خوله وظيفې څخه د برطرفی اوله بې سرونو شتی سره د مخامخ کېدلو په بیه هرو مرو تمامېدئ. د دغې واهمې اغېزه وه، چې پوهاند ډاکټرالهام لاد مقاماتو د ترټیني له ډاره ځان په ذهني کارگرانو کې وشمېره (۱۳) چې زما یقین دی پخپله د الهام مرحوم په نزد به هم یوه بازاری سیاسي اصطلاح وه. د ژبې د معیاري کولو له دغې مشخصې انقلابي هڅې سره د پښتنو پوهانو ستر غیرگوندي اکثریت مخالفت ډوله ملاحظات درلودل. دغه وخت له بده مرغه د هیواد علمي مرکزونه له صلاحیت لرونکو مقاماتو څخه خالي سوي وه. ارواښاد حبیب الله تری، استاد شپون، ډاکټر پالوال د مهاجرت لاره اخیستې وه. علامه رشاد د ثور انقلاب له شامته په نامردی سره تقاعد ته سوق سوی و. له علمي مرکزو څخه لیریتوب او هغه هم د بې وخته تقاعد په نامه، علامه مرحوم د ځان په حق کې ناحقې گڼله او دې کار د ونه ځورولی و، چې ډېر کلونه یې له خپل نامه سره متقاعد پوهاند کینس. ارواښاد روهي که څه هم د هیواد خپلواکی ته گوانو نو سخت ځوراوه، خونه یې غوښتل له انقلاب سره په مخامخ مخالفت کې ودرېږي. د پوهنتون غیرگوندي استادانو هسي شپه سبا کوله. د ژبپوهني پر ډگر یوازي پوهاند زیار پاته و اوله هغه سره د انقلابي دولت ټول امکانات او مساعدتونه ملگري سول اوله هغو څخه په استفادې سره یې د معیار کورنگي ته پونده ورکړه. دا حرکت یوازي او یوازي پرفردي اراده ولاړ حرکت و او د هغه وخت صلاحیت لرونکو مشرانو پوهانو ټولو ورسره لیکلی. او نالیکلی مخالفت څرگند کړی دی.

خود انقلاب ځواک د چامخ نه کاته او نتیجه داسوه، چې پر پښتو ځواکي باندې د انا بللی مېلمه وټپل سو. دا چې اوس د هغه له پاره تاریخي سوابق جوړېږي او د پخوانیو ژبپوهانو نومونه اخیستل کېږي، دارواښاد الفت او نورو مشرانو له خولې د موافقې په باب نقل قولونه لیکل کېږي، ټولي هغه افتراگانې دي چې مفترې به یې خدای ته ور وړي. دا افتراگانې هغو هڅوته ورته دي لکه د پتي خزاني مخالفینو، چې د علامه حبیبی، استاد کامل او نورو مشرانو تر مړینې وروسته را منځ ته

کړې وې. زما یوه ساده پوښتنه داده چې که دغه ژبپوهان د چا خبره ددې نوي جوړې سوي پښتو پلویان وه ، نو یې بیا ولې همدار ژبه نه لیکله. د دغو پوهانو او ژبپوهانو د لیکنې ژبې په :
خوند خو څوک مې پرې نه. تاسې دا څو عبارتونه وگورئ

ارواښاد بینوا په هغه ژبه لیکنه کوي ، چې دده خپل پښتانه یې په ورځنیو خبرو اترو کې کاروي .
: تاسې دده دالاندي متن ولولئ

د پخوانو پښتنو د عامې طبقې او غریبانو خو همدونې دلاسه وسوه چې پښتو یې د زمانې د هر راز طوفاني هرج و مرج څخه په خپلو سینو کې وساتله او تردې وخته یې را ورسوله. په سووسو او ژبې شاعران پکښې پیدا سوه او دخپلې ژبې ادب یې ترخپله وسه پوري ، دنور په زرو کالو روزل سوو ژبوله ادبه سره تقریباً څنګ پر څنګ ودراره. که څه هم دوی شاهان نه وه ، مګر بیا یې هم خپل د غریبۍ په کور کې دملي پانګې زیاتولو د پاره رازراز (پتې خزاني) راغونډي کړي دي ، چې اوس یې کله د سلیمان ما کوله کېږدی. څخه نیمه چپاوسوي خزانه راباسي او کله د محمد هوتک پر (پته خزانه) چې د پښتو د هر راز مرغلرو په دهه پېښېږي (۱۴) په دغه پښتو متن باندي به د معیار محتسبین هرومرو د سیمه یيزي لهجې نوم کنسېږدي ، خو زما پوره باوردئ ، چې د پښتو د هري لهجې ويونکي ته په زړه پوري دئ او خوښېږي یې

دارواښاد استاد گل پاچا الفت پښتو خود (خو) ځای نه لري. سرترونو که دا ولس پښتوده او ټول پښتانه چې یې ولولي ، هرومرو به ژبې پرته کوي. دا یوه نمونه به یې ولولو

د انسان په وجود کې دوه شیهه په برعزیز معلومېږي چې یوه ته زړه او بل ته دماغ وايي. له دماغ نه . علم او فلسفه پیدا شوه اوله زړه نه شعراو ادب

اروپایان زړه د عواطفو او نفسي احوالو ځای ګڼي ، مسلمانان دایمان او عقیدې ځای ته زړه وايي. صبر، رحم، کرم، شجاعت، سخاوت د زړه کار دی. عشق او مینه په زړه کېږي وي شعر له زړه نه الهام اخلي اوله زړه سره کارلري د عواطفو روزل د زړه کار دی او شعرته د عواطفو او احساساتو د ظهور او تجلیاتو کوه طور وایلی شو همدغه عواطف او احساسات چې د شاعر له زړه (نه الفاظو ته رانقل شي شعرتري جوړ شي او په زړونو اثر کوي). (۱۵)

علامه رشاد خولکه پخپله چې دروند او متین شخصیت و، لیکنه یې هم درنه او په عین درنښت کې بیا (که یې د معیار محتسبین په سیمه ییز تورونه کېږي) خوږه ده. راجی چې ویې لولو

په نړۍ کې دریا بونه ډېر دي او په هغو کې د کښتو څه کمی نسته. زه چې گورم په دغو کښتو کې د پښتنو کښتۍ یوه څښمېدلي تند باد پسي اخیستی ده او په ډېره تیزی سره یې دنا بودی د گرد او لورته پوري وهي. زموږ د دریا ب داو بو پر مخ نوري کښتۍ هم لیدلي کېږي خو هغه دې توپاني بلانه دي پسي اخیستی. زه نه پوهېږم چې د پښتنو په کښتۍ کې دامقناطسیت څنگه پروت دی چې زموږ د دریا ب له هري غاړې څخه هر توپان چې پیدا سي و خپلي خواته راکشوي. زما په خیال کېدای سي توپانونه د پښتنو پر بلا وهلي کښتۍ مین وي اوله هره یې بادبانو مچولو ته په ډېره لېوالتیا رادانگي.

آد پښتنو خوا خوږو! بلا مو واخلم لیخي راوغړئ او پایڅې رابده وئ، یوه ډله د بد بختۍ دمقناطیس په لټه کې سئ که مو وموند د دریا ب تل ته یې ارتاو کړئ چې بیا دنړۍ مخ ونه ویني، بله ډله د کښتۍ (هغه بادبانونه و شکوئ چې د توپان بلا پر مینه ده. ۱۶)

اروا بناد کاندید اکادمیسن سرمحقق محمد صدیق روهي چې کله یوه علمي موضوع لاهم بیانوي، ژبه یې پرچانه درنېږي. تاسي دده د لیکنۍ ژبي جوړښتو ته فکر وکړئ چې څومره روان دي؛ میتود په اصل کې د میتودوس (په بڼه یوناني کلمه ده چې په لغت کې طرز العمل (دیوي چارې د سرته رسولو طریقې) ته ویل کېږي. په عربي-دري-پښتو ژبو کې د میتود په ځای د اسلوب، طریقې، روش، دود کلمې هم استعمالېږي. میتودو لو جی د میتود پوهنې معنی لري. میتودو لو جی د فلسفې یوه څانگه ده چې په عام ډول د علم او په خاص ډول د هر څانگې علم د څېړنې منطقي اصول بیانوي. (۱۷). د ژبي رواني یې له دې امله ده چې د سوچه توب ناروغي وړلو بدلې نه ده. د افادې له پاره یې د خیل غیر پښتو لغتونه کار کړي دي هم یې مطلب په بڼه توگه په بیان کړی دی او هم یې د ژبي خوند په زیات کړی دی.

اروا بناد پوهاند حبیب الله تری هم د مطلب اداینه دلغاتو تر سوچه توب نه قربانوي. دی لیکي: کوم څیړونکي او مولفین چې وایي ترکی خلیجان د زابلستان په ځایي خلکو کې منحل شوي او په نهایت

کې په پښتو غلځیانو بدل شوي دي هغوی په حقیقت کې دا خبره تصدیقوي چې لږترلږه د دوهمې او درېیمې هجري پېړۍ په حدودو کې و زابلستان ځایي او سپدونکي پښتانه وو، ځکه جهان نامه وایي چې ترکو خلجیانو خپله ژبه بایلو ده او د زابلستان د ځایي او سپدونکو ژبه یې زده کړه. که ترکو خلجیانو د زابلستان د ځایي خلکو ژبه زده کړې وي، که د غلځیانو ژبه تر اوسه پښتو وي او غلځیان او خلجیان هم سره یوشی وي، نو د خلجیانو د مهاجرت په وخت کې به د زابلستان د ځایي او سپدونکو ژبه هر ورو پښتو وه. که نه وي نو به باید خلجیانو پښتو زده کړې وي او نه (باید د غلځیانو ژبه پښتو وي).^{۱۸}

دارو ا بناد پوهاند د وکتور محمد رحیم الهام ژبه هم د دخیلو لغاتو پرمخ خلاصه ده: په همدې ترڅ کې دانستیتوت ترجمو پدو مخکې او وروسته د پرکسان د عصري ژبپوهنې د زده کړې لپاره بهرنیو هیوادو ته لېږل شوي وو او لېږل شول، چې په هغو کې عبدالاحد یاري، نوراحمد شاکر، حبیب الله تږي او ما پخپله په امریکا کې، عبدالحکیم هلالی، لودین، پولاد، ماه گل، په شوروي اتحاد کې، اشک په هندوستان کې او زیار په یورپ کې د ژبپوهنیزو علمونو لوړې زده کړې ترسره کړې. دا خلک په هیواد کې د ژبپوهنې په بېلابېلو څانگو کې په تدریس، تحقیق او ترجمو بوخت شول اوله خپلې و سې سره سم یې کم یازیات علمي خدمتونه وکړل. د تږي اوزما توجه او تمرکز به زیاتره پر عمومي تشریحي ژبپوهنه باندي او تدریس موکاوه...^{۱۹} په دې لنډ مثال کې تاسي وینی چې اروا بناد الهام مطلب په ډېره روانه ژبه بیان کړی دی.

د (تحقیق، تدریس، ترجمو، توجه، تمرکز، ...) لغتونه یې پیریان پر سترگونه دي راغلي. ځکه نه دي راغلي، چې دی پوهېدی چې دخیلو لغتونو ادې او بابا چې دهرځای وي، خوچي ژبي ته ننوتل، دهغې ژبي خپل مال گرځي او په استعمالو لویې څوک نه گناهکار کېږي.

دا استاد شپون نثر خوبیا په بل لایزار کشش لري. زه پکښې ورکوم چې کومه برخه یې انتخاب کړم، : اخرمي د (گتیايي) له اول مخ څخه اوله برخه راواخيسته

داد کا پرشی لانه وراغلی او هرشی هماغسې و چې پلرونو را پرینې وو. غم بنادی ټولي آشناوي هسي نه و چې دنیا گل و گلزار و ه خوموږ ورسره روږدي وو، قادر او حاجی زرداد لاهم خپل سودونه

خوړل؛ شاه محمد دوکاندار لاهم چې می تللې دړه یې وهله؛ مور هلكانولاهم دگاونډو دهقانانو د پالیزنه خټکي غلاکول؛ کوډگري او فالبینې لاهم خورجینې په شاکورپه کورگرځېدې؛ د کولملايان لاهم د کونډو او هلكانوسره پرتوگ ښکلي گیر کېدل. خوهرڅه پر خپل ځای وو او که چاشکایت درلود نو دخپلي ټنډې او تقدیرنه ورپېښه شوې وه...*

پوهاند زیار صاحب چې دخپلي جوړي کړي ژبي پر خلاف لیکنه وکړي نو دهرچا لپاره ډېره خوندوره، محاورې ته نزدې او کره وي لکه دالاندي مثال چې ما په تصادفي توگه رااخیستي دي:

* استاد حبیبی د دغه لرغوني فرهنگيالي هیواد دیوه پیاوړي پوهاند، لیکوال، څېړونکي او مؤرخ په توگه خپل ټول ژوند همدا راز علمي څېړنو او پلټنو ته وربښلی او څنگه چې (لټونکي موندونکي دي) نو داسې ډېرو پټو خزانو پر را برسېرونه بریالی شوی هم دی. د غوریانو، سوریانو، لودیانو، لویکانو، د سوات او کونړ د امیرانو او داسې نورو افغاني او بیابستنو واکمنانو او سوبمنانو برسېرونه او پېژندنه یې د دغو خبرو ځلاندي بیلگې او ساري بلل کېږي. (۲۰) خو چې دکره ژبي: لیوالتیا ورولاړه سي، نوبیا ځوانانو ته پښتو گرامر په داسې ژبه ورزده کوي، لکه دالاندي بیلگه

* په پښتو کې کړا وون هم له پښوییز چار او هم له رغاو نیزپلوه یو مخیز آریاني دی او مرستیال کړونه، لکه (ول، بودن) او شو (شدن) هیڅکله په هندي کې نه وو، بلکې یوازې (هو) او (تها) پکې کارول کېږي. همدارنگه په پښتو کې مخکړونه یا کړوال مختاری (فعلي پېشوند) دودلري او په هندي کې یې څرک نه لگي. په پښتو کې او سترمهال له وسمهال کړسره د(به) وییکی په ملتیا جوړېږي، حال دا چې په هندي کې او سترمهال له یوه ستاینو میزرو ستاري چې له آره یې کړواله ده، رغېدنه مومي (لکه کرونگا) دغه روستاري د ستاینوم په څېر نینه او ښځینه، یوگري او ډېرگري لري او اوږون مومي. * یا... موخه دا چې پښتو دپارسی په پرتله دا وستا او زړې پارسی ترمینځه یو منځوال اکر یادریخ لري او د نوم اوږون له پلوه په یوه زیات لرغوني پړاو کې ټیکاو مومي؛ هرگوره د کړاوږون له پلوه پښتو زیات ونجون موندلی دی. (۲۱) نو چې له یوې خوا موضوع ترخه علمي موضوع وي او .. له بلې خوا یې ژبه دغسي نابنده وي، دلوستونکي اریان دي نو خدای مل سي

له تیرو مثالو څخه به تاسې ته څرگنده سوې وي ، چې د پښتنو ټول پوهان او ژبپوهان هغه ژبه نه لیکي ، چې مورته د معیاري په نامه راښوول کېږي .

لکه وړاندې چې مې وویل ، د ژبې د معیاري کولو له هڅې سره مخالفت هغه وخت زیات سو چې د ا هڅه د ثور انقلاب له ارزښتونو سره وتړل سو . ماته په لومړي سر کې داسې ښکاریدله چې له دې حرکت سره د مخالفت اساس به هغه د چا خبره له علي سره محبت نه بلکې له معاویه سره دښمني وي خو وروسته مې پښتو ژبې ته د دې حرکت په تاوانو سر خلاص سو او د پوهانو اندېښنې راته معقولې ثابتې سوې .

لکه د ثور انقلاب د دفاع له پاره چې د ټولني د دانسته وو کسانو پر ځای له العوام څخه کار واخیستل سو ، دغه راز د معیاري ژبې دا اوسنی خوځښت هم له څو گوتوپه شمار محدود و او معدودو منلو لیکوالو پرته نور د خالي ذهنو پښتو مینو زلمیانو پر اوږو بار سو او په پر مخ بېولو کې یې له هر راز ماکیاو لیستې لارو چارو څخه کار واخیستل سو او اخیستل کېږي . د دغو زلمیانو معصومو مغزو ته د معیار محک داسې تلقین سوې و ، چې که چا د پښتو افعال (سو ، سي ، ...) په (شو ، شي ، ...) وکښل ، گویا معیاري پښتو یې ولیکله . څرنگه چې په دغه اوسني د چا خبره کره پښتو کې شین سالاري واکمنه ده ، ځکه یې نو د معیار په نامه منلې ده او نور یې په گټه او تاوان کې ری نه دی وهلی . کنه ، زما یقین دی چې همداز لمي له دغې نوي راتوکېدونکې پښتو سره دان د پاسه مشکلات لري خو پر خوله یې نه راوړي .

د مسألې یو بل خواشینونکی اړخ دادی ، چې پښتانه د نزدې یوې نیمې پېړۍ راهیسې دیوې نامطلوبې او تپل سوې کرښې له امله تردو و بېلابېلو اقتصادي او ټولنیزو نظامونو لاندې ژوند کوي . دې عیني واقعیت د کرښې د وروخواوو پښتنو په فرهنگي او کلتوري او ژبني برخه کې توپيرونه ایجاد کړي اوله بده مرغه په ځینو برخو کې یې توپيرونه ژور کېږي . د دې عیني واقعیت مسخه کول او پر هغه باندې سترگې پټول د مسألې واقعینانه چاره نسي کېدلای . دې بېلابېلو نظامو د وروخواوو پښتنو ته د ژبنيو او فرهنگي فعالیتو یو له بله بالکل جلا زمينې برابرې کړي دي . دارو اښاد د نوميالي داخبره خورا ژوره رېښه لري چې ویلي یې وه هغه آزادي چې جعفر اڅکزی

یې په بلوچستان کې د نظامي جنرال د کلکي دیکتاتورۍ په دوران کې لري ، نومیالي یې په ټوله ژوند کې ، حتی د معتبرۍ په حالت کې لاهم سلمه برخه په خوب نه ده لیدلې. (۲۱) د دواړو خواوو پښتنو سیاسي دلچسپيوهم د فرهنگي او ژبني فعالیت جريان ته تاوان رسولی دی. د کرښې په یوه خوا کې د پارسي ژبې د ربارواکمنۍ او په بله کې د پنجابۍ

حاکمیت پښتو ژبه د فرهنگي ژوند په ډگر کې د یوې دوهمې او دریمې ژبې درجې ته راټیټه کړې ده او د ضرورت ژبه سوې نه ده. د همدې واقعیتونو دا غېږې له امله په پښتو کې د یوې معیاري لیکلاري او لیکدود درامنځ ته کېدو او پر هغه باندې د بشپړ توافقي په لاره کې خنډونه او ځنډونه لوبدلې دي. د کرښې د دواړو خواوو خاورو پښتنو د ډېرولسيزو په دوران کې د دې خنډونو او ځنډونو چاره بې له دې چې د مسئلې عینې او واقعي حالت ته پاملرنه وکړي ، د مېلمستیاوو د مېز . د سرپه فیصلو باندې کړې ده او طبیعي ده چې اغېزه یې نه ده ښندلې

خبري به سره راغونډي کړم او خاتمه یې به په دې عبارت بشپړه کړم: یوه ژبه چې نه د دولت په سطحه قانوني ملاتړ ولري او نه د ملت په سطحه کې د سواد پیاوړې سابقه ولري او تر همدان ورځې پورې یې لا د الفبې د بشترتابه هڅې ته اړتیا په اولیتو کې راځي نو پر هغې باندې د نورو ژبو په تقلید د معیاریت جريان ازمويل او په دې ډول یې له خپلو ویونکو څخه پردی کول به له ظلمه پرته بل څه وي. زه نه پوهېږم چې د معیاریت په مینه کې ډوب لیکوال د دغه واقعیت په لیدلو او کتلو کې ولې رانده دي ، چې د دوی په دغه نوي ژبه باندې د دوی خپل پښتانه باسواده پوهنتون لیدلي . اولیسانسو وروڼه نه پوهېږي

وگ: گوربت مجله ، هماغه کال ، هماغه گڼه ، هماغه مخ (۱)

د دغه راز لاسوهنوبه پرېمانه مثالونه د ښاغلي ډاکټر پالوال په نوي کتاب 'معیاري پښتو' کې (۲) لوستلای سئ .

مراد یې ما قبل فیوډالي قبیلوي پړاو دی. م. ه. (۳)

پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼاکې - ۱۰۴ مخ (۴)

اروا بناد الهام هم دغه شان وړاندیز کړی و چې یادونه یې په مخ کې تاسې ولوستله (۵)

پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې - دویم ، دریم مخونه (۲)

پښتو چاپي آثار - ۲۵۹ مخ - ۱۳۵۷ ش کابل (۷)

ښکلا مجله - څلورم کال - درېیمه گڼه - ۵۴ مخ (۸)

ښکلا مجله - ۴ کال ، ۳ گڼه ۵۰ مخ (۹)

دا خبرې مې باید د عقایدو د تفتیش په معنونه گڼلې سي . زه د هرانسان عقیدې او افکارو ته . (۱۰)
د زړه له کومې درناوی لرم .

پښو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې کتاب ته د پوهاند داکتر محمد رحیم الهام یادونه - پنځم مخ (۱۱)

زیار - د پښتني فرهنگ یو ځلانده ستوری - ۱۵۵ مخ (۱۲)

پښتو پښویه - سریزه (۱۳)

پښتوروزنه - ۳۹ مخ (۱۴)

لیکوالي - ۷۸ مخ (۱۵)

د علامه مرحوم له نوي چاپ سوي اثر (ادبي نثرونه ، ... ، ۲۰ مخ څخه (۱۲)

وگ: د پښتو ادبیاتو تاریخ - ۱۹ مخ (۱۷)

وگ: پښتانه - ۸۲ ، ۸۳ مخونه (۱۸)

د پښتو او پښتانه کتاب ته سریزه - درېیم مخ (۱۹)

وگ: نومورکي مورخین ته د پوهاند زیار صاحب سریزه - دریم مخ - ۱۳۵۹ ش (۲۰)

پښتو او پښتانه ... ۷۷ - ۸۲ مخونه (۲۱)

د پښتو د ټولنیز تاریخ مبادي - ۱۲۷ مخ (۲۱)

څه باید وسي ؟

اوس چې د معیاریت په باب زما خبرې تقریباً بشپړې سوې او د دغه خوځښت په باب مي خپل انتباهات ټول بې پردې بیان کړل ، پر هغو باندي به دا خبره هم ورزیاته کړم ، چې زه د معیاري لیکنې پلوی وم ، پلوی يم او پلوی به یې اوسم. درنو لوستونکو به زما په دې کوچنوي کتابگي کي ځيني هغه لغتونه ، اصطلاحات او ترکیبونه هم لوستلي وي ، چې د همدې جريان په بهر کي نوي منع ته راغلي دي. معنادا چې زه د هغو اصطلاحاتو استعمال ته هم حاضریم چې زما ژبه او فهم یې د هضمولو وړتیا لري. زما مخالفت له هغه اسلوب او جريان سره دی چې اوس د معیاریت په نامه د پښتورینې ورکاري او تاسي ته مي دهغه په معرفی کي خپل وس نه دی سپمولی. خدای دي وکړي چې د زړه په خبره سره پوه سوي یو. مگر دا خبره هم تر لمر راته څرگنده ده ، چې نه زما پر خبره څوک غور نیسي او نه زه په یکر سرد دغه اعتیاد مخه نیولای سم. د دې سرکښه بهر لاري ته راوستل ډله بیزکار او مفاهمه غواړي ، مسئولانه عمل غواړي ، د موضوع په جدیت سر خلاصیدل غواړي ، د پتو سترگو تقلیدي کارونو در بدل غواړي له دې لیکنې څخه زما مراد راتلونکي نسل ته خپلي غاړي خلاصول دي. ما چې دا هر څه لیکلي دي ، له خپلي خوږې پښتو سره مي د مینې په جذبې کښلي دي. اوس به د همدغي مینې په جذبې خپل څو وړاندیزونه درته وړاندي کړم او د (خذ ماصفادع ماکدر) مقولې په ویلو به در څخه رخصت واخلم .

- د مرو جوغلاتوله پاره دنو لغاتوله جوړولو څخه دیو څو کلونوله پاره دنصوح توبه وکارئ.
- همداچي موجود کړي دي ، درته بس دي. پر پردی چې پښتو اریانه په دې کي څو نه هضمولای سي. دراتلونکي له پاره که څوک تحسین کېدل ، که نفرین کېدل ، همدا جوړسوي ورته کفایت کوي .
- که دنو علمي او تخنیکي لغتوله پاره دلغت جوړوني اشتهاد رولاړه سوه ، تر جوړولو وروسته یې سمدلاسه د ټول افغان ، بینوا او نورو ویب پانوله لاري دنظر اخیستلوله پاره وړاندي کړئ.
- تر مشورې دمخه یې کورټ مه عاموئ. دا کار که دننه په هیواد کي ممکن وای خو بیخي به ښه وای.

هورې اوس د پښتو او پښتنو له پاره نه حمایه سته نه زمینه. داسې لوبه روانه ده ، چې که یې خدای مه کړه همداسې دوام وکړي ، نه به پښتو پاته وي نه پښتانه

— د (سو) او (شو) نفاق اچوونکي اورته پیک (پکه) مه وهی. دا بهر خپل طبیعي جریان ته پرېږدی. که یو وخت د ختیځي لهجې په شان ، چې (سو) یې تر تاریخي او ژبنيو عواملو لاندې په (شو) بدل کړ او لویديځي لهجې هم دې بدلون ته غاړه کښېښووله ، خو تر ښو به لاینه سي او کنه ، په دې باندي نه د پښتو کورورانېږي نه د پښتنو. ختیځي لهجې دغه (سین) په فرمان جاري کولو سره په (شین) نه دی بدل کړی. اوس هم له هماغه تاریخي تجربې څخه کار واخلي. که د معیاري لیکنې لارویان د (شین) له کارونې سره د زړه مینه لري ، نو دې پر همدې مسئله دي ډېر ټینګار نه کوي ځکه هر څومره چې پر همدې موضوع ټینګار کېږي ، هغومره د (سین) عمر اوږدېږي. قوي او غښتلي تلفظونه خپل کار پخپله کوي. که (شین) خپل قوت په دغه تاریخي ازموینه کې په طبیعي ډول ثابت کړي ، دلویديځي لهجې هرویونکی به یې د (مورنس پارسي وایي) په مصداق په ویلو او لیکلو باندي فخر وکړي. او که دانه وي نو په زور کلي نه ودانېږي

— د پښتنو پر باسواد کولو باندي دي باید زور واچول سي. پښتو لیکنه دي ورزده سي. د هري لهجې پښتو چې وي ، پروانه لري ځکه دلته وجود هم سربیره یوې پښتو ته رسیږي

— د پېړیو پېړیو د خپلو لغاتو په اړولو او پښتو کولو باندي مه خپل وخت ضایع کوئ مه انرژي. دغه وخت د پښتو یو بل کتاب لیکلو ته وروباسی

پښتو او پښتانه د خپلو لغتونو دي خوار کړي. د خواری عوامل یې نور دي ، چې ماورته په متن کې خو اړه مکرري اشارې کړي دي

— پښتون د مدنیت په گڼه سمبال کړی چې پښتو پخپله ورسره مدني او کلتوري سي. د خت له خوا . آس ته کیزه (قیضه) مه وراچوئ

— د نشراتو د بې شمېره تعدد مخه ونیسی. لږ څپروني ډېرې حمایه کړی ، ویې ولولئ او بل ته یې ولولئ

۱. په پښتو ژبه د هري خانگي کتابونه وژباړئ ، ويي ليکي او خپاره يې کړئ

۲. د معيار په پلمه لغتونه مه وژنئ . پرېږدئ چې پښتو د يوه مفهوم له پاره شل لغته ولري .

د ټولو د کارولو هڅه وکړئ

۳. له لهجو سره مسئلونه چلند وکړئ . دې واقعيت ته ځير سئ ، چې لهجه په پښتنو کي لا تر اوسه هم

د تقدس درجه لري . له مقدساتو سره بېباکي د کورپايې نړوي . د لهجو مرگ وژوندم طبيعي جريان

ته پرېږدئ . ناحقه خپل ځانونه مه په خوني کوي

۴. د هري لهجې ويونکي چې ياست ، دخپلي لهجې لغتونه راټول کړئ او خپاره يې کړئ .

د اکار همدانن شروع کړئ . له لهجوي زېرمي سره که اصطلاحات (گړني) راخوندي سي ، خودزوی

(زېری به وي) ۱)

زه له خپلي پلرنی مېني څخه په فرسخوليري پروت يم . له زلميو کندهاريو څېړونکو څخه هيله ۱)

کوم چې دخپلي لهجې لغتونه راغونډ کړي . که ماته د مرستي اړتيا احساس سي ، زه ملاتړلی

ولاړيم .

په پښتو یې وکارم که پر پښتو

ضمیمه

په دې برخه کې زه خپلې هغه لیکنې راوړم چې په بېلابېلو وختو کې مې د کره لیکنې او نیولو گیزمونو په باب خپرې کړې دي. په دې ډول غواړم ونیسیم ، چې په دې

هکله زما هڅې نوي نه دي اوله ډېره وخته مې خپل نظریات او په ځینو

برخو کې اندېښنې له لوستونکو سره شریکې کړې دي. په دې لیکنو

کې به لوستونکي ځای ځای پر مکررو خبرو باندي ، چې

. د کتاب په متن کې هم راغلي دي ، پېښ سي

. زه دهغوله بابت به بڅښنه غواړم

په پښتو یې وکارم که پر پښتو

مور پښتانه باید د ډېوې مجلې احسان و منو، چې په دې تیاره شرایطو کې یې راته په خپله ژبه او پر خپله ژبه د څه لیکلو زمینه برابره کړې ده. په دې لړ کې مې استاد ډاکټر عبدالرازق پالوال هغه لیکنه په ډېره علاقه مندی سره ولوستله چې د ډېوې مجلې د دریم کال په لسمه گڼه کې یې دامریکانغ په نامه خپره سوې ده. د پښتو نشراتو په باب زما په زړه کې له ډېره وخته ځینې خبرې راگرزېدلې او د لیکلو زړه مې ځکه نه سواي کولای چې یو خود چا خبره الم نشرح هغه الم نشرح ده خو خوله د ملا عثمان غواړي، بل مې په ځان کې دوني بیچ هم نه لیدئ چې د دغه رازعمومي جریان په غېږدي و رسم. اوس چې مې بناغلي استاد پالوال پدل رامت کړئ نوبه زه هم خپل معروضات درته وړاندي کړم. وارد واره به یې له (په) او (پر) څخه راو نسلوم. د دغو دوو اداتو بیخایه کارولو ځینې بېخوندی، یا باید و وایم تېروتنې پېښې کړي دي. په اوسنیو زیاتره نشراتو کې دغه ادات لکه څرنګه چې باید وي، نه استعمالېږي او ځای ځای خولاداسې هم راته ښکاره سوې ده چې (پر) د (په) پر ځای په ارادې توګه راوړل سوئ او په پښتو کې دیوراز نوي انکشاف رنگ و رکول سوی دی.

په پښتو یې ولیکم مجلې معناداده، چې دلیکني ژبه مې پښتوده، دمفاهمې وسیله مې پښتوده، پارسي یا انګرېزي یا کومه بله ژبه نه ده او پر پښتو یې ولیکم معنا داده، چې لیکنه د پښتو ژبې په باب ده، یا یې پر ګرامر، یا یې پر تاریخ او ادب یا پر نورو اړخونو ډېر غږېم. زه چې اوس ځینې نشرات لولم زیاتره یې (پر) د (په) پر ځای راوړی وي. د مثال په توګه د ډېوې مجلې په همدغه گڼه کې چې وړاندي مې یادونه وکړه، یوه جمله داسې ده... دمغازو او لویو ځایونو ښینې ماتول، د ماشومانو او ښځو تنستول، په هغو تېری کول او بیایې وژل....

دلته په هغو تېری کول هغه راز معنانه وړکوي، چې دلیکونکي مرادده. دلیکونکي مراد دادئ چې له بې سرپرسته ماشومانو څخه په غرب کې داسې ډلي جوړي سي، چې د مغازو او لویو ځایونو ښینې ماتوي، ماشومان او ښځې تنستوي او ښځوته بیا بدنامي وراړوي، بې عفته کوي یې. چې دغه راز مطلب باید پر هغو تېری کول وي، نه په هغو تېری کول. د په هغو تېری کول

دا معنا ، چي له دغو تښتول سوو بنځو څخه دنورو بنځو دبېعتی له پاره کار اخیستل کېږي . یالکه . مور چي ووایو په بنځویې غلاوي وکړې ، یعنی داغله د جنس له مخي بنځي وي .

د (پر) دغه راز بېځایه کارول په هیواد کي دننه هم رواج سوي و . کال مې دقیق نه دی په یاد ، چي کوم و ، په پوهنتون کي په یوه علمي سیمینار کي بناغلي زلمي هیواد مل دفاضل استاد پوهاند رشاد صاحب د مضمون لوستل زما پرغاړه راواچول . پخپله استاد سیمینار ته تشریف نه و راوړی . مضمون د رحمان بابا د مړیني دنېټې په باب نوې څېړنه وه او عنوان یې و "رحمان بابا په کوم کال مړ دی ؟" . له دې عنوان څخه رحمان پر کوم کال مړ دی ؟ جوړسوی و . د استاد مقصد خوداو ، چي د رحمان بابا د مړیني سنه وښيي چي کومه یوه ده ؟ ۱۱۱۸ هجري قمري که ۱۱۲۸ هجري قمري . خوترلا سوهلو وروسته د جملې معنا داسي اوبنتې وه چي گویا د لیکوال مطلب دادی چي رحمان بابا په څو کلنۍ کي مړسوی دی . پر کوم کال مړ همدغه مفهوم افاده کوي . په داسبا چي مې استاد ته د سیمینار بیان کاوه او په ضمن کي مې د څېړني د عنوان یادونه ورته وکړه ، په خندا یې راته وویل چي " معیاري کړی یې دی " . خوزه پوه سوم ، چي له دغه رازلا سوهلو څخه خوښ نه و . پر کوم کال مړ ترکیب مې په ډېره مجله کي هم یو وار په سترگه سوی دی چي په ناسم ډول یې کار کړی و . ماته دیوې پېښي دوخت دنسوولو له پاره د (پر) کارول هله غوره ایسي ، چي وغواړو پر کال : سربېره یې د میاشتي ورځ هم وښیو . د مثال په توگه

زه په یوزر ودرې سوه شپږویشتم هجري شمسي کال ددلوي پر شپاړسمه زېږېدلی يم . دلته چي د میاشتي و ورځي خبره راغله نو (پر) کارول پرځای کار دی . یا روسانو په یوزر ودرې سوه اته پنځوسم کال د جدي پر شپږمه پرافغانستان یرغل وکړ . د (پر) نور موارد به هم راوړم . پلانی یې په توپک وواژه او هابل یې پر توپک وواژه . په لومړي مثال کي دوژلو وسیله توپک دی . په چاره یاسوتي یې نه دی وژلی او په دوهم مثال کي مطلب دادی چي توپک ورڅخه و ، غله پر پېښ سول ، توپک یې ځني اخیستی ، ده نه ورکاوه ، څویې مړ کړی او توپک یې ځني واخیست . گویا پر توپک . (یې سرو خوړ . دادوه مورده باید سره بېل سي .) ۱)

د مقاله د ډېرې مجلې د څلرم کال په لومړۍ گڼه (جنوري-۱۹۹۷ع) کې خپره سوه. دهمدې (۱) کال په دوهمه گڼه کې در اغلي لیک تر عنوان لاندې پوهاند زیار صاحب زما پرپورتني مقاله تبصره کړې ده. لیک ته په واضح ډول د زیار صاحب نوم نه دی لیکل سوی

ټکي په ټکي ژباړي – تلفظي بڼوندي

د دې پوهې په تېرو دوو گڼو کې د (نوار غزه) پر ټکي په ټکي ترجمې باندي خبرې سوي دي. په دې باب زما سره یوه خاطره سته چې خپله لیکنه به په همدې پیل کړم. زه چې په کابل کې وم، د باختراژانس په پښتو څانگه کې مې څه موده د بالمقطع اجیر په توگه اوبیا وروسته درسمې غړې په صفت کار کاوه. د دفتر غړي ټول د پښتو ژبې خواخوږي وو. مشر مو د پښتو ژبې شاعر، لیکوال او په مطبوعاتو کې د نسبتاً اوږدې سابقې لرونکی و. چې رشتیاسي، په ترجمه کې یې خارق العاده استعداد درلود. په دوامه دقت او چټکۍ سره چې ده ترجمه کوله، زموږ د یوه هم له وسه پوره نه وه. له دې ټولو صفتو سره بیا هم د مقاماتو په نزد کېلی و ځکه چې د واکمن گوند غړیتوب یې نه لاره. موږ ټولو په ژباړه کې یوازې کراتیک او اداري ځنډونه درلودل او هغه دا چې د مطالبو په ترجمه کې مو میرزایي هم په پام کې نیوله. هڅه مو کوله چې اداري مسئولیت ځانوته متوجه نه کړو. دې کار ټکي په ټکي ترجمې ته اړتیا پېښوله او هغه هم په دې دلیل چې که سبا چا پوښتنه وکړه پلانی ټکي ولې داراز ترجمه سوي و؟، موږ به ورته ووايو چې زه د خط بود. استاد پوهاند زیار صاحب به هر وخت زموږ له ټکي په ټکي ترجمې څخه ډېر سر ټکاوه. یو وخت د (نوار غزه) له ترکیب سره مخامخ سو. د دفتر په پکتیا والو غړو کې یوه (ترانگه) پېښه کړه، ما (تراډه) وړاندي کړه او بل یوه بل څه. یوه خولا په ټوکو کې (پټی) سمه ترجمه ورته وبلله او د (قطع نوار) مثال یې راوړ، چې ډېر موږ وځنډل. د مقاماتو له څېړنې څخه د خلاصون په خاطر باید د (نوار) له پاره یوه کلمه پر (غزه) باندي زیاته سوي وای. کله نو سمه خبره خوداوه چې یوازي مو (غزه) لیکلې وای. په پای کې داسې سوه، چې که به له نوار غزه سره زه مخامخ سوم، تراډه مې لیکله او نورو به ترانگه او زما په خیال د ترجمې د اصلاح په وخت کې دواړه (دغزې په ناوه) اوبنتل! چې دابه بیا ترهغو دواړو لا شو ډنگ و. کله کله چې به د دفتر د مشر په غیاب کې ما یا بل چا د ژباړل سوي متن د سمولو چانس موند نه نوبه یا ترانگه تېرېدلې یا به تراډه. په داسې حال کې چې (تراډه) او (ترانگه) دواړه له یوې جغرافیایي ساحې سره راوړل، بېخونده ایسېدل. په پای کې لکه چې (ترانگي) میدان یو وړ او یو وخت مې له بي بي سي څخه هم واوریدله. مشکل داو، چې له پوهاند زیار صاحب

پرتله چې هروخت به پر موږ راگرزېدی او گټوري لارښوونې به یې راته کولې ، نور نونه یوه ټاکلې موسسه وه چې ژبه دي کره کړي او نه هم یوه واحد مرجع. د اژانس پښتو خانگي یو راز پښتولیکله او ورځپاڼو بیا پر خپل سر ډنگوله او بل راز ژبه یې لیکله. په داسې حال کې چې د اژانس ژبه باید تر ټولو غوره ، کره ، خوندوره او داوولس ژبې ته نژدې او په اصطلاح معیاري ژبه وای داځکه چې ډېرو خلکو او رېډلره. د کابل راډیو ویندویو به بیا د نویو کلمو په تلفظ کې پر ابلمونه درلودل چې د څو ناسمو تلفظونو په باب به څو کرښې وروسته وږغېږم. په نړۍ کې د مطبوعاتو ژبه تر بل هر ځای ډېره کره او فهم ته نژدې ژبه وي مگر زموږ د اژانس د ترجمې په څانگه کې ، چې غږې یې ټول زما ډېر صمیمي دوستان او پر پښتني کلتور مین خلک وو ، د دفتر له مشرانو یو دوو تنو پرته چې د پښتو ژبې په لیکنه او ژباړه کې یې سابقه درلوده ، نور ټول زما په گډون غیر فني خلک وو او یوازې د ماموریت د تغیر و تبدیل په لړ کې یاد یوې گولې مړۍ پیدا کولو په خاطر تراژانس را رسېدلې وو . همداعلت و ، چې د مطبوعاتو په ژبه کې بېخوندي لیدل کېدله او د خلکو له ژبې څخه ورو ورو پردی کېدله. په دې برخه کې پښتو یوازې نه ده ، بلکې پارسي ډېره پردمخه ده. اوسنۍ لیکلې پارسي . خو داوولس له ژبې سره بېخي ډېره فاصله لري .

د تلفظي بدلون په برخه کې به زه یو څو کلمې د نمونې په توگه راوړم چې اولس یې یو راز او کابلي . سوو پښتنو او دهغو په تقلید یې مهاجر سوي پښتانه بل راز تلفظ کوي .

دنده - دې کلمې دوظیفې ، مصروفیت په معنا مطبوعاتو ته له څو کلونو راهیسې لارموندلې ده. په لویديځه لهجه کې یې د (بنده) پروزن تلفظ کوي یعنی فشار یې پر دوهمه څپه راوړي. د کراچي په ښار کې مې له پښتونخوا څخه در اغلو پښتنوله خولې هم ددغې کلمې تلفظ کت مت د لویديځې لهجې د تلفظ په شکل اور بدلې دئ. په پښتو تشریحي قاموس کې یې هم فشار پر وروستی څپه راوړې دئ. خو د کابل راډیو ویندویو په پیروي یې ځیني کسان فشار لومړۍ څپې ته ورکوي او د (لنډه - داوړدې ضد) پروزن یې تلفظ کوي چې زما په خیال سمېده غواړي. دغه راز

اغېزه ، خواله ، وړانگه - دا کلمې گرده پر وروستی څپه فشار لري. پښتو تشریحي قاموس (اغېزه) نه ده راوړې خو (خواله) ته یې پر وروستی څپه فشار ورکړې دئ. په رواج سوي تلفظ کې یې

لومړۍ څپې ته فشار ورکول کېږي چې ماته د کندهار یا نوپه اصطلاح په زامه کې خوندي راځي. ځکه (خواله) که د لومړۍ څپې په فشار تلفظ سي د (خوا + له) شکل اخلي، چې (څنگ ته) معنا ورکوي. ((خواله مي راسه چې خواله درسره وکړم)) يعني څنگ ته مي راسه، چې زړه درته تش کړم. ماته خوسمدلاسه د دغو کلمو په باب په کلاسيک ادب کې د څېړني امکانات نسته خود (هر بنده خپله يې کرونده) متل مي د (هر بنده خپله يې دنده) په شکل ترسترگو سوی دی.

البته دا خبره بايد وسي، چې تلفظونه مقدسات نه دي، چې بايد بدلون ونه مومي. لکه د کلمو شکلونه چې بدلېږي، دغه راز يې تلفظونه هم پرله اوږي. خو که د تلفظ او بنسټني التباس پېښاوه، هلته نو بيا کلکه پاملرنه غواړي چې مثال يې ما په (خواله) کې وړاندي کړ.

دسمبر ۱۹۹۲ع ۱۴

(تورنتو - کاناډا) ۱)

د لنډه ليکنه مي ((ډېوي)) مجلې ته ولېږل خولکه چې د چاپ د واري تر رسېدو وړاندي ډېوه (۱) له بده مرغه خاموشه سوه او نوره چاپ نسوه.

پر پښتو کره لیکنه باندي د نیولو جیزم سیوری

د ژبي کره کول یوه اکاډمیکه اړتیا ده. د نړۍ د ټولو ژبو ویونکو دا اړتیا حس کړې او ورسره سم یې د خپلو ژبو د بېلابېلو گړدودونو (لهجو) څخه یوه سمه، سوچه، پر اصولو برابره او ټولو ته د منلو وړ ژبه را ایستلې او عامه کړې ده. د کره کولو په بهیر کې د یوې ژبي وینګ (تلفظ) لوستنګ او لیکل درې سره په پام کې نیول کېږي. تر کومه ځایه چې ما ته معلومه ده د نړۍ په ټولو متمدنو ژبه معیاري ژبه وي او د هغې له مخې وگړي خپله ژبه سموي. د (Media) هیوادونو کې میډیا پښتو ژبي کره کېدل هم د وخت غوښتنه ده او د خوښۍ ځای دی چې دې بهیر ته له تېرو دېرشو پنځه دېرشو کلونو راهیسې ډېر پام اړول سوئ دی. نیولو جیزم (لغت جوړونه) د ژبي د کره کېدنې یوه برخه ده. دا چې مور ته د پښتو نیولو جیزم څرکونه د امیر کروړه رانیولي تر حمزه شینواري پوري رانېول کېږي، معنا یې دا نه ده چې په دغه اوږده واټن کې د ژبي د معیاري کېدلو له پاره هلي ځلي کېدلې. د امیر شېر علي خان، امیر حبیب الله خان او امیر امان الله خان په وختونو کې چې د پښتو د رواجېدنې له پاره کوم تلابونه سوي دي د ژبي د معیاري کېدنې عنصر پکښې کورټ نه لیدل کېږي او نه د هغه وخت واکدارانو او د پښتو ژبي خواخوږو د معیاري کېدنې اړتیا محسوسه کړې وه. دا د ژبي د ژوندي کېدو او بایېدو له پاره لومړنۍ هڅې وې چې مور یې د احسان بشپړ منونکي یو. که تاسې د امیر شېر علي خان د وخت پښتو نظامي لقبونه او د امیر امان الله خان د وخت د پښتو مرکې لیکنۍ ژبي ته ځیر سئ، و به وینئ چې د عربي ژبي په پېښو یې پخپله ژبه کې یولړ مقلوب اضافي ترکیبونه په پېخ سره کوترم کړي دي. پخپله د پښتو مرکې نوم د پښتو پر معیار برابر نه و (مرکه د پښتو) یې بلله. زما مطلب کورټ دا نه دی چې خدای مه کړه د هغو خواخوږو هڅو ته په درنه سترگه نه گورم. د هغوی هلي ځلي د او سنیو د لاري مشال وې او چا خبره سعي یې مشکوري دي. زما مطلب دا دی چې د پښتو د کره کېدنې هڅې ډېر زور تاریخ نه لري. له بده مرغه په تېرو شلو دېرشو کلونو کې چې چا د پښتو نیولو جیزم په وړاندي خپل ملاحظات ښوولي دي، ټولني ته داسې معرفي کېږي چې گویا هغوی د پښتو د کره کېدنې په مقابل کې ټینګار کوي. په داسې حال کې چې موضوع دا ډول نه وه او نه ده. پر پښتو باندي د عربیت تر اغېزې لاندي د ناوړه

ترکیبونو عمومي توب ټول پښتانه خواخوږي خوړول. د ملايي پښتو دغو عبارتونو (په کتابو کې يې د فقه راوړي دي)، (نیت د لمانځه د اختر داسي دئ)، (شهادت وړکوم په وړاندي د محکمې)، (برقراره دي وي تخت و بخت د پاچا د اسلام) او دې ورته جوړښتونو زموږ پر ژبه سيوري اچولې دئ. د دغو جوړښتونو د سمون له پاره له طلوع افغانه رانيولې بيا د وخت تر پښتو ټولني پوري ټولو د خپل اهليت و صلاحيت په اندازه کار کړئ دئ او دا چې کافي و يا نه و، بېله خبره ده. زما مشاهدات رانښيي د کره کېدني (معیاري توب) بهير چې هر وخت او په هر نیت پيل سوئ دئ، پای يې پر لغت جوړني (نيولو جيزم) درېدلئ دئ او نوري چاري ځني پاته سوي دي. زما د مسالې پر همدغه اړخ باندي غواړم خپلي ليدني او کتنني بيان کړم او ورسره سم د دغه بهير د ځينو نورو اړخونو په باب هم وږغېږم.

لکه وړاندي چې مي وويل د پښتو نيولو جيزم څرکونه موږ ته له امير کروړه رانيولې بيا تر حمزه شينواري پوري رانښول کېږي، خو د دغه بهير د چټکتيا او زياتي را برسېرېدني زمانه له تېرو درو لسيزو را پيلېږي. دغه کلونه دي چې د پښتو لغت جوړوني يا نيولو جيزم د اړتيا او څرگندتيا په برخه کې شعوري هڅي پيل کېږي او ورسره سم يې پلويان او مخالفين ميدان ته راوړي. د نيولو جيزم بهير که چا پيل کړئ که يې کړلئ دئ، دواړه د پښتو ژبي خواخوږي وو او دي. دواړه له خپلي ژبي سره د ميني په مقصد لاس و پښې وهي. دا نه د جگړې ډگر دئ او نه د سياست ميدان چې څوک پکښي ماته خوري او څوک پکښي بريالی کېږي. که د پښتو نيولو جيزم يا د پښتو کره ليکني بهير ته په دغې روحيې سره څوک وگوري او ويې څېړي زما په خيال گټه به يې ډېره وي. نيولو جيزم په حقيقت کې د پښتو کره ليکني د لوی بهير يوه کړۍ ده. نوري کړۍ يې د زړو لغتونو را ژوندي کول (ارکاييزم)، له گړدودونو څخه د لغاتو را ايستل او دغه راز له نورو ژبو څخه را پورول دي. لکه وړاندي چې مي وويل د پښتو نيولو جيزم منظم او سيستماتيک بهير له تيرو درو لسيزو را پيلېږي خو د ارکاييزم برخه يې يو څه مخکيني تاريخ لري او کله چې موږ د پښتو د لرغونو لغتونو د بېرته را ژوندي کولو او يا له محاورو څخه و ليکني ته د رالېږدولو پر بهير وږغېږو، نو د انصاف په حکم بايد د فاضل استاد پوهاند رشاد صاحب (۱) هلي ځلي له پامه وانه چوو. استاد د لرغونو لغتونو يوه لويه برخه نظم او نثر ته را نقل کړې ده او ډېر داسي لغتونه يې په

لیکنه کې کارولې دي چې په محاوره کې وو خو قاموسونو ثبت کړي نه وو. ارواښاد استاد گل پاچا الفت د (لودي پښتانه) د پوهاند رشاد تالیف) په سریزه کې لیکي: «... بناغلی رشاد په پښتو لیکلو کې داسې لغاتو (زاره لغات) م. هوتک) ته زیات مایل دي او د پخوانو په شان ځینې زارې لغات په زارې ډول استعمالوي، دا کار د ځینو مړو یا نیمژواندو لغاتو د ژوندې کولو د پاره بڼه دی او ده پکښې هودغه گټه لیدلې ده»

ددغو لغتونو لیست زما د همدې لیکنې تر بحث و تلې خبره ده ځکه نو نه پرې غږېږم. داسې ښکاري چې د کره لیکنې بهیر اوس یوازې نیولو جیزم ته را لنډ سوئ دی او نوري برخې یې په دومره جدیت نه پالل کېږي لکه د نیولو جیزم دا. د کره لیکنې له پاره چې بناغلی استاد پوهاند زیار صاحب کوم لارښود کتابونه (پښتو لیکلار) او (ویي پوهنه) کښلې وو اوس د انځروني گل سوي دي. نوم یې سته خو موندل یې سخت دي دا ځکه چې پر هیواد باندي د نازل سوو بخولو (فاجعو) له شامته د فرهنگي زېرمو په گډون زموږ هر څه پوپنا سول. په هغو کتابونو کې د کره لیکنې عمومي اصول او ورسره سم یې یو شمېر مثالونه راوړل سوي وو. خو د هغو په دوام نور تشریحي او تفسیري کتابونه هم اړتیا وه او سته. د مثال په توگه د پښتو فعلونو د گردان په برخه کې چې د (ورسېدئ، ورسېدلئ، ورسېدو، ورسېده، ورسېدلو، او رسېدو) په وړاندي (ورسېد) د استاد په نظر معیاري گڼل سوئ دی. (گوربت مجله، دویمه گڼه، لومړئ کال، ۷۴ مخ) د دې لړۍ د بڼه تراپوهېدلو له پاره په کار وه او ده چې د پښتو فعلونو د گردانونو چوکاټونه په یوه مجموعه کې ولیکل سي او په پراخه بیمانه تکثیر سي. زما د معلوماتو له مخې د روسي او فرانسوي ژبو په زیاترو ډیکشنریو کې د افعالو د گردانو یوه لویه برخه د ضمیمې په توگه ورسره چاپ سوي دي. د افعالو غیر منظم گردانونه خو یې هر ورو راوړي وي، ان د منظمو افعالو گردانونه یې هم ورسره مل کړي وي. په روسي ژبه کې خو د پدېرونو () د گردانونو غټې غټې مجموعې په ځانگړې توگه په غټ تېراژ څپرې سوي دي او د هر چا لاس ته ور رسېږي. په پښتو کې دا کار په پخوانیو کتابو کې یو څه سوئ دی خو په اوسنیو کې یا نه دی سوئ، یا زه نه یم پر پېښ سوئ. زما پیشنهاد دا دی چې د پښتو افعالو د گردانو مجموعې دي هم چاپ سي او په هغو کې دي د مثال په توگه د (ورسېدل) مصدر ټولې صیغې درج سي (زه ورسېدم، ته ورسېدې، دی ورسېد، تاسې

ورسېداست، دوی ورسېدل، مور ورسېدلو (دغه راز نور افعال هم درواخله. په دی ډول به نو د)
 ورسېدل، ورسېدلې، ورسېدلاست، ورسېدلو (د لیکلو مخه نیوله سوې وي، ځکه د استاد په
 نظر غیر معیاري دي .

زه چې اوس د کره کتنې اوسني بهیر ته گورم لارویان یې له نیولو جیزم (لغت جوړونې) پرته له نورو
 اړخونو څخه لار چپوي زما په خیال په دې برخه کې یو څه عیني ستونزي سته. د مثال په توگه په
 ارکاییکو لغتو پسې د زرو متنو لټول یا له گړدودونو څخه لغتونه راغونډول خو ستونزمن کار دی
 ځکه نو د پښتو ویی پانگې (لغوی زېرمې) نور درې اصله د هېریدو په درشل کې دي او یوازي د
 کاغذ پر مخ سته خو په عمل کې نه پلي کېږي. بناغلي صمیم صاحب د جملو د جوړښت په برخه
 کې ډېرې خواږې گالې، خورا ښه، پر اصولو برابر، خوندور رغښتونه رانښيي خو څوک یې لږ
 مراعتوي. علت یې دا دی چې د پښتو د سوچتابه شوقیانو ته دا ډېره اسانه ده چې لغتونه پښتو
 کړي او نور نورته خوشاله وي چې گنې کره لیکنه یې وکړه. دا بهیر که د خوند و شخوند خواوي
 لري د پاملرنې او اندېښنې وړ اړخونه هم لري چې یادونه یې زه یوازي او یوازي په دې نیامت کوم
 . چې پر خپله ژبه او خپلو هم ژبو مي زړه خوږېږي

: د لوستنگ او وینګ ستونزي

پښتو الفبې (ابېڅې) لا تر اوسه پر دې نه ده بريالی. سوې چې د ژبې ټولې رغېزي ځانګړتياوي دي وښولای سي، د خج له پاره خو هېد و څه سته نه. پښتو ته نوري جوړونې د کتاب، مجلې، ورځپاڼې له لاري رسېږي، له ليک څخه د پښتو لغت سم لوستنگ که ناشوني نه دي نو ستونزمن خو هرو مرو دي. له دې ستونزي سره زه پخپله مخامخ سوئ يم ما د پښتو د پخوانی مقنن او د دفتر څښتن (شېخ ملي) نوم وارد واره په کتاب کې ولووست، يو وار به مي وزن ورته (لرګی) وټاکه، بيا به مي پروزن ووايه او کله به مي له (ادې) سره په يوه قافيه کې برابر کړ په پای کې د (National) د ملي : خوشحال خان يوه بيت له جنجاله خلاص کړم

په سوات کې دي دوه څيزه که خفي دي که جلي

مخزن د دروېزه دي او دفتر د شېخ ملي

. گویا (ملي) د (جلي) پروزن دي

اوس مي د پښتنو له خولې (بيلګه، دنده، خواله، اغېزه) په څو رازو اورېدلي ده، علت يې دا دي چې دوی هم پورتنی لغتونه د ليک له لاري زده کړي دي، زما په اورېدو خو د دې څلورو سرو لغتو فشار پر وروستی څپه دي، او د (لنده يا ډنده) پروزن بايد وويل سي. په اولس کې مي پر لومړۍ څپې فشار نه دي اورېدلي، د کراچي په ښار کې د اوسېدونکو پښتنو په منځ کې د (دنده) لغت ډېر باب دي، (په څه دنده لگيا يې؟) هغوی يې هم فشار دوهمي څپې ته ورکوي، ما ته دا خبره لاسمه روښانه نه ده چې په وینګ کې بدلون ته نيمګړتيا ويلاي سو که نه؟ وینګ خو به د چا خبره د قرآن توري نه وي چې که په ناسم ډول تلفظ سي، له سره ايمان ځي. خو زما په فکر که له ناسم وینګ سره التباس پېښ سي نو بيا د اندېښنې وړ خبره ده. (خواله) که د لومړۍ څپې په فشار وويله سي، د

(خوا-له) یعنې (طرف-ته) مانا ورکوي، (خواله مي راسه) يانې (څنگ ته مي راسه) خو که فشار لومړۍ څپې ته ورکولو نو بيا (د زړه راز)، (د زړه د درد خبرې) مانا لري. د دغې ستونزې يو اړخ د بناغلي استاد پوهاند زيار صاحب په سپارښتونو کې بيان سوئ دئ (گوربت مجله ۷۸ مخ، ۸ نومره) خو هورې يې د خج له بابت سمعي ولفظي ټکرته اشاره نه ده سوې. هلته د (لږښت) او (لگښت) ټکرته گوته نيول سوې ده. زما په گومان د خج ستونزه هم جدي ستونزه ده او تر هغو چې مور سمعي و بصري وسايل و مومو ❖ سمدلاسه که له فونوميک الفبې يا نورو اشارو څخه کار واخلو، ښه به وي. د ليک له مخې د لغت زده کول يوه بله ستونزه هم لري او هغه د ټاټيپيست له خوا ناسمه ليکنه ده. لکه (بېلنگونه و ترنگونه) چې يو ځای د (بېلنگ او ترنگ) په شکل راوړل سوئ دئ (گوربت مجله ۷۸ مخ). د ناسم لوستنگ او وينگ ستونزه د پښتو الفبې (ابېڅې) د څو واړه اړولو را اړولو په خاطر څو چنده سوې ده. مور ته له پخوا څخه د پښتو ټولني فيصلې پرته وي او له هغه سره مو ځانونه عيار کړي وو. ما پخپله سره له دې چې د ښونځي په لومړيو ټولگيو کې مي (کښي) هم لوست او هم مي کښ، خو کله چې مي هغه هېر کړ او پر ځای يې له (کي) سره هم په ليکلو او هم ويلو کې عادي سوم، ناڅاپه د باره گلۍ فيصلې را باندي راغلي ((سپېدې)) ته چې به مي څه لېږل، مجبوروم چې د شلو دېرشو کلو عادت پر خلاف کار وکړم. د (ياگانو) يو راز لاهم د (نيولوجيزم) په (Neologism) کارولو بيا بل غم پېښ کړئ دئ. له اوږدې يا سره مينې خو ښه واپاره! په اوږده يا سره د نيولوجيزم وينگ که يوه انگرېز ته واورول سي، نو به يا په پوه نه سي، يا به له خندا ورته شين وي. د جوړونو په برخه کې دا خبره منم چې دا کار د مسلکي پوهانو Prefix او Suffix دنده ده خو اوس زه پکښي يوازې انحصاريت وينم. زما مخي ته اوس سم دلاسه د له پاره دوه لغتونه چې دواړه د ژبې د مسلکي پوهانو له خوا کارول سوې دي، د (مختاري او روستاري) او (مخوندي او وشاندي) په شکلونو کې پراته دي، خو دا دوهم ته يې څوک زړه نه ښه کوي. (پروفيسر گل جنان ظريف ورته مخنيانې او وروستيانې ټاکلي دي). د کره ليکونکو په ليکنه کې هم کله کله د (خو) ځای موندل کېدلای سي. د مثال په توگه (بېلنگ د يوه تاري... په زياتونه يا پيوندونه له يوه ساده ويي څخه رغېدنه مومي) له (رغېدني مومي) پر ځای ماته (رغېږي) فصيح و خوندور ښکاري. د (په) او (پر) د کارولو په برخه کې بيا هم ملاحظات لرم. په

(واښه پر خوله رسی پر غاړه) کي خو (رسی پر غاړه) د چا خبره د خدای رضا ده، مگر (واښه پر خوله) نو د (حسن او حسین غزا) ده. ذهن مي يې هېڅ نه سي منلای. زه د (واښه پر خوله) څخه داسي مفهوم اخلم چي (واښه) د خولې (د پاسه) پراته دي. نور مثالونه يې (میچ پر پزه)، (برېت پر شونډو) دي. چي (میچ) او (برېت) دواړه په ترتیب سره د (پزي) او (شونډي) د پاسه دي. (واښه) خو باید (په خوله) کي وي نه (پر خوله). که دا لاندې مثالوته ځیر سئ و به وینی چي په ټولو کي (پر) د (د پاسه) په مفهوم راغلی دی.

پاس پر کمر ولاړه گله

نصیب د چا يې اوبه زه در څپژومه

++++++

چي مازیگر سي زړه مي ښه سي

پر گودر جوړ سي د منگیو کتارونه

++++++

++

– پر څه تگ سړي واوښتم، پر خوله يې غوزار کړم

– پر خره سپور خر ځيني ورک

– ولي مي پور نه راكوی؟ وروره! ناداره يم ناگاره نه يم، څه وخت مي لا د خدای پر او یجه پر پرده که

. خدای کول پر رشه به دي غاړه درو باسم

. – ښځي په ښراوو کي وايي: د مغزي پر دره غوزار سي، دا کار د کړو و چي تا وکړ

. – جنگ پر غله دی، غله په کندو کي ده

له دې مثالو څخه به څرگنده سوې وي چې (پر) د يو شي د پاسه مفهوم بنسټي. ځکه نو (واښه پر (خوله) معنا (واښه د خولې د پاسه) او (واښه په خوله) يعنې (واښه په خوله کې نيولې دا چې ويل کېږي له (په) سره (کې) هرو مرو بايد راوړل سي، زما په خيال قاطع حکم نه دی. تاسي : دا لاندې مثالونه ولولئ چې اولس يې په ورځنيو خبرو کې کاروي

- .. پلانی پيا ز په گنده په ډوډۍ پسې گززي. يعنې ډېر غريب دئ
- .. پلانی ډېر خواگرځن عادت لري، نصواري په خوله، خبري کوي
- .. زوی مي کور پرېښوو زه په منډه ځيني راغلم
- .. هلکه! په ماشه گوتې مه وهه، نه وينې چې توپک ډک دئ

: يا د لنډۍ هم واورئ

گل مي په لاس درته ولاړيم
يا مي گل واخله يا رخصت راکه چې ځمه

. په پورتنیو مثالو کې ضمني (کې) سته خو حذف سوئ دئ

* طالبان غواړي پر ټولو قومونو (لږکیو) د پښتنو کلتور ومني* (گوربت مجله) ډویمه گڼه ۱۶
 (مخ) (کلتور) په قومونو منل کېږي، نه (پر قومونو). که د (منلو) پر ځای (تپل) وای نو (پر قومونو) ورسره جوړېدل. (طالبان غواړي پر قومونو (لږکیو) د پښتنو کلتور و تپي) د (په) او (پر) بیخایه کاروني د متقدمینو متونو ته هم لار موندلې ده. د احمد شاه بابا د پوان په نوي چاپ

(۱۹۹۹م کال) کي د بابا کلام کي د (په) پر ځای (پر) د سوتی په زور ځای سوئ دئ او گویا د بابا کلام معیاري سوئ دئ. آیا دا کار به مو په څېړنه کي بی لاري نه کړي؟ آیا راتلونکي په داسي فکر ونه کړي چي د (پر) دغه راز کارول له احمد شاهي عصر څخه را پېل سوي دي. زه دا کار د لوی استاد علامه حبیبی څېړه پر پښتو خوارکی باندي ظلم بولم.

د پښتو لغت جوړونې د څلورو اصلو فېصدي، خو کورټ په پام کي نه نیول کيږي. مېړه هغه دئ چي ډېر یې جوړ کړل. له څوارلس سوو کالو راهیسي عربي دود سوی لغت ته داسي په کرکه کتل کيږي لکه چي دا نن چي د چلتار والو لښکر زموږ پر خاوره راتوی سوي دي. که چا د (هیواد) پر ځای (وطن)، که یې د (لامل) پر ځای (علت، سبب) وکېښد (ناکره) گوزار پر کيږي. پر دخیلو لغاتو چي پېړۍ و اوږي نور نو د ژبي خپل مال وگرزي. د دري ژبي په کمالاتو کي یو دا راوړي چي دري ژبي خورا ډېرې دخیلي کلمې په ځان کي داسي هضم کړي دي چي څوک د پردي لغتونو خیال نه سي ورباندي. پوهاند دوکتور جاوید په خپله یوه لیکنه کي لوستونکي (سبا ناري) ته وربولي او لیکنې چي مېز، صندلي، چاینکه، قاشق، نعلبکی ټولي پردی کلمې دي یوازي وچه ډوډۍ (نان) د دري ژبي خپل مال دئ مگر دوی هیڅ کله و مېز، صندلي، چاینکه، قاشق، نعلبکی ته لغتونه نه جوړوي. موږ لگیا یو شنبه و یکشنبه پښتو کوو! د عربي ژبي د خپلو کلمو چي زموږ ژبه په دې څوارلس سوو کاله کي و نه خوړله، نور یې هم نه سي خوړلای. زما دا خبري باید په هیڅ راز د (ملایي عربیت) په ترمنځ رانښکيل یو. له یوې خوا مو Extremism مانا تعبیر نه سي. خبره داده چي موږ د دوو (جرگې) ته (حل و عقد)، (روغتون) ته (مستشفى) رواچېږي له بلي خوا مو د سلگونو کلو دود سوو کلمو ته هر څوک په خپل سر نوي بدیلونه اېږدي. د سیاست په ډگر کي خو مو د دوو ایکسټریمزمو په انډه و خرکي وطن بایلو ❖ نه پوهېږم چي په ژبنۍ برخه کي به څه شي د لاسه ورکو؟ دري ژبه چي د دوو مرو دخیلو کلمو سره نه مړه سو نه تر سیالانو کمه، پښتو به ولي سي؟ تاسي تلو پزیرون د منصور له داره را کښته کړئ نوم به یې خدای خیر کړي. (مېړه یې دار ته خپژاوه ❖ میرمني ورته وویل چي ماته له بناره کونبي راوړه!) د دود سوو نومونو له پاره نوو ټاکنو سمه نتیجه هم نه ده بښدلې. (کوته سنگي) هیچا هم (میرویس میدان) نه کړ او (خوشحال مېنه) هزارگان لا هم په داغه نامه بولي. د ځینو لغتونو د بلیکېټونه بیخي د ورکېدو په حال کي دي د

(تلوار) کلمه خو هډو کارېږي نه. او داسې نورې هم ډېرې بېلگې سته. ځینې چې په لهجو کې پاته دي هم د زکندن سلگۍ وهی. په لهجه کې (سرانس) د (حریص) په مانا سته مگر د محلي دیالکت . تپه یې خوړلې ده او پر ځای یې د (ورسترگي) ثقیل لغت کارېږي

زما په نزد د نیولو جیزم په برخه کې په موزد (کډي مو بارېږي، زوی می را ملا که) کانه سوې ده. موزده اوس د ځان او ژبې د فنا و بقا مساله پرته ده (کره) و (ناکره) خو یې پر لویه لار پرېږده. که د کوچني ملا اذان اورئ نو کومه فیصدي چې د پښتو د لغوی زېرمې له پاره د کره لیکنې د لارویانو لخوا ایښول سوې ده، هغه مراعات کړئ. او که مراعات نه سي نو به پښتو ژبه د نیولو جیزم تر گوندو لاندې سي او په دې ډول به د هند و اروپایي ژبو په چوکاټ کې یوه بله ژبه وزېږي او نوم به (یې نو گوره چې څه وي)؟ (۲)

د مارچ لسمه ۲۰۰۰

ټورنټو ♦ کاناډا

. علامه رشاد مرحوم د مقالې د لیکلو پروخت ژوندی و (۱)

دا لیکنه په گوربت مجله کې (لومړي کال ♦ څلورمه گڼه ♦ اپرېل، مې ۲۰۰۰ م) خپره سوه. په (۲) ورپسې گڼه کې بناغلي آصف صمیم د هغې او بناغلي شپون د لیکنې په جواب کې یوه مقاله خپره کړه (لومړی کال ♦ پنځمه گڼه ♦ جون، جولای ۲۰۰۰ م). په دې مقاله کې د نیولو جیزم پر اړتیا خبرې سوي وې، چې گټورې خویبځي ډېرې وې، مگر زما داند پښتو جواب ځکه نه و، چې زه خود نیولو جیزم له واقعي او اصولي مفهوم سره مخالف نه یم. نیولو جیزم خود نوو علمي، ساینسي، تخنیکي، سیاسي نومونو له پاره روا دی، نه په ژبه کې د خورلسو پېر او وړده عمر لرونکو لغتو له پاره. د دې لیکنې جواب ما وکینن او گوربت مجلې ته ورو لېږئ. د خپرېدو په باب یې پوره ډاډه نه یم. دغه جوابیه مقاله به د همدې ضمیمې په ۱۶۹ مخ کې ولولئ

دمتروکواو ارکاییکو

لغتونوپه ژوندي کولوکي د علامه رشاد(رح) هڅي

د پښتو ژبې اوبلي هري ژبې لغوي زېرمه د څلورو چينو له لاري شتمنه کېدلای سي. يوه يې د متروکواو ارکاییکو لغتونو بيرته ژوندي کول او بابل (دودول) دي. نوري درې يې له لهجوڅخه را اخیستنه، له نورو ژبو څخه پورونه او دنويو لغتونو جوړونه ده. متروک لغتونه يو وخت په ژبه کي مروج لغتونه وو او په ورځنيو محاورو کي کارېدل. دې پوښتني ته چي ولي د زمانې په تېرېدلو سره د لغتونه له استعماله لوبدلي دي، ژبپوهان جواب ويلاي سي. زه يې نه صلاحيت لرم او نه لايسنس. خود و مره پوهېږم چي ځيني لغتونه دخپل ژوند په اوږدو کي له عمومي ژبې څخه لهجوته رامحدود سي او بيا په ټاکلي جغرافيايي ساحه کي دکورنيو ترچوکاټه پوري دگوبنه کېدلو پروسه تعقيب کړي او ورپسې له استعماله ولوېږي چي دانوزما په فکر د يوه لغت (ويي) مړينه بايد وبولو. دارکاییکو او متروکولغتونو بيا ژوندي کول يوه ژبنۍ دنده ده چي ځيني پوهان يې په مينه اومسئوليت سره پالي. علامه رشاد(رح) يوله دغو پوهانو څخه و، چي د زړو لغتونو رازوندي کول او بيرته رواجول يې د پښتو ژبې دغنا له پاره گټور کار باله او په ټينگه يې پاله.

ارواښاد استاد گل پاچا الفت پخپله هغه تقريظ ډوله يادونه کي، چي د پښتو ټولني درئيس په توگه يې د علامه رشاد مرحوم د (لودي پښتانه) د کتاب په سرکي راغلي ده او په هغې کي يې د علامه استاد له خواد زړو لغتونو دکارولو په برخه کي، سر بېره پردې چي دا کار يې د افادې د گرانولو سبب گڼلی دی، بيا هم داسي کښلي دي: "... بناغلي رشاد په پښتوليکلوکښي دغسی لغاتو ته زيات مايل دی او د پخوانو په شان ځيني زاړه لغات په زاړه ډول استعمالوي، دا کار د ځينو مړو يا نيم ژواندو لغاتو د ژوندي کولو د پاره ښه دی او ده پکښي همدغه گټه ليدلې ده. زه دا کتاب (يودروندا اثر گڼم او خپل ملگري ته ددغه برياليتوب تبریک واييم).^۱

علامه استاد مرحوم چي د مترو کولغتونو د ژوندي کولو تلابن کاوه ، حق یې درلود . ځکه که د لغتونه په ورځنیو خبرواترو اولیکنو کي کارنه سي اوله استعماله ولو پري نو وروسته مري .
 زما د خپل ژوند تجربې رانېولې ده یوزیات شمېر لغتونه ، چي ماڅو کاله وړاندي په لیکنو کي لوستل ، اوس یې ان دخپلو بناروالو اولهجه والوپه لیکنو کي لږ وینم اوبېرېرم چي که د ابهر . همداسي روان وي ، یو وخت به د دغو لغتو د پاتاله پاره لاسونه پورته سي .

زما د مشاهدې له مخي مور په تېرو دوو درولسيزو کي (بډای) او (مور) لغات په (شتمن) باندي تري تم کړل ، (یرغل) مور په (برید) له منځه یووړ ، (ایلچي) مور په (استازي) ورک کړ ، (جنگ) مور په (جگړه) ووايه ، (وطن) مور په (هیواد) نېستي کړ ، (غولی) مور په (انگر) پایمال کړ ، (تاداو) مور په (بنسټ) له بېخه وکینس ، (رېږه) مور په (ستونزه) پسي واخیستله ، (لیکه) مور په (کرنه) پاکه کړه ، (کوچنیواله) په (وړکتوب) ووژله ، (جنگیالی) مور په (جگړه مار) بنځ کړ ، (اخته) (بوخت) او (مشغول) مور په (لگیا) الیش کړل ، (تلابن) مور په (هڅه) نفی کړ ، (کړنه) مور په (غندنه) محوه کړه ، (نجلی) مور په (جنی) ترپنولاندي کړه ، (کرار) مور په (ورو) وخور ، (په) مور په (پر) په فتوا مسخه کړ اول لگیایو د مسخه کولو او محوه کولو د ابهر پسي پالو او په ځان نه پوهېږو چي دخپلي ژبي لغوي زېرمه مو د چونگېنو د هغه منگوتی په شان گرزولې ده چي (یوه وراچوو ، دوي بیرته ځني غورځي) . دغه معادل لغتونه اوس نویو زلمیو ته داسي بنوول کېږي لکه داچي یوازي او معیاري لغتونه وي اودا نور غیر معیاري ، بې خونده او پردي لغتونه . د دغو معادلو لغتونو پررنگ و خوند زه هیڅ اعتراض نه لرم خواند پښنه مي ددانورو لغتو د مړیني په باب زیاته ده .

دلغتونو مرگ وژونديوه طبیعي پېښه گنلای سو خو که وساتل سي اوله مرگه وژغورل سي دژبي غناورزیاتوي ، د مطالبو د افادې وسایل غښتلي کوي او پراخوي یې او دکلام رنگیني ورپه پروي .
 کاظم خان شیدا که (رنگین الفاظ) د (شعر د پیکر) له پاره (رخت وزپور) بللي دي ، زما په خیال د (نثر) د ناوي ښکلا هم ورزیاتولای سي اود دغه راز ښکلاد جلوتماشه هغه وخت کولای سو ، چي دژبي دکره کولو اخلاص دهغې د سوچه کولو او محدودولو په لېونتوب راڅخه الیش نه سي . ماته چي یو وخت پخپل وطن کي دژوند کولو نېکمرغي میسره وه نومي دڅه مودې له پاره د پښتو ترجمې په یوه څانگه کي کار کاوه . هورې مور پارسي مطالب او خبرونه په پښتو اړول . دژباړي

په جریان کې که به د (اظهار نمود، ابراز کرد، وانمود کرد، خاطر نشان ساخت، افزود، خاطر نشان نمود، خاطر نشان کرد، اضافه نمود، اضافه کرد) له رنگارنگو عبارتو سره مخامخ کېدلو، یوازې او یوازې مویه (څرگنده کړه) یا کله کله (زیاته کړه) ترجمه کاوه. که به مایابل چا دهغه پرځای (و بنوول، و بنودل، وویل، بنکاره کړل) عبارت راوړ، د نه معیاریتوب په گناه محکومېدې او په اصطلاح تصحیح کېدې به. ماته به له خپلې ژبې څخه دلغتونو پر دغه راز ایستلو باندې هم غوسه راتله او هم به خواشینې کېدلېم. غوسه به په دې راتله چې د معیاریت له علمي مفهوم سره ولې لویې کېږي او خپه به په دې و چې زموږ ژبه خوله لویه سره دومره خواره لاهم نه وه. دا خواري یې اوس ور په پېڅه کوو. د ډېرو په عصر کې موندانگرېزې ژبې ستون د انواعوله پاره (ډېره، تیره، سخره، کرکنده، کانی، شگه، گوسه، غرگی ...) درلودل. اوس د معیاریت په هڅه یوازې (تیره یا ډېره) کاروو، دانور ټول له استعماله ورو ورو لویږي. گویا په بدویت کې مودیوه مفهوم له پاره او وه اته واریانته درلودل خون په یوویشتمه پېړۍ کې د متنوعو رنگارنگو لغتونو په پوځي کولو نوکان باسو.

علامه استاد مرحوم له د خپلو لغتونو سره دومره زیاته د بنمې نه درلوده. متروک لغتونه یې زیاتره په شعر کې کارول او په نشر کې یې د خپلو لغتونو پر کارولو صرفه نه کوله. کوم هدف چې استاد مرحوم په څېړنو کې پاله، لنډه تنگه ژبه د دغه هدف در سولو تر عهدې نسوای وتلای. زه پخپله په سر سره له دغه راز ستونزې سره مخامخ سوې يم. ماد پښتنو قومونو د اتنیکی جوړښت په باب یوه څېړنه کړې وه. دهغې په باب په یوه کتاب کې یادونه هم سوې وه. ما غوښتل چې پخپله یوه بله لیکنه کې خپل استدلال ته د پیاوړتیا له پاره د دغه کتاب حواله ورکړم خو مشکل مې دا و چې په کتاب کې د کارول سوې ژبې له اسیته نه پوهېدلېم چې زما څېړنه پکښې تایید سوې ده که رد سوې! علامه استاد خپله څېړنه په هغه راز ژبه کېښله چې استفاده ور څخه عامه کېدلای سوای. خوشعربې بیا د متروکولغاتو د ژوندې کولو له پاره وسیله گرزولې وه. دوی به زما په فکر د احقیقت په پام کې نیولې و چې دلغتونو په بابا وانا (نیا) پسې څراغ وپلته را اخیستل د ژبې د متخصصینو مشغولا باید وي. یولغت چې په یوه ژبه کې کېږي، پېړۍ پېړۍ تېرې کړي وي، باید د خپلې ژبې مال یې وبلل سي او د افادې په عملیه کې یې په کارولو باندې څوک ونه شرمېږي.

ماته چې کله د حمید د (نیرنگ عشق) مطالعه میسره سې ، ډېر خوند پر اخلم او د شعري بنایست و رنگینی له خاطره خویې د پښتو ژبې او پښتنوله پاره سترویا پرېولم. د بناغلي استاد صمیم دا خبره د زړه له کومې منم چې وایې نیرنگ عشق زموږ منلي شاعر عبدالحمید مومند په ډېره خوږه اوروانه پښتو مثنوي په خورالورادبي قوت ژباړلې ده (۲) خو پر څنگ سمدلاسه دا خبره ذهن ته راسې چې آیادغه ویاړبه د رنگارنگو د خیلو لغتونوله کارولو پرته زموږ پښتنو په نصیب سوی وای؟ او په یوه محدوده و محصوره ژبه به دغه راز شهکار نړیوالوته د وړاندي کېدو جوگه سوی وای. زه خو وایم . هیڅکله نه

استاد مرحوم به تل تر نویو جوړونو د زړو لغتونو ژوندي کولو ته ترجیح ورکوله. دی دنویو جوړونو په اړتیا پوه و او د اکاریې دننۍ نړۍ د علمي پرمختگونو او ورسره سم یې دنویو ساینسي او سیاسي اصطلاحاتو د منځ ته راتلود به پر د چټکتیا له خاطره یو ژبني ضرورت گانه او په دې لار کې یې اخیستل سوي گامونه په کلکه څارل. زما په یاد دي یو وخت یې په تېلفوني خبرو کې راته د (چارواکي) نوې جوړه سوي کلمه خورا ډېره وستایله. خو پخپله یې دلغت جوړونو په برخه کې عملي برخه نه اخیستله. مسلمه خبره ده چې په دې برخه کې یې تېر بل هر چاهم علمي صلاحیت درلود او هم کفایت. نو د اکاریې ولي نه کاوه؟ ځکه یې نه کاوه چې استاد مرحوم د ژبني زېرمې ایښي وو او په Preiorities د بډایولوله پاره پخپل علمي وادبي فعالیت کې ځانته اولویتونه هغو کې له لهجو څخه د لغتونو اخیستل او بابل او د مترو کولغاتو دوهم وار رواجول ددوی د متمرکاريه سرکي راغلي وو .

زما په فکر علامه استاد (رح) د ابل حقیقت هم په پام کې نیولی و ، چې دنړۍ د ژبو د پرمختیا پر اوونه دهرې ژبې پخپل ځانگړي علمي وادبي و تاریخي دریځ پوري تړلي دي. ځینې ژبې د پرمختیا په داسې یوه پړاو کې وي چې د لیکدود و دیوالی او تجانس ته یې تر هر څه وړاندي باید چاره و سنجول سي خو ځینې بیا تردې پړاو قرونه وړاندي تیري سوي دي. زه خو وایم که یو څوک د خپلې ژبې . د لیکدود پر توحید باندي کار ته اړتیا احساس کړي ، ځان او خپله ژبه باید ورته سپکه ونه ایسي

مورزياتره وختونه د دغه راز حقارت بنکار سوي يو او په نتيجه کي مواد بي وژبنيو غتيازيو ته لاس اچولی دئ. دنړۍ له ډېرو پرمختلليو او بډايو ژبو سره مودسيالی او برابری، غير واقعبينانه ادعاوي سرکړي دي. په داسي حال کي چي د ژبو پرمختيا او سمبالتيا دهغي دويونکوله پرمختگ او سمبالتبت سره سيده اړه لري. د پښتو ژبي د بشپړتيا او کره تيا له پاره دنورو ژبو له تجربو څخه گټه اخيستل يو معقول او پرځای عمل دئ خو هره تجربه بايد دخپلي ژبي د واقعي حالت په پام کي نيولوسره تطبيق سي. داسي کالی په واغوستل سي، چي پرتن يې برابر وي. داقانون د ټولني د ژوندانه په ټولو اړخونو کي جاري و طاري دئ. که يوملت پخپله خاوره کي اورگاډی ونه لري او واکمنان يې له نورو دولتوسره دسيالی په انگېزه داټومي پروگرام د تطبيق په سوچ کي سي، زما په فکربه يې هم ځان خطا ايستلي وي هم نور. خپله ژبه هرچاته هم خوږه وي هم اصيله. د چا خبره (کارگه وایي زما سپينککيه زويه، جرگی وایي زما پستکيه زويه). په دې لړ کي د پښتوانکشاف و انحطاط، خوږوالی و تريخوالی، زيروالی و نرموالی، پرمختگ و شاته تگ، بډايي و نېستي پخپله په پښتنو اړه لري په بل هيچا اړه نه لري. دهغي د غنا او بډايی له پاره که څوک د پښتو دخپل واقعي حالت له په پام کي نيولو پرته دنړۍ دنورو ډېرو پرمختلليو ژبو دانکشاف پراوونه د سوتي په زور پخپله ژبه باندي تطبيقوي، نتيجه به يې هغه راز وي لکه

زموږ سو سياليسټانو او سويتيسټانو چي د افغاني ټولني د وړاندي بېلوله پاره د پخواني شوروي اتحاد نسخې ټکي په ټکي عملي کول غوښتل او په نتيجه کي يې هيواد له او سنيو سياسي و ټولنيزو مصيبتونو سره مخامخ کړ. دلغت جوړوني خبره بايد د ژبي ماهرانو ته پرېښوول سي خو په ژبه کي په مروجو دخيلو يا غيرد خيلو اخښلو بڅښلو لغاتو باندي بايد په دې خندنۍ پلمه لاس ونه وهل سي چي گويا، داکار ايرانيان هم کوي، المانيان يې هم،، ځکه يې موږ هم بايد وکړو!

دهرچا او هري ژبي اولويتونه توپير سره لري او دا هغه خبره وه چي علامه استاد (رح) هروخت پرې ټينگار کاوه. په (افغان ولس) نومې مجله کي ددوی له خولي څخه پرانقل سويو خبرو باندي زه هم شهادت ورکوم چي ويلې يې دي... دنوولغاتو ضرورت زه هغه وخت احساسوم چي موږ ټولي لهجې راټولي کړي وي او ددې څخه نور مایوس يو چي په لهجو کي نورڅه نه دي پاته او يا فرضاً ادب موټول داسي ذکر کړی وي، بيان کړی مووي، چاپ کړی مووي، دخلکوپه لاس مو ورکړی وي، چی هيڅ نه وي پاته، نو اوس موږ وضعي ته ضرورت لرو. نو ترهغه وخته چي موږ اکارنه وي کړی، دنوي

وضعې له پاره قدم اخیستل تقریباً د ژبې پردغه برخه باندې چې داپه لهجوکي ساتل سوې ده ، یو ظلم دی. (۳) زه به دومره پرزیات کړم چې له (نوي وضعي) څخه داستاد (رح) مراد د مروجولغتونوله پاره وضعه کول دي. نوي ساینسي و فني و علمي اصطلاحات له دې حکمه څخه مستثنا دي .

زموږ د منلي استاد پوهاند دوکتور زیار صاحب دخولې خبره ده چې وایي ... دلري اوبري پښتونخوا یوه سیمه او خپل اوزی رانه پاتې نه دی چې څه له پاسه دوه سوه کتابچې مي پرې (۴) ډکې کړې دي. د پښتو وییپانگې دویمه برخه (زړه پانگه یا ارکاییزمونه) څېړاند دوست او استاد صمیم خپاره کړي اونوي پانگه یانیولو جیزمونه هم مایه یولس زریز سیندگي کې له چاپه راکښلي ... (۵). خود خواهینۍ خبره داده چې دغه ستره زړه پانگه همداسي لاس نه وهلې په کتاب کې بندي پاته ده او څوک یې د ژوندي کولو او ورواجولو هڅه خو پر پرده ، د کارولو توصیه لاهم نه کوي. زموږ د پر زور پر نیولو جیزمونو دئ او بس همدامو د ژبې د کره کېدني تادا وگرزولی دئ. علامه رشاد (رح) زړې پانگي ته ډېره پاملرنه کوله په تېره بیا په شعر کې. او د پاملرنه یې یوازي دخپلي لهجې پانگي ته نه وه بلکې د پښتو ټولې لهجې یې په پام کې وې. طبیعي ده چې په دې لړ کې یې دخپلي لهجې زاړه لغتونه ډېر کارولي دي. مایو وخت په یو شعر کې (دور د ورکه) استعمال کړې وه. علامه استاد سمد لاسه د عبدالقادر خان خټک دا بیت راته ووايه، چې په هغه کې :

شاعر د (بربوکی) ویی د کندهاری لهجې (دور د ورکه) له پاره راوړی دئ

که سفله څښتن د جاه شي په داڅه شو؟

په معنی بربوکی - پورته کړ خسری

او ورپسې یې د دغې کلمې په باب مشرح تفصیل ورکړ اوزیاته یې کړه: د عبدالقادر خان خټک په کندهار چاپ دېوان کې دا کلمه (بربوکی) ثبت سوې ده. په پخوانیو خطي نسخو کې گاف هم دکاف په شکل لیکل کېدلی او د بربوکی په ثبت و ضبط کې دغې قاعدې اغېزه کړې ده. ماته یې . د بربوکی د استعمالولو توصیه هم وکړه .

بل وخت یې د (ترمي) او (کوشیر) کلمې راته تشریح کړې او ویې فرمایل: دا کلمې زموږ اوستاسي په کندهاری لهجه کې نه کارېږي، زده یې که او په لیکنه کې یې استعمالوه

زما یقین دی چې د ژبې د اطللس د برابرولو په باب د ساحوي ریسرچ په ترڅ کې به د سیمه ییزو لغتونو لویه برخه، چې په ټاکلې جغرافیوي محدوده کې ایسارپاته دي، ثبت سوي وي. په دې کې به د پرداسي لغات هم وي، چې نن یې معادل نیولو جیزمونه کارېږي. کاشکې د دغو لغاتو د خپرېدو له پاره هم هڅې سوي وای او یوازې په کتابچو کې یې په ثبت بسنه نه وای سوي.

په دې ترڅ کې مې یوه بله دیادونې ضمني خبره هم پر زړه باندي راغله او هغه د ژبې د اطللس د برابرولو په برخه کې دیونسکو او افغاني ټیم د کار او فعالیت په باب ده. مورته دا خبره معلومه ده چې په دغه افغاني ټیم کې یو فعال او هڅاند غړی پوهاند دوکتور زیار او دده پرڅنگ د ټیم نورو غړو ارواښاد الهام، ډاکټر عبدالرازق پالوال، استاد حبیب الله پښتون زوی جاج، استاد پوهندوی نور احمد شاکر او استاد بایزید اخک هم شامل وو او په مینه و جدیت سره یې خپلې څېړنې مخ ته بېولې. د دې ټیم له غړو څخه له نېکه مرغه دوکتور زیار، ډاکټر پالوال، استاد بایزید اخک، استاد پښتون زوی ژوندي دي. استاد پوهندوی شاکر په کاناډا کې اوسي، په فزیکي لحاظ ژوندي دی خو له بده مرغه داسې ناروغي په پورې ده چې درغېدلو امید یې لږ دی (۲). مور له دغو بناغلو څخه ټینګه هیله لرو چې د خپلو کلونو کلونو زیار او کړ او په باب راتلونکي ځوان نسل ته معلومات ورکړي. زموږ هیواد د حوادثو او توپانونو مېنه ده. خدای مه کړه د دوی ارزښتمن زیار د توپانو څپې له ځانه سره یونه سي او تري تم یې نه کړې او یا سبا یې بل څوک د ځان مال ونه گڼي.

د علامه استاد رشاد (رح) د لیکنې او تدریس په ژبه دده هر شاگرد او لوستونکی پوهېدی او پوهېږي. دده شعر د زړو او مترو کولغاتو نوسره سره هر چاته خوږ او د پوهېدلو وړ او دی. دده په زرگونو شاگردانو کې څوک یو تن لاهم نسې موندلای چې ودي وایي: زه د استاد په تشریح اولوست نه پوهېدل. دده د افادې ستاینه د هر چا پر خوله وه. دا ولې؟ دا ځکه چې دده ژبه له پښتانه قامه څخه

پر دی نه وه. له بده مرغه نن پښتانه دهغي ژبي په پوهېدلو کي مشکلات اوستونزي لري ، چي د (کره) په نامه ورنسول کېږي .

۷) (علامه استاد رشاد د پاك خدای و بڅښي اوددوی کاردی تل د پښتنوزلمیو دلاري مشال وي)

محمد معصوم هوتک

او کویل - کاناډا

نومبر ۲۰۰۵ع

رشاد - عبدالشکور - لودي پښتانه - (ب) مخ ، پښتو ټولنه - ۱۳۳۲ ش (۱)

د عبدالحمید مومند کلیات - (پینځه) مخ - دانش خپرندویه ټولنه - ۱۳۸۳ ل (۲)

افغان ولس مجله - شپږم کال - لومړۍ گڼه - ۴۲ مخ . دلېمې مجلې د ۱۳۸۳ ل کال د ۴ - ۵ گڼې په (۳) حواله .

دا شمېره په (استاد زیار - د پښتني فرهنگ یوځلاند ستوری) نومي اثر ، ۱۴۹ مخ کي (۱۰۴) بلل (۴) سوی دی .

افغان ولس مجله - شپږم کال لومړۍ گڼه - ۹۹ مخ (۵)

پوهندوی نور احمد شا کر د دې مقالې ترلیکلوڅه د پاسه یو کال وروسته د ۲۰۰۶ع کال د جنورۍ په (۲) ۱۲مه د پنجشنبې په ورځ په ټورنټو کي مړ او د افغانانو په هدیره کي ښخ سو .

د الیکنه په کندهار کي د علامه رشاد (رح) د لومړي تلین په مراسمو کي گران سعید لودین (۷) ولوستله او په کندهار مجله څلرم کال ، پنځمه او شپږمه گڼه (لېنډی ، کب - ۱۳۸۴ ل) کي چاپ . سوي ده . د دغه تلین په مراسمو کي ما (هوتک) له بده مرغه گډون ونسو کړلای .

دا یوه می لا واورئ، نور نو ستاسي خوښه

مور پښتانه اوس د ډیموکراسۍ د تمرین په حال کې یو. په همدې مو لا نه ده اخیستې. زه دا خپل ځان درنښم چې څوک می خبره را غبرگه کړي، لږ څه سره وپېچل سم. خو خیر دي وي دا تمرین به نه پرېږدو. که یې نن د سهلو وس نه لرو، سبا ته به یې پیدا کړو. خبره می د ښاغلي استاد صمیم صاحب کوله. که اباسین راغلی نه وای ښه عنوان، ښه استدلال او ښه وړاندیز. لوستلو یې خوند را کړ. دوه پښتانه خواخوږي باید یوله بله سره همداسې د زړه خواله وکړي. ما پخپله تېره لیکنه کې له نیولو جیزم سره په اصولو کې مخالفت نه دی کړی. ها د چا خبره گوته می خدای مه کړه (اسلام) ته نه ده نیولې، (مسلمانی ما) ته می نیولې ده. د خوښۍ ځای دا دی چې استاد صمیم زما له معروضاتو سره په مجموع کې موافقه ښودلې ده او په لږ کې یې تر (ډېره پر حقه) بللی یم. کومو ځایو ته چې یې (خو) ایښی دی هغه حاشیوي خبري یا د کلي بیان څنډي دي چې شمېر یې اته دی. زه به اتو سرو ته یو څه توضیح ورکړم.

ښاغلی استاد وايي د ژبي د وپېپانگي په بشپړتیا کې ریشتیا هم چې څلور واړه آرونه ۱- (ارکاییزم، ډیالکتیزم، نیولو جیزم او اډاپتیزم) د دې زنځیر څلور پخې کړې دي، خو زما په اند د لاس په گوتو کې هم د اړتیا او استفادې د ارزښت له مخې توپیر جوت دی... زه هم سل په سلو کې همدا خبره کوم. زه غواړم هغه فیصدي عملي سې چې د کره لیکنې بنسټ ایښوونکو ایښي ده او په دې برخه کې دومره دوگماتیک نظر هم نه لرم چې که په سلو کې پنځه ویشته، دېرش سوه زما به چينغي پورته سي. یه، زه وایم اوس خو مور هغه نوري درې برخي بیخي هیري کړي دي. ښاغلي استاد د امیر عبدالرحمان خان د درباریانو د نکل په راوړلو سره پر دوو خبرو ضمني اعتراف کړی دی یو دا چې پر نیولو جیزم باندي تراندازي زیات زور اچول د (گونگوتیو) خوړل دي، نه د وڅکو. او بل یې په دې نکل زما هغه خبره تایید کړې چې مور په اولس یا پخواني ادب کې د لغاتو و موندلو له بهیر څخه په دې دلیل (لارچپه) کړې ده چې ارکاییزمونه خو (همپشه پلټل کېدای شي)، رايي نیولو جیزم ته پونده ورکړو. او په دې پونده کې مو د پښتو خوارکۍ نوکان وایستل. زه خود

بناغلي صميم صاحب په دغه جمله کي هيڅ راز نيمگړتيا نه وينم چي وايي د انځور ترکیب يا اسميه جمله دوه فاعله لري کلمات به يې د آر له مخي عربي وي خو دې کلمو زموږ په ژبه کي د څوارلس سوه کلن ژوند په ترڅ کي د اقامي سند تر لاسه کړی دی. زه يې کورن پښتو جمله بولم. د پښتانه له خولې راوتلې ده او بل پښتون له قاموس پرته پرې پوهیږي. د ژبي دنده (وظیفه) هم دغه ده.

د استاد صميم دوهمه څرگندونه زما د ليکنې يو حاشیوي ټکی دی او د زیاتي تبصرې وړ يې نه بولم. زه بالکل موافق يم چي ارواښاد دوست شينواری د ارکاييزمونو په راغونډونه کي نه هېرېدونکي هڅي کړي دي. اروا دې ښاده وي. او ټول پښتانه يې کار ته په درنه سترگه گورو. ما چي د فاضل استاد رشاد صاحب خبره کړې وه، مطلب مي دا و چي هغوی ارکاييک لغتونه په نظم و نثر کي کاروي. له دې پرته مي بله خيره په زړه کي نسته. ما ته چي څوک د پښتو د پياوړتيا په لار کي يو کوچنوتی گام واخلي، د سترگو تور ښکاري. ارواښاد دوست شينواری خو د پښتو (ستور و) په کتار کي راولم.

په دې يادونه کي د بناغلي صميم صاحب زما په نو ورته خوشحاله وي جمله سر نه دی خلاص - ۳ سوی. علت يې دا دی، چي کنډويې لوستې ده او پر (وي) باندي يې ختمه کړې ده. که يې تر پايه لوستې وای، سر يې په خلاصې دی.

د باره گلۍ له پريکړو څخه وارد واره زما محترم استاد پوهاند زيار صاحب سر ټکولې دی او - ۴ ماته يې هم جرأت راکړ چي څه پروايم. په لوی لاس چي څوک ودانه وړانوي نو نتيجه يې هرو مرو دا راز وي چي ان استاد صميم صاحب لاد باره گلۍ د غونډي د برخه وال په توگه (دقيق خبر نه يم) د هغې فيصلې نه مراعاتوي. نه (کنډويې) ليکي نه (پکنډويې) بلکي (کي) او (پکي) کارې. د پښتو اکاډيمي مشر بناغلي ډاکټر راج ولی شاه خټک خو هم د همدغو نه مراعاتېدو له لاسه ژاړي. (گوربت ۴ ګڼه ۱۰ اپرېل ۲۰۰۰ - می) هغه د چا خبره، وايي (د کال خواری مي ولاړې، سپيني روپۍ مي ولاړې!) پاته سوه د ليک د بدلون خبره. روښانيانو که له ځانه ليکدود را ايست خو په هغه وخت کي د دولت لوانې خبره افغاني لفظ مشکل و لوست کېښ مه شه. د غسي دروېزه يې او

خوشحالخانې لیکدود هم درواخله. اوس خو افغانې لفظ لوست کېښ شه دا چې ځینې مشرانو او خواخوږو سلیقه یې بدلونونه پکښې راوستي دي، د هغو اغېزه خو کورټ صفر ده. نه باب (دود) سوي دي، نه چا منلي. نه د وزیر محمد گل خان مرحوم لیکدود کوم پیرو وموند، نه د خادم صاحب مرحوم، نه د خان شهید او نه هم د قلندر صاحب. داهسي عبث دارو مردک دي، فتح خان یې ډزوي.

په دې یادونه کې د پریفیکس او سوفیکس خبره پاته سوې ده او پر ځای یې ویل سوي دي چې ۵- زه (هوتک) ولي په (س) باندي د (شول) د مرستیال فعل او د هغه د بېلابېلو صیغو د لیکلو په امتیاز کې د خپلو مشرانو استادانو (علامه حبیبی او پوهاند رشاد) په پیروی کې ونډه نه اخلم؟

بناغلي صمیم صاحب. زه خو دا ونډه اخلم او د خپلو استادانو پر پله باندي په منظم ډول روان یم خو د (سانسور) استبداد دا واک راڅخه اخیستی چې لوستونکو ته خپل د زړه بیان په هغه (ډول و شکل) وکړم، لکه غواړم چې یې. که یو وخت درته زما د لیکنو د اصلي مسودو د کتلو فرصت برابر سو، تاسې به ووينئ چې په (شول) کې مي د (س) له امتیاز نه پوره گټه اخیستې ده. خو د خپرونو چلونکي زما لیکني هغه راز نه چاپوي لکه زه چې یې کارم. ان زما څخه یې دا واک هم اخیستی چې جملې دي پر خپل زړه برابري و ترم، لغتونه دي پر خپله سلیقه ورته و ټاکم. زه (پر پښتو لیکنه باندي...) ولیکم، دوی یې (پر پښتو لیکنی...) کړي. زه (د انصاف په حکم) وکارم، دوی یې (د نیاو په پریکړه) کړي. (گوربت) لومړی کال (څلرمه گڼه). زه (سول) وکارم، دوی یې (شول) کړي. زه (په) ولیکم، دوی یې (پر) کړي. زه (دوې وڅکي) ولیکم، دوی یې (دوه وڅکي) کړي (هیله) دریم کال (شپږمه گڼه). زه (رانیوی) د (خریدم) په معنا ولیکم، دوی یې (راونیو) د (گرفتم، گرفتار کردم) په معنا کړي. زه خپلي لیکني د دوی د اسانۍ له پاره په کمپیوټر کې چاپ ورو لېږم خو چې وروسته خپله لیکنه لولم ((پرېره زما وي اختیار یې د قاضي غلام)). نو بناغلي صمیم صاحب. ما اریان خو د خپلو استادانو پیروی ته څوک پرېږدي نه. هغه آثار چې ما پخپله یا تر خپل نظر لاندي خپاره کړي دي، هورې تاسې پکښې دغه (پیروي) موندلای سئ.

په دې برخه کې بناغلي صمیم ورور زما په شپږو اوو بېلگو کې چې راوړي مي وي، له ټولو سره ۶- موافق بنسکاري. یوازي يې له يوې سره خپله نه موافقه بنوولې ده او هغه پر قومونو باندي... د کلتور منل دي. په دې برخه کې به د خپلي ادعا د ثبوت له پاره د اولس دا دوې وراشې په ډېر صمیمیت وړاندي کړم :

۱- دا يې قبالة، په چا يې منې

۲- د چا پلار يې ولاکه په ومني

له (منل) سره د (پر) وييکي نه سي راتلای. که يې څوک د فاعليت و مفعوليت په دلايلو (په چا مني). په هغه کې نو څه سي ويل کېدلای. د پېچومي او به دي په زور څېړي

دلته (سرانې) تر (وړېستگي) بسیط بلل سوی او وړباندي درېدل بڼه گڼل سوي دي. گویا زما له ۷- نظر سره موافقه بنوول سوي ده. ما هورې د (تلوار) کلمه هم راوړې وي چې (هډو کارېږي نه). په دې برخه کې لکه چې هم موافق وي. خودا چې ما دي پر (وړېستگي) باندي د محلي ډيالکټ ټاپه وهلې وي، یوه غلط فهمي شانته بنسکاري، یا به بناغلي صمیم ورور زما عبارت هورې سم لوستی نه وي. ما په خپل عبارت کې غوښتي دي وښیم چې (سرانې) د محلي ډيالکټ ټاپه خورلې ده ځکه نو له استعماله لوېدلې دي. (وړېستگي) دا ټاپه نه ده خورلې. د مجلې په اووم مخ کې زما عبارت سم را نقل سوي دي خود تبصرې په وخت کې خبره وړانه سوي ده او داسي يې انگېرلي دي چې گویا ما (هوټک) پر (وړېستگي) باندي د (محلي ډيالکټ ټاپه) لگولې ده؟ ما ((وړېستگي)) ثقيل بللی دي او ثقيل خو نو دي. د خوشحال بابا او معزالله خان مومند او گنج پښتو مثالونه يې د ((ثقلت)) بار له اوږو څخه اخیستلای نه سي. که يو لغت په اولنيو متونو کې راغلی و، معنا يې دا : نه ده، چې هرو مرو دي فصیح وي. که داسي وای نو پير محمد کاکړ به ولي ويلای چې

د میرزا شعر به بڼه و، ولي درېغه

په وحشي الفاظو ده کړ ویران شعر

دغه برخه د ارواښاد پوهاند علامه حبيبي له لیکنې څخه په یوه اوږده اقتباس پای ته رسېدلې - ۸-
 ده. دا خبرې ارواښاد علامه لکه بناغلي صمیم صاحب چې اشاره ورته کړې ده ۳۱ کاله وړاندې کړې
 دي او د لغاتو د وضعه کولو پر عمومي اړتیا او اصولو یې روڼا اچولې ده. هغه وخت د هیواد په
 فرهنگي کړيو کې یوازې نظم ټینګ و. که به د لغاتو وضع ته اړتیا پیدا سو، د پوهانو په سلا
 مشوره به لغت ورته وټاکل سو او دود به سو. دا کار به سوکه و خو اصولي و. داسې نه و چې هر چا
 په خپل سر، حق و ناحق جوړوڼي کولې. کله چې د لغت جوړوڼي بهیر سر و اخیست نو بیا تاسې
 وگورئ سره له دې چې علامه حبيبي مرحوم د جوړوڼو اړتیا مني خو له روان بهیر څخه څه راز سر
 : ټکوي؟ غور راته کښېږدئ. علامه حبيبي وايي

د پښتو نثر چې اوس په متبوعاتو کې لیدل کېږي یا له راډیو او رېډل کېږي د نورو ژبو تر اثر لاندې
 یو کړ غېږن نثر دی چې باید تصحیح او د پوهېدلو وړ سي ❖ د ژبي اصلي بڼه او د ادا ډول او
 قواعد و ساتل سي ملفوظ او مکتوب سره لیري نسي ❖ له ځانه جوړ کړي کلمات پکښې کوترم
 نسي... په هر صورت اوسنی نثر چې کومې خواته روان دی د علمي ټولنو د توجه وړ دی. زه پر دې
 بېرېرم چې سبا به د لیکوالو او عامه خلکو پښتو دوني سره لیري سوي وي چې یو د بله به نه سره
 پوهېږي... ځني خلک په بڼه نیت د پښتو د سوچه کېدو ته اړم سوي دي له ځانه کلمات جوړوي او
 په پښتو یې ور نښاسي چې نور خلک نه په پوهېږي. د ژبي د غسي سوچه کول که په بڼه نیت وي هم
 د گټې پر ځای تاوان لري او یوه نامفهومه د پېرانیانو ژبه ځني جوړوي. دا کار د یوه سړي نه دی.
 ښايي چې د پښتو ژبي یو گڼ د پوهانو انجمن دا کار وکړي او هغه هم په داسې وخت کې چې ژبي
 عمومي څېړنه او پلټنه سوې وي او هغه کلمې چې په ژبه کې موندلې نسي بیا وضع سي ❖ د ژبي
 د سوچه کولو فکر لږ څه افراطي هم ښکاري ځکه چې پر کړۍ محکمه داسې ژبه نسته چې د نورو ژبو
 له کلماتو څخه کورټ سوچه وي

تاسي پرېږدئ چې د پښتونشر د گردو د خیلو کلماتو سره د دې وړسي چې علمي او فکري او ادبي او گران او پېچلي مفاهیم ادا کي چې علمي او فکري پانگه یې ډېره سوه او دا خوار بشرکی یې لږ څه غټ او تکره سو بیا هغه هر څه چې وغواړی زغم به یې ولري مگر اوس شیدو رودونکي کوچني ته د غټ سړي خواږه مه ورکوی چې سبا به یې په چاره پوري اریان یو. (وگورئ: پښتو چاپي آثار په (دوو تېرو پېړیو کې ۲۲-۲۳ مخونه) ۱۳۵۷ - کابل

د ژبي یو بل ماهر دوکتور د زرو یا مرو کلماتو پښتو کونه او د نوو لغاتو جوړونه یو راز ساري او حیاتي مبتلایي گڼلې ده او زیاتوي چې د دغې ساري ناروغۍ په مقابل کې او مه خوانان لکه متعلمین او محصلین معافیت نه لري او ژر په مبتلا کېږي (وگورئ هماغه اثر ۲۷۰-۲۷۱ مخونه) زه د دغې ساري ناروغۍ د شیوع نڅښې نښانې اوس وینم ځکه می نو غاړې خلاصې کړې . (نور نو ستاسي خوښه ۱)

سکار بورو ۱۰ کاناډا

سپټمبر ۲۰۰۰ ۲۸

. د اجوابیه مقاله د گوربت مجلې ادارې ته ورو لېږله او بنایي خپره کړي یې وي (۱)

سپلمې وهڅولم

څو ورځې وړاندې مې دخپل مصروف ژوند په سرگردانیو کې دومره وخت وموند چې په انټرنیټ کې د سپلمې پاڼه وگورم. په دغه پاڼه کې مې د (داود جنبش هم په سیند لاهوشو) مضمون ولوست چې په دې لنډۍ پیل سوی و:

مینی دې داسې لېونی کړم

په لاره ځم په لوتوولم زیارتونه

او په هغه کې مې یوه گیله ډوله یادونه د ځان په باب ولیدله. گیله داسې وه ... معصوم هوتک هم د علم په هسکو څو کوزماله شره خلاص بویه، چې هرڅومره معیاری ژبه په لغتوهم ووهي، له علمه یې گټه اخلم، غاښ پر غاښ کښېمنم خولیکني یې لولم.

زه د مضمون لیکوال ته د دوی دهغه درناوي له امله کورودانی وایم چې زمالیکني له ناخوښۍ سره سره لولي. دایې د اکاډمیک چلند یوه نخبه گنم. خدای دې تل پرهمدې چلند ټینګ ولري. ما پخپلو لیکنو کې کوم داسې څه نه دي موندلي چې هغه دي د پښتو ژبې د معیاری کولو هڅوته لغته ورکول وي. زه د بل هر پښتانه په شان له خپلې ژبې سره مینه لرم او غواړم چې دا ژبه غني سي، مواد او کتابونه پکښې زیات سي د علم او پوهني په هره برخه کې د پښتنو اړتیاوي ورپوره سي په پښتنو کې د کتاب لوستلو او څه لیکلوروحیه او عادت پیاوړی سي ... دې عالي هدف ته درسېدو په لاره کې ترخپله وسه او امکاناتو پورې هڅي هم کوم. خوددې هڅوله پاره خپل اصول لرم، خپل نظریات لرم او د نورو درنو دوستانو اصولو او نظریاتو ته درناوی هم لرم. مورپښتنو ته په کارده چې دمهاجرت په بېخونده ژوند کې له دې نوي چاپیریال څخه که نورڅه نه وي، نو دا یې یوه خبره خوباید هرومرو زده کړو او هغه د نورو نظریاتو ته په پراخ تندي غوړنیول دي. هرڅه باید پر خپل ځان تمام نه کړو. خدای شاهد دی چې زه په ځان کې د دغسي روحیې د غښتلي کولو په لار کې ښه پوره هڅه او کوښښ کوم.

ماته دا خبره نه را معلومېږي چې مانو د دغو قلمي هڅو په بهر کې معیاري ژبې ته څرنگه او چیرته لغتي ورکړي دي. البته د معیاري ژبې د اصولو، لومړیتوبونو او په تېره بیا دلغت جوړونو په باب خپل نظریات لرم او هغو ته پابندیم. په علمي نړۍ کې د ځانگړو نظریاتو درلودل باید د (لغته ورکولو) په معناتعبیرنه سي. د پښتو ژبې د معیار د منځ ته راتگ په باب د خپلو ځانگړو نظریاتو پر څنگ خوزه په پخپلو لیکنو کې د (سین او شین) له مسئلې او په یو، دوو ځایو کې د اوږدې (ی) پر ځای دلنډې (ی) له کارولو پرته له نورولو او برو لیکوالو سره په لیکنه کې هیڅ توپیر نه وینم او زما دې شعوري عادت زما د لیکنو په پوهېدلو کې هیڅ راز ستونزه پېښه کړې نه ده. زما خپله انتباه خود داده چې زما د لیکنو په پوهېدلو کې لراو برلو ستونزې هیڅ راز ستونزه نه لري. زما خو ترننه پوري په لیکلې یا نالیکلې بڼه داسې څه په سترگه سوي نه دي، چې د معصوم هوتک په دغه لیکنه باندې مورښه پوهېږو.

په څو محدودو افعالو کې په سین باندې د شین اړول دومره وړه او څنگزنه خبره ده چې په معیار پوري هیڅ اړه نه لري او نه په دې برخه کې دا و لښو او او سنیو پوهانو له خوا کومه غوڅه فیصله صادره سوي ده. که داد معیار یوه اساسي برخه وای نوز مور فاضلو مشرانو استادانو او د پښتو ژبې ستورو (علامه حبیبی، علامه رشاد او ارواښاد بېنوا) به هم داسې نه لیکلای. ماترننه پوري دهیچاله خولې دا خبره نه ده اورېدلې چې د دغه سین او شین دا و نبتلوله امله دي د علامه حبیبی، علامه رشاد او استاد بېنوا په کومه لیکنه پوه سوي نه وي یادي د مطلب په پوهېدنه کې د دغو کلماتو له اسیته، چې شمېر به یې په مشکل سره لسو ته ورسېږي، ستونزه ولري. په داسې حال کې چې دهغو سلگونو کسانو فریادونه اسمان ته رسېدلي دي چې د چا خبره په معیاري! جوړو سوو کلماتو باندې دنه پوهېدلو له امله یې له کلونو کلونو راهیسي وهي او څوک یې پر چیغو غوږنه ږدي. د دې چیغو یوه وړه بېلگه به درنو لوستونکو ته وړاندې کړم. ماڅه موده مخکې د سویس دو یانا په بناړ کې یوه دوست ته خپله یوه نوې چاپ سوې رساله (درنه کورنۍ) لېږلې وه. په لیک کې یې راته کښلې وه: رساله مي ځکه خوښه سوه چې ژبه یې همغه ژبه ده چې علامه حبیبی، پوهاند رښتین، استاد بېنوا او علامه رشاد کاروله. بې مبالغې وایم چې په دې او سنیو زیاترو لیکنو یا نه پوهېږم او یامی زړه ورته په تنگ شی او هیسته یې وغور ځوم. داسې

داد بیا تود پوهنځی د پښتو څانګې فارغ او همکارو. زما سره دلته چې یووالی نه لري او ترننه . مود مخامخ لیدني فرصت هم نه دی موندلی

ددې له پاره چې دخپلو لیکنو د اسلوب او ډول په باب مي بناغلو لوستونکو ته یولړ و ضاحتونه وړاندې کړي وي ، بده نه ده چې یوڅه پرعمومياتو باندې ورغږېږم .

د پښتو او نور وژبې د بېلابېلو لهجو په ځینو کلماتو کې کانسو نینتونه او واولونه توپیر سره لري او دا توپیر مراعاتول هیڅکله هم د معیار د تر پښولاندې کولو په معنا نه دي بلل سوي . پښتو ژبه خولا د معیاریت درجې ته در سېدو په لاره کې خالپوڅي (خاپوړي) کوي ، زه نوري پرمختللي ژبي در بنیم چې په هغو کې هم تراوسه پوري چا ددغو توپیرونو مراعاتول د معیاریت پر ضد کار نه دی گڼلی . په هندي ژبو کې د سري متي- شري متي ، درمسال- درمشال ، سري دیوي- شري دیوي ، سرینگر- شرینگر ، سریلانکا- شریلانکا... په شان کلمات بیخي ډېر دي او هیڅ هندي ژبپوه یا عادي لیکوال ځان ته دا حق نه ورکوي چې په دې دوو کې دي یوسم اوبل ناسم و بولي یا دي ددې دواړو شکلونو موجودیت د ژبي گډوډي وگڼي . هر لیکوال چې له دې دوو څخه یو استعمال کړي ، لوستونکي پوهېږي چې دده مقصد څه دی . دا یې لابله گټه ده چې په هندي ژبو پوه لوستونکي ته لدا خبره هم څرگند پري چې ددغي یا هغي لیکنې لیکوال په کومه سیمه پوري اړه لري . په انگرېزي کلمې چې د واولونو د استعمال labor او labour د favor او favour د color او colour ژبه کې د له امله توپیر سره لري ، دواړه رواج لري په امریکایي انگرېزي کې یې دوهم شکل او په انګلیسی- انگرېزي کې یې لومړی شکل دود دی . ان تردې چې په قاموسو (ډیکشنریو) کې یې ددغو لغاتو څنگ ته په لېند یو کې د ایا دونه هم کړې وي ، چې داشکل یې امریکایي او د ابل یې انګلیسي یا استرالیایي دی . مگر یوه ته یې هم غلط نه دي ویل سوي . دانگرېزي ژبي امریکایي ، انګلیسي ، استرالیایي لهجې ټولي ددې ژبي لهجې دي او هیڅ یوه انگرېزي ژبي پر بل انگرېزي ژبي باندي دخپلي لهجې د منلو بېخایه اوبې هدفه زیار پر ځان نه دی منلی اونه یې په دې برخه کې وخت ضایع کړی دی . د عربي غوندي پراخي ژبي مصری ، عراقی ، یمنی ، سوریایي ، فلسطینی او نوري لهجې هره یوه په ځینو برخو کې په ویلو او لیکلو کې توپیر لري خو هیڅکله یو د بل لیکلو او تلفظ ته ناسم نه وایي . په پارسي کې د (صدا ، آواز ، نداء) کلمات ټول کارول کېږي . هر څوک یې په

انتخاب کي اختیار لري. داسي نه کوي چي یو واریانت یې د معیار په نامه خوښ کړي او نور یې هیسته وغورځوي. دا ټول لغتونه د پارسي ژبي د بډايي او دلغوي زېرمي د غنا خنبه گڼي. خو موردهغوی پر خلاف په (ریغ او غز) کي یوه ته مخ ورکوو او بل ته نه. که چارغ و کینښ گویا کفر یې وکړ او معیار یې په لغته وواهه. په داسي حال کي چي دا خبره له معیار سره هېڅ اړه نه لري او نه ژبه پارلماني انتخابات دي چي فیصله یې په اکثریت او اقلیت باندي کېږي. زما په نظر (نجلی، جنی، جلی، جن)، (سوچه، نگه، خالص)، (لیکل، کنبل)، (ولیکم، وکارم)، (بنکلی، کنبلی، بنایسته)، (بډای، شتمن، هستمن، غني) او نور په سوو داسي مترادفات د خوږې پښتو مروج لغتونه دي او پالل او لیکل یې د هر پښتانه پخپل انتخاب پوري اړه لري. په دې کي د معیار په نامه سکه وناسکه را ایستل، دیوه غوره کول او دنوروله رواجه ایستل او ورپسې وژل د پښتو په گټه کار نه دی.

د پښتو ژبي په ځینو فعالو کي په سین باندي د شین او بنسټنه ځان ته تاریخي عوامل لري او دا کار د پېر یو په اوږدو کي عملي سوی دی. ډاکټر پالوال یې د کوشانیا نوډو اکمنی ژبنی اغېزې بولي. دا وښتون عامل چي هر څه وي، زما ورسره په دې لیکنه کي کارنسته خودا اوښتون د پښتنو په یوه ټاکلي جغرافيايي محدوده کي راغلی دی. د پښتو ژبي پیاوړي ماهران ټول په دې عقیده دي چي د دغو فعالو د سین شکل لرغونی (آر) دی. خوزما په عقیده دا چي ځینو له جو دغه ځانگړتیا ساتلې یایې له لاسه ورکړې ده، یوه بشپړه طبیعي عملیه ده. نه یې پرېښوول کوم عیب دی او نه یې ساتل کوم ویاړ. دغه طبیعي عملیه زما یاد بل پښتانه خپل انتخاب هم نه دی بلکي دا په یوه مشخصه جغرافيايي سیمه کي دیوه یا بل پښتانه درالو بیدلوله بابته را پیدا سوی ژبنی واقعیت یا په بل عبارت تاریخي انتخاب دی چي په پاللو کي یې هر پښتون بشپړ اختیار لري. عوام الناس که دا خبره هر راز گڼي، دومره مهمه نه ده، خود ژبي ماهران او په ژبه پوه کسان چي دیوه ځانگړي تمایل له مخي دغي طبیعي عملیې ته د معیاریت تر پردې او پوښ لاندي د کابل یو خبره (باد) ورکوي، ښه کار نه کوي او دغه زیار یې د پښتو ژبي او پښتنو په تاوان تمامېږي او تمام سوی هم دی.

د پښتو ژبي بېلابېلي لهجې عیني واقعیتونه دي اوله هغوسره بې پروایي دهغوله ویونکوسره بې پروایي ده. مورده ټولنیزانکشاف په یوه داسي پړاو کي واقع نه یو چي په ټولو پښتنو دي یوه ژبه

وایو او په ودې لیکو. داراز هڅه یو شاعرانه ارمان دی او څرنگه چې تروخت دمخه اذان دی، ځکه یې نو په عمل کې د تطبیق زمينه لږده. د ټولنیز او سیاسي ژوند په داسې یوه حساس پړاو کې چې پښتانه د خپلې بقا او فناله تاریخي ازموینست سره مخامخ دي دنوروي شمېرو بې اتفاقو پرڅنگ یې اوس بیا په ژبه کې د معیار او نامعیاریه نامه د لیکوالو ترمنځ نوري بې اتفاقی اچول له پښتو او پښتنو سره ظلم دی. زه خپل پښتانه وروڼه په تینگه رابولم چې له دغه راز درزونو اچولو څخه دي تېرسي. دا کارونه که څه هم له ژبې سره دخواخوړې په انگېزه وي خوزما په خیال نتیجه یې په زړه پوري نه ده.

ماته د پښتو ژبې ډېرې کوچنۍ لهجې لاهم د اهمیت وړ دي. نه هغوته ناسمي وایم او نه دهغول هجود لغاتونو او وراشوپه استعمال باندې خوا بدي کېږم. په هماغه لیکنه کې مې، چې پکښې زما په باب گیله ډوله یادونه سوې وه (سپلمۍ پاڼه)، د غاښ پر غاښ کښېمنډم* جمله ترسترگو سوه. زه پوهېږم چې (کښېمنډم) یا (کېمنډم) زما په لهجه کې د (کښېکښم) یا (کښېکارم) په شکل ویل کېږي. زما په لهجه کې د (منډل) مصدر په یوه شي کې د بل شي دننه ایستلو یا چخلو په معنا کارېږي او د چخل عملیه له غاښ سره برابره نه راځي. زه به هیڅکله د (غاښ پر غاښ کښېمنډم) عبارت ونه لیکم. زه (غاښ پر غاښ کښېکارم) عبارت د ځان له پاره غوره گڼم خو ځان ته به بیا هیڅکله دا حق هم ور نه کړم چې د (کښېمنډم) کلمه ناسمه و بولم. دا اصطلاح په یوه پراخ اولس کې کارېږي او دا پراخ اولس زما پښتانه وروڼه دي. پرېږدئ چې د دغه یوه مفهوم له پاره مور په ژبه کې درې لغته ولرو. زما نظر د لغتو نو په برخه کې بالکل روښانه دی. زه دنوولغتو نو له تحمیلولو سره مخالف یم. له دې خبرې سره مخالف یم چې یو څوک خپل له ځانه جوړسوی لغت د معیاریه نامه په زور راباندې مني. د سپلمۍ پاڼې په نوموړي مضمون کې دنباغلي جهاني څخه هم گیله سوې ده چې ... هغه قسم کړی چې (سو) به پرې څوک (شو) نه کړي اوزه یې دادشاعریه بغاوت کې ور حسابوم... د زهر وغرپ دی تېروم یې*.

گرانه سپلمۍ واله! دې خبرې دي سخت ولېزولم. ما په اصطلاح د معیاري ژبې له پلویانو څخه تل دا غوښتنه کړې ده چې دلغاتو جوړولو پرځای دي یو وار لهجې وپلتي، که یې کوم لغت ورته وموند، هغه دي واخلي او که نه، نو بیا دې ورته نوی لغت جوړ کړي. زما سره هرکله دا اند پښنه

ملگرې وي چې زما پردې رو اغوښتنه ولي چا ترننه پوري ښه په پراخ نيت غوږنه دئ نيولئ؟. اوس چې مي ستاسي په ليکنه کي ولوستل چې د معيار عاشقانو ته د پښتو د يوې لويې لهجې ايکي يو لغت (سو) منل د زهر و غړپ دئ ، نوباور وکړئ چې سخت وډارېدم. له ځان سره مي وويل: يا خدايه پردې بد بختو پښتنو دي څه بلانازله کړې ده. دوی ته چې دخپلي پښتو د يوې لهجې دلغت کار بدل د زهر و غړپ ښکاري نوبيا مور وولي له نورو څخه گيله کوو چې د پوهنتون ، پوهنځي لغات له خپلو ليکنو څخه باسي؟ خداي دي وکړي چې د سپلمی والو دغه جمله زما دمخکينی غوښتني . در دولو له پاره جواب نه وي

ماته د حيرانتيا ځای دادئ چې د جهاني پر شعر باندي خود پښتنو د ټولو لهجو ويونکي خوند اخلي او دده شعر د ټولو پښتنو خوښ دئ. زما په نظر خوله معياريت څخه مراد هم بايد دا وي چې په ليکنه يا شعر باندي لوستونکي پوه سي ، دهغه مطلب ژردرک کړای سي اوليکنه يا شعريې پر زرو باندي کښېني. آيا د جهاني شعر له سو سره سره د ټولو پښتنو په نزد محبوب القلوب نه دئ؟ که جواب (هو) وي. نوزه وایم د جهاني د شعر ژبه معياري ده. او که څوک وايي چې نه ، معياري ژبه هم داده چې دازه يې ليکم. ماکه په سيند لاهو وکښن ، که مي په لاره ځم وکښن ، که مي پښې تويېږي وکښن ، ټول ځکه معياري دي چې سين مي په شين اړولي دئ! دې ته نوسرزوري وايي او سرزوري ته . نوبيا زه هم جواب نه لرم

د ژبي معياريت نه د زاړه اونوي ترمنځ د مبارزې په مارکسيستي فورمول ترلاسه کېدلای سي او نه دئ چې که په طبيعي ډول تعقيب نه (process) د فرمان په ورکولو سره. دا يو اوږد ژبني پراسس سي ، ژبي ته خورا ډېر تاوانونه رسوي لکه اوس چې يې رسولي هم دي. دا طبيعي بهر که پرچا اوږدېږي يا اوږد سوي وي ، وي به. خو تعقيب يې ضروري دئ. له دې بهر سره د کله ي مي بارېږي ، زوی مي راملاکه چلند په کار نه دئ. او که څوک د سوتې د زور چلند ورسره کوي نو کوي به يې. خوتاسي به يې ووينئ چې دامنده ترکومه ځايه رسېدلای سي. له معياريت څخه بايد د ملنډو داسي . شی جوړنه کړو چې بس سين په شين واړوه ، نور نو هر څه برغزوي چې وايي وايه يې

لکه وړاندي چي مي وويل د ژبي د معيار خبره يوه اوږده تدريجي عمليه ده. په انقلابي خپزونو باندي دهغي عملي كول به هغه رازنتيجه وركړي لكه زموږ منورينو چي غوښتل په انقلابي شعارونو باندي په افغاني ټولنه كي ټولنيز او سياسي بدلونونه راولي خو په پای كي يې دغه بد بخت اولس په يو ويستمه پېړۍ كي د مذهبي فناتييزم ترخپېړي لاندي كښېناوه او د بنوونځي له تگه يې ورته د كفر په اندازه گناه جوړه كړه.

ماله ځان سره پتېيلې وه چي پر دغه راز موضوعگانو به خپل وخت او انرژي نه لگوم. خو څرنگه چي په نوموړي ليكنه كي په نامه يادسوي وم اوله بلي خواددي ليكني له امله داند پښو مارانو واخيستم نو درنو لوستونكو ته دخپلو عقايدو د څرگند تباله خاطره مي داخوپانيي توري كړې. خدای دي وكړي چي د زړه په مطلب مي لوستونكي پوه كړي وي.

كه زيارت كړم نه رارسېږي

(يا تهگه زه يم يا تهگان دي زيارتونه ۱)

محمد معصوم هوتک

داگست ديارلسمه ۲۰۰۶ ع

اوکویل - کاناډا

. دامقاله د بنکلا مجلې څلرم کال ، پنځمه گڼه كي خپره سوه (۱)

ماخذونه

- : د دې کتاب په کښلو کې له دالاندي ماخذو څخه استفاده سوې ده
- پالوال ، عبدالرازق (ډاکټر) ، معیاري پښتو ، ۱۳۸۴ نمریز کال ۱
- خیرالبيان ، دکابل چاپ ، ۱۳۵۳ش ۲
- رفیع ، حبیب الله ، ژبپالنه ، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۶۱ (میزان ۳
- بریالی ، عبدالکریم ، د پښتو لیکدود ، پښتو اکيډمي ، کوټه ، ۲۰۰۰ع ۴
- یون ، محمد اسمعیل ، استاد زیار ، د پښتني فرهنگ یو ځلاند ستوری ، ۱۳۷۲ ۵
- خټک دوست محمد ، بحر العلوم (لومړی ټوک) ، د محمد معصوم هوتک په زیار ، صحاف ۲
نشراتي موسسه ، ۱۳۸۳ل
- زیار ، دوکتور مجاور احمد (پوهاند) پښتو پښتانه د ژبپوهنې په رڼاکې ، ۱۳۷۹ش ۷
- زیار ، دوکتور مجاور احمد (پوهنوال) ویی پوهنه ، کابل پوهنتون ، ۱۳۶۰ش ۸
- زیار ، دوکتور مجاور احمد (پوهاند) پښتو پښویه ، درېیم چاپ ، ۱۳۸۴ش ۹
- روهي ، سرمحقق محمد صدیق (کانديد اکادميسن) د پښتو ادبياتو تاریخ ، معاصره دوره ۱۰
۱۳۷۸ش
- رشاد ، عبدالشکور ، لودي پښتانه ، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۳۲ش ۱۱
- نومیالی ، محمد انور ، د پښتنو د ټولنیز تاریخ مبادي ، ۱۹۹۰ع ۱۲
- ویښ ، راز محمد ، پښتو کتابونه ، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۳۷ش ۱۳

- بینوا، عبدالروف، پښتوروزنه، د پښتو څپر نوین المللي مرکز، کابل. ۱۳۵۲ش ۱۴
- هوتک، محمد معصوم، میرزا عبدالودود هوتک، ۱۳۷۷ش ۱۵
- دخان شهید یاد، دمقالو مجموعه، د سرحدونو چارو وزارت، کابل، ۱۳۷۰ش ۱۶
- افغان یاد، دمقالو مجموعه، کابل پوهنتون، د ژبو او ادبیاتو پوهنځی، ۱۳۶۰ش ۱۷
- رویداد لویه جرگه دارالسلطنه کابل، ۱۳۰۳ش ۱۸
- ډبوه (مجله)، ۴ کال، ۲ ګڼه ۱۹
- ډبوه (مجله)، ۴ کال، لومړۍ ګڼه ۲۰
- افغان ولس (مجله)، ۲ کال، لومړۍ ګڼه ۲۱
- افغان ولس (مجله)، ۵ کال، لومړۍ ګڼه ۲۲
- ، (لېمه (مجله ۲۳
- ګوربت (مجله)، لومړی کال، ۲ ګڼه ۲۴
- کابل (مجله)، ۱۳۶۵ کال، ۱۱-۱۲ ګڼه ۲۵
- ښکلا (مجله)، ۴ کال، ۳ ګڼه ۲۶
- ښکلا (مجله)، ۳ کال، ۲ ګڼه ۲۷
- ورځ (مجله)، ۲ کال، ۳-۴ ګڼه ۲۸
- آئینه افغانستان (مجله)، ۱۰۴ ګڼه، اکتوبر ۲۰۰۶ع ۲۹
- امید جریده ۳۰
- د عبد الحمید مومند کلیات، د محمد آصف صمیم په زیار، ۱۳۸۳ل ۳۱

- دمیرزا حنان بارکزي د پوان ، د محمد معصوم هوتک په زیار، ۱۳۷۰ ش ۳۲
- د عبد الحمید مومند د پوان، د زلمي هیوادل په زیار، کابل ، ۱۳۶۳ ش ۳۳
- د عبد الحمید مومند د پوان ، د صدیق الله رښتین په زیار، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۳۰ ش ۳۴
- د حمید درو مرجان ، د سید انوار الحق جیلاني په زیار، ۱۹۷۸ ع ۳۵
- د لوی احمد شاه بابا د پوان ، د مومن موحد په زیار، ۱۳۷۸ ش ۳۶
- د لوی احد شاه بابا د پوان (د پوان هرا) ، د محمد معصوم هوتک په زیار، نا چاپ ۳۷
- د حاجي جمعہ بارکزي د پوان ، د زلمي هیوادل په زیار، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۶۰ ش ۳۸
- دیوان هجري ، د همیش خلیل په زیار، پښور ، ۱۹۵۸ ع ۳۹
- د پښتو ژبې دودې اړتیا اولارې چارې (د مقالو مجموعه) ، ۱۳۷۸ ش ۴۰
- پښتو چاپي آثار (د مقالو مجموعه) ، کابل ، ۱۳۵۷ ش ۴۱
- د پښتو ټولني تاریخچه ، پښتو ټولنه ، کابل ، ۱۳۵۶ ش ۴۲
- بینوا ویب پاڼه ، ۲ نومبر ۲۰۰۲ ع ۴۳
- ټول افغان ویب پاڼه ، ۱۱ زمري ۱۳۸۵ ش ۴۴
- سپلمی ویب پاڼه ۴۵
- د سراج الاخبار کلکسیون ۴۶
- د طلوع افغان کلکسیون ۴۷
- زما متفرق یادښتونه ۴۸

49 ♦ Tony, Crowley, Standard English & the Politics of Language , N.Y

50 ♦ Encyclopaedia Britannica

51 ♦ Illustrated World Encyclopaedia, N.Y.

52 ♦ Oxford, Current English Dictionary, 1998

53 ♦ Wikipedia Encyclopaedia, (Inter-net)



**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**